CARTEA ANUALĂ

PE ANUL 1945

A MARTORILOR LUI IEHOVA

TEXTE ZILNICE

1 Ianuarie

După aceea, în înţelepciunea lui Dumnezeu, lumea, care, în înţelepciunea ei nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, aceasta l-a mulţumit pe Dumnezeu cu nebunia propovăduirii salvării celor care cred. - 1 Corinteni. 1:21.

În mijlocul întregii nebunii din toată lumea, mai sunt aceia care arată o înţelepciune diferită de cea a lumii, înţelepciunea lui Dumnezeu. Ei aleg să fie ghidaţi de ea, indiferent de preţul pe care trebuie să îl plătească în această lume. Dacă ei sunt înţelepţi, ce fac ei pentru a face lumea mai bună? Nimic, adică, nimic pentru această lume, deoarece aceasta este o lume condamnată şi nu mai poată fi salvată şi schimbată în bine. Dar în ceea ce îi priveşte pe oamenii care suspină, aceia care se lasă conduşi de înţelepciunea lui Dumnezeu fac ceea ce duce la îmbunătăţirea reală a creaturilor umane, la pregătirea lor pentru viaţa veşnică în noua lume a dreptăţii şi a păcii. Şi atunci, ce fac ei? Predică, fac lucrarea de propovăduire şi sunt servi ai evangheliei. Aceştia nu trebuie confundaţi cu preoţii religiilor organizate. *W 6/1*

2 Ianuarie

Domnul să fie lăudat, care se încântă când vede pe servul Său prosperând. - Psalmi 35: 27.

Servul lui Iehova a ales să Îl servească pe Dumnezeul adevărului şi al dreptăţii fără părtinire. El nu se poate da la o parte sau înapoi atunci când are aprobarea divină. Pentru a-şi arăta integritatea, el trebuie să fie credincios şi ataşamentul său faţă de Domnul pe care şi l-a ales nu trebuie întrerupt. Opoziţia duşmanului pur şi simplu îi asigură servului şansa de a demonstra în faţa Domnului supunerea sa, chiar dacă ar fi să treacă prin foc. Astfel, îşi manifestă dragostea neprețuită faţă de El, Îl cinsteşte pe Domnul, fiind Singurul Vrednic, pe care trebuie să Îl servească. Nu este plăcerea sa şi nici voia sa pe care el caută să o împlinească, nici pe cea a duşmanilor sau a altor creaturi. Ci este voia Domnului lui care este important să fie dusă la capăt. Domnul Dumnezeu Îl susţine pe servul Său şi le dă duşmanilor Săi ceea ce merită. El luminează mintea servului Său să facă voia cea bună a lui Dumnezeu, deoarece inima Domnului este încântată de dorinţa şi loialitatea servului şi este bucuros să îl păstreze în serviciul Său. *W 1/1*

3 Ianuarie

Tatăl Domnului nostru, Isus Cristos, după care întreaga familie din ceruri şi de pe pământ este numită. - Efeseni 3:14, 15.

Iehova este Tatăl ceresc. Cei care știu că El este Tatăl, nu sunt rușinați de Numele Său, ci se roagă: „Tatăl nostru care eşti în ceruri, Sfinţit fie Numele Tău.” El este Organizatorul fără pereche al perfecţiunii. El este Tatăl marii familii din ceruri şi de pe pământ, o familie universală. El știe cum poate conduce această casă și își conduce supușii pentru a menține ordinea, pacea și bunăstarea. De aceea, El organizează această casă a copiilor Săi credincioşi. Este bine pentru noi pe pământ că organizaţia invizibilă a lui Iehova este în ordine, conform dreptăţii. Pentru aceia de pe pământ care formează partea vizibilă a organizației Sale, Dumnezeu a stabilit propria Sa ordine ca ei să poată lucra în pace. - 1 Cor. 14 : 33. *W 1/15*

4 Ianuarie

Creatorul este soțul tău; Iehova al oștirilor este Numele Său. Isaia 54: 5, A. S. V.

„Femeia liberă” a lui Iehova este o organizație de creaturi libere. Este mama fiilor noștri, care sunt liberi și niciodată nu va aduce niciun copil în lanțuri. Este mama Fiului lui Dumnezeu cel iubit, care aduce libertatea veșnică pentru toți cei care așteaptă eliberarea completă din păcat, imperfecțiune, moarte și Diavol. La patru mii de ani după promisiunea lui Dumnezeu referitoare la Sămânță, „femeia liberă” a adus Salvatorul promis, care va zdrobi în curând capul lui Satan Diavolul, terminând astfel puterea lui. Atâta timp cât „femeia liberă” nu a purtat această Sămânță, credința oamenilor din vechime a fost pusă greu la încercare. Acum, în zilele noastre, credința oamenilor care cred în promisiunile Sale este încercată greu până când Sămânța Promisă va tăia capul Șarpelui păcătos și astfel va susține Numele lui Dumnezeu Iehova și Cuvântul Său prin care a făcut promisiunea. *W 2/1*

5 Ianuarie

La reînnoirea tuturor lucrurilor, când Fiul omului va sta pe tronul gloriei Sale. – Matei 19: 28.

Isus Cristos a folosit cuvântul *reînnoire* pentru a se referi la recrearea lumii de dreptate, noua lume a „noilor ceruri și a noului pământ”. (2Pet. 3:13) Noua lume nu va însemna organizația universală a lui Dumnezeu Iehova; pentru că această organizație include serafimi, heruvimi și îngeri și a existat dintotdeauna de când Dumnezeu a creat primul și singurul Său Fiu. Nu a fost niciodată destrămată și nici nu a încetat să existe. Astfel, nu are nevoie de reînnoire sau recreere. Desigur, dreptatea noi lumii va include și creaturile care sunt sau care devin membre ale organizației universale a lui Iehova; totuși noua lume este ceva care este de sine stătător și astfel, are parte de un tratament special. De ce? Deoarece este făcută din *noile* ceruri și din *noul* pământ. Astfel, noua lume este o lume „nouă” prin recreerea pământului nostru și nu a universului. *W 3/1*

6 Ianuarie

L-am trimis pe Moise și pe Aaron, și am adus plăgi în Egipt, așa le-am făcut. – Iosua 24: 5

În Egipt, uciderea mielului de paște a fost precedată de mari plăgi, nouă la număr, asupra împărăției faraonului. Ucidea mielului de paște a fost urmată de cea mai cumplită plagă, moartea tuturor primilor născuți ai Egiptului, spre marea supărare a zeilor săi. Astfel, înainte de moartea lui Isus, activitatea Sa și faptul că El propovăduia, erau văzute ca distructive pentru religie de evrei și astfel, erau considerate ca o plagă pentru Satan și șefii pe care el îi pusese pe pământ, în special clericii. Isus a demonstrat că tradițiile lor din bătrâni era o închinare ipocrită și contrară Cuvântului lui Dumnezeu și a poruncilor Sale. Le-a spus că veneau de la tatăl lor Diavolul și nu de la reprezentanții lui Dumnezeu. Cea mai mare judecată care a fost făcută împotriva acestor clerici religioși s-a întâmplat cu doar câteva zile înainte ca ei să Îl ucidă pe cruce. (Matei 23) A fost o plagă devastatoare pentru religie! *W 2/15*

7 Ianuarie

Te însărcinez în fața lui Dumnezeu și a Domnului Isus Cristos, care va judeca vii și morții când va apărea El, și Împărăția Sa; propovăduiește. - 2 Timotei 4:1, 2.

Împăratul lui Iehova domnește. Aceasta înseamnă că noua forță a fost administrată în afacerile acestei lumi. Drumul popoarelor în războiul total înseamnă să aducă moartea pentru milioane de

oameni. Drumul Împăratului lui Dumnezeu care domneşte este să distrugă moartea. Oricât poate părea de extraordinar, Scripturile ne dezvăluie că lucrarea Sa de înviere a ajuns deja departe. Lucrarea Sa de a-i face pe morţi să trăiască din nou nu se va opri până când aceasta nu duce la învierea generală a omenirii şi a locurilor unde oamenii morţi se regăsesc în mormintele lor în pământ, toţi fiind supuşi aceluiaşi Împărat şi Judecător. Acestea sunt veşti bune. Este evanghelia din Scriptură şi a fost reală de când domnia activă a Împăratului a început în anul 1914 D.Ch., şi în special din 1918. De aceea, propovăduiţi acest cuvânt al evangheliei. W *4/1*

8 Ianuarie

Puneţi-vă speranţa în Dumnezeu,... că va exista învierea morţilor. – Fapte 24:15.

Iehova a luat prin surprindere întreaga tabără a duşmanului când şi-a dezvăluit scopul Său de a învia morţii. Iehova este Dumnezeul învierii. Singurului Său Fiu credincios, El i-a dat privilegiul de a coopera cu El în învierea morţilor, dar după ce Îl va fi ridicat pe acest Fiu El Însuşi din morţi. De aceea Fiul spune: „Sunt învierea, şi viaţa, acela care crede în Mine, chiar dacă ar fi mort, totuşi va trăi, şi acela care trăieşte şi crede în Mine nu va muri niciodată.” (Ioan 11:25, 26) Mai degrabă decât nemurirea umană, învierea din morţi este adevărata speranţă creştină pentru viaţa viitoare. Această speranţă este ceea ce susţine un creştin, îndurând cele mai extreme greutăţi şi să înfrunte moartea cu credinţă şi fără şovăială în slujba lui Iehova ca martor al Său. *W 4/15*

9 Ianuarie

Păstraţi unitatea spiritului prin pace – Efeseni 4:3.

Cum este distrusă unitatea între fraţi? Prin eşecul unuia de a arăta spiritul Domnului, spirit care trebuie să fie în armonie cu Cuvântul Său scris. Cei care tulbură pacea şi unitatea fraţilor în cadrul organizaţiei Teocratice îl urăsc pe Dumnezeu. El detestă practicile acestor tulburători (Prov. 6:16-19). Dumnezeu îl urăşte pe cel care este mândru şi se consideră mai bun decât restul fraţilor săi. În mod potrivit, fiecare trebuie să fie obişnuit, normal, un membru al grupei. Nu încercaţi niciodată să ieşiţi în evidenţă şi să vă ridicaţi (după părerea voastră) deasupra fraţilor voştri şi apoi să îi trataţi din punctul vostru de vedere îngâmfat. De asemenea, Domnul urăşte limba mincinoasă, deoarece El este Tatăl adevărului. De aceea, El urăşte minciuna cu toată fiinţa Sa. Cuvântul Său este neschimbător şi trebuie să ne bazăm pe el. *W 5/15*

10 Ianuarie

Voi sunteţi martorii Mei, zice Iehova. - Isaia 43:10, A.S.V.

Este adevărat că Iehova nu le-a cerut niciodată „martorilor lui Iehova” să fie martorii Săi, El le *porunceşte* să fie aşa. De ce? Deoarece martorii lui Iehova sunt bărbaţi şi femei care acceptă Biblia aşa cum este inspirată de Cuvântul lui Iehova Dumnezeu şi care cred ce spune Dumnezeu aici. Prin acel Cuvânt ei nu aud nici o invitaţie să adere la nici o sectă religioasă, mare sau mică, dar aud invitaţia lui Iehova să i se consacreze Lui, complet şi consacraţi prin Salvatorul Isus Cristos, care este „calea şi adevărul, şi viaţa”. Aceşti martori credincioşi ai lui Iehova au acţionat la iniţiativa divină. S-au consacrat complet lui Dumnezeu Cel Prea Înalt prin meritul lui Isus Cristos şi au încheiat un legământ de durată de supunere faţă de El. Astfel, ei sunt legaţi să facă voia Sa mereu şi Domnul Dumnezeu Îi însărcinează şi le porunceşte să facă voia Sa. *W 5/1*

11 Ianuarie

Tu, O, Doamne, eşti Tatăl nostru. - Isaia 63:16.

Iehova este Primul Mare Tată, pentru că El este singurul Nefăcut şi Numele Său înseamnă „El face ca lucrurile să se întâmple”, pentru un scop, desigur. El este Izvorul vieţii întregi prin întinderile nesfârşite ale universului. De acest unicul Dătător de viaţă şi de El depinde existenţa fiecărei creaturi vii în cer şi pe pământ. El este Tatăl spiritelor. Deoarece corpul uman fără spirit este mort, astfel, creatura care refuză să se supună Tatălui spiritelor trebuie să piardă mai devreme sau mai târziu. Din veşnicie în veşnicie El este Dumnezeu, şi El este Singurul. (Ps. 90: 1,2) Toate celelalte sunt creaturi, cu un început al existenţei lor mai mult sau mai puţin îndepărtat. Nimeni decât El nu poate spune cu credinţă faţă de El „SUNT CEEA CE SUNT.” (Ex. 3:14) Singurul Său Fiu este „imaginea Dumnezeului invizibil, primul născut dintre creaturi”, şi Iehova Îi este Tată. - Col. 1: 15. W *6/15*

12 Ianuarie

Pe aceia care vor fi în război cu Mielul, Mielul îi va învinge. - Apocalips 17:14.

Iehova îl face pe Miel un Luptător. Iehova ştia prea bine că asemănarea cu un miel a Aceluia nu este un semn de slăbiciune şi frică, ci un semn de curaj şi integritate chiar în faţa morţii în focul duşmanului. De aceea, Iehova L-a numit să conducă cea mai groaznică bătălie din istoria universală. Acela, ca om pe pământ perfect, inocent şi inofensiv, a murit ca un miel, ca El să îşi poată asuma rolul „Mielului lui Dumnezeu, care a şters păcatul din lume”. Datorită sacrificiului vieţii Sale omeneşti de-a pururi, Dumnezeu a ridicat Mielul din moarte la o nouă viaţă, viaţă în Împărăţia spiritului. Dumnezeu l-a ridicat la cel mai înalt loc acordat unei creaturi, la dreapta lui Iehova pe tron. Cu această nouă viaţă, şi cu noua Sa poziţie înaltă, Mielul va purta războiul final care pune capăt tuturor războaielor duse de om şi care justifică Numele şi Divinitatea lui Iehova. *W 7//15*

13 Ianuarie

Se cădea ca El ... să aducă la glorie mulţi fii, să Îl facă pe căpetenia salvării lor perfect prin suferinţe. - Evrei 2:10.

În ordinea de drept a lucrurilor, „Căpetenia salvării lor” trebuie să fie primul dintre toţi fraţii Săi. Aceasta este conform legii lui Dumnezeu pentru singurul Său Fiu : „În toate lucrurile El va avea întâietate.” De aceea, nu sunt înaintea lui Isus Cristos fii ai lui Dumnezeu care să fie aduşi dintre oameni şi să fie ridicaţi la gloria cerească. El este Comandantul şi Căpetenia lor, El trebuie să fie primul şi ei trebuie să devină fii lui Dumnezeu după El şi trebuie să calce pe urmele Sale şi să urmeze exemplul Său. Ei trebuie să înveţe de la El cum să sufere în credinţă şi integritate faţă de Iehova Dumnezeu pentru a merita premiul ceresc. Apoi ei vor fi vrednici să împartă gloria din ceruri, în care Căpetenia lor a fost primul care a fost adus de Iehova Dumnezeu. - Col. 1:18; 1 Pet. 2:21. *W 7/1*

14 Ianuarie

Spiritul Domnului Iehova a pogorât asupra Mea, pentru că Iehova M-a uns. – Isaia 61:1, A.S.V.

După ungerea lui Isus cu spiritul sfânt a lui Dumnezeu, ungerea adepţilor lui Isus trebuie să vină nu doar de la Dumnezeu, ci prin Isus Cristos. Acest lucru este aşa cum a prezis Ioan Botezătorul, care a spus: „Acela care m-a trimis să botez în apă, mi-a spus, „Asupra cui vei vedea spiritul pogorându-se şi aşezându-se, acela este cel care se botează cu spiritul sfânt.” (Ioan 1: 33, *Diaglott)* În ziua de Rusalii,

Petru a explicat privitorilor miraţi că ceea ce vedeau ei era botezul spiritului sfânt al lui Dumnezeu asupra adepţilor credincioşi ai lui Isus Cristos. Petru spune: „Acest Isus … fiind ridicat la dreapta lui Dumnezeu, şi primind de la Tată promisiunea sfântului [spirit], el a răspândit acest [spirit], pe care voi îl vedeţi acum şi îl auziţi.” (Fapte 2: 14-36) Petru astfel a recunoscut că spiritul lui Dumnezeu sau forţa activă a trecut prin Isus Cristos. *W 8/1*

15 Ianuarie

Onoarea îi va înălţa pe cei umili în spirit. - Proverbe. 29: 23.

Faptul că i se dă adevărul şi astfel este onorat de Domnul cu privilegiul de a fi martorul Conducătorului Suprem, acest fapt este o onoare de ajuns pentru el şi îl ridică în serviciul lui Dumnezeu. Clericii şi aliaţii pot reproşa şi denatura acest serv umil al Domnului şi îl pot coborî în ochii publicului înşelat şi al patrioţilor. Dar acest lucru nu îl exclude din munca ca martor al lui Iehova Dumnezeu. În ciuda raportului maliţios şi a opiniei publice nefavorabile şi a opoziţiei făţişe, onoarea de a fi cu totul un serv al adevăratului Dumnezeu şi un ambasador al Împăratului Său întronat susţine pe cel care este umil în spirit. Îl ajută să nu iasă din rândurile acelora care calcă pe urmele lui Cristos şi mărşăluiesc către Noua Lume a dreptății. W *8/15*

16 Ianuarie

Şi s-a întâmplat după aceea ca El să meargă din oraş în oraş şi din sat în sat, propovăduind şi spunând veştile bune ale Împărăţiei lui Dumnezeu; iar cei doisprezece erau cu El. - Luca 8:1, Diaglott.

Iehova Dumnezeu ştia că oamenii aveau nevoie mai mult decât orice altceva şi de aceea L-a trimis şi I-a poruncit Fiului Său Isus să le dea evanghelia Împărăţiei. Isus Cristos ştia care Îi era dorința Tatălui Său în această privinţă. De când a apărut la sinagoga din Nazareth în mijlocul acelora care Îl cunoscuseră ca şi tâmplar, fiului unui tâmplar, Isus a citit misiunea Sa de a predica din Scripturile Sfinte ale lui Dumnezeu. (Luca 4 : 16-21) El nu a lăsat deoparte porunca lui Iehova pentru El, dar a fost una cu Tatăl Său în această problemă, şi a îndeplinit cu bucurie voinţa Tatălui Său. Isus a început lucrarea adevărată a vieţii Sale, care nu a fost doar pentru binele cel mai înalt al omenirii, ci în primul rând pentru gloria eternă a lui Dumnezeu şi justificării Numelui lui Iehova. *W 9/1*

17 Ianuarie

A ta este Împărăţia, O, Doamne. - 1 Cronici 29:11.

Nimic nu este mai aproape de inima lui Iehova decât Împărăţia lui Dumnezeu, pentru că aceasta vine ca o cauză a dreptăţii. El o stabileşte de dragul Numelui Său. Acţiunea Sa principală este să îşi justifice Numele, să Îşi curețe Numele de toate ocările murdare pe care Diavolul şi toată lumea sa l-au aruncat asupra Sa de secole fără încetare sau reţinere. Împărăţia va curăţa universul de răufăcători şi va uni toate creaturile într-o legătură binecuvântată şi de nezdruncinat cu Suveranitatea Supremă, a Dumnezeului Atotputernic. Acest pământ, va fi condus de Împărăţie într-o nouă lume a dreptăţii şi va aduce oamenii supuşi în familia lui Dumnezeu, în organizaţia Sa universală. În plus, cel mai drag membru al familiei lui Dumnezeu este Reprezentantul numit în acea Împărăţie, şi anume, Fiul Său iubit, Isus Cristos, care este un Împărat pe placul lui Dumnezeu. W *9/15*

18 Ianuarie

După ce împăratul a intrat să vadă invitaţii, a văzut că era un om care nu era îmbrăcat în haine de nuntă. – Matei 22:11, Diaglott.

Cel care îmbracă straiele de nuntă este imaginea supunerii faţă de Dumnezeu, cu respectul datorat Lui şi împărăţiei Sale şi chemării pe care El o adresează acestuia. Purtarea hainelor de nuntă a „actelor de dreptate" ne descrie imaginea celui care le poartă respectându-şi termenii ungerii sau supunerii Sale faţă de Dumnezeu. El acţionează ca un martor credincios al lui Iehova şi anunţă Împărăţia Sa prin Isus Cristos, şi astfel se identifică ca consacrat total lui Iehova şi Împăratului şi Teocraţiei Sale. Cel care nu reuşeşte acum să poarte straiele de nuntă îşi încalcă integritatea şi semnifică refuzul de a respecta termenii poruncii şi ungerii sale de a reprezenta şi propovădui Împărăţia, supunându-se instrucţiunilor Teocratice de la Împăratul Iehova. Înseamnă refuzul de a se identifica cu împărăţia Sa, datorită ruşinii pe care aceasta o aduce. W *10/1*

19 Ianuarie

Pentru că Domnul se va ridica ca pe muntele Peraţim, şi se va mânia ca pe valea Gabaonului, ca să îşi poată face lucrarea, lucrarea Sa ciudată şi ca să îşi împlinească faptele, faptele Sale ciudate. – Isaia 28: 21.

Iehova Dumnezeu se apropie de punctul culminant al „lucrării Sale ciudate", lucrare care precede bătălia de la Armaghedon. Viitorul nu foarte îndepărtat, spre care duce calea de după război, va fi martorul unei lucrări pe care El nu o va repeta niciodată. Sfârşitul ei va însemna şi sfârşitul organizaţiei globale a omului care nu reuşeşte să facă lucrarea ciudată a lui Dumnezeu. Acest dezastru va veni asupra omului mândru care vrea să conducă singur globul pământesc, prin acţiunea directă a Dumnezeului Cel Atotputernic. În vremurile din vechime, Muntele Peraţim şi valea Gabaonului erau locuri unde se făceau acţiuni stranii sau spectaculoase. Armaghedon, la care se adaugă acum toate naţiunile, va marca în curând cea mai ciudată dintre faptele Sale, faţă de care faptele Sale anterioare la Gabaon erau doar lucruri tipice. Prima este lucrare Lui ciudată; apoi fapta Sa nemaiauzită! *W 10/15*

20 Ianuarie

Supuneţi-vă în faţa lui Dumnezeu. -Iacov 4:7.

Organizaţia celor consacraţi pe care Dumnezeu Îi însărcinează cu lucrarea de predicare a Împărăţiei trebuie să fie şi este Teocratică. Împărăţia este Teocratică, adică aceasta este a lui Dumnezeu şi El o conduce, iar Isus Cristos, Împăratul Său şi Servul Său Principal este supus Dumnezeului Cel Atotputernic şi acţionează conform voii lui Dumnezeu. Poruncile Lui pentru Împăratul Său spun că acesta trebuie să domnească în mijlocul duşmanilor Săi şi să vadă prin aceasta veştile bune ale Împărăţiei care sunt propovăduite mai întâi în lumea întreagă. După această „lucrare ciudată", Împăratul Isus Cristos trebuie să distrugă toate creaturile şi organizaţiile care urăsc şi se opun Împărăţiei în bătălia de la Armaghedon. În consecinţă, organizaţia pe pământ a celor care anunţă Împărăţia trebuie să fie Teocratică, altfel Dumnezeu nu îi poate folosi. De ce nu? Deoarece *Teocratic* înseamnă organizat, administrat şi condus de Dumnezeu şi supus complet pentru a face voia şi îndeplini scopul Său. *W 11/1*

21 Ianuarie

Pace pe pământ oamenilor de bună credinţă. - Luca 2:14, Douay.

Aceste persoane îşi arată buna credinţă faţă de Împărăţia lui Dumnezeu, supunându-i-se acesteia şi Guvernării Sale. Ei fac acest lucru consacrându-se complet sau devotându-se Fondatorului Guvernării, Iehova Dumnezeu. Ei fac acest lucru în Numele şi bunele intenţii ale Împăratului Său, Isus Cristos; pentru că doar prin Împăratul Său, ei au o cale de apropiere faţă Iehova, marele Conducător Teocratic. Astfel, este obligatoriu pentru ei să îşi respecte jurămintele de supunere faţă de El, supunându-i-se Lui în primul rând şi punându-L pe El deasupra statelor politice sub care locuiesc în prezent. Chiar dacă supunerea lor completă faţă de Iehova ca şi Conducător Universal nu îi face să fie parte din „poporul pentru Numelui Său", ei au un rol important în propovăduirea şi proslăvirea Numelui Său înainte ca acesta să fie justificat în cadrul războiului final al Armaghedonului. *W 11/15*

22 Ianuarie

După aceeaşi poruncă trebuie să vă conduceţi şi voi, membrii adunării, dar şi străinul. - Numeri 15:15.

Iehova Dumnezeu nu construieşte astăzi două organizaţii, cu două lucrări diferite; ci clasa „străinilor" trebuie să se supună organizaţiei Teocratice. Astfel stând lucrurile, este de datoria şi privilegiul lor să se alăture rămăşiţei credincioase pentru a face aceeaşi lucrare de propovăduire în public şi din casă în casă că „Împărăţia cerurilor este aproape". Misiunea pe care au primit-o acum nu este diferită de cea a rămăşiţei. (Apoc. 22:17) Şi în această privinţă se aplică legea Teocratică privind „singura poruncă". Deoarece acum Împărăţia Teocratică s-a născut şi Împăratul lui Iehova adună la templul Său de închinare toate „celelalte oi" ale Sale înainte de marele necaz de la Armaghedon, este neapărat necesar ca „celelalte oi" adunate să se supună „singurei porunci", şi anume, de a predica această evanghelie a Împărăţiei în toată lumea pentru a sta mărturie pentru toate popoarele." – Matei 24: 14. W *12/1*

23 Ianuarie

Discipoli din toate popoarele, botezându-i în numele ... spiritului sfânt. .- Matei 28:19, Diaglott.

Deoarece spiritul nu este o persoană şi nu are un nume de persoană ca aceasta, „numele" spiritului sfânt se referă la serviciul sau funcţia pe care acesta o îndeplineşte. Acel serviciu înseamnă să se facă voia lui Dumnezeu. Botezul în numele spiritului sfânt înseamnă sau simbolizează consacrarea sa prin scufundarea în apă dedicându-se pe sine să trăiască, să servească şi să acţioneze în armonie şi în unitate cu spiritul sfânt al Tatălui ceresc, ştiind că acesta este al lui Dumnezeu şi al Fiului Său. Cel botezat va căuta să observe operaţiile spiritului aşa cum Tatăl le-a explicat clar lui. Îi va cere Tatălui să îi dea mai mult din spiritul Său, şi va căuta să fie plin de acest spirit, ca astfel să aibă puterea de a face voia lui Dumnezeu. Va studia din proprie iniţiativă Cuvântul lui Dumnezeu în fiecare zi, deoarece prin acel Cuvânt operează şi spiritul lui Dumnezeu şi deoarece voia Sa este dezvăluită prin acelaşi Cuvânt. – Luca 11:13; Ioan 6:63. *W 12/15*

24 Ianuarie

Cum să predice dacă nu sunt trimişi? Aşa cum este scris; Ce frumoase sunt picioarele celor care predică evanghelia păcii! Romani 10:15.

Aceia care sunt ghidaţi de înţelepciunea de sus nu pot merge pe calea deschisă de clericii religioşi. În înţelepciune ei au rupt legăturile lor cu religia şi organizaţiile egoiste ale acestei lumi şi s-au dedicat Domnului Dumnezeu prin credinţa în Isus Cristos. În ceea ce priveşte jurămintele lor faţă de Dumnezeu, ei sunt sub obligaţia de a face voia Sa. Care este această voie? De a predica scopurile bune ale lui Iehova Dumnezeu şi de a face astfel aşa cum a dat exemplu Fiul Său. De aceea, ei realizează că au o misiune de la Dumnezeul Cel Prea Înalt să fie predicatori ai evangheliei. De aceea, ei nu permit ca propaganda mondială, sloganurile şi apelurile acestei lumi să îi atragă sau să îi întoarcă de la vocaţia sau chemarea lor. Cu sârguinţă vor face ei acest lucru, să PROPOVĂDUIASCĂ. *W 6/1*

25 Ianuarie

Ridică-te, străluceşte; . . . De asemenea voi aduce pace şi dreptate peste tine. - Isaia 60:1, 17.

Aceste cuvinte îi sunt adresate Sionului, organizaţia mamă, organizaţia sau *femeia* universală a lui Dumnezeu. Totuşi, deoarece rămășița spirituală a corpului lui Cristos sunt şi membrii organizaţiei universale a lui Dumnezeu şi o reprezintă pe pământ acum, această profeţie se aplică rămășiței sau „turmei mici" a lui Dumnezeu. El s-a ridicat peste ei. Gloria Sa este reflectată peste ei prin Isus Cristos, Capul organizaţiei capitale şi astfel, rămășița sunt aceia cărora li se porunceşte să se ridice şi să strălucească ca lumina adevărului şi a libertăţii lui Dumnezeu. El a îmbunătăţit foarte mult condiţia lor pe pământ, deoarece aurul este mai bun decât alama. El a pus Pacea şi Prosperitatea să supravegheze rămășița credincioasă, şi sarcina de a pune bazele organizaţiei acestora a revenit dreptăţii. El face acest lucru aducând constat organizaţia lor nou constituită sub regula de funcţionare Teocratică. „Celelalte oi" ale Sale se înclină cu supunere în faţa acestei organizaţii. *W 2/1*

26 Ianuarie

Iată, servul Meu, pe care Îl susţin, alesul Meu, de care se bucură sufletul Meu. – Isaia 42:1, A. S. V.

Faptul că această scriptură profetică se aplică lui Isus şi că a fost îndeplinită de El ne este arătat prin faptul că apostolul o citează, la Matei 12 : 15-21, ca fiind corespunzătoare lui Isus: „Iată servul Meu, pe care l-am ales, prea-iubitul Meu, de care se bucură sufletul Meu: am să pogor asupra Sa spiritul Meu," etc. Duşmanii Săi sunt provocaţi de faptul că El este „Cel ales de Dumnezeu". El este acela pe care Iehova, Constructorul organizaţiei Sale capitale Sion, L-a ales şi L-a pus membru la fundaţia acesteia, spunând: „Iată, pun la Sion o piatră importantă, aleasă [preferată], preţioasă, şi cel care a crezut în El nu o poate confunda." Aceia care vor fi uniţi cu El în organizaţia capitală Sion trebuie să vină la Isus Cristos: „Venind, ca la o piatră vie, într-adevăr dezaprobaţi de oameni, dar aleşi [preferaţi] de Dumnezeu." - Luca 23: 35; 1 Pet. 2:4,6; Isa. 28:16. *W 7/15*

27 Ianuarie

Ce mai pot face cei care sunt botezaţi pentru cei morţi, dacă morţii nu se vor ridica din mormânt deloc? Atunci de ce sunt botezaţi în numele celor morţi? – 1 Corinteni 15:29.

Dumnezeu a acceptat consacrarea lor şi ştergerea păcatelor lor prin sacrificiul şi meritul lui Isus, El i-a acceptat pentru sacrificiu împreună cu Conducătorul şi Liderul lor. Aşa cum Isus a murit în credinţă pentru justificarea Numelui lui Iehova, tot aşa şi aceştia trebuie să fie „credincioşi până la moarte". În acest nume, Iehova Dumnezeu i-a botezat în „corpul lui Isus", pentru a fi membrii corpului Său şi să Îl urmeze în integritate şi serviciu în faţa lui Dumnezeu până la moarte, prin orice mijloace. Așadar, acești creștini nu au fost botezați în El cu alt scop decât a muri în cele din urmă în credință,

pentru a fi ”morți”. Astfel, ei au fost botezați pentru cei morți dar, desigur, nu așteptându-se să rămână morți pentru totdeauna, ci având speranța de a fi sculați din morți așa cum a fost și Isus Cristos sculat din morți. *W 4/15*

28 Ianuarie

Rămășița seminție ei ... respectaţi poruncile lui Dumnezeu şi mărturisiţi-l pe Isus. - Apocalips 12:17.

Pentru aceia dedicaţi lui Dumnezeu nu se pune problema de a li se cere să Îl servească. Dar, la fel de sigur cum este că martorii lui Iehova şi-au consacrat vieţile fără rezervă Dumnezeului Cel Atotputernic şi trebuie să urmeze exemplul Liderului lor, „Martorul Credincios şi Adevărat”, este la fel de sigur că este obligatoriu pentru ei să fie martorii creştini ai lui Iehova Dumnezeu şi nu există nici o scăpare de această obligaţie. Aceasta înseamnă ignoranţă religioasă să spunem că martorii lui Iehova nu sunt menţionaţi încă din vechime în Biblie şi că nu au profeţii care să li se fi împlinit. Cu mai bine de şapte secole înainte de Cristos, Cuvântul lui Dumnezeu prin intermediul lui Isaia, a spus, „Voi sunteţi martorii Mei, spuse DOMNUL [Iehova] şi servul Meu, pe care l-am ales”, arătând că martorii lui Iehova existau încă de atunci, chiar înainte ca Roma să fie fondată în 753 Î.Ch. - Isa. 43 : 10. *W 5/1*

29 Ianuarie

El i-a chemat la El pe discipolii Săi, şi dintre ei a ales doisprezece, pe care i-a numit şi apostoli. – Luca 6:13.

A considerat Isus că, atunci când a văzut semnele Împărăţiei venind, pe care El o prezisese lor, atunci în primul rând va fi momentul potrivit pentru El să se gândească să îşi aranjeze astfel lucrurile încât să poată începe să predice evanghelia? Nu, desigur că nu. În ceea ce priveşte propria Sa plecare şi perioada de timp pe care o avea în faţă, Isus a pus bazele fundaţiei pentru corpul de propovăduitori ai evangheliei a căror misiune se va extinde peste întregul interval de timp şi nu va permite ca propovăduirea să nu se realizeze până când va veni Teocraţia. Astfel, El a ales şi a educat doisprezece apostoli pentru a urma aceeaşi vocaţie ca şi El. Ei trebuie să considere acest lucru ca cea mai mare realizare şi să nu o neglijeze niciodată sau să o facă să treacă pe locul doi sau să se îndepărteze de ea. Aceşti doisprezece trebuie să predea şi altora flacăra evangheliei, astfel încât, când ei îşi vor termina misiunea, aceştia să poată învăţa şi pe alţii. W *9/1*

30 Ianuarie

Cristos a murit pentru păcatele noastre. - 1 Corinteni 15:3.

Fraţii apostolului sunt primii care beneficiază de pe urma morţii lui Cristos, pentru păcatele tuturor acelora care cred şi se supun în cele din urmă. Multitudinea de „oameni de bună credinţă” care se dedică lui Dumnezeu prin Cristos poate fi asigurată că a murit Cristos şi pentru păcatele lor conform Scripturilor. Moartea Sa a fost în primul rând datorată integrităţii de nezdruncinat faţă de Dumnezeu şi refuzului Său de a se compromite cu duşmanii lui Dumnezeu şi cu religia lor. Deşi putea chema să fie salvat de cele douăsprezece legiuni de îngeri împotriva cărora aceştia care veniseră să îi ia viaţa, El a înaintat spre chinul unei morţi violente, deoarece aceasta servea scopurilor lui Iehova Dumnezeu, în primul rând pentru a dovedi suveranitatea universală a lui Dumnezeu sau dominaţia Sa, aşa cum s-a supus şi a aderat fără putinţă de tăgadă, Servul Său Principal, Isus Cristos, şi, în al doilea rând, pentru a se asigura un sacrificiu pentru salvarea păcătoşilor. *W 4/1*

31 Ianuarie

Cel ce ne-a întărit împreună cu voi în Cristos şi care ne-a uns, este Dumnezeu, Cel care ne-a pecetluit şi ne-a dat cinstea spiritului. – 2 Corinteni 1:21,22.

Aceştia născuţi de Dumnezeu sunt confirmaţi sau garantaţi în Cristos ca fiind membrii „Corpului Său" sau ai bisericii Sale prin faptul că sunt unşi cu spiritul lui Dumnezeu. Fiind născuţi şi unşi cu spiritul sau forţa activă a lui Dumnezeu, cel consacrat este botezat drept "creatură nouă" în corpul lui Cristos şi devine unul dintre cei căsătoriţi cu El ca şi Mireasă a Mirelui. Acest botez al spiritului este obişnuit sau este împărtăşit de toţi membrii corpului, indiferent de serviciul pe care îl îndeplinesc în cadrul corpului. Astfel, acesta este un „singur botez", aşa cum există doar o singură credinţă comună şi o sigură speranţă comună a chemării lor, şi un singur Conducător comun peste întregul corp, şi anume, Isus Cristos. Pentru Dumnezeu, care dă spiritul sfânt, „l-a dat pe El să fie conducător peste toate lucrurile bisericii, care este corpul Său." - Efes. 1: 22, 23. *W 8/1*

1 Februarie

Să nu vă conformaţi acestei lumi. - Romani 12:2.

Organizaţia Teocratică nu se poate preschimba după moda timpului sau să fie organizată după ideile oamenilor, religioase sau politice. Nu este o organizaţie politică. Aceasta reprezintă şi serveşte Împărăţia, care nu aparţine acestei lumi; iar politica şi religia aparţin acestei lumi şi merg mână în mână. Organizaţia Teocratică poate continua conform legilor guvernelor omeneşti pe pământ doar în măsura în care aceste legi făcute de om nu sunt contrare legii lui Dumnezeu de dreptate şi sfinţenie. Când religia sau demonismul fac ca legislatorii politici sau guvernatorii să facă legi sau decrete împotriva poporului consacrat al lui Iehova şi a lucrării lor poruncite de Dumnezeu şi împotriva închinării Sale, atunci martorii lui Iehova continuă să facă dreptatea Sa şi să lupte pentru libertatea pe care Le-a dat-o Dumnezeu de a I se închina şi a-L servi. Pentru această acţiune Teocratică, toate persoanele de bună credinţă vor avea beneficiul vieţii veşnice. *W 11/1*

2 Februarie

Acela care ştie, îşi înfrânează cuvintele, un om plin de înţelegere este un om de nădejde [un om priceput]. Chiar şi un prost, când îşi ţine gura, este considerat înţelept. - Proverbe 17: 27, 28; interpretare pe margine.

Un serv al lui Dumnezeu înţelept va căuta să îşi înfrâneze mânia imediat ce este posibil şi apoi să judece lucrurile cu mintea limpede şi liniştită. (Efes. 4 : 25-27) Omul care cunoaşte Cuvântul lui Dumnezeu nu trebuie să lase gura să umble slobodă, să lase să îi scape un torent de cuvinte, mai ales dacă este înfuriat. Dacă, având cunoştinţa şi înţelegerea asupra relaţiei lui cu Dumnezeu şi a locului ce i se cuvine în cadrul organizaţiei Teocratice, el nu va permite furiei sau tulburării să pună stăpânire pe el. Se va strădui să fie calm şi echilibrat în gânduri. Cu o astfel de gândire sau predispunere a minţii, el poate să reuşească să stăpânească condiţiile, să stabilească circumstanţele care ar putea să ducă o persoană nesăbuită spre păcat. *W 8/15*

3 Februarie

În dezlegarea împlinirii vremurilor, El poate să aducă împreună pe toate în Cristos. - Efeseni 1:10.

Am ajuns la „împlinirea vremurilor”. A venit vremea, astfel, pentru „dezlegarea” sau administrarea afacerilor umane de către Împăratul Său al Lumii Noi. Dar, ca să existe o Nouă Lume unificată, trebuie să existe un singur Conducător peste toată omenirea şi acesta trebuie să fie în uniune perfectă cu marele Constructor al Noii Lumi, Iehova Dumnezeu. Singurul Conducător pe care Creatorul L-a numit şi L-a ridicat pentru a conduce lumea neîmpărţită este Fiul Său supus şi credincios, Isus Cristos, a cărui uniune cu Tatăl nu a fost zdruncinată nici măcar de sacrificiul Fiului pe cruce. Este de o importanţă capitală pentru noi să ştim acest lucru. Astăzi trăim vremurile pe care Iehova, Dumnezeul scopului, Le-a stabilit pentru noi cu mult înainte. Oamenii şi organizaţiile lor încearcă să schimbe vremurile şi anotimpurile Sale, dar acestea rămân aşa cum au fost stabilite şi sunt de neclintit. *W 5/15*

4 Februarie

Îi mulţumim lui Dumnezeu, care întotdeauna ne-a făcut să triumfăm în Cristos, şi ne-a făcut să ne manifestăm cunoştinţele pe care ni le-a dat în orice loc. – 2 Corinteni 2:14.

Pavel a exprimat astfel foarte bine poziţia martorilor lui Iehova în secolul douăzeci. El însuşi era unul din lista lungă de martori începând cu Abel. Din 1918, mărturia care a fost dată de această minoritate urâtă şi persecutată a dus la împărţirea oamenilor, pro şi contra. Pentru clericii religioşi a fost ca o palmă pe obraz. Deşi clericii s-au opus din toate puterile, mărturia care îi supăra atât de mult continuă să fie spusă. Marele Dumnezeu, care trimite această mărturie, care este o veste bună pentru toţi cei de bună credinţă, conduce pe martorii Săi în braţele Sale veşnice şi le oferă victorie peste victorie împotriva lanţurilor religiei şi demonismului. Ca şi Pavel, aceştia îi mulţumesc lui Dumnezeu. *W 5/1*

5 Februarie

Îngerul lui Dumnezeu, care a mers înaintea taberei Israelului, s-a întors şi a mers în spatele lor, şi norul s-a întors dinaintea lor şi a rămas în spate, şi s-a aşezat între tabăra egiptenilor şi cea a lui Israel. - Exod 14:19,20.

Marşul Egiptului modern este în plină desfăşurare. Martorii lui Iehova şi mulţimea de prieteni ai acestora înaintează în marşul lor spre libertate spre Marea Roşie a Armaghedonului. Problemele lor pe care le au datorită Faraonului Satan şi a egiptenilor săi moderni nu s-au terminat, dar Satan şi toate acţiunile sale de intoleranţă religioasă şi alte forme de persecutare sunt urmărite îndeaproape, ca şi trăsurile faraonului şi călăreţii de război. Acum norul de prezenţă a lui Iehova şi puterea Sa au ajuns între ele şi le ţine departe să nu copleşească poporul Său pe care l-a salvat până când „lucrarea Sa ciudată” prin ei în această lume este îndeplinită. „Marea Roşie” va scăpa poporul lui Iehova pentru totdeauna de demoni şi de urmăritorii umani. Iehova ne porunceşte să nu ne plângem şi să nu cârtim şi să avem credinţă. *W 2/15*

6 Februarie

Nu nesocoti învăţătura mamei tale. - Proverbe 1:8.

Fiul care îşi cinsteşte „mama” va respecta organizaţia, care este *femeia* lui Dumnezeu, şi nu va încerca să o împartă în tabere sau să nască zâzanie în sânul ei. El se va supune cu credinţă şi în pace şi va căuta să facă toate lucrurile aşa cum se cuvine şi decent, nerăbdător să urmeze poveţele primite din

partea acesteia, ca Tatăl său (Organizatorul Teocratic) şi „mama” sau (organizaţia Teocratică) să nu se supere pe el. Va accepta cu supunere mustrările lui Dumnezeu prin ea, ştiind că acesta este drumul în viaţă. (Prov. 29 : 15) Se va ruga pentru pacea şi prosperitatea sa. Nu va ponegri şi nu va bârfi pe ceilalţi fii ai săi. (Ps. 122: 6-8; 50: 20) El va pune întotdeauna înainte interesele organizaţiei, fiind mereu atent să nu dezvăluie informaţii care ar putea trăda organizaţia şi să o expună pericolului reprezentat de duşmanii „Ierusalimului de sus”. W *2/1*

7 Februarie

Voi pune duşmănie între tine şi femeie, şi între sămânţa ei şi sămânţa ta, el îţi va zdrobi capul, dar tu îi vei zdrobi călcâiul. - Genesa 3:15, Roth.

Cu aceste cuvinte, Dumnezeu a avertizat organizaţia păcătoasă înainte ca rebeliunea să pornească. Această judecată divină nu vorbeşte doar despre distrugerea oricărei organizaţii lumeşti pe care Satan Diavolul poate să o pună la cale, ci este mult mai mult. Prin ea se promite *renaşterea* unei lumi a dreptăţii, pentru a înlocui lumea păcătoasă pe care Satan a răspândit-o pe întreg pământul. Domnul a folosit aici imaginea naşterii umane, vorbind despre sămânţa „femeii”, pentru a ne imagina producerea de mijloace sau instrumente pe care El le va folosi pentru a zdrobi organizaţia mondială a Diavolului, şi conducătorul ei. Hotărârea lui Dumnezeu era ca păcatul, şi organizaţia sa, să nu sălăşluiască niciodată într-o creatură vie. La momentul potrivit, El va aduce „femeia” Sa sau organizaţia sfântă a servilor Săi pentru a distruge toţi păcătoşii şi efectele păcatelor lor. *W 3/1*

8 Februarie

Nu vă lăsaţi înşelaţi: tovărăşiile rele strică obiceiurile bune. Treziţi-vă în dreptate şi nu păcătuiţi; pentru că unii nici nu îl cunosc pe Dumnezeu. – 1 Corinteni 15: 33, 34.

Clericii „creştinismului” modern, prin faptul că s-au dedat la mâncare, băutură, căsătorie, scopurilor comerciale şi materiale, şi nu la cele ale Împărăţiei stabilite a lui Dumnezeu acum, dovedesc că sunt la fel de ignoranţi în ceea ce îl priveşte pe Dumnezeu, cum erau şi clericii din zilele lui Noe înainte ca potopul să vină şi să îi distrugă pe toţi. Amestecul cu astfel de creaturi pentru diversitate şi plăcere este cu siguranţă corupere pentru credinţă şi drumul de urmat creştin. Cel care face aşa acum este mereu în gardă, astfel când va veni ziua judecăţii finale a Domnului pentru această lume, îl va prinde ca un laţ. (Luca 21:34-36) Atunci, niciun creştin adevărat nu trebuie să fie astfel înşelat ca să se prindă într-o astfel de tovărăşie. „Poate cineva să ia foc în sân şi să nu i se aprindă hainele? Poate cineva să meargă pe cărbuni încinşi şi să nu i se ardă picioarele?” - Prov. 6 : 27, 28. W *4/15*

9 Februarie

Am pus în el spiritul lui Dumnezeu, în înţelepciune şi în înţelegere şi în cunoaştere. – Exod 31:3.

Spiritul lui Dumnezeu care se pogoară asupra servilor Săi le dă puteri să facă lucruri vrednice de menţionat. Când s-a poruncit să se construiască locul de închinare pentru Dumnezeu în sălbăticie pe Muntele Sinai, Dumnezeu a chemat un om numit Bezaleel pentru lucrarea despre care am vorbit mai devreme. Dumnezeu i-a asigurat un muncitor care să lucreze cu el, Aholiab, şi acestora doi, şi tuturor celor care lucrau împreună cu ei, Dumnezeul Cel Atotputernic le-a dat înţelepciune şi talent să pregătească toate lucrurile pentru templu conform modelului pe care Iehova L-a dat lui Moise pe munte. Aceşti doi oameni în special au fost susţinuţi prin spiritul lui Dumnezeu să îi înveţe pe alţii care se angajau cu devotament în serviciul Său. Mai târziu, David a făcut marile pregătiri pentru a construi

templul lui Iehova la Ierusalim. Modelul lucrării de urmat el l-a transmis mai departe fiului şi succesorului său fiind primit prin inspiraţie. *W 6/15*

10 Februarie

Şi cine este destul de bun pentru aceste lucruri? - 2 Corinteni 2:16.

Adică – „Cine este calificat pentru aceste lucruri?" *(Diaglott)* „Şi cine este competent pentru acest serviciu?" *(Weymouth)* Răspunsul pe care ni-l dă Scriptura este: doar cei cu adevărat consacraţi care sunt cinstiţi, sinceri şi nu caută să adune pentru ei împinşi de egoism, care nu încearcă doar să pară respectabili, onorabili şi plăcuţi în ochii lumii religioase, ci cei care spun în gura mare adevărul şi fără niciun fel de compromis cu religia. Clericii, care caută să aibă o relaţie bună cu această lume şi cu politicienii ei şi comercianţii, nu pot fi calificaţi şi competenţi pentru acest serviciu lipsit de egoism şi plin de suferinţe şi reproşuri. „Pentru că", continuă apostolul „nu suntem ca cei mulţi, care denaturează [care vor să facă să pară altceva decât este] Cuvântul lui Dumnezeu, ci noi vorbim cu sinceritate, aşa că în faţa lui Dumnezeu, noi vorbim în Cristos." - 2 Cor. 2 : 17 ; interpretare pe margine. *W 5/1*

11 Februarie

Dumnezeu . . . l-a salvat pe Noe. - 2 Petru 2: 4, 5.

Ce este mai prostesc decât să încerci să urmăreşti lucrurile acestei lumi şi să te lupţi cu frenezie să le salvezi de la distrugerea de la Armaghedon? În timpul secolului din urmă înainte de marele potop mondial, care a fost drumul de urmat cel mai practic şi înţelept? Acela al oamenilor care beau, mâncau, se căsătoreau, cumpărau şi vindeau? Sau cel al lui Noe? Ce a făcut Noe? Cei mai mulţi clerici se gândesc la Noe doar ca la un constructor de bărci. Dar apostolul spune despre el că „Dumnezeu a salvat nu lumea veche, ci l-a salvat pe Noe, a opta persoană, un propovăduitor al dreptăţii, aducând potopul în lumea de păcat". Prin predicile lui Noe, alte şapte persoane i s-au alăturat în barcă. Aceştia au fost singurii oameni care au primit salvarea în timpul acelei catastrofe mondiale. Totuşi o lume întreagă păcătoasă atunci îl numea pe Noe un prost, nerealist şi fără simţ practic şi luau în derâdere predicile sale. Propovăduirea evangheliei este mai mult decât un simplu discurs. *W 6/1*

12 februarie

Niciun om nu se poate închina la doi stăpâni: ... Nu îl poţi servi pe Dumnezeu şi pe Mamona [bani,(Goodspeed)]. - Matei 6: 24.

Satan, zeul acestei lumi, este zeul mamonei. Mamona sau banul, este simbolul egoismului şi exprimă acea stare în care cineva se concentrează doar pe interesele şi sentimentele sale egoiste. La sfârşitul acestei lumi, este nevoie de cea mai mare încredere în Domnul pentru a nu face din lucrurile materiale obiectivul principal al vieţii cuiva, ci de a păstra toate gândurile şi atenţia spre a-L servi pe Dumnezeu şi Teocraţia Sa. Nu ne putem împărţi pentru a servi ambele scopuri. Nu ne putem închina acestei lumi şi de a căuta lucrurile care ne frământă, fără a pune Împărăţia lui Dumnezeu în planul secund, astfel acordându-i o valoare mai mică decât eului. Nu există decât doi stăpâni; şi aceşti doi stăpâni nici măcar nu cooperează, ci sunt duşmani de moarte unul cu celălalt, nu putem să îi iubim şi să îi servim pe amândoi şi să primim recunoaştere de la amândoi. *W 9/15*

13 februarie

Asculta-ţi de El, cel chemat de Dumnezeu ca să fie un mare preot după rânduiala lui Melhisedec- Evrei 5: 9, 10.

Ca acela care s-a oferit pe sine sacrificiu ca „Mielul lui Dumnezeu”, Isus a fost prezis de marele preot al poporului evreu, şi anume, Aaron, fratele lui Moise. Dar Cel Împărătesc care se luptă împotriva tuturor opozanţilor suveranităţii universale a lui Iehova şi îi loveşte în bătălia Armaghedonului, a fost prefigurat de acel preot pe tronul împărătesc, Melhisedec, împăratul Salemului. El nu s-a grăbit în mod egoist să acapareze puterea pentru el, ci a aşteptat chemarea lui Iehova şi a răspuns acesteia. Când omul perfect Isus a fost botezat şi spiritul lui Dumnezeu s-a pogorât asupra Sa, El a fost născut din spirit şi vocea lui Dumnezeu din ceruri Îl anunţa că Acela născut din spirit este Fiul Său. Astfel, prin naşterea Sa din spirit pentru a fi Fiul Spiritual al lui Dumnezeu, chemarea se aplică lui Isus pentru a fi Marele Preot al lui Dumnezeu şi El a fost chemat pentru această menire. *W 7/15*

14 februarie

Chiar şi acum sunt mulţi anti-crişti. - 1 Ioan 2:18.

Dacă cineva care a fost uns cu spiritul sfânt, se dovedeşte a fi necredincios şi iese din cadrul adunării unşilor, el devine un anti-crist. Ieşirea sa din rândurile adunării nu dovedeşte că el se află pe drumul cel drept, şi că cei pe care el îi lasă în urmă au opinii greşite şi că nu cunosc adevărul. Spiritul lui Dumnezeu, care s-a pogorât asupra lor la ungerea lor şi care sălăşluieşte în ei, îi luminează şi îi asigură că ei deţin adevărul. Dar cel necredincios uns este aruncat în afara „corpului” sau organizaţiei Teocratice prin Isus Cristos, Conducătorul acesteia. Spiritul lui Dumnezeu nu mai sălăşluieşte în cel necredincios şi el nu mai sălăşluieşte în Cristos, ci merge în întunericul de neadevăr şi greşeală. Acesta este de aceea anti-cristul. Cei credincioşi faţa de care el este separat şi cu care nu mai are nici o legătură nu sunt anti-crişti, ci sălăşluiesc în Cristos. Isus a prezis că în „ultima perioadă”, la sfârşitul acestei lumi, acolo unde ne aflăm noi acum, clasa „servilor diavolului” va fi o clasă de astfel de anti-crişti. Matei 24 : 48-51. *W 8/1*

15 februarie

Şi El va sta în acea zi pe Muntele Măslinilor, ... şi muntele Măslinilor se va despica în două. -Zaharia 14:4.

Aceasta nu este sub nici o formă o modalitate de a zugrăvi o disensiune în cadrul organizaţiei universale a lui Iehova, care să aducă dezbinare şi care să facă ca Împărăţia să fie împărţită în două. Din contră, despicarea muntelui se referă la naşterea unei noi Guvernări Teocratice sub Isus Cristos. Aceasta este zugrăvită şi prin profeţia lui Daniel deoarece „desprinderea pietrei din munte fără ajutorul mâinilor sau puterilor umane”, fiind vorba despre acea piatră care va distruge întreaga organizaţie a Diavolului din univers şi care devine un mare munte şi va umple tot pământul. Desprinderea pietrei simbolice, şi despicarea în două a Muntelui Măslinilor simbolic cu o jumătate din acesta mergând spre nord, are loc în 1914. Ambele acţiuni reprezintă naşterea Împărăţiei lui Dumnezeu şi a autorităţii care este acordată Fiului Său, Cristos. *W 9/1*

16 Februarie

Îl vedem pe Isus, care a fost făcut un pic mai mic decât îngerii pentru a trece prin chinurile morţii, încoronat cu glorie şi onoare, ca El, prin graţia lui Dumnezeu să treacă prin chinurile morţii pentru fiecare om. - Evrei 2:9.

Faptul că Isus a fost născut astfel ca Fiu al lui Dumnezeu uman nu era pentru gloria pământească. Isus a fost făcut din carne şi sânge în primul rând pentru a suferi astfel în mâinile lui Satan şi a servitorilor săi păcătoşi. De ce? Pentru a dovedi astfel că integritatea Sa în faţa lui Iehova Dumnezeu este de nezdruncinat chiar şi sub cele mai diabolice persecuţii şi astfel să dovedească că Satan Diavolul este un mincinos şi astfel să justifice Numele lui Dumnezeu şi domnia Sa universală. Moartea Sa umană ca martir a servit şi pentru a asigura sacrificiul pentru răscumpărarea fiecărui bărbat şi femeie care Îl acceptă pe El ca Salvator şi I se supune. (Evr. 5:8, 9) Faptul că Isus a fost din carne şi sânge, o creatură umană a fost menit să fie doar temporar, pentru că suferinţele cărnii trebuia să fie calea spre gloria cerească. *W 7/1*

17 Februarie

Atunci mergeţi şi faceţi discipoli din toate popoarele. - Matei 28:19, A.S.V.

Aceasta înseamnă învăţarea oamenilor din toate popoarele, că Iehova Tatăl va lua din cadrul tuturor popoarelor oameni pentru Cristos şi că aceştia se vor nega pe sine şi vor merge pe urmele Sale ca discipoli ai Săi. „Faceţi discipoli” nu denotă obligare sau presiune guvernamentală sau politică. Oamenii îşi pot face discipoli care să îi urmeze, dar nu pot fabrica discipoli pentru Cristos. (Ioan 6:44, 45) Tatăl nu obligă, ci îşi atrage oameni pentru a fi discipoli. Aşa şi trebuie să fie. (Matei 16 : 24-26) Acest fapt face să fie imposibil ca adevăraţii discipoli ai lui Dumnezeu să încerce să stârnească o revoluţie mondială sau să încerce să se impună pe ei ca teocraţie mondială alcătuită de om pentru a acţiona ca şi consilier spiritual pentru guvernele politice. O astfel de teocraţie umană nu poate salva sufletele, pentru că aceasta nu poate salva nici măcar sufletul aceluia care încearcă să impună o astfel de teocraţie mondială, ci, în schimb, el îşi pierde propriul suflet. *W 12/15*

18 februarie

Voi sunteţi martorii Mei, spune Iehova, şi servii Mei pe care I-am ales. Isaia 43:10, A. S. V.

Pentru ca o organizaţie de pe pământ să fie aprobată de Dumnezeu Cel Prea Înalt şi să fie folositoare pentru El, pentru a face lucrarea de propovăduire a „acestei evanghelii a Împărăţiei”, acea organizaţie trebuie să fie Teocratică. Adică, aceasta trebuie să fie construită conform adevărului Bibliei că Iehova Dumnezeu este Conducătorul Suprem şi că, sub El, Isus Cristos este Conducătorul Său numit al organizaţiei. Martorii lui Iehova sunt membrii organizaţiei Sale Teocratice, dar ei nu sunt Teocraţia şi nu încearcă să stabilească o Teocraţie. Teocraţia este Împărăţia lui Iehova prin Isus Cristos; şi ei sunt simpli vestitori ai acesteia, ca reprezentanţi vizibili şi ambasadori. Isus nu face excepţie de la regula Teocratică conform căreia Iehova este Suprem şi conduce organizaţia Sa în totalitate conform voinţei Sale. Isus este Servul Conducător al lui Iehova şi este Servul Conducător al organizației de martori ai lui Iehova. *W 10/15*

19 februarie

Dacă trebuie propovăduit că Isus Cristos s-a ridicat din morţi, cum spun unii dintre voi că nu există învierea morţilor [celor morţi]? – 1 Corinteni 15:12.

Învierea lui Isus Cristos din morţi este o dovadă nu doar a faptului că El şi-a păstrat integritatea faţă de Dumnezeu în moarte şi că a arătat că este demn de viaţa nemuritoare ca Justificator al Numelui şi Cuvântului lui Iehova. Faptul că El este ridicat din morţi este o garanţie a învierii ce va veni şi pentru alţii care sunt morţi în morminte. Aceasta garantează că duşmanul teribil al omului, moartea, va fi distrusă, şi tovarăşul său, mormântul, va fi măturat. Deoarece ambele fapte de înviere sunt inseparabil legate una de cealaltă, astfel încânt dacă una este adevărată şi cealaltă este adevărată la rândul său, dacă una este negată, cealaltă este şi ea negată la rândul său. Negarea faptului că Dumnezeul Cel Atotputernic L-a ridicat pe Isus din mormânt, ar însemna negarea faptului că El ar avea puterea să o facă, dar în plus, ar însemna negarea scopului Său de a-i ridica pe alţii prin Isus Cristos. *W 4/1*

20 Februarie

Lăudaţi-l pe Domnul ... Lăudaţi-l cu instrumente cu corzi şi cu vocea. - Psalmi 150:1, 4.

Organon, cuvântul grecesc din care îşi are originea cuvântul *organizaţie*, nu înseamnă doar un instrument muzical, ci un instrument care serveşte unui scop. Înţelesul său adevărat este de muncă, pentru că *organon* se trage din cuvântul-rădăcină grecesc *ergon,* care înseamnă *a munci.* Cuvântul la care face referire *ergon* înseamnă „lucrare făcută sau care va fi făcută"; cuvântul modern ştiinţific *erg* înseamnă „o unitate de energie sau lucrare". Astfel, ideea esenţială a unui lucru care se numeşte o *organizaţie* este aceea a scopului sau lucrării. Adică *organizaţia* lui Dumnezeu înseamnă mai mult decât doar creaturile Sale inteligente. Înseamnă creaturile Sale supuse care sunt adunate şi unite într-un întreg armonios, fiecăruia dându-i-se un loc în cadrul acesteia şi îndatoriri pe măsură şi potrivite care să se împletească cu cele ale celorlalţi membrii ai organizaţiei; şi toate creaturile acestea care lucrează împreună şi servesc drept instrument al lui Dumnezeu în ducerea la bun sfârşit a scopului Său şi la facerea lucrării Sale. *W 1/15*

21 februarie

Cine este încet la mânie are multă înţelegere, dar cel care este uite [rapid] la mânie acţionează prosteşte. - Proverbe 14:29.

Dacă un om este dispus la acţiuni pripite sau negândite, acesta va acţiona prosteşte şi în special îşi va face rău singur. Acesta nu se va gândi niciodată care va fi rezultatul vorbelor sau comportamentului său neînfrânat, cel grăbit acţionează după cum îi este dispoziţia, în condiţii neprielnice şi insistă să facă ceea ce este nepotrivit. Astfel el continuă să acţioneze prosteşte şi este sigur că va comite o mulţime de păcate. „Un om mânios stârneşte certuri, un om furios comite numai păcate." (29:22) Cel mai bun remediu pentru o astfel de dispoziţie este disciplina şi sfatul marelui Domn şi Conducător. Aşa sunt sfătuiţi părinţii: „Nu vă provocaţi copiii să fie mânioşi [nu vă iritaţi copiii], ci să îi creşteţi în mustrarea şi învăţătura Domnului." *W 8/15*

22 Februarie

Să nu îţi urăşti fratele din inimă, să mustri pe aproapele tău în orice mod şi să nu-i tolerezi păcatul – Levetic 19:17.

La 1Corintieni 6:1-8 apostolul vorbeşte împotriva ducerii neînţelegerilor dintre fraţi înaintea tribunalelor lumeşti şi spune că sfinţii vor judeca lumea şi îngerii, de aceea trebuie să fie capabili să judece problemele dintre ei. Şi totuşi nu se spune că întreaga adunare este constituită pentru a acţiona ca un tribunal, înaintea căruia trebuie să fie aduse pentru rezolvare finală cazurile de păcătuire dintre fraţi – unii împotriva celorlalţi. Regula Teocratică trebuie respectată în cadrul adunării. Organizarea de către Dumnezeu a poporului Său este Teocratică. Legile acesteia vin de la El, Iehova, Cel Suprem. Ele nu îşi trag puterea sau validitatea din glasul sau votul adunării şi nu sunt aplicate cu permisiunea celor guvernaţi. „Căci Iehova este Judecătorul nostru, Iehova este Legiuitorul nostru" – Isa. 33:22, *A. S. V. W 5/15*

23 februarie

Şi el i-a spus lui, Prietene, cum ai intrat fără să ai veşmânt de nuntă? – Matei 22:12.

Clasa „slujitorului diavolului" nu are niciun fel de scuză. Astfel, când Împăratul, prin Fiul Său la templu îi întreabă de ce vin aşa de rar în faţa lui Iehova, a lui Isus Cristos şi a îngerilor, această clasă este redusă la tăcere, pentru că nu avea niciun fel de justificare. Şansele Împărăţiei de a acţiona ca martori ai lui Iehova şi de a dovedi dragoste şi devotament pentru Teocraţie prin păstrarea integrităţii lor în faţa lui Dumnezeu sub insultele şi persecuţiile din această lume sunt toate ale lor şi la îndemâna lor. Dar ei refuză să poarte haina de identificare şi să fie ca şi moştenitorii Împărăţiei, martorii lui Iehova activi şi credincioşi. Ei pun bazele propriei lor organizaţii ne-teocratice cu administrare proprie, se despart de martorii lui Iehova şi caută să aibă relaţii de prietenie cu această lume şi cu organizaţiile ei religioase. Ei nu reuşesc să îşi îndeplinească obligaţia lor faţă de Dumnezeu. *W 10/1*

24 Februarie

Începem din nou să ne lăudăm singuri? Sau avem nevoie, ca alţii, de scrisori de laudă către voi sau de la voi? 2 Corinteni 3:1.

Orice serv care are o dovadă din cuvântul scris al Stăpânului Său şi ştie că El este în cadrul serviciului divin şi că face lucrarea aprobată a lui Dumnezeu nu îi pasă de ceea ce vor spune oamenii din această lume, ce vor face sau ce vor crede despre el. Pentru că el nu are niciun fel de diplomă sau autorizare sau scrisori de recomandare din partea bisericii sau a clericilor iar religia organizată poate spune că el nu este însărcinat sau numit ca martor pentru Cel Suprem al Universului. Şi totuşi el nu trebuie să se îngrijoreze sau să ezite să meargă să propovăduiască în public „această evanghelie a Împărăţiei" aşa cum a făcut Pavel, care nu aparţine niciunui ordin omenesc. Activitatea sa pe teren înregistrată, ca şi Biblia este încă valabilă, iar lucrarea sa pe teren vorbeşte ca o recondamnare pentru el şi spune că el este un serv. Dumnezeu îl judecă pe această bază. *W 5/1*

25 Februarie

Există corpuri cereşti şi există corpuri terestre, dar gloria celor cereşti este una, iar gloria celor terestre este alta. - 1 Corinteni 15: 40.

Apostolul discută clasificările într-un plan care include cerul şi pământul. Prin c*orpurile cereşti* el se referă la corpurile neînsufleţite de pe cer. El se referă la mulţimea de clase cereşti ale creaturilor spiritului, aşa cum sunt heruvimii, serafimii şi îngerii. Aceste grupuri au fiecare o glorie dată de Dumnezeu care face diferenţa între grupuri sau corpuri de creaturi. Această glorie cerească îi diferenţiază de creaturile vizibile, materiale. Gloria serafimului ne este descrisă la Isaia, capitolul şase.

Gloria Conducătorului Înalt al „bisericii, care este corpul Său”, apare la Saul din Tars, ameţitoare, ca „o lumină din cer, peste strălucirea soarelui” în mijlocul zilei. Aşa de mare este varietatea gloriei corpurilor cereşti. *W 4/15*

26 Februarie

Cel care din sclavă s-a născut, s-a născut natural, dar cel care s-a născut din femeia liberă, s-a născut prin promisiune. – Galateni 4:23.

Când sau cu ce ocazie a fost născută Sămânţa femeii libere a lui Dumnezeu? Nu cu ocazia naşterii umane a lui Isus din Maria, ci treizeci de ani mai târziu. Atunci El a fost botezat în apa Iordanului ca simbol al supunerii Sale totale faţă de Dumnezeu şi faţă de scopul lui Dumnezeu care acum se îndeplinea. Atunci sau cu acea ocazie „femeia liberă” a lui Dumnezeu a dat naştere Seminţei Sale. Cum aşa? Deoarece atunci Fiul a devenit spiritual, fiind născut din spiritul lui Dumnezeu cu speranţă de viaţă în spirit şi fiind mărturisit de Dumnezeu ca Fiul Său. În acel moment, Isus a fost uns cu spiritul lui Dumnezeu şi a devenit Cel Uns de Dumnezeu sau Cristos. El a fost uns atât pentru a propovădui Împărăţia şi pentru a deveni Împărat al acelei Guvernări Teocratice. Acum El era *Isus Cristos,* o creatură nouă. Astfel, „femeia liberă” a lui Dumnezeu i-a dat naştere. *W 2/1*

27 Februarie

Închinaţi-vă Domnului în frumuseţea sfinţeniei. Psalmi 96:9.

Guvernele politice care renunţă la religie caută să încalce dreptul inalienabil al „străinilor”. În principal, acest drept este de a se închina lui Dumnezeu liber conform legii Sale şi a ceea ce le dictează propria conştiinţă luminată. Astfel, încercarea de a lua acest drept al lor presupune o formă de a pune statul politico-religios deasupra lui Dumnezeu şi apoi de a pedepsi „străinii şi pelerinii”; pentru ce? Pentru că respectă legea Sa şi astfel nu respectă legile nedrepte ale oamenilor, cărora nu li se poate găsi altă vină decât că ei ascultă în primul rând de Dumnezeu. Supunerea faţă de Dumnezeu este dreptul cel mai important al omului. Prin exercitarea acestui drept, omul îşi duce mai departe închinarea la Cel Suprem, Iehova. Aceasta este supunerea şi închinarea Teocratică, şi pentru că este Teocratică îl consideră pe El Cel mai Important ca Cel Atotputernic care conduce deasupra întregului univers al Său, inclusiv acest pământ şi oamenii care sunt aici. *W 11/15*

28 februarie

Vrei să nu îţi fie frică de stăpânire? Fă bine şi vei fi lăudat, pentru că El este Servul lui Dumnezeu [diákonos] *pentru binele tău. - Romani 13: 3, 4, Diag.*

În calitatea Sa glorificată prezentă în ceruri, Isus este servul lui Iehova şi mânuieşte sabia execuţiei asupra celor nesupuşi care refuză să se supună lui Iehova Dumnezeu Cel Prea Înalt. Deşi este un Serv, Isus Cristos este una din Stăpânirile Înalte sau Autoritate cu Iehova Dumnezeu. Astfel apostolul avertizează discipolii, aşa cum este descris mai sus. În cadrul organizaţiei Teocratice, adevăraţii adepţi ai lui Isus Cristos sunt servii Săi. Ei nu pot fi servi ai clericilor religioşi şi nici ai conducătorilor politici care luptă împotriva lui Iehova şi a Teocraţiei Sale, Împărăţia. Isus a spus: „Dacă vreunul dintre voi mă serveşte pe Mine *[diakonéin]*, să mă urmeze şi, acolo unde voi fi Eu, acolo va fi şi servul *[diákonos]* Meu.” (Ioan 12:26, *Diag.)* Apostolii Săi se refereau la ei înşişi ca servi când foloseau cuvântul *diákonos. W 11/1*

1 martie

Căutaţi în primul rând Împărăţia lui Dumnezeu şi dreptatea Sa, şi apoi toate celelalte lucruri vor veni. – Matei 6:33.

Isus nu se gândea la un lucru de importanţă secundară când din Împărăţia Sa a făcut activitatea Sa exclusivă. El a recomandat-o celor care doreau să fie de partea cea dreaptă, de partea celor câştigători, şi să Îl servească pe adevăratul Dumnezeu, şi astfel să câştige viaţa veşnică pentru a-L slăvi şi cinsti pe El de-a pururi. Cel care caută Împărăţia în primul rând îşi rezervă timp să studieze Cartea, care vorbeşte despre Guvernul Teocratic , scopurile Sale drepte şi binecuvântările veşnice. Apoi el îşi exprimă supunerea supremă faţă de acel Guvern şi depune toate eforturile în viaţa sa în armonie cu scopurile acestuia. El permite ca omenirea, politica şi lupta pentru dominaţia lumii să aibă calea ei. Chiar dacă este obligat totuşi să trăiască în această lume, el are grijă ca să nu ajungă să fie parte din această lume. El nu atinge lucrul necurat şi are grijă să se „păstreze nepătat de această lume”. *W 9/15*

2 martie

Toţi copiii tăi vor fi învăţaţi de Domnul, şi o mare pace îi va cuprinde pe copiii tăi. – Isaia 54:13.

Isus ne-a arătat când a citat cuvintele de mai jos adresate „femeii” lui Dumnezeu, organizaţia Teocratică, Sion că învăţăturile lui Dumnezeu nu sunt pentru un singur om care îşi imaginează că are legături speciale cu Dumnezeu, ci sunt pentru toate popoarele lui Dumnezeu: „Este scris la profeţi, Şi ei vor fi TOŢI învăţaţi de Dumnezeu.” În consecinţă, învăţăturile Sale nu vin printr-o persoană pe pământ, ci prin organizaţia Sa pe care El o foloseşte ca pe servul Său. Acestea sunt pentru a educa întreaga organizaţie, ca toţi membrii Săi să poată face voia divină în unitate şi armonie. Conducătorul organizaţiei servilor este Servul Conducător al lui Dumnezeu, Isus Cristos, şi în învăţarea organizaţiei Sale vizibile pe pământ, Iehova Îl asociază pe Fiul Său iubit cu El. Un serv al lui Iehova de astăzi trebuie să fie atent la organizaţia Sa pentru a cunoaşte voia Sa. W 1/1

3 martie

Samuel a luat cornul de untdelemn, şi l-a uns în mijlocul fraţilor săi, iar spiritul Domnului s-a pogorât asupra lui David din acea zi. – 1 Samuel 16: 13.

Când spiritul lui Dumnezeu l-a părăsit pe Împăratul Saul, a lăsat loc doar pentru un spirit malefic care să îl controleze. Indirect, Dumnezeu a trimis asupra sa un spirit malefic, adică nu l-a încurajat deloc, iar faptul că Dumnezeu l-a uns pe David a stârnit în Saul spiritul geloziei, amărăciunii, disperării şi fricii pentru posibilitatea ca el să mai domnească ca împărat şi în legătură cu linia sa împărătească. Astfel, Dumnezeu nu era responsabil în ceea ce priveşte încercările păcătoase ale lui Saul de a-l ucide pe David. În ceea ce îl priveşte pe David, el a fost un om transformat din ziua în care spiritul lui Dumnezeu a pogorât asupra sa, după ungerea lui. Cu acel spirit divin în el a mers cu o singură mână să facă faţă provocării şi sfidării din partea lui Goliat către Iehova. Prin spiritul lui Iehova, David a reuşit să îl facă pe uriaş să muşte din ţărână. „Bătălia este a lui Iehova”, a strigat David. - 1 Sam. 17 : 40-54. *W 6/15*

4 martie

El este Dumnezeu cel viu şi un împărat pe vecie, şi de mânia Sa va tremura pământul, şi toate popoarele nu vor fi în stare să suporte indignarea Sa. - Ieremia 10:10

Martorii lui Iehova, Moise şi Aaron, i-au spus cât se poate de clar Faraonului din Egipt că dacă nu vor respecta porunca lui Iehova de a I se închina şi de a-I se supune, aceasta va duce la distrugerea lor. Era o problemă serioasă pentru ei, alegeau fie viaţa, fie moartea. Nu puteau să-şi permită să lase conştiinţa să treacă peste puterile politice ale ţării. Şi nici nu îi revenea sarcina puterii politice ca judecător, susţinută de consilierii religioşi să determine dacă închinarea la Iehova era dreaptă. Acest lucru ar fi însemnat să se permită opiniei omului, creatură inferioară să decidă dacă îşi vor nega libertatea de închinare în timp ce ar fi garantat libertatea de religie preoţilor lor şi înşelătoriilor lor. Faraonul a fost confruntat nu cu o biată lege şi cerere umană, ci cu cea Dumnezeului Cel Atotputernic. Astfel, era lucrul cel mai înţelept şi drept de făcut pentru ţară să se spună cererii lui Iehova. Popoarele de astăzi trebuie să ia aminte. *W 2/15*

5 martie

Dar, cu adevărat, sunt plin de putere prin spiritul Domnului. - Mica 3: 8.

Înainte de botezul singurului Fiu născut al lui Dumnezeu în timp ce se afla pe pământ ca om, spiritul lui Dumnezeu sau forţa activă a acţionat asupra creaturilor de pe pământ să le facă să vorbească, să facă, să vadă sau să acţioneze conform voinţei divine, şi puterea Sa era de nerezistat, chiar şi pentru duşmanii lui Dumnezeu. Începând cu Isus, acelaşi spirit sau forţă activă a Dumnezeului Cel Atotputernic a fost folosită pentru a aduce bărbaţii şi femeile consacrate spre moştenirea cerească, iar aceştia au fost unşi prin spiritul Său pentru a le porunci să Îl slujească şi să Îi lumineze asupra adevărurilor Cuvântului Său care trebuia înţeles. La sfârşitul acestei lumi, când doar rămăşiţa dintre cei născuţi de Dumnezeu ca fii în gloria cerească vor mai fi încă pe pământ, acelaşi spirit va acţiona asupra oamenilor de bună credinţă, pe care Bunul Păstor Isus Cristos Îi adună acum de partea Împărăţiei lui Dumnezeu. *W 8/1*

6 martie

Dacă spiritul celui care conduce se ridică împotriva ta, nu îţi părăsi locul, căci dacă îţi stăpâneşti mânia, te fereşti de mari păcate. - Eclesiastul 10: 4.

O rămăşiţă a populaţiei pământului au arătat un spirit opus faţă de naţiuni. Ei au ascultat îndemnul înţelept de mai sus din Cuvântul lui Iehova. Eu sunt aceia care sunt în slujba Conducătorului Cel Atotputernic, aceia care s-au consacrat în totalitate serviciului Său sfânt. De aceea, ei s-au consacrat intereselor Împărăţiei Sale pentru onorabilitatea şi bunele intenţii ale Fiului Conducătorului, Isus Cristos, Prinţul Păcii. Pe această bază, Conducătorul i-a primit şi le-a dat un loc în serviciul Său. Ei şi-au asumat îndatorirea de a propovădui Numele Conducătorului Universal şi de a propovădui veştile bune ale Împărăţiei Sale, sub conducerea Fiului Său, Isus Cristos. Credinţa rămăşiţei este o parte în îndeplinirea serviciului pe care l-au primit, determinându-l pe Conducător să manifeste un spirit favorabil faţă de ei. *W 8/15*

7 martie

Isus a venit în Galileea, propovăduind evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu. – Marcu 1:14.

Iehova este Cel care a trimis evanghelia. El face evanghelia; pentru că El este Creatorul faptelor care ne aduc veştile bune, fapte pe care El face să fie înregistrate şi înţelese. La momentul ales de El, trimite evanghelia. Pentru acest scop El alege, porunceşte şi trimite propovăduitori ai evangheliei. Niciun fel de lucrare, profesie sau carieră nu ar fi mai mare şi mai esenţială decât predicarea

evangheliei împărăţiei. De ce? Pentru că niciun fel de slujbă sau profesie nu este mai mare şi mai esenţială şi benefică decât cea urmărită prin Servul Principal al Dumnezeului Cel Atotputernic, Fiul Său, Isus Cristos. Aceasta a fost o zi, 14 Nisan anul 33 D.Ch, când El a murit pe lemn, dar ce a făcut El în perioada dintre acest eveniment şi momentul în care Ioan Botezătorul l-a botezat? El a fost propovăduitor al Teocraţiei lui Iehova. *W 9/1*

8 martie

Şi străinii vor sta şi îţi vor hrăni turmele şi fii străinilor vor fi plugarii şi viticultorii voştri. Dar voi vă veţi numi Preoţii Domnului ... Slujitorii Dumnezeului vostru. - Isaia 61:5,6.

La adunările organizaţiei Teocratice a lui Iehova, aceia din clasa „străinilor" au dreptul şi privilegiul de a se ruga la El şi de a conduce întruniri pentru studiul Bibliei şi pentru pregătirile în vederea slujirii, chiar cu membrii rămăşiţei credincioase spirituale care sunt prezenţi. Adăugarea acestor servi „străini" organizaţiei Teocratice a fost prezisă în cuvintele de mai sus pentru rămăşița credincioasă unsă. Astfel, „străinii" consacraţi pot boteza pe cei care doresc să îşi simbolizeze consacrarea faţă de Dumnezeu; la fel ca şi Ioan Botezătorul, care nu a fost născut sau uns cu spiritul lui Dumnezeu, a avut privilegiul de a-L boteza atât pe Isus însuşi cât şi pe mulţi dintre discipolii Lui Isus. – Ioan 1 : 29-37. *W 12/1*

9 martie

Suntem toţi uniţi prin credinţă. - Efeseni 4:13.

Unirea în Cristos este posibilă şi prin faptul că există o unitate de credinţă şi înţelegere, în loc de acel sectarism cu aşa numitul „consiliu federal" sau o „conferinţă internaţională" de secte ca element de legătură. Legătura între adevăraţii discipoli este întărită de faptul că au o muncă asemănătoare, indiferent de ţara în care locuiesc, toţi sunt angajaţi în aceeaşi lucrare într-un mod organizat, cooperând unul cu celălalt în Isus Cristos. El este Conducătorul unificator necesar. Indiferent ce organizaţie există pe pământ care să ducă la îndeplinire poruncile lui Dumnezeu, trebuie să se supună lui Isus Cristos ca şi Conducător. Aceasta trebuie să opereze în strictă armonie cu instrucţiunile primite prin Biblie. Domnul Dumnezeu este Acela care prin Cristos construieşte organizaţia Sa, pentru că El este acela care atrage discipolii către Cristos. Această organizaţie vizibilă, trebuie să fie o Teocraţie, și este supusă legii Teocratice şi este alcătuită din cei care sunt ambasadorii acesteia. *W 12/15*

10 martie

Acum, să îi mulţumim lui Dumnezeu, care întotdeauna ne conduce spre victorie cu Cel uns [Cristos] şi care pogoară asupra noastră cunoaşterea Sa, în fiecare loc. – 2 Corinteni 2:14, Diaglott.

Isus Cristos Împăratul îi conduce pe servii care îi calcă pe urme, împotriva religiei. Propovăduind adevărul Bibliei oriunde referitor la Numele lui Iehova şi Împărăţia Sa sub Cristos, ei răspândesc şi fac să se manifeste oriunde parfumul dulce al cunoaşterii lui Dumnezeu cel milostiv, al cărui adevăr ne eliberează de religie şi lanţurile ei. Acestor educatori în adevăr şi dreptate nu le pasă nici cât negru sub unghie de ceea ce ar putea spune caprele urât mirositoare ale opoziţiei care condamnă această campanie educaţională. Martorii lui Iehova mărşăluiesc triumfal în slujba Sa, anunţând marşul Împăratului Său victorios. Pentru Dumnezeu, faptul că ei îşi oferă serviciile ca martori ai Săi şi ai Împăratului Său sunt ca nişte parfumuri dulci. *W 5/1*

11 martie

Luaţi păcătoşii din faţa împăratului, şi tronul Său va fi stabilit în dreptate. - Proverbe 25: 5.

Scopul lui Iehova este încă în realizare, iar justificarea Sa este foarte aproape. El nu a renunţat la prevederea edenică a viitorului. Maiestuos, fără niciun un fel de interes sau grabă în ceea ce priveşte această lume sau ce face prinţul său, El se îndreaptă fără întrerupere spre evenimentul suprem, justificarea Numelui Său şi regenerarea completă a lumii. Prima cerinţă este stabilirea Guvernării cereşti a Seminţei „femeii" Sale. Este Împărăţia cerurilor, cu persoane pe tronul integrităţii incoruptibile în faţa lui Dumnezeu. Integritatea lor trebuie testată şi dovedită. Această testare se poate realiza doar în mijlocul lumii în care Satan Diavolul este zeu. Cât se află în această lume, ei nu trebuie niciodată să încerce să devină parte a acesteia. Ei nu pot aparţine acestei lumi vechi păcătoase şi să fie şi integraţi în noua lume a dreptăţii. *W 3/1*

12 martie

Ţi se va da un nou nume, Iehova îţi va da acest nume ... te vei numi Hephzibah, iar ţara ta se va numi Beulah. - Isaia 62:2,4, A.S.V.

În timpul Primului Război Mondial, se părea că numele lor este „Abandonaţii", „Părăsiţii". Dar rămășița credincioasă a îndurat ocările de dragul Împărăţiei. Ei s-au ţinut de Dumnezeu şi de Guvernarea Sa Împărătească şi de aceea au trecut judecata de la templu şi au fost unşi ca ambasadori ai Împărăţiei şi au fost trimişi în lume să propovăduiască Numele lui Dumnezeu şi al Împărăţiei Sale prin Fiul Său. Atunci a devenit public, cunoscut de toată lumea, de popoarele păgâne şi de conducătorii lor, că această rămășiță credincioasă era „poporul pentru Numele Său". Faptul că au fructificat Împărăţia a fost evident şi, indiferent cum alegeau popoarele să îi numească, totuşi Iehova era încântat de rămășița credincioasă care propovăduia Numele Său. Da, *ţara* sau organizaţia lor era parte din organizaţia universală care este „căsătorită" cu Dumnezeu. Prin ungerea şi folosirea lor ca martori ai Săi, El se bucura de ei cu bucuria unui mire. *W 2/1*

13 martie

Să faci cunoscut fiilor oamenilor că El domneşte cu măreţie şi în măreţia glorioasă a Împărăţiei Sale. - Psalmi 145:12.

Guvernul prin care Iehova Dumnezeu şi-a propus să îşi justifice Numele nu este un Guvern oarecare, din oameni sau din demoni, ci este un Guvern din ceruri, de creaturi perfecte înzestrate cu mai mult decât putere, înţelepciune şi eficienţă umană. Guvernarea umană pe care această lume o poate oferi nu trebuie să fie supusă fragilităţii umane şi pericolului mereu prezent de păcat organizat şi putere de revoluţie, şi să fie supus puterilor supra-umane păcătoase, creaturilor şi duhurilor păcătoase, Satan şi demonilor săi, care nu pun înainte interesul omenirii. Guvernarea supra-umană pe care Iehova o stabileşte trebuie să fie supusă Lui şi răspunde în faţa Lui, Dumnezeului Cel Atotputernic al dreptăţii absolute şi care are în vedere bunăstarea durabilă la cel mai înalt nivel a omenirii. *W 6/1*

14 martie

Deoarece prin om a venit moartea, tot prin om a venit şi învierea morţilor. - 1 Corinteni 15:21, Diaglott.

Scripturile ne dovedesc că mulţi dintre cei morţi au pierit, deoarece ei au fost aruncaţi în distrugere, de unde nu mai este posibilă recuperarea. Este adevărat că prin păcatul lui Adam, moartea a venit pentru toţi oamenii, descendenţii lui, dar nu şi „cea de-a doua moarte" care este moartea prin distrugerea în Gheena. Astfel, cei care au doar moştenirea morţii care a fost de neevitat prin Adam vor putea fi răscumpăraţi sau salvaţi din moarte. Aceia care au moştenit condamnarea la moarte la care se adaugă şi păcatul intenţionat care aduce judecata divină a distrugerii au mai mult decât moştenirea de la primul om. Ei merg în Gheena, şi nu mai sunt „printre aceia care sunt în mormintele lor" şi care „vor auzi vocea Fiului lui Dumnezeu şi se vor ridica" la înviere. *W 4/1*

15 martie

Nu depinde nici de cine vrea, nici de cel care aleargă, ci de Dumnezeu care arată milă. - Romani 9:16.

Isus Cristos nu s-a glorificat pe Sine şi nu a căutat să se ridice pe Sine, ci a fost chemat în această poziţie înaltă aşa cum Aaron a fost chemat la preoţie. Iehova Dumnezeu este Acela care cheamă la Împărăţie. El face acest lucru conform scopului Său. (Rom. 8:28) Niciunul dintre cei care aud veştile bune de la El nu poate să hotărască pentru sine dacă el va fi în organizaţia capitală cerească cu Isus Cristos. Nu este de datoria celui care aude veştile bune să stabilească înalta chemare pentru sine, ci este Dumnezeu Acela care face alegerea dintre multele milioane care aud. De aceea, acela care se consacrează sau se dedică complet lui Dumnezeu nu face acest lucru cu condiţia de a primi o răsplată cerească în Sion. El nu face mai mult decât să facă voia lui Dumnezeu şi să se supună lui Dumnezeu care i-a dat un loc în planul final al tuturor creaturilor care trăiesc veşnic. *W 7/15*

16 martie

Iată, o mulţime mare, pe care omul nu îi putea număra, din toate popoarele, de toate naţiile, şi oameni, care vorbeau toate limbile stăteau în faţa tronului. – Apocalips 7:9.

Aceştia recunosc tronul lui Dumnezeu, adică, Împărăţia Sa. Ei servesc la templul Său uniţi, care este o „casă de rugăciune pentru toate popoarele". Lui Iehova Dumnezeu şi Mielului Său, Prinţul Păcii, ei îi datorează salvarea şi nu conducătorilor lumii şi simbolurilor şi emblemelor lor. Ei nu permit să fie împărţiţi şi să fie divizaţi datorită faptului că provin din toate popoarele, naţiile, naţiunile şi vorbesc toate limbile. Puterea unificatoare în vieţile lor este ataşamentul lor faţă de Tron, Împărăţia lui Dumnezeu. Ca şi rămăşiţa credincioasă, ai căror tovarăşi ei sunt, aceste persoane cu speranţe pământeşti acum caută să trăiască în Noua Lume. Ei realizează că dacă se aşteaptă să trăiască o viaţă în unitate în acea lume dreaptă, trebuie să dovedească că pot trăi în unitate acum. *W 5/15*

17 martie

A şters zapisul cu poruncile Lui, cele care erau împotriva noastră ... [El] le-a distrus, răstignindu-le pe cruce, a nimicit domniile şi stăpânirile şi le-a făcut de ocară. – Coloseni 2:14, 15.

Credinţa lui Isus în moarte şi învierea din morţi au fost ca o boală pentru Faraonul atitipic, Satan Diavolul. Isus şi-a menţinut perfecta integritatea în faţa lui Dumnezeu chiar cu preţul vieţii Sale pământeşti. Astfel, El a câştigat victoria în faţa domniilor demonice şi puterilor lui Satan cât şi pentru reprezentaţii săi oficiali pe pământ, toţi cei care încercau să Îl determine pe Isus să îşi încalce integritatea. Dar prin această supunere perfectă în faţa lui Dumnezeu, El a triumfat peste toate puterile duşmanilor din această lume. El i-a despuiat de falsele pretenţii împotriva Sa şi de mândria lor de a fi

„puterile înalte”, superioare lui Iehova. În plus faţă de aceasta, Isus a triumfat peste toate forţele religioase. Faptul că El a fost înviat a fost o lovitură de moarte pentru ei. *W 2/15*

18 martie

De aceea noi suntem îngropaţi cu El prin botezul în moarte, ca, aşa cum Cristos a fost ridicat din morţi prin gloria Tatălui, tot aşa noi să împărtăşim noutatea vieţii. - Romani 6: 4.

De Rusalii, discipolii lui Cristos au fost „botezaţi pentru cei morţi”, fiind botezaţi în Cristos, spiritul lui Dumnezeu pogorându-se asupra lor şi fiind unşi ca membrii ai corpului Său. Dacă nu ar fi existat o înviere din morţi la momentul stabilirii Împărăţiei, care ar fi fost rostul ca ei să fie botezaţi astfel? Creştinul poate să fie sincer când spune: „Ei bine, chiar dacă nu ar fi existat nimic mai mult decât această viaţă pământească, privilegiul şi bucuria de a-L servi pe Dumnezeu este aşa de mare şi este o binecuvântare, că aş fi mulţumit doar cu aceasta.” Dar Pavel spune: „Dacă numai pentru această viaţă ne-am pus speranţa în Cristos, atunci suntem cei mai nefericiţi dintre toţi oamenii. (1 Cor. 15:19) Ceea ce ne indică că acest Cuvânt al lui Dumnezeu este scris în mod expres pentru noi pentru a avea o anumită speranţă în înviere ca o putere care să ne susţină şi să ne sprijine în viaţă. *W 4/15*

19 martie

Spre deosebire de cei mai mulţi învăţători, noi nu falsificăm cuvântul lui Dumnezeu, ci cu sinceritate, aşa cum a fost trimis de Dumnezeu, în prezenţa lui Dumnezeu, noi vorbim în Cristos. – 2 Corinteni 2:17, Weymouth.

Martorii lui Iehova au fost „trimişi de Dumnezeu” şi ei consideră că El este judecătorul lor şi că ei fac lucrarea lor „în prezenţa lui Dumnezeu”. Ei acceptă mici contribuţii ale unor persoane care acceptă cărţile valoroase, broşurile şi revistele care explică cât se poate de clar Cuvântul lui Dumnezeu; dar acest lucru nu înseamnă comercializarea sau falsificarea Cuvântului Său. Contribuţiile băneşti sunt pentru lucrarea şi cheltuielile pe care aceasta le implică, ca explicaţiile Bibliei să poată ajunge pretutindeni . Deoarece ei spun adevărul pur şi simplu al Bibliei cu toată sinceritatea ca şi creştini şi studiază în mod continuu pentru a îndepărta tradiţiilor din toate instrucţiunile Bibliei, martorii lui Iehova sunt urâţi, boicotaţi, discriminaţi şi reprimaţi. Doar clericii câştigă din Cuvântul lui Dumnezeu. *W 5/1*

20 martie

Asistenţii [diákonos] *trebuie să fie serioşi, să nu înşele prin vorbe. - 1 Timotei 3:8, Diaglott.*

Un ajutor este un serv. De asemenea, înţelesul cuvântului *slujitor*, acelaşi cu cel al înţelesului cuvântului apostolului (*diakonos*), este *serv*. Cu termenul „serv”, cel care deţine responsabilităţi speciale în adunarea poporului consacrat al lui Iehova trebuie să fie foarte mulţumit. Orice lucru adăugat la termenul „serv” ar trebui, în mod raţional, să denumească lucrarea particulară care îi este încredinţată; ca de exemplu, „serv financiar”, „serv de publicitate”, etc. Nici termenul (*diakonos*), pe care apostolul îl aplică la aceşti servi din biserică, şi nici termenul folosit pentru serviciul lor (*diakonia*) nu sunt neobişnuite pentru ei. Acestea s-au aplicat şi la Isus Cristos. El este principalul Serv al lui Dumnezeu. Fiind conducătorul şi cel mai mare între discipolii Săi, El le-a zis: „Oricine doreşte să devină mare între voi, să fie servul vostru [*diakonos*]” – Mat. 20:26, *Diaglott, W 11/1*

21 Martie

Să numiţi bătrâni ... Căci este necesar ca supraveghetorul [episkopos] să fie ireproşabil, ca administrator al lui Dumnezeu – Tit 1:5,7, Diaglott.

Aceasta înseamnă numirea în anumite servicii esențiale din cadrul adunării a celor recunoscuţi ca fiind bătrâni din punct de vedere spiritual. Nu înseamnă crearea de bătrâni prin vot sau numire. Aceasta arată că cei ale căror roade mature din cuvinte, învățătură și comportament se dovedesc a fi bătrâni sau maturi în sens spiritual sunt cei calificați să fie învestiți cu responsabilități de serviciu. De aceea, acești bătrâni sunt cei despre care apostolul spune să fie numiți în poziții de serviciu în adunarea creștină. Regula era ca celor ce urmau să fie numiți supraveghetori (*episkopos*) peste turma lui Dumnezeu li se cerea să fie bătrâni, şi această numire trebuia făcută cu sau sub spiritul lui Dumnezeu. *W 10/15*

22 martie

La lege şi la mărturie, dacă ei nu vorbesc după acest cuvânt, este pentru că nu au niciun fel de lumină în ei. - Isaia 8:20.

Adevărul lui Iehova referitor la scopul Său şi destinul omului diferă radical faţă de toate religiile. Adevărul sfânt nu este o religie. Sub nici o formă nu poate fi acest lucru mai bine văzut comparând adevărul cu învăţăturile religiei. „Cuvântul Tău este adevărat de la început”, spune psalmistul adorator către Iehova Dumnezeu. Secole mai târziu Acela căruia psalmistul i se adresa a adăugat: „Sfinţeşte-i prin adevărul Tău, cuvântul Tău este adevăr.” (Ps. 119:160; Ioan 17:17) De aceea, este sigur că Sfânta Biblie nu este o carte de religie. Nu are nimic în comun cu religia, deşi religia s-a străduit îndelung să amestece Biblia cu sine pentru a părea adevărată. Totuşi, religia, nu poate adopta întreaga Biblie, deoarece cele două sunt duşmani incompatibili. *W 3/15*

23 martie

Evanghelia trebuie mai întâi propovăduită. - Marcu 13:10.

Întrebarea pe care o avem în faţă nu este? Putem face acest lucru, cu aşa puţini propovăduitori şi într-un spaţiu aşa de mic? Dumnezeul Cel Atotputernic va avea grijă ca timpul să fie de ajuns şi să fie destui propovăduitori. Întrebarea este: Cine va fi părtaş la îndeplinirea profeţiei lui Isus cu toată fericirea pe care aceasta o aduce pentru cei care iau parte la ea? Vă va include şi pe voi, şi pe noi? Dacă vom ştii să profităm de şansă şi să ne îndeplinim obligaţiile faţă de Dumnezeu conform consacrării noastre complete în faţa Lui, aşa va fi. Aceste cuvinte ale Fiului Său Isus Cristos nu sunt doar o simplă profeţie a ceea ce va veni, ci sunt şi o poruncă. Faptul că Dumnezeu ne spune ce lucrare este de făcut la un anumit moment se constituie într-o poruncă pentru cei care la acel moment Îl servesc. Aceia care sunt credincioşi Lui la acel moment nu vor dori ca îndeplinirea profeţiei să se îndepărteze de ei, lăsându-i fără privilegiul de a fi părtaş la aceasta. *W 9/1*

24 martie

În mâinile Tale îmi încredinţez spiritul. - Luca 23:46.

Spiritul Său, pe care Isus Cristos îl încredinţa în mâinile lui Dumnezeu, era forţa sau puterea Sa de viaţă. Acea putere s-a întors la Dumnezeu, care I-a dat-o lui Isus, şi doar Dumnezeu putea să o reînvie în Fiul Său mort. Dumnezeu a făcut acest lucru când L-a ridicat din morţi şi L-a adus la viaţă ca suflet viu. Marele Dătător de viaţă Iehova a păstrat în siguranţă ceea ce Isus i-a încredinţat, deoarece

Isus a murit în curăţenie sufletească faţă de Dumnezeu şi nu şi-a pierdut dreptul la viaţă veşnică. Duşmanii Săi puteau, cu permisiunea lui Dumnezeu, să Îi ucidă trupul, totuşi ei nu puteau distruge dreptul lui Isus la viaţă ca suflet viu şi ei nu puteau să împiedice puterea lui Dumnezeu să Îl învie pe Isus Cristos şi să Îl aducă la viaţă ca suflet viu. În a treia zi, Isus Cristos a fost readus la viaţă ca suflet viu prin faptul că Dumnezeu L-a înviat pe Fiul Său din morţi. Astfel, Scripturile fac o diferenţă între *suflet* şi *spirit*. *W 6/15*

25 martie

Tatăl vostru ştie că aveţi nevoie de aceste lucruri. Dar căutaţi Împărăţia lui Dumnezeu şi toate aceste lucruri vor veni la voi. - Luca 12:30,31.

Împărăţia trebuie să fie în primul rând în inimile noastre şi noi trebuie să facem în aşa fel încât să Îi servim interesele fără egoism. Dumnezeu, care oferă onoarea cerească, este Tatăl, şi ne va oferi cele necesare când noi ne concentrăm la ceea ce este mai important. Este un test al credinţei, zelului şi recunoştinţei noastre, să lăsăm ca hainele, confortul şi casa să ocupe un rol secundar în vieţile noastre să ne concentrăm atenţia asupra intereselor superioare şi să le urmărim pe acestea în primul rând. Isus ne reaminteşte că „meşterul este vrednic de masa pe care o primeşte”, şi că „muncitorul este vrednic de casa sa”. Dacă Tatăl ceresc hrăneşte şi îmbracă fiarele sălbatice şi orătăniile şi ierburile de pe câmp, este nedemn şi fără credinţă din partea noastră să credem că El nu va adăposti, hrăni şi îmbrăca servii credincioşi care lucrează cu Dumnezeu. *W 9/15*

26 martie

Voi face din poporul tău o mare naţiune ... şi îi voi binecuvânta pe cei care te binecuvântează pe tine, şi îi voi blestema pe cei care te blestemă pe tine, şi în tine vor fi toate popoarele de pe pământ binecuvântate. – Genesa 12:2,3.

Promisiunea sau legământul lui Dumnezeu cu Avraam a prevăzut că Iehova va aduce în existenţă o Sămânţă care va deveni Guvernul sau „naţiunea”, şi prin această Sămânţă Iehova îşi va face Numele Său mare şi va fi Cel care trimite mari binecuvântări. Cei care le primesc vor fi creaturi de pe pământ care binecuvântează sau slăvesc Numele lui Dumnezeu, Marele Avraam, în timp ce aceia care hulesc Numele lui Iehova vor primi blestemul divin, însemnând distrugerea veşnică. Chiar dacă Satan Diavolul va face în aşa fel încât marea majoritatea oamenilor să ajungă să hulească Numele lui Iehova şi să ajungă la distrugere, totuşi vor mai exista reprezentanţi ai tuturor popoarelor sau naţiunilor de pe pământ care se vor dovedi a fi vrednice de binecuvântare. Avraam a arătat credinţă în promisiunea sa când a ieşit din Babilon. *W 1/15*

27 martie

A venit o voce din cer spunând, Tu eşti Fiul Meu iubit, de care sufletul Meu se umple de fericire. – Marcu 1:11.

Dumnezeu a trimis mărturie referitoare la Isus prin vocea din ceruri, ca Fiu spiritual şi nu ca Fiu uman. Botezul lui Isus simboliza consacrarea Sa în faţa lui Dumnezeu ca să facă voia Tatălui Său, iar voia lui Dumnezeu era ca Isus să sufere moartea ca dovadă a credinţei Sale faţă de Dumnezeu şi după aceea El să trăiască ca o creatură spirituală în gloria cerească. Astfel, Isus, având în minte cu siguranţă voia lui Dumnezeu şi cu chemarea cerească şi speranţa de viaţă, acum avea spiritul lui Dumnezeu pogorât asupra Sa şi era o nouă creatură, un Fiu spiritual al lui Dumnezeu. A fost prima dată când un

astfel de lucru s-a petrecut pe pământ. Aceasta ilustrează modul în care adepţii lui Isus pot deveni fii ai lui Dumnezeu pe care Tatăl ceresc îi aduce în glorie cerească. Ei devin fii spirituali, deoarece niciun părinte uman nu are niciun rol aici. *W 7/1*

28 martie
Data comemorării: După 6 p.m., S.T.

Cristos, Paştele nostru este sacrificat. - 1 Corinteni 5:7.

Izraeliţii au rămas în case sub sânge, astfel, însemna că ei se supun lui Iehova ca adevăratul Dumnezeu şi de asemenea se încredeau în sângele mielului nevinovat, iar sacrificiul era aprobat de Dumnezeu. Această faptă de supunere ilustra credinţa în sângele lui Cristos ca mijloc de a potoli furia lui Dumnezeu şi de a scăpa de pedeapsa cu moartea din mâinile Executorului Său. Astăzi, această credinţă în sângele lui Cristos, urmată de consacrarea noastră completă în faţa lui Dumnezeu pentru a fi poporul Său salvat, ne eliberează de obligaţia de a ne justifica în faţa lui Dumnezeu prin meritul nostru şi prin lucrările dreptăţii. În ciuda lucrărilor noastre spre auto-dreptate, conştiinţa noastră ne poate acuza totuşi că sub mânia lui Dumnezeu să fim supuşi condamnării datorită păcatului moştenit. Credinţa în sânge ca răscumpărare aduce justificarea celor consacraţi şi îi face să fie vii în dreptate. *W 2/15*

29 martie

Şi s-a şters ceea ce era scris în legământ ... a răstignit pe cruce legământul. - Coloseni 2:14, A.S.V.

De ceea clericii nu mai puteau judeca pe discipolii Săi pe baza vechiului legământ. Nu îl mai puteau face să fie cerinţă pentru salvarea discipolilor lui Isus, cerând ca aceştia să trăiască ca evrei naturali conform celor scrise sau obligatorii din legăminte. Isus Cristos a răstignit pe cruce acest legământ şi astfel i-a eliberat pe discipolii Săi. Ei nu trebuiau să se teamă de judecata clericilor, nici să permită ca aceasta să îi tragă înapoi şi să păstreze formalităţile legământului tipic şi să facă o religie din acesta, astfel renunţând la libertatea lor creştină. Clericii au chinuit cu moartea pe adevăraţii creştini, iar apostolii lui Isus Cristos au declarat libertatea lor faţă de o astfel de *moarte,* când ei au spus clericilor evrei: „Trebuie să ne supunem lui Dumnezeu şi nu oamenilor.” *W 2/15*

30 martie

Şi voi pogorî asupra casei lui David şi asupra locuitorilor Ierusalimului, duhul de îndurare şi rugăciune, şi ei îşi vor întoarce privirile spre Mine [duşmanii] pe care L-au străpuns. - Zaharia 12:10.

Rămăşiţa credincioasă în 1918 s-a rugat să fie curăţată de păcatul lor de inactivitate în ceea ce priveşte ungerea lor şi din necurăţenia fricii faţă de duşmani. Dumnezeu a răspuns rugăciunilor lor prin Isus Cristos la templu. Cea mai mare adunare de creştini unşi născuţi de spirit a fost organizată în vara anului 1919. Chiar înainte de aceasta, Domnul Dumnezeu, prin spiritul Său, a făcut ca spiritul necurat de frică să fie îndepărtat de la rămăşiţa credincioasă prin adevărurile publicate în *Turnul de Veghere* în articolul „Binecuvântaţi sunt cei fără frică”. La adunare, discursul principal al preşedintelui *Turnul de Veghere* s-a bazat pe această temă. Drept urmare, spiritul dătător de viaţă care asigură serviciul fără frică în slujba lui Iehova a început să se pogoare asupra rămăşiţei credincioase, pentru a îndeplini cele spuse la Ioel 2 : 28, 29. *W 8/1*

31 martie

Dacă doar pentru viaţa aceasta ne-am pune speranţa în Cristos, atunci dintre toţii oamenii, noi suntem cei mai nefericiţi. Dar acum Cristos s-a ridicat din morţi. - 1 Corinteni 15:19, 20.

Apostolul Pavel concluzionează că dacă nu ar exista învierea din morţi, atunci fraţii săi morţi au pierit, iar el şi fraţii săi vii, care suferă atacurile lui Satan şi ale demonilor săi, sunt „cei mai nefericiţi dintre toţi oamenii". Dar creştinii credincioşi, care îndură timpurile nefericite aşa cum încearcă Satan şi sămânţa sa să le facă pentru ei şi care îndură toate acestea cu integritate nepătată în faţa lui Dumnezeu, au mai mult decât speranţa doar în viaţa aceasta. Ei au speranţă în viaţa viitoare, unde puterile acestor demoni nu pot ajunge pentru a-i molesta, nu prin imortalitatea sufletului, ci prin puterea lui Dumnezeu de a-i ridica din morţi. Cu siguranţă această speranţă este dovedită prin ridicarea din morţi a singurului Său Fiului iubit şi născut. *W 4/1*

1 Aprilie

"Iată ce bine și ce plăcut este ca frații să locuiască împreună în unitate! Este ca roua Hermonului... pe munții Sionului." - Psalmi 133:1,3

Faptul de "a locui împreună" este înviorător și îmbucurător, ca și roua grea de pe muntele Hermon pe parcursul anotimpului fierbinte și uscat de șase luni din Palestina. Acolo, roua era atât de bogată încât se întindea de pe muntele Hermon în jos până pe muntele Sion. Sion era un simbol al organizației centrale a lui Iehova. Dătătorul vieții poruncește ca binecuvântarea Sa, binecuvântarea "vieții veșnice" să rămână la adevăratul Sion, centrul organizației. Acea viață, darul lui Dumnezeu, sălășuiește în Marele său Preot, Regele. Nimeni de pe pământ nu poate obține viața veșnică decât prin organizația Sa centrală și prin Regele Său, Isus Cristos. Roua de pe vechiul munte Sion era dătătoare de viață. În timpul acestui sfârșit arzător al lumii, binecuvântările de viață în lumea nouă a dreptății se revarsă asemenea picăturilor de rouă asupra tuturor celor care locuiesc împreună în unitate frățească, supunându-se conducerii Teocratice. *W 5/15.*

2 Aprilie

"Cine se poartă rău cu tatăl său și o alungă pe mama sa este un fiu a cărui purtare este rușinoasă și dezonorantă". – Proverbe 19:26 A.S.V.

Fiul credincios și înțelept, care bucură inima tatălui său și o înveselește pe mama sa se va comporta în așa fel înaintea oamenilor și a îngerilor încât să nu aducă nici o rușine asupra organizației și Numelui Său. (Prov. 23:22,24,25) Având o astfel de conduită, el va rămâne cu siguranță un membru iubit al organizației universale a lui Dumnezeu, și își va avea partea alături de "femeia" lui Dumnezeu și Marelui Ei Fiu, Isus Cristos, în justificarea Numelui onorabil al lui Iehova Dumnezeu Tatăl. De asemenea, acum și "alte oi" ale lui Dumnezeu o vor onora pe "femeia" Sa, servind în prezent cu bucurie sub îndrumarea Ei și așteptând speranța binecuvântată de a fi adoptați drept copii pământești iubiți ai Ei, prin Isus Cristos, după bătălia Armaghedonului. *W 2/1.*

3 Aprilie

"Voi înșivă sunteți epistola noastră, scrisă pe inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii. Căci voi sunteți o epistolă a lui Cristos, scrisă de noi ca servi." – 2 Corinteni 3:2,3

Dacă autoritățile lumești nu cred sau nu recunosc sarcina care ne-a fost încredințată ca servi ai lui Dumnezeu, atunci să lăsăm lucrarea noastră de mărturie și reușitele noastre în a-i zidi pe alții în Cuvântul lui Dumnezeu să vorbească pentru noi. Această lucrare nu poate fi distrusă, chiar dacă oamenii refuză să citească această dovadă a serviciului nostru. Documentele de recomandare ale adepților religiei false sunt numai niște bucăți de hârtie, cuvântul omului. Martorii lui Iehova, pe lângă citatele din Biblie pe care le folosesc în sprijinul mărturiei lor, sunt ei înșiși o mărturie vie, în carne și oase. ”Alte oi” ale Domnului la care a ajuns mesajul despre Numele și Împărăția lui Iehova și care au fost adunate la dreapta Regelui lui Iehova, sunt *toate* epistole de recomandare, o epistolă pe care o purtăm cu noi peste tot, în inimile și în mintea noastră, și pe care o putem arăta cu încredere. *W 5/1*

4 Aprilie

”Nici căile Mele nu sunt ca și căile voastre”. – Isaia 55:8

Scopul lui Iehova este justificarea Numelui Său ca Dumnezeu și ca Suveran Suprem al universului. El va face acest lucru creând un Guvern drept și veșnic, ce îi va aduce omenirii o viață plină de pace, fericire și prosperitate, pe pământ. Lumea declară că și-a propus să civilizeze toate popoarele și să le ofere pace permanentă, prosperitate economică, siguranță socială și o bună guvernare, atât la nivel local cât și internațional. La o privire superficială, ar putea părea că scopul acestei lumi și scopul lui Iehova sunt la fel sau chiar că sunt unul și același scop; și că această lume împlinește de fapt scopul lui Dumnezeu și, prin urmare, trebuie să beneficieze de aprobarea și binecuvântarea Lui. Totuși, aceste două scopuri nu sunt la fel, iar Iehova Dumnezeu nu are nimic de-a face cu această lume. Acesta este motivul pentru care calea Sa și modul Său de a acționa sunt diferite de cele ale lumii. *W 6/1*

5 Aprilie

”Căci Cristos n-a intrat într-un loc sfânt făcut de mâini... ci chiar în ceruri” – Evrei 9:24

Pentru început, El a aplicat valoarea jertfei Sale umane pentru cei cărora Dumnezeu și-a propus să le dăruiască gloria cerească alături de Fiul Său victorios, Isus Cristos. Pe parcursul domniei de o mie de ani a lui Cristos, El va aplica valoarea acestei jertfe și pentru alți oameni care se dovedesc demni de viața veșnică în paradis pe pământ. Valoarea acestei jertfe nu este folosită automat pentru orice creatură umană, ci numai pentru cei care manifestă credință în aranjamentul lui Dumnezeu prin Cristos. Privilegiul pe care îl primesc astăzi cei pentru care este folosită valoarea de răscumpărare a acestei jertfe este justificarea prin credință, credință care este dovedită prin consacrare. Deoarece această valoare provine de la jertfa umană a lui Isus, justificarea acestora prin credință se aplică mai ales cărnii lor, căci ei sunt păcătoși în carne. Această justificare este doar un mijloc prin care cel ce se consacrează Domnului să poată fi primit de Dumnezeu spre a-i fi serv pentru totdeauna. *W 7/15*

6 Aprilie

”Cel fără minte își iese cu totul din fire, dar cel înțelept își păstrează spiritul calm până la capăt”. – Proverbe 29:11

Cel nechibzuit nu își poate controla spiritul. El îi permite mâniei, sau dispoziției pline de furie a minții pe care o simte crescând înăuntrul său, să se reverse, fără să îi pese de consecințe. Din acest motiv, el acționează ca un nebun, iar consecințele sunt pe măsură. Spiritul dinăuntrul său nu este vizibil pentru ceilalți oameni, dar acesta este o forță care îl impulsionează. Astfel, ea îl poate face pe acesta să

capete o înfățișare furioasă, sângele părăsindu-i obrajii, iar buzele sale devenind livide. Apoi, pe lângă acest efect vizibil, se manifestă și printr-un limbaj violent și acțiuni nechibzuite. Cel înțelept știe să își controleze spiritul, și mai ales furia. El știe că acțiunile negândite nu vor duce la nimic bun și ar putea să îl nemulțumească pe Domnul. El meditează la consecințe și își înfrânează mânia. *W 8/15*

7 Aprilie

"Iată că noi îi numim fericiți pe cei ce persevereazǎ" – Iacov 5:11

Dacă rămășița lui Dumnezeu este supusă unor încercări chinuitoare de perseverență și credință pentru a se dovedi demnă de salvarea dăruită celor aleși pentru Împărăție, atunci fără îndoială că nici acești "neprihăniți" de pe pământ care se alătură rămășiței nu vor fi mai puțin încercați de aceste teste ale integrității și perseverenței, pentru a câștiga salvarea prin Fiul lui Iehova. De la colaboratorii neprihăniți ai rămășiței se cere tot atâta credință ca și din partea membrilor rămășiței. Aceștia nu trebuie să obosească sau să încetinească pasul dacă încercarea perseverenței lor pare să dureze mai mult decât s-ar fi așteptat ei, și dacă timpul până la lupta Armaghedonului și victoria lui Iehova pare să fie mai lung decât au prevăzut. Să-și amintească, așadar, că rămășița născută de spirit așteaptă să supraviețuiască Armaghedonului și că își doresc să străbată întreaga cale până la acesta împreună cu colaboratorii lor neprihăniți. *w 10/1*

8 Aprilie

"Fiecare să caute nu folosul său, ci folosul altuia." – 1 Corinteni 10:24

Rămășița israeliților spirituali are grijă să nu îi disprețuiască pe cei sinceri care sunt consacrați. Ei îi recunosc cu iubire pe aceștia ca fiind supuși bucuroși și binevoitori ai Regelui lui Iehova. Ei se bucură când văd acest devotament față de Rege, deoarece aceasta înseamnă că interesele Împărăției au fost intensificate într-o măsură mai mare. Fiind legați de Împărăție și, din cauza aceasta, separați de această lume și de instituțiile ei politice, atât rămășița cât și "străinii" cu inima sinceră locuiesc astăzi împreună și acționează în armonie unii cu ceilalți. Deoarece ambele clase merg înainte spre apropiatul viitor când Împărăția va stăpâni peste tot pământul, fără ca vreun guvern uman să i se opună, atât rămășița spirituală cât și colaboratorii lor pământești sunt "străini și locuitori temporari" în această lume care zace în puterea celui rău". 1Pet. 2:11, *W 11/15*

9 Aprilie

"Și vor asculta glasul Meu și vor fi o singură turmă cu un singur păstor." – Ioan 10:16 A.S.V.

Clasa "altor oi" ale Domnului devin discipoli sau ucenici ai lui Isus Cristos, dar nu ca membrii ai "corpului Său". Totuși, ei Îl urmează pe Păstorul cel Bun și învață de la El prin intermediul organizației "servului credincios și înțelept". Păstorul cel Bun conduce rămășița "turmei mici" a comoștenitorilor Împărăției în predicare. Dacă clasa "altor oi" îL urmează acum pe același Păstor, ele nu vor putea face altceva decât să participe alături de rămășiță la punerea mărturiei despre Împărăția și justificarea lui Iehova înaintea tuturor națiunilor, indiferent de limbă. Rămășița nu are dreptul de a înceta să predice înainte de a veni sfârșitul. Așadar, clasa "altor oi", colaboratorii lor, nu au nici ei dreptul de a încetini pasul și de a renunța la lucrarea de punere a mărturiei. Porunca Domnului nostru înălțat, este să "mergeți și faceți discipoli din toate națiunile" este în vigoare. *W 12/15*

10 Aprilie

”Şi de ce suntem noi în pericol în fiecare ceas? Zilnic înfrunt moartea. Acest lucru este la fel de adevărat ca bucuria mea cu privire la voi, fraţilor, în Cristos Isus, Domnul nostru.” – 1 Corinteni 15:30,31.

Creştinii sunt dispuşi să suporte pericole în fiecare ceas, să îşi rişte vieţile şi să înfrunte moartea în fiecare zi, prin faptul că îndeplinesc încontinuu lucrarea pe care o urăşte Satan. De ce? Deoarece ei ştiu că Dumnezeu îi poate învia din morţi, chiar şi dacă i-ar permite Diavolului şi agenţilor săi să le ucidă trupul. Diavolul nu le poate distruge sufletele, şi anume viaţa prin învierea din morţi în lumea nouă. Ei ştiu că doar Dumnezeu le poate distruge sufletul, sau privilegiul vieţii, şi a-l arunca în Gheenă, simbolul distrugerii veşnice. (Mat. 10:28) Coborând în cele din urmă prin botezul lor în moarte, dacă sunt fără vină şi integri faţă de Dumnezeu, ei îşi păstrează dreptul la viaţă în lumea nouă. Acel drept la viaţă veşnică este făcut permanent la momentul învierii lor din moarte, în Împărăţia cerurilor. *W 4/15*

11 Aprilie

”Toţi cei însetaţi să vină şi oricine vrea să vină şi să ia apa vieţii fără plată.” – Apocalips 22:17

Drept apreciere faţă de aranjamentul lui Dumnezeu prin care pot acum să fie salvaţi, chemaţi şi aleşi, fie ca toţi membrii rămăşiţei care sunt încă în carne să continue să predice această veste bună a Împărăţiei. Ei sunt ultimii membrii de pe pământ ai clasei miresei lui Cristos. De aceea, în această zi a lui Iehova, când ”râul curat cu apa vieţii” curge de la tronul Împărăţiei prin organizaţia Sa vizibilă, fie ca această rămăşiţă a miresei să se alăture Mirelui şi Spiritului, spunând ”Vino!”. Ei trebuie să îndeplinească acest serviciu pentru toţi oamenii sinceri care aud, spunându-le acestora să le strige şi ei, la rândul lor, altora”Veniţi!”. Apoi, printr-o ”mărturie a acestei veşti bune a Împărăţiei” la toate rasele, naţiunile, popoarele şi limbile, fie ca atât rămăşiţa cât şi aceşti colaboratori drepţi să extindă urarea de bun venit a Regelui tuturor celor care însetează după adevărurile dătătoare de viaţă. *W 9/1*

12 Aprilie

”Calificarea noastră vine de la Dumnezeu, care ne-a calificat să fim servi ai unui legământ nou, nu ai unui cod scris, ci ai spiritului; căci codul scris condamnă la moarte, dar spiritul dă viaţă”. – 2 Corinteni 3:5,6, Diaglott.

Apostolul vorbeşte despre spiritul lui Iehova Dumnezeu, care este energia invibizilă a lui Dumnezeu prin care îşi duce El la îndeplinire voinţa. Apostolul spune că noi trăim, nu sub vechea lege, ci în timpul realităţilor care au fost prefigurate cu mult timp în urmă în acel legământ al legii. Mediatorul nostru este Isus Cristos, El este de asemenea şi Marele nostru Preot în faţa lui Dumnezeu. Astfel, prin cuvintele de mai sus, apostolul îndreaptă atenţia spre vechiul cod de legi al Israelului, ce aparţinea vechiului legământ ce a fost abolit de Isus, şi arată diferenţa dintre acesta şi forţa activă a lui Iehova care este în prezent peste servii Săi aprobaţi. Cu ajutorul şi îndrumarea spiritului Său, ei sunt calificaţi să Îi facă serviciul. *W 5/1*

13 Aprilie

”Ei slujeau, dând lucrurile care v-au fost anunţate acum prin cei ce v-au anunţat vestea bună cu spirit sfânt trimis din cer. Chiar în aceste lucruri doresc îngerii să-şi adâncească privirile.” – 1 Petru 1:12, Diaglott

Spiritul, sau forța invizibilă a lui Dumnezeu, a fost cel care s-a coborât asupra măgarului profetului Balaam și a îndeplinit minunea, făcându-l pe acesta să vorbească și să îl convingă pe profet. Acest lucru nu este același cu spiritul, sau forța de viață a cărnii, care a rămas în animal după ce puterea de vorbire dată de spiritul lui Dumnezeu l-a părăsit. Forța plină de energie a lui Dumnezeu îi face pe cei ce au spirit de viață să spună sau să facă lucruri mai presus de puterea lor, iar aceste lucruri, pe care ei nu le înțelegeau, sunt descrise de apostol mai sus. Dacă acei profeți de dinainte de Cristos au prezis lucruri pe care nu le-au înțeles, făcând acest lucru prin forța activă a lui Dumnezeu, aceasta înseamnă că și înțelegerea sau explicarea acestor lucruri de către urmașii lui Cristos trebuie să fie făcută prin aceeași forță. *W 6/15*

14 Aprilie

”Nu prin forță, nici prin putere, ci prin spiritul Meu, spune Iehova al oștirilor.” – Zaharia 4:6, A.S.V.

Vasta lucrare de predicare ce se face în fiecare an nu se datorează numărului crescând de ”alte oi” ale Domnului. Reușitele lor în serviciul Său sunt îndeplinite prin spirit la fel ca și lucrarea făcută de rămășiță, ”poporul care își cunoaște Dumnezeul”. (Dan. 11:32) Spiritul Atotputernicului Dumnezeu este asupra colaboratorilor credincioși ai rămășiței. Aceasta nu înseamnă că ei au fost născuți de spiritul lui Dumnezeu și că vor trebui să moară pentru a urca la ceruri. Nu înseamnă că sunt unși cu spirit și făcuți membrii ai corpului lui Cristos. Ioan Botezătorul și Isus Cristos au lucrat în aceeași zonă pentru câteva luni de zile și spiritul lui Dumnezeu a coborât asupra amândurora. Și totuși, Ioan nu a fost născut de spirit. Isus a fost născut și uns cu spiritul lui Dumnezeu. *W 8/1*

15 Aprilie

”Și când toate lucrurile îi vor fi supuse, atunci Fiul însuși I se va supune lui (Iehova), cel care I-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul pentru toți.” – 1 Corinteni 15:28

Noi așteptăm cu bucurie timpul când Isus Cristos, prin puterea și autoritatea lui Iehova, va fi distrus toți dușmanii, inclusiv moartea și mormântul. După îndeplinirea scopului divin, Regele Cristos va preda pământul transformat în paradis și locuitorii Săi drepți și perfecți Celui Suprem, Iehova Dumnezeu. Astfel, pământul va deveni iarăși, în întregime, o parte a organizației universale a Dumnezeului Cel Prea Înalt. Plin de umilință, Isus Cristos nu va pretinde niciun fel de suveranitate independentă pentru El însuși. După ce va reuși în domnia Sa asupra pământului și va îndeplini voința lui Dumnezeu cu privire la acesta, El se va supune cu bucurie și ascultare absolută lui Iehova Dumnezeu. Apoi, Iehova va domni ca ”Rege al veșniciei” peste toate lucrurile vii, inclusiv peste Reprezentantul Său Regal, Cristos. *W 4/1*

16 Aprilie

”Așa vorbește Iehova al oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Ionadab, fiul lui Recab, nu va fi lipsit de un bărbat care să stea întotdeauna înaintea mea”. – Ieremia 35:19

Pentru acei Ionadabi, faptul de a-l părăsi pe tatăl lor ar fi însemnat să aleagă o viață ușoară și să devină oameni care urmăresc plăceri ale cărnii. De aceea, ei și-au păstrat integritatea față de viața pe care o aveau, o viață activă pe câmp ca și nomazi ce locuiau în corturi, asemenea lui Iael. Astăzi nu se cunoaște niciun urmaș al ionadab-recabiților sau a cheniților. Însă promisiunea lui Dumnezeu a fost fără îndoială făcută și consemnată pentru a ne aminti că urmau să existe Ionadabi moderni, în zilele noastre. Aceștia sunt clasa ”străinului” cu inima sinceră, care, în diversele lor acte de credință, au fost

prefiguraţi de cheniţi, inclusiv Hobab, Iael, Ionadab şi recabiţii. Aceştia nu vor lipsi niciodată. La Armaghedon, Executorul numit al lui Iehova, Isus Cristos, le va accepta dreptul şi îi va cruţa de execuţia din marele necaz. *W 12/1*

17 Aprilie

”Când va veni spiritul adevărului, El vă va călăuzi în tot adevărul”. – Ioan 16:13

Prin intermediul spiritului sau energiei invizibile aflată sub controlul divin, Scripturile scrise de către bărbaţii din vechime sunt înţelese potrivit adevărului. Astfel, Mângâietorul sau Spiritul va călăuzi în adevăr şi va dezvălui lucrurile viitoare prin descoperirea profeţiilor despre acestea. Isus Cristos a spus că lucrurile din Lege, din Profeţi şi din Psalmi au fost scrise cu privire la El şi că, aruncând lumină asupra acestor Scripturi, Mângâietorul sau Spiritul urma să depună mărturie despre Isus Cristos şi să Îl glorifice. Acest Spirit, sau forţă activă, nu urma să fie o putere oarbă, dezlănţuită la întâmplare, ci urma să fie folosită pentru a transmite adunării ceea ce a spus Marele Iehova Dumnezeu şi ce a auzit de la El; şi urma să îi aducă în armonie pe creştinii credincioşi cu ceea ce spusese Tatăl ceresc şi cu ceea ce auziseră ei din Cuvântul Său consemnat şi de la servii Săi inspiraţi. *W 8/15*

18 Aprilie

”Voi cutremura cerurile şi pământul.” – Hagai 2:6

Acest verset arată cât de important este un anumit lucru pentru orice generaţie a lumii, un lucru pe care nici toţi clericii, politicienii, oamenii de afaceri, judecătorii, poliţia şi reformatorii sociali nu pot să îl asigure. Care? Îndepărtarea forţelor demonice şi crearea de puteri cereşti drepte care să domnească asupra acestui pământ. Doar ”femeia” lui Dumnezeu, organizaţia Sa universală de sus, poate să aducă aceste ”ceruri” drepte asupra omenirii. Se poate vedea astfel că însăşi temelia lumii noi este un Guvern drept şi nepieritor, mai puternic decât Satan şi toţi demonii săi şi care poate să distrugă toate creaturile rele şi să spulbere toate efectele de mii de ani ale păcatului. Timpul naşterii acestui Guvern Teocratic nu a venit la potop, însă acest Guvern a sosit acum! *W 3/1*

19 Aprilie

”Şi Dumnezeu L-a înălţat la o poziţie superioară şi I-a dat Numele care este mai presus de orice alt Nume.” – Filipeni 2:9

Corpul (adunarea) urmează Capul (Isus Cristos). Înălţându-L pe Isus Cristos în cea mai înaltă poziţie din univers, la dreapta Sa, Iehova a făcut ca organizaţia lui Cristos să fie elementul central care domneşte peste toată organizaţia Sa universală. Această organizaţie centrală este născută de Dumnezeu şi Sămânţa *femeii Sale libere,* sau a organizaţiei universale. Organizaţia ”centrală” înseamnă ”de frunte”, adică scaunul de domnie al Guvernului. Astfel, organizaţia lui Cristos este Împărăţia cerurilor, care nu are nici o parte pământească. Ea este în fruntea organizaţiei universale şi o conduce, iar serafimii, heruvimii şi îngerii îi sunt şi ei supuşi. Deoarece este mai prejos decât îngerii, partea pământească a organizaţiei universale se va supune obligatoriu Împărăţiei sau organizaţiei centrale. Doar Iehova Dumnezeu, fiind suprem, este mai presus de Împărăţie, căci El este Capul lui Cristos. *W 2/1*

20 Aprilie

”Și își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri neadevărate.” – 2 Timotei 4:4

Acum, la începutul unei noi epoci postbelice, suntem pe cale de a fi spectatorii celei mai mari mișcări de îndepărtare de la adevăr și de îndreptare spre istorisiri neadevărate de către oameni. Satan face acum cea mai mare fraudă din toată istoria organizației sale lumești. El folosește toate mijloacele de propagandă și toată publicitatea pentru a-și răspândi aceste istorisiri neadevărate și frauduloase, și anume că organizația națiunilor fondată după război este ultima și singura speranță a omului pentru un pământ pașnic, cu securitate, prosperitate și dreptate pentru toate rasele, națiunile, minoritățile și limbile. Aceasta este o minciună blasfematoare. Împotriva ei Cuvântul lui Dumnezeu stabilește Împărăția lui Iehova prin Cristosul Său, ca fiind singurul instrument prin care va exista pentru totdeauna o lume veșnică a dreptății, păcii, siguranței, sănătății, prosperității și vieții veșnice pentru oamenii credincioși de pe pământ. *W 10/15*

21 Aprilie

”Despre cetatea Sion se va spune: toți s-au născut în ea.” – Psalmi 87:5

Cei născuți ca fii ai lui Dumnezeu devin membrii ai organizației universale, organizație de creaturi spirituale despre care se spune că este una singură și este simbolizată ca fiind *femeia* lui Dumnezeu pe nume Sion. Scripturile arată mai departe, la Isaia 49:1-5, că chemarea la moștenirea cerească vine la timpul nașterii de către spiritul dătător de viață al lui Dumnezeu: ”Domnul m-a chemat din pântece; El a amintit Numele Meu când eram înăuntrul mamei mele... Și mi-a zis: Tu ești servul Meu, o, Israele, cel în care voi fi glorificat... Și acum, Domnul, cel care m-a întocmit din pântece ca serv al Său, a spus să-l aduc înapoi pe Iacob (națiunea sfântă a lui Iehova) la El.” Aceste cuvinte, care se referă în primul rând la Isus, se aplică și membrilor corpului Său. Aceștia sunt chemați din pântece, sau de la momentul nașterii lor ca membrii ai organizației lui Dumnezeu, Sionul, pentru a fi copiii ei. *W7/15*

22 Aprilie

”Nu ar fi plin de o glorie mult mai mare spiritul acordat creștinilor?” – 1 Corinteni 3:8

Lucrarea martorilor lui Iehova este una glorioasă. Dacă necredincioșii religioși care ne persecută nu văd acest lucru, asta este pentru că ei citesc Biblia dar nu au ochi pentru a vedea. Pentru a cădea vălul de pe ochii lor, ei trebuie să se întoarcă la Dumnezeu cu credință; căci, la fel și Moise, atunci când a stat în prezența lui Dumnezeu, și-a scos vălul care îi ascundea fața de iudei. Acei israeliți se temeau să vadă gloria lui Dumnezeu pe fața lui Moise și i-au cerut să și-o acopere cu un văl ca să o ascundă de ei. Moise, intermediarul lor, reflecta gloria lui Iehova dovedind că fusese cu Iehova, așa cum o substanță fosforescentă, după ce este expusă la lumină, poartă lumina aceea și în întuneric. Moise l-a prefigurat pe Marele Profet al lui Dumnezeu, Isus Cristos. Ca și prototipul său, Isus, Marele Moise, nu se teme să privească gloria lui Iehova. *W 5/1*

23 Aprilie

”Adună toate lucrurile în Cristos, lucrurile din ceruri și lucrurile de pe pământ. Da, în El.” – Efeseni 1:10

Fiindcă cea mai mare parte a membrilor ”corpului lui Cristos” au fost deja strânși laolaltă ca unul singur prin înviere, alături de Conducătorul lumii noi din ceruri, nu mai este decât o rămășiță a acestor membri ai ”corpului” pe pământ. Și ei trebuie să fie strânși ca unul singur, sub conducerea Capului lor, Isus Cristos. Ei sunt adunați de pe tot pământul. Ei nu sunt unul din punct de vedere fizic, dar sunt ca o singură persoană în ceea ce privește scopurile și eforturile lor, organizația lor, acțiunile lor, și înțelegerea marii Cărți a vieții, Biblia. Astfel, ei nu au permis nici unor dezbinări cauzate de secte religioase sau organizații să intervină între ei. Nici nu le-au permis certurilor politice și controverselor națiunilor să îi îndepărteze unii de alții. Ei recunosc și ascultă de principiul din Galateni 3:28, în ce privește ”corpul lui Cristos”. *W 5/15*

24 Aprilie

”Lasă morții să își îngroape morții, iar tu vino să predici Împărăția lui Dumnezeu.” – Luca 9:60

Această poruncă a lui Isus Cristos este utilă și astăzi. Deși aceasta este o perioadă când morții sunt mult mai mulți, cei care arată înțelepciunea de a asculta de Cristos nu își pot abandona sarcina de a predica. Cu siguranță, indiferent ce ar face în mod practic din punctul de vedere al lumii în această privință, aceasta nu ar împiedica oamenii să moară prematur împotriva voinței lor. Dar ce ”lucruri practice” ar putea să le redea viața celor ce mor? Așadar, deși predicarea veștii bune poate să nu pară un beneficiu practic pentru omenire, aceasta nu înseamnă că a predica nu este cel mai înțelept lucru pe care îl putem face, și anume să predicăm acum, în timpul celor mai mari necazuri globale. În mijlocul unei rase umane aflate pe moarte, Isus nu s-a gândit că ar fi nechibzuit să predice. *W 6/1*

25 Aprilie

”Vindeți ce aveți și dați daruri de îndurare. Faceți-vă pungi care nu se învechesc, o comoară nesecată în ceruri, unde nici hoțul nu se apropie, nici molia nu roade.” – Luca 12:33

Când a îndemnat să ”vindeți ce aveți și dați daruri de îndurare”, Isus voia să le spună urmașilor Săi să schimbe bunurile pe care le aveau pentru ceva ce ar fi putut fi folosit în mod neegoist pentru binele altora, potrivit voinței lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, folosiți-vă bunurile materiale pentru a vă echipa în mod corespunzător pentru a le dărui altora lucrurile bune pe care le are de oferit Dumnezeu, în ce privește Împărăția Sa. Astfel, veți efectua o muncă non-comercială. Aceasta este o lucrare caritabilă, sau o distribuire a Cuvântului lui Dumnezeu fără vreo plată materială sau vreo acumulare de bogății materiale pentru voi înșivă. Iehova este cel mai mare Dătător, iar Isus Cristos L-a imitat în această privință. Și discipolii lui Isus trebuie să-i calce pe urme, dând daruri de îndurare. Aceste daruri de îndurare sunt adevărurile spirituale dătătoare de viață din Cuvântul lui Dumnezeu, împreună cu ajutor spiritual, și nu bani propriu-ziși. *W 9/15*

26 Aprilie

”Fă lucrarea unui evanghelizator.” – 2 Timotei 4:5, Diaglott

Toți membrii corpului de guvernare al adunării au răspândit proclamarea veștii bune a Împărăției până la marginile pământului. Ei au trăit la înălțimea numirii de apostoli pe care le-a dat-o Domnul, termen care înseamnă ”cel trimis”. Ei și-au împlinit chemarea de a fi apostoli mergând din loc în loc și din casă în casă pentru a predica și organizând adunări ale poporului consacrat al lui Iehova. Cu alte cuvinte, toți au acționat ca evanghelizatori și ca ambasadori ai lui Iehova, în Numele lui Isus Cristos. Așadar, în timpurile acelea, corpul de guvernare al aranjamentului Teocratic al lui Iehova nu

conducea doar vestirea Împărăției pe tot pământul, ci și lua el însuși parte activă la lucrarea de evanghelizare. De ce? Deoarece aceasta este lucrarea pământească fundamentală a tuturor membrilor organizației Teocratice a lui Iehova, indiferent că aceștia sunt sau nu apostoli. *W 11/1*

27 Aprilie

”Căci atunci va fi un necaz mare... Și, dacă zilele acelea n-ar fi scurtate, nici un trup n-ar fi salvat.” – Matei 24:21,22

Să nu înțelegeți greșit. Zilele ”marelui necaz” nu au fost scurtate prin încheierea primului război mondial, tot așa cum nu au fost nici reînnoite prin izbucnirea celui de-al doilea război mondial în 1939. Domnul Dumnezeu și Cristosul Său nu sunt de vină nici pentru primul război mondial și nici pentru acest conflict global din prezent. Satan Diavolul, împreună cu demonii săi și agenții săi umani sunt cei responsabili pentru aceste războaie. Adevăratele zile ale ”marelui necaz” sunt acelea care vor lucra împotriva organizației vizibile și invizibile ale lui Satan, prin marele Rege Iehova și prin Coregentul Său, Isus Cristos. Necazul a început pentru organizația răului în 1914, când s-au sfârșit ”timpurile neamurilor”. Marele sfârșit al acestui necaz va veni odată cu lupta decisivă dintre oștirile lui Iehova și ale lui Satan de la Armaghedon. *W 9/1*

28 Aprilie

”Faceți discipoli din toate națiunile, botezându-i în Numele... Fiului.” – Matei 28:19, Diaglott

Numele poartă cu El onoarea, autoritatea, puterea și numirea pe care I le-a dat Tatăl Fiului. Consacrarea fiecăruia la Dumnezeu Tatăl, care este simbolizată prin cufundarea în apă, trebuie să aibă în vedere locul pe care I l-a dat Fiului Tatăl în justificarea Numelui Său și suveranității Sale universale. Nimeni nu i se poate consacra lui Dumnezeu decât prin El. A fi botezat în Numele Fiului înseamnă a fi botezat cu o recunoaștere și ascultare față de ceea ce reprezintă Numele Fiului, și anume poziția și numirea Sa în cadrul aranjamentului și scopului lui Dumnezeu. Fiul, prin atitudinea Sa loială față de Tatăl Său, a dat unicul exemplu pe care trebuie să îl urmeze urmașii Săi, iar aceștia trebuie să asculte de acest exemplu ca de cuvintele Sale. Isus nu doar a spus, ci a și făcut totul în armonie cu cuvintele Sale. *W 12/15*

29 Aprilie

”Ne vom ridica stindardele în numele Dumnezeului nostru: să-ți împlinească Domnul toate cererile. Acum știu că Domnul Îl salvează pe Unsul Său.” – Psalmi 20:5,6

Atunci când a fost pe pământ, Isus a fost credincios în lucrurile pentru care a fost uns. De aceea, Apocalips 3:14 vorbește despre El ca ”Martorul Credincios și Adevărat”. Toți apostolii credincioși au fost martori ai lui Iehova asemenea lui Cristos. Toți membrii miresei lui Cristos sunt, datorită forței ungerii lor, obligați să fie martori ai lui Iehova cu privire la Împărăția pe care o va împărtăși mireasa cu Isus spre justificarea Numelui lui Iehova. (1 Cor. 9:16) Această obligație se aplică rămășiței, clasei miresei, care încă se află pe pământ. Pentru aceasta, rămășița celor unși a adoptat cu bucurie și a acționat sub numele scriptural de ”martorii lui Iehova”. Astfel, ei trebuie acum să le spună ”Vino!” tuturor ”oamenilor cu inima sinceră”. – Apoc. 22:17. *W 8/1*

30 Aprilie

”Moartea este înghițită pentru totdeauna. Moarte, unde îți este ghimpele? Moarte, unde îți este victoria?” – 1 Corinteni 15:54,55.

De multă vreme, moartea este ca un monstru care a împuns întreaga omenire cu un ghimpe aducător de moarte. Acest ghimpe este păcatul, căci ”plata păcatului este moartea”. Puterea păcatului a fost legea lui Dumnezeu, care îi condamna pe păcătoși la moarte și cerea executarea celor infectați cu păcatul, creând astfel o plată pentru păcat. Dar unde este acum, în ceea ce privește ”corpul lui Cristos”, acest ghimpe și această victorie a morții, având în vedere moartea de răscumpărare și învierea lui Isus? Este redus la nimic, cu totul distrus! Și mai este vreun motiv de laudă a morții, având în vedere învierea ”corpului lui Cristos” care a început deja? În ceea ce privește ”corpul” încă viu de pe pământ și activ în serviciul lui Iehova, moartea îi poate opri pe membrii acestuia doar temporar, căci în momentul morții, ei sunt transformați instantaneu: ”și lucrările lor îi urmează”, în glorie, în Împărăție” – Apoc. 14:13. *W 4/15*

1 Mai

”Mergeți și faceți discipoli din toate națiunile” – Matei 28:19, Diaglott.

Porunca lui Isus de a merge și a face discipoli din toate națiunile, a-i boteza și a-i învăța toate lucrurile pe care le-a poruncit El are cea mai mare autoritate. Ea provine de la însăși Dumnezeul Cel Prea Înalt și Atotputernic, de la Fiul lui Dumnezeu cu toată autoritatea Lui din ceruri și de pe pământ și de la forța de neînvins, spiritul sfânt sau forța activă. Și, deoarece au primit această poruncă, servii consacrați ai lui Dumnezeu au o sarcină care este mai presus de orice altă însărcinare sau numire pe care i-ar putea da-o unei creaturi, oamenii și instituțiile religioase. Această poruncă divină ce îi conduce pe cei consacrați în lucrarea lui Dumnezeu este pentru ei o lege pe care nici o curte supremă, internațională sau mondială nu o poate anula sau revoca. Nimic din ce ar putea aceste decide, porunci sau comanda acestea cu privire la chestiunile lumești nu poate avea forță sau autoritate asupra poruncii de a predica și de a preda în toate națiunile. *W 12/15*

2 Mai

”Strigă de bucurie, femeie stearpă care n-ai născut, înveselește-te cu strigăte de bucurie și chiuie.... căci Marele tău Făuritor este soțul Tău; Domnul oștirilor este Numele Său.” – Isaia 54:1,5

Timp de patru mii de ani de la promisiunea lui Dumnezeu din Eden, *femeia* lui Dumnezeu, sau organizația universală, nu a dat naștere Seminței, Isus Cristos, și nici unuia dintre colaboratorii Săi credincioși, fiii adoptați ai lui Dumnezeu. Însă în anul 33 e.n., odată cu alungarea organizației Agar (ce includea Ierusalimul pământesc) și a progeniturii ei, s-a observat că această organizație nu a născut copii ai Împărăției. Pe de altă parte, la nașterea fiilor spirituali - Isus Cristos și apostolii Săi, împreună cu asociații lor - au văzut că ”Ierusalimul de sus” care ”este liber” a dat naștere mai multor fii ai Împărăției decât organizația sclavei. Acum nu mai exista nici o îndoială că ”femeia liberă” a lui Dumnezeu, organizația Sa universală de sus, este adevărata Sa ”soție”. Fie ca aceasta să izbucnească în strigăte de bucurie! – Gal. 4:24-31. *W 2/1*

3 Mai

”Scrisoarea lui Cristos scrisă de noi ca servi, nu cu cerneală, ci cu spiritul unui Dumnezeu viu, nu pe table de piatră, ci pe table de carne, pe inimi.” – 2 Corinteni 3:3

Noi suntem stiloul sau instrumentul pe care îl folosește Dumnezeu pentru a scrie această epistolă. Scrisoarea nu este scrisă cu o cerneală care să se poată șterge, ci este imprimată de către și cu ajutorul forței active, sau spiritului lui Dumnezeu care lucrează în noi. Acum nu mai este ca și în cazul lui Moise, când legea celor zece porunci a fost scrisă cu degetul lui Dumnezeu pe două table de piatră. Scrisoarea noastră este scrisă pe table de carne, pe inimi umane, datorită reînnoirii inimii și minții pe care le aduce lucrarea spirituală asupra ”altor oi”. Lucrarea noastră din Cuvântul lui Dumnezeu i-a mișcat și a adus rezultate vizibile. Așadar, aceste rezultate îi fac pe aceștia scrisoarea noastră. Ea vorbește mai clar decât orice altă scrisoare scrisă de mâna noastră sau de orice altă organizație vizibilă care ne-ar putea recomanda. *W 5/1*

4 Mai

”Învață-mă să fac voința Ta, căci Tu ești Dumnezeul Meu. Spiritul Tău este bun.” – Psalmi 143:10

Cel ce se roagă lui Dumnezeu să fie învățat să facă voința divină va demonstra că are un spirit de ascultare și învățare. După ce se roagă astfel, trebuie să cerceteze în Cuvântul scris al lui Dumnezeu în care este consemnată voința divină, având încredere că Dumnezeu îi va dezvălui prin spiritul Său voința Sa din acele pagini sfinte. (2 Tim. 2:15) Să nu uităm, totuși, că nu vreo persoană individuală ci clasa servului este aceea care se roagă să fie învățată voința lui Dumnezeu. Descoperirea voinței lui Dumnezeu trebuie deci să fie, nu pentru persoane individuale, ci pentru întreaga adunare a rămășiței Sale credincioase. Cel care dezvăluie voința lui Dumnezeu din Cuvântul Său nu este un student individual, și nici nu îi este dat vreunei persoane anume să încerce să interpreteze Cuvântul lui Dumnezeu pentru a-i afla voința. Iehova Dumnezeu este singurul Interpret al Cuvântului Său și este Învățătorul care predă cea mai înaltă educație, pentru întreaga adunare a poporului Său. *W 1/1*

5 Mai

”Dumnezeu este cel care lucrează în voi, ca să vreți și, totodată, să înfăptuiți voința Lui.” – Filipeni 2:13

Universal înseamnă ”prezent peste tot”, adică ceva ce există în toată creația. Oriunde există creaturi inteligente ale lui Dumnezeu care îi servesc, acolo există organizația Sa, în unitate, deoarece toate aceste creaturi credincioase și ascultătoare trebuie să fie organizate spre a face voința Lui Dumnezeu. De asemenea, ele trebuie să aparțină organizației Sale și chiar o fac. Pe bună dreptate este această organizație numită organizația *universală,* căci ea cuprinde *toate* creaturile Sale vii și sfinte. Legea lui Dumnezeu este la fel de universală ca și organizația Sa, deoarece voința Sa trebuie să guverneze întreaga Sa organizație. Oricine nu este în armonie cu legea universală de ascultare a lui Dumnezeu nu poate să fie sau să rămână în organizația lui Iehova, deoarece astfel, persoana respectivă nu își face partea în lucrarea organizației. Ea nu mai cooperează cu organizația și încearcă să o tulbure și să îi facă necazuri. Ea nu mai este în armonie cu marele nostru Organizator, Iehova. *W 1/15*

6 Mai

”Și am auzit o voce puternică ieșind din templu și zicându-le celor șapte îngeri: Ieșiți și vărsați pe pământ potirele mâniei lui Dumnezeu.” – Apocalips 16:1

Mai Marele Moise, Isus Cristos, care se află în templu, este cauza acestor plăgi. El a fost autorizat de către Iehova Dumnezeu să trimită aceste plăgi asupra ”creștinătății” încăpățânate și

împotrivitoare. Acestea sunt mesaje de judecată din partea lui Iehova Dumnezeu și sunt descoperite în Biblia Sa. Ele sunt îndreptate împotriva tuturor lucrurilor ce aparțin acestei lumi a religiei, sau demonismului, politicii și comerțului. Aceste mesaje de judecată demaschează această lume ca aparținându-i lui Satan și proclamă cu curaj lucrurile care i se vor întâmpla acesteia în bătălia Armaghedonului care este aproape. La fel ca și Aaron care a folosit toiagul lui Moise, și martorii lui Iehova, însoțiți de colaboratorii lor drepți, au fost folosiți pentru a transmite aceste decrete de judecată în Numele lui Iehova, fiind îndrumați și ocrotiți de îngerii Săi sfinți, mai ales din 1922 încoace. *W 2/15*

7 Mai

"Fiindcă, așa cum toți mor prin Adam, tot așa toți vor fi readuși la viață prin Cristos." – 1 Corinteni 15:22

Toți mor în Adam deoarece moartea a trecut de la el la toți urmașii lui, însă nu toți mor având numai condamnarea moștenită de la el. Oamenii care se răzvrătesc cu bună știință împotriva lui Dumnezeu și sunt răi mor nu numai ca descendenți ai lui Adam, ci și ca semințe ale Diavolului, fiii răului Satan. Nu Adam este de vină dacă ei mor ca lucrători ai nelegiuirii împotriva lui Dumnezeu. Astfel, aceștia nu pot fi incluși printre cei care vor fi făcuți vii în Cristos fiindcă jertfa Sa de răscumpărare nu acoperă și nu anulează aceste păcate de nelegiuire răzvrătită și de răutate voită. Astfel, cuvintele apostolului de mai sus au o aplicare restrânsă, iar cei la care se referă el în acest verset sunt toți aceia care "au murit în Cristos." Așa cum au murit în Adam, tot așa ei vor fi făcuți vii în Cristos. *W 4/1*

8 Mai

"Cuvintele pe care Domnul oștirilor le-a trimis prin spiritul Său, prin intermediul profeților de altădată." – Zaharia 7:12

Biblia, deși scrisă de oameni imperfecți, a fost cu totul consemnată prin puterea inspiratoare a lui Dumnezeu, ce s-a coborât asupra oamenilor credincioși Lui, de aici rezultând Cuvântul inspirat al Bibliei, sau Cuvântul Său, sau Cartea Sa. Spiritul Său s-a îngrijit să nu se strecoare nici o greșeală, doctrină sau profeție falsă în acel Cuvânt, în ciuda faptului că scriitorii credincioși nu au înțeles sau nu au realizat care era sensul, fie parțial, fie total, a ceea ce scriseseră. Ei nu au alterat corectitudinea lucrurilor pe care le scriseseră cu nimic mai mult ca un copist credincios care face o copie exactă fără să înțeleagă ceea ce scrie. Profeția lui Balaam a fost un exemplu în care spiritul lui Dumnezeu a biruit asupra a ceea ce voia să spună acel profet necredincios, și a schimbat o acțiune plănuită a acestuia într-o binecuvântare. Num. 22:38; 23:8,12,26; 24:1-3,12,13; Neem. 13:2. *W 6/15*

9 Mai

"Dacă cineva nu se naște din apă și din spirit, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu." – Ioan 3:5

Termenul *apă* alături de conceptul de spirit nu se referă la apă propriu-zisă, cum este cea pentru botez. În schimb, "apa" simbolizează ceea ce trebuie să i se predice fiecăruia înainte de a fi născut de spirit, și anume adevărul despre Iehova Dumnezeu și despre scopul Său prin Isus Cristos. Această asemănare a adevărului cu apa curată nu este nemaiîntâlnită în Scripturi. Mai târziu, Petru a spus: "Acum că v-ați *purificat* sufletul în ascultarea de *adevăr,* ceea ce a dus la o afecțiune frățească neipocrită, iubiți-vă profund unii pe alții cu o inimă *curată."* Apoi, pentru a arăta că și adevărul are o

parte importantă în naşterea unei noi creaturi în Cristos, Petru adaugă: ”Fiind născuţi din nou, nu printr-o sămânţă pieritoare, ci printr-una nepieritoare: prin Cuvântul Dumnezeului viu şi veşnic... acesta este Cuvântul care v-a fost anunţat ca veste bună.” – 1Pet. 1:22-25. *W 7/1*

10 Mai

”Ştiţi ce îl opreşte să se dezvăluie la timpul potrivit... numai până când ceea ce acum îl opreşte va fi înlăturat din cale.” – 2 Tesaloniceni 2:6,7

Ceea ce oprea, sau acţiona ca o forţă de constrângere în zilele apostolilor era spiritul sfânt. Atâta timp cât acesta era forţa dominantă în adunări, apariţia adunării ”omului păcatului” era oprită. ”Ceea ce acum îl opreşte” sau ”ceea ce îl împiedică în prezent” (*Diaglott*) se referă, evident, la apostolii lui Cristos, prin care lucra cu deosebire spiritul sfânt şi prin care erau date diversele daruri de spirit sfânt credincioşilor consacraţi. Când aceşti reprezentanţi direcţi ai Domnului şi membrii de bază ai adunării au dispărut în moarte, atunci a fost deschisă calea pentru formarea şi dezvoltarea clasei ”omului păcatului” – creştinătatea împotrivitoare. Ultima etapă de dezvoltare a acestei clase este *clasa servului rău,* în timpul sfârşitului. *W 8/15*

11 Mai

”Am călcat singur în teascul de vin şi niciun om dintre popoare nu era cu mine...Căci ziua răzbunării este în inima Mea, a sosit anul celor răscumpăraţi ai Mei.” – Isaia 63:3,4

Luptătorul lui Iehova, care este Cuvântul lui Dumnezeu şi care Îl reprezintă pe Iehova Dumnezeu, este simbolizat ca zdrobind duşmanul în timp ce vorbeşte. Oamenii din această lume nu sunt cu El sau de partea Lui în lupta pentru onoarea şi domnia lui Iehova. Ei sunt cei pe care îi calcă El în picioare, executând răzbunarea lui Dumnezeu împotriva organizaţiei lui Satan. Totuşi, sunt alţii care sunt alături de El, adică sunt activi de partea Sa în luptă. Aceştia sunt cei salvaţi pe care El îi numeşte ”cei răscumpăraţi ai Mei”. De asemenea, mai este şi o mulţime de persoane sincere care iau poziţie de partea acestor ”răscumpăraţi”. Pe aceştia, Luptătorul lui Iehova îi strânge la dreapta Sa pentru a-i ocroti şi a-i salva alături de cei ”răscumpăraţi” ai Săi, urmaşii Săi aleşi. *W 7/15*

12 Mai

”Atunci regele le-a zis servilor (slujitorilor) săi: Legaţi-l de mâini şi de picioare şi aruncaţi-l în întunericul de afară.” – Matei 22:13

Regele nu le porunceşte nici ”robilor” şi nici oaspeţilor de la nuntă să îl lege pe cel ce simbolizează clasa cu mai puţine veşminte şi să îl arunce în întunericul lumii de afară. El le porunceşte aceasta trimişilor, sau servilor Săi, şi anume îngerii care Îi slujesc lui Iehova Dumnezeu şi care Îl primesc pe Isus Cristos la venirea Sa , cărora El le porunceşte să taie această clasă a ”servului rău” din organizaţia Sa. Regele spune: ”Acolo va fi plânsetul şi scrâşnetul din dinţi.” (*Weymouth*). Acest plânset şi scrâşnet din dinţi se datorează pierderii unor privilegii de care se bucură alţii, şi va ajunge în punctul culminant atunci când marele Rege îşi va trimite oştirile cereşti conduse de Fiul Său, Isus Cristos, pentru a distruge ”oraşul”, corespondentul modern al Ierusalimului care l-a respins pe Regele lui Iehova, Isus Cristos. *W 10/1*

13 Mai

”Avraam... și toți bărbații din casa lui, cei născuți în casă și cei cumpărați cu bani de la străini, s-au circumcis împreună cu el.” – Genesa 17:26,27.

Clasa ”străinului” ia parte la un legământ cu Dumnezeu, acesta fiind simbolizat de legământul circumciziei. Ei se străduiesc cu credință să se păstreze nepătați de această lume și religia ei. Aceștia acționează ca și Avraam, care și-a părăsit orașul natal Ur din Caldeea și nu s-a amestecat în afacerile ținutului în care a locuit ca străin. Ei îi întorc spatele acestei lumi și nu mai trăiesc în ea, ci își mențin o poziție neutră față de politica și controversele ei. Ei suportă batjocurile care cad asupra Mai Marelui Avraam și asupra tuturor celor care îi servesc; și, ca și Avraam, ei privesc înainte spre Lumea Nouă a dreptății pe care o construiește Iehova pe temelia gloriosului său oraș Teocratic, Împărăția. – Evr. 11:8-16. *W 11/15*

14 Mai

”Dacă din motive umane m-am luptat cu fiarele în Efes, la ce-mi folosește?Dacă morții nu vor fi sculați, ’să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri’.” – 1 Corinteni 15:32, Weymouth

Dacă apostolul Pavel ar fi înfruntat asemenea pericole și s-ar expus morții numai din motivații umane, și fără a avea iubire pentru Dumnezeu și credință în înviere, la ce l-ar fi ajutat acestea? A înfrunta pericolele pe baza unor motivații ca cele ale adepților religiei acestei lumi nu ar fi de niciun folos și ar duce la pierderea credinței. Apostolul ne avertizează asupra acestui lucru. Este dăunător pentru credința în Dumnezeu și în scopul Său ca un creștin să se asocieze regulat cu adepții religiei care nu cred că morții vor reveni la viață prin înviere și care au motivații egoiste, dorințe de glorie lumească, faimă și onoare pentru riscurile pe care și le asumă fără să se gândească la moarte. Acest mod auto-indulgent de a acționa în viață pare să fie cel mai normal pentru ei. *W 4/15*

15 Mai

”Și tot El ne-a calificat să Îi servim sub un legământ nou.” – 2 Corinteni 3:6, Weym.

Isus Cristos, ”Mielul lui Dumnezeu” a fost ucis, iar sângele Său a fost oferit în prezența lui Dumnezeu pentru a ”îndepărta păcatul lumii”. Din acest motiv, atât neamurile cât și iudeii au devenit calificați spre a servi ca lucrători competenți ai unui nou legământ. Vechiul legământ fusese instituit pe Muntele Sinai cu un cod de legi transmise Israelului prin intermediul mediatorului lor Moise. Dar noul legământ a fost validat pe baza sângelui lui Isus din ziua Paștelui în anul 33 e.n., și a fost inaugurat la cincizeci de zile după ce El a înviat din morți ca Mediator al vieții. A fost inaugurat în ziua Rusaliilor, prin turnarea spiritului lui Dumnezeu peste cei consacrați Lui ca și urmași ai lui Cristos. Prin această turnare, acești urmași unși au devenit slujitori sau servi, nu ai unui cod scris ca și cel de pe muntele Sinai, ci ai spiritului lui Dumnezeu. *W 5/1*

16 Mai

”Fiți atenți la voi înșivă! Dacă fratele tău comite un păcat, mustră-l și, dacă se căiește, iartă-l. Chiar dacă păcătuiește împotriva ta de șapte ori pe zi și se întoarce la tine de șapte ori, zicând: ’Mă căiesc’, să-l ierți.” – Luca 17:3,4

Conduita subliniată mai sus de către marele Aducător de Pace are scopul de a păstra pacea și unitatea în mijlocul fraților și a nu stârni discordie prin istorisiri și bârfe. Indiferent ce probleme ar

putea apărea între membrii organizației Domnului, există întotdeauna o anumită ordine care trebuie urmată, și ea se găsește consemnată în Cuvântul Sfânt al Domnului. Atâta timp cât ascultăm de acesta, vom păstra unitatea și nu va exista nici o dezbinare. Domnul Dumnezeu și îngerii Săi vor curăța la timpul stabilit organizația de cei care încearcă să dezbine. Acest lucru va avea loc după ce își vor dovedi integritatea în încercări cei aprobați de El. – 1 Cor. 11:19, *W 5/15*

17 Mai

”Cum vor auzi fără cineva care să le predice?” – Romani 10:14

Bucuria pe care o resimt oamenii datorită lucrurilor materiale, practice, este zadarnică, inutilă. În lumea nouă a dreptății oamenii se vor bucura de viață sub conducerea Guvernului Teocratic, pe care Îl instituie Iehova Dumnezeu pentru ca să conducă pentru totdeauna acest pământ. Pentru a se dovedi demni de viața veșnică în lumea nouă, cei ce caută viața trebuie să fie în armonie cu acest Guvern drept. Clerul religios și alții care au înțelepciunea acestei lumi nu le spun oamenilor nimic despre această lume nouă și despre Guvernul ei Teocratic. De aceea, pentru ca oamenii acestei generații să câștige viața și ca să se pregătească să trăiască în acea lume Teocratică dreaptă, ei trebuie mai întâi să afle despre aceasta, iar pentru acest lucru, ei trebuie să aibă pe cineva care să le predice vestea bună. *W 6/1*

18 Mai

”El va fi numit Sfătuitor Minunat, Dumnezeu Puternic, Tată Etern, Prinț al Păcii”. – Isaia 9:6

Isus Cristos nu a început încă să aibă fii. Astfel, persoanele consacrate care beau acum din râul apelor vieții nu sunt încă fii ai Săi. Nici spiritul revelator al lui Dumnezeu nu depune încă mărturie inimilor și minților lor că ei ar fi fiii Săi spirituali adoptați. Acest spirit sfânt nu proclamă o răsplată cerească pentru ei și nu le deschide Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la o moștenire spirituală cerească. Cu toate acestea, ei trebuie să continue cu credință alături de rămășița unsă în lucrarea de predicare a veștii bune a lui Iehova Dumnezeu. Ei trebuie să se mențină credincioși și integri în serviciul Său chiar și în încercări și disprețuiți, în persecuții și în fața opoziției demonice, până când lucrarea va fi terminată. Atunci ”Tatăl Etern”, Isus Cristos, îi va considera demni de viață, în timpul domniei Sale de o mie de ani, pe baza valorii jertfei Sale de răscumpărare. *W 8/1*

19 Mai

”Din Ierusalim vor ieși ape vii, jumătate dintre ele spre marea de la est și jumătate spre marea de la vest și vor curge și vara și iarna.” – Zaharia 14:8

Apele vieții coboară din Împărăție prin organizația vizibilă a lui Dumnezeu până la oameni. (Apoc. 22:1,2) Astfel, în această zi a lui Iehova, se poate vedea că ”apele vii” ale veștii bune a Împărăției ”ies din Ierusalim”. Ele merg spre est și spre vest, pentru a ajunge la mările omenirii înstrăinate de Dumnezeu. Acest râu de ape vii nu este un torent de iarnă care să se evapore în anotimpul fierbinte și secetos al persecuțiilor. Profeția spune: ”Va curge și vara și iarna”. Iar evenimentele arată că pe tot parcursul anului, în fiecare anotimp, în timpuri de persecuție mistuitoare și în timpuri mai pașnice, apele dătătoare de viață continuă să curgă de la tronul Împărăției și prin organizația credincioasă a martorilor lui Iehova. *W 9/1*

20 Mai

”Cei care se împrăștiaseră străbăteau țara anunțând vestea bună despre Cuvânt.” – Fapte 8:4

Vestea bună a lui Iehova despre Guvernul Teocratic este de neoprit. Cei ce urăsc această veste bună recurg la mijloace violente și ilegale pentru a o opri, dar în zadar! Ca o încercare de a împiedica acest mesaj care salvează vieți să ajungă la oamenii supuși morții, ei încearcă să distrugă organizația celor care își fac datoria față de Dumnezeu predicând vestea bună despre Împărăție. Într-adevăr, pe alocuri ei reușesc să îi facă pe cei ce poartă mesajul să se împrăștie, din punct de vedere fizic, însă acest lucru nu face altceva decât să răspândească vestea bună pe un teritoriu și mai întins, deoarece purtătorii mesajului refuză să renunțe la predicare. Deși îi împrăștie sau alungă pe mulți dintre acești predicatori activi, persecuțiile totalitare religioase și opoziția nu reușesc să distrugă organizația și să oprească activitatea organizată de educare a oamenilor. De ce? Deoarece dușmanii veștii bune luptă împotriva lui Dumnezeu. *W 11/1*

21 Mai

”Cine este deci servul credincios și înțelept pe care stăpânul lui l-a numit peste servii Lui ca să le dea hrană la timpul potrivit? Fericit este servul acela dacă stăpânul Lui, la venire, îl va găsi făcând așa. Adevărat vă spun că îl va numi peste toate bunurile Sale.” – Matei 24:45-47

În acest timp al sfârșitului lumii, când Isus Cristos vine la templu pentru judecata urmașilor Săi, pe pământ mai trebuie să fie ultima rămășiță din adunarea Sa, sau membrii corpului Său. Din acești urmași credincioși va constitui El corpul-serv, condus de El ca și Cap. El a prezis însăși acest lucru în textul de mai sus. Din acest motiv, termenul *serv* este folosit cu precădere de membrii consacrați ai rămășiței, martorii unși și născuți de spirit ai lui Iehova. Termenul îi identifică drept servi ai lui Dumnezeu, și nu ai oamenilor. Lor le este scris: ”Voi sunteți cumpărați cu un preț; nu serviți oamenilor.” – 1 Cor. 7:23, *w 10/15*

22 Mai

”Căci Împărăția lui Dumnezeu nu înseamnă a mânca și a bea, ci înseamnă dreptate și pace și bucurie în spiritul sfânt.” – Romani 14:17 A.S.V.

Bucuria conferită de privilegiile prezente ale Împărăției nu este determinată de ce sau cât sau când mâncăm și bem. Ea este legată de a-i servi Regelui într-un mod acceptat, întreținând relații pașnice cu ceilalți servi și bucurându-ne fiindcă spiritul lui Dumnezeu este asupra noastră și ne arată și ne ghidează spre adevărurile prețioase și privilegiile de a-i servi Lui. Cei care îndeplinesc un astfel de serviciu plăcut lui Dumnezeu și aprobat de Regele Său nu vor pieri datorită lipsei de hrană, băutură sau îmbrăcăminte, fiind astfel făcuți inactivi. Dumnezeu a promis că va furniza acele lucruri de care au ei nevoie și până acum El și-a îndeplinit toate promisiunile. Atunci de ce să ne strângem comori pe pământ pentru timpurile care vor veni, neglijând serviciul lui Dumnezeu pentru acestea? Ați putea astfel împărtăși soarta celor cărora li se va cere viața în noaptea Armaghedonului. *W 9/15*

23 Mai

”Spune-i lui Ebed-melec, etiopianul:...vei avea ca pradă sufletul tău, fiindcă te-ai încrezut în Mine, spune Domnul.” – Ieremia 39:16,18

Clasa ”străinului” de astăzi citește această promisiune făcută în Numele lui Dumnezeu lui Ebed-melec. Ei ar putea recunoaște în aceasta o promisiune făcută sub inspirație pentru ei, din cauza serviciului asemănător pe care îl îndeplinesc ei pentru rămășița martorilor lui Iehova, prefigurată de Ieremia. Păstrând în minte apropierea rapidă a răzbunării lui Dumnezeu de la Armaghedon, care va distruge corespondentul Ierusalimului, ”creștinătatea” modernă, și întregea religie organizată, această promisiune este o mare mângâiere pentru acești ”străini” sinceri. Ei sunt ”oile” despre care Regele Isus a spus că l-au vizitat în închisoare, făcându-le acest lucru celor închiși dintre frații Săi spirituali. El îi va ocroti de distrugere și îi va invita la binecuvântări pământești sub conducerea Împărăției. – Mat. 25:34-40. *W 12/1*

24 Mai

”Spiritul sfânt le interzisese să spună cuvântul în provincia Asiei. Apoi, când au ajuns la Misia, au încercat să intre în Bitinia, dar spiritul nu i-a lăsat.” – Fapte 16:6,7.

Porunca divină de a predica și a-i învăța pe alții ajunge în orice colțișor al pământului și în fiecare națiune. Le deschide orice națiune calea servilor consacrați ai lui Dumnezeu pentru a-și îndeplini misiunea de a predica și a-i învăța pe oameni. Niciun fel de cult religios nu poate să îi țină afară pe acești învățători ai Cuvântului divin, pentru niciun fel de motiv. Numai spiritul sfânt, sub conducerea lui Iehova prin Isus Cristos, îi poate împiedica pe drept pe cei cărora li s-a poruncit să predice din clipa când intră în teritoriu, oriunde s-ar afla acesta pe pământ. Spiritul a acționat împotriva eforturilor lui Pavel deoarece lucrătorii veștii bune erau puțini, iar spiritul îi îndruma pe acei lucrători să predice vestea bună în teritorii care trebuiau vizitate la momentul acela. *W 12/15*

25 Mai

”El mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea de la tronul lui Dumnezeu și al Mielului.” – Apocalips 22:1

Începând din 1914 Fiul-Mire stă pe tron la dreapta lui Dumnezeu și domnește spre a aduce distrugerea asupra celor care se împotrivesc Guvernului divin și spre a extinde viața veșnică și binecuvântările asupra celor care arată o inimă bună față de Dumnezeu și Cristosul Său și care se supun conducerii și legii lui Dumnezeu. Adevărul despre Guvernul dătător de viață este simbolizat ca un râu ce iese de la tronul lui Dumnezeu și al Fiului Său cândva jertfit. Deși pare mic din locul de unde izvorăște, el crește în adâncime și lățime până când ajunge un fluviu. Iehova Dumnezeu, cel ce stă pe tron, este Izvorul Vieții. Fiul Său credincios, ce a fost jertfit ca Miel al lui Dumnezeu pentru ca omenirii ascultătoare să i se poată dărui viața veșnică, este Cel prin care le este dată viață celor credincioși. *W 8/1*

26 Mai

”Iată că fac ceruri noi și un pământ nou, iar lucrurile din urmă nu vor mai fi amintite.” – Isaia 65:17

Iehova, Creatorul și Dătătorul vieții, a adus și mai aproape timpul reînnoirii lumii. Această reînnoire începe cu instituirea Împărăției, Guvernul lui Dumnezeu în mâinile Fiului Său glorificat. Acest Guvern Teocratic a fost deja instituit, căci toate evenimentele din 1914 e.n. încoace arată că El și-a luat marea Sa putere în anul acela și l-a pus pe Fiul Său preaiubit ca Rege ”pe tronul gloriei Sale” în ceruri. Reînnoirea începută atunci nu va înceta până când nu se va naște o lume nouă în care omenirea ascultătoare va trăi pe pământ în sănătate veșnică și în belșug, alături de siguranță și dreptate.

Aceasta va avea loc în ciuda faptului că toate eforturile pe care le-au depus conducătorii lumești în era postbelică pentru așa-numita ”reînnoire morală” a omenirii vor eșua. *W 3/1*

27 Mai

”Aduceți-i mulțumiri Domnului... celui care a doborât Egiptul, lovindu-i întâii născuți.” – Psalmi 136:1,10

Atunci când a murit pe stâlp în Egiptul simbolic, Isus Cristos a abolit legământul legii iudaic și a dat propriul Său sânge pentru a valida noul legământ spre binele urmașilor Săi, indiferent că aceștia erau iudei sau erau din neamuri. Prin integritatea față de Dumnezeu pe care și-a păstrat-o până la moarte, și nu o moarte naturală, ci una însoțită de batjocuri îngrozitoare, pe un stâlp, Isus a fost transformat într-un blestem. Dar astfel El a ridicat blestemul legământului legii de pe toți iudeii credincioși. (Gal. 3:13,14) Acest lucru a reprezentat o înfrângere pentru Satan Diavolul, care spera să țină atât neamurile, cât și pe iudei, sub puterea sa tiranică. A fost o mare plagă asupra adepților religiei dintre iudei, care țineau cu încăpățânare la legea acum goală a legământului, și mai ales regulile de fațadă ale acesteia. Acest lucru a dus la moartea clerului religios, în ce privește modul în care i-au afectat pe discipolii iudei ai lui Isus autoritatea, influența și puterea acestora. *W 2/15*

28 Mai

”Toți vor fi readuși la viață prin Cristos. Dar fiecare la rândul lui: Cristos este primul rod, după aceea, în timpul prezenței Sale, cei ce sunt ai lui Cristos.” – 1 Corinteni 15:22,23

Acest verset arată ordinea învierii lui Isus și a adunării Sale. El, ca prim rod, a fost prefigurat de către primele roade ale recoltei pe care le oferea marele preot al Israelului la 16 Nisan, ziua învierii lui Isus – cu El a început învierea. (Col. 1:18) După El urmează cei care iau parte cu El la prima înviere. Cine sunt ei? ”Cei care, în timpul prezenței Sale, sunt ai lui Cristos”. (*Roth.*) Cei care sunt atunci ai lui Cristos sunt membrii corpului Său, adunarea al cărei Cap este El. El este Cel prezis ca ”Sămânța lui Avraam”, în care trebuie să fie binecuvântate toate familiile și națiunile pământului. Toți membrii corpului Său, fiind adoptați ca fii spirituali ai lui Dumnezeu, au fost făcuți parte a acestei ”Semințe a lui Avraam” împreună cu Isus Cristos. – Gal. 3:29, *W 4/1*

29 Mai

”Și știm că toate lucrurile lucrează spre binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu, a celor care sunt chemați potrivit scopului Său.” – Romani 8:28

Cu siguranță, cel consacrat pe care Dumnezeu îl face membru al Sionului ceresc, trebuie să cunoască adevărul despre acesta și trebuie să spere în El. Atunci cum îl cheamă Dumnezeu pe cel consacrat la o ”chemare mai înaltă”? Prin nașterea lui, pentru ca acesta să-i fie fiu spiritual. El trebuie să ”fie născut din apă (adevăr) și din spirit”. (Ioan 3:5) Chemarea constă în faptul că Iehova Dumnezeu îl naște pe cel consacrat. Deoarece este imposibil pentru creaturi să obțină gloria cerească alături de Isus Cristos, cei care sunt chemați la lucrurile cerești trebuie să fie aceia care sunt născuți de Dumnezeu adică născuți de către spiritul Său ca fii spirituali, căci numai aceștia pot ajunge în ceruri. Isus Cristos ”a adus la lumină viața și nemurirea prin intermediul veștii bune; iar datorită acestei vești bune, ei știu la ce stare glorioasă au fost chemați. – 2 Tim. 1:8-10, *W 7/15*

30 Mai

”Toate căile omului sunt bune în ochii lui; dar Domnul cântărește spiritul.” – Proverbe 16:2

Spiritul sau dispoziția minții pot fi ascunse de ochii oamenilor, însă forța acestui spirit sau a acestei dispoziții îl va impulsiona cu siguranță pe cel ce o are într-o direcție care va produce rezultate vizibile, demascând sau trădând ceea ce este înăuntru, adică ceea ce o motivează cu adevărat pe o persoană sau ceea ce este ea cu adevărat. Oamenii trebuie să judece după manifestările vizibile a spiritului unei persoane. Deseori, ei pot fi induși în eroare, nemaiputând trage concluziile corecte, din cauza ascunzișurilor viclene și ipocriziei anumitor persoane. Însă nu și Dumnezeu, căci El nu se uită la aspectul exterior, ci la inimă. Judecând oamenii după dispoziția minții, după intenții și după obiectul eforturilor lor, Iehova Dumnezeu nu este niciodată înșelat. Așadar, cei care se tem de Dumnezeu ca Judecător și Conducător trebuie să ia acum atenție la spiritul lor, dintr-o motivație înțeleaptă și scripturală. Ei își doresc să aibă o inimă curată. *W 8/15*

31 Mai

”Prin dezvăluirea adevărului ne recomandăm oricărei conștiințe umane.” – 2 Corinteni 4:2

Cei care nu se tem să se apropie de Domnul cu fețe neacoperite și să privească glorioasa lumină a adevărului care țâșnește acum din Cuvântul Său, nu se tem nici să își înfrunte responsabilitățile lor. Ei vor permite ca lumina gloriei să reflecte din ei. Ei vor arăta și vor face o declarație clară despre adevăr celor care sunt în întuneric și vor lăsa ca adevărul să îi recomande oricărei conștiințe umane – conștiințe bune. Ei își vor îndeplini această obligație de serviciu, fiind priviți de ochii lui Dumnezeu, știind că nu putem să ne ascundem de privirea Lui dacă ar fi să facem ceva nedrept sau înșelător. Oamenii pot fi înșelați, dar nu și Dumnezeu, care ne judecă. Așadar, noi vorbim adevărul datorită temerii de Dumnezeu. Adevărul mesajului nostru ne recomandă ca servi ai lui Dumnezeu, conștiințelor celor care tânjesc după adevărul din Cuvântul Său și care Îl recunosc cu sinceritate atunci când Îl află. *W 5/1*

1 Iunie

”Această veste bună a împărăției va fi predicată pe tot pământul locuit ca mărturie pentru toate națiunile și atunci va veni sfârșitul.” – Matei 24:14

Această îndatorire este clară. Nici acum și nici în perioada de după război, martorii lui Iehova nu vor fi uimiți de vederea ”urâciunii pustiirii”. Ei nu vor fi păcăliți sau obligați să se închine la acesta sau să se simtă stingheriți de agitația și propaganda mondială în favoarea acestuia. Ei nu se vor teme de El și nu vor înceta să asculte poruncile supreme ale lui Dumnezeu și nici nu vor renunța la mărturia despre Isus Cristos, indiferent cum ar fi organizația lumească și în ce fel ar fi legile ei contrare legilor lui Dumnezeu. Ei vor prețui sarcina lor de a fi martorii Dumnezeului Cel Prea Înalt ca cel mai prețios bun al lor. Ei vor fi activi fără încetare, spre justificarea Numelui lui Iehova și pentru a-și face partea în profeția Stăpânului, de mai sus. În cele din urmă, ei vor persevera până la sfârșit proclamând: ”Împărăția cerurilor este aproape”. *W 9/1*

2 Iunie

”Noi nu suntem în necunoștință de planurile sale.” – 2 Corinteni 2:11

Satan încearcă să ne distrugă unitatea pentru a ne face slabi și ușor de învins. Pentru a reuși acest lucru, el folosește împotriva noastră metode de atac pe care le-a folosit, obținând rezultate, prin intermediul celei de-a ”cincea coloană” nazisto-fascisto-religioasă, ”dezbină și cucerește”. Cu alte cuvinte, dezbină dușmanii cauzând neînțelegeri între ei și izolează diviziunile create iar apoi distruge-le pe fiecare în parte cu o forță și putere cât mai mare. Dacă rămășița lui Iehova și colaboratorii lor ar permite să aibă loc o asemenea invazie asupra unității lor pașnice, organizația lor Teocratică ar fi distrusă iar puterea lor de acțiune unită în serviciul lui Iehova ar slăbi. S-ar lupta unul cu altul, în loc să lupte împreună împotriva dușmanului comun iar mințile și atenția lor ar fi monopolizate de certuri și neînțelegeri personale. *W 5/15*

3 Iunie

”Dacă sunteți ai lui Cristos, sunteți într-adevăr sămânța lui Avraam, moștenitori potrivit promisiunii”. – Galateni 3:29

Cei care primesc moștenirea împreună cu Isus trebuie să devină copiii *femeii libere* a lui Dumnezeu, cu alte cuvinte să devină copiii spirituali ai lui Dumnezeu și membrii ai organizației Sale spirituale cerești. Ei fac acest lucru acceptându-L pe Isus Cristos ca Sămânță a lui Avraam, Sămânța *femeii* lui Dumnezeu, și apoi devotându-se și consacrându-se lui Dumnezeu spre a face voința divină. Fiind acceptați prin sacrificiul lui Isus, Dumnezeu îi adoptă ca fii ai Săi, născându-i astfel ca fii spirituali nu prin carne, ci prin spiritul Său. Astfel ei sunt aduși în organizația spirituală a lui Dumnezeu, dându-li-se poziții de serviciu și îndatoriri, ei devenind astfel copii ai ei. Ca fii ai *femeii libere* a lui Dumnezeu ei devin, prin adopție, o parte a Mai Marelui Isaac, sămânța ”femeii” lui Dumnezeu, care zdrobește capul Șarpelui. *W 2/1*

4 Iunie

”Dacă un bob de grâu nu cade în pământ și nu moare, el rămâne dar un bob. Dar, dacă moare, dă mult rod.” – Ioan 12:24

Isus Cristos a făcut un legământ de jertfă cu tatăl Său ceresc, și după ce și-a trăit viața cu credință până la capăt a putut fii ridicat din morți la viață în spirit, alături de Dumnezeu. Dacă nu ar fi murit, El nu ar fi furnizat jertfa de răscumpărare pentru omenire, iar discipolii Săi nu ar fi fost răscumpărați, murind astfel și rămânând morți. Dar murind și fiind apoi înviat din morți, El a dat prețul de răscumpărare pentru ei și le-a deschis calea pentru a fi cu El în Împărăția cerească, pentru a nu fi singur în Ea. Discipolii Săi trebuiau să-i urmeze exemplul și să moară ca și El. (Ioan 12:25,26) Pentru a fi readuși la viață, membrii ”corpului” Său trebuie să ”fie părtași cu El în suferință și să fie făcuți acceptabili printr-o moarte ca a Sa.”Apoi, ei vor cunoaște ”puterea învierii Sale”. *W 4/15*

5 Iunie

”Împărăția lumii a devenit Împărăția Domnului nostru și a Cristosului Său.” – Apocalips 11:15, A.S.V.

Faptul de a face lucruri practice potrivit înțelepciunii acestei lumi și pentru a câștiga aprobarea ei are ca scop numai a salva organizația lumii acesteia. Dar organizația acestei lumi nu poate fi salvată indiferent ce fac oamenii acum sau în ”noua ordine” postbelică. Dimpotrivă, predicarea veștii bune folosește pentru salvare; nu, nu salvarea acestei lumi, ci salvarea tuturor oamenilor care cred în vestea bună pe care o aud și acționează în consecință. Vestea bună nu are scopul de a transforma sau converti această lume și organizațiile ei și de a le salva de distrugerea de la Armaghedon. Dimpotrivă! Împărăția

noii lumi a dreptății este cea care devine Împărăția Domnului Iehova și a Cristosului Său. Această Împărăție a lumii noi a dreptății e tema principală despre care vorbesc propovăduitorii veștii bune. *W 6/1*

6 Iunie

”Unde aș putea să mă duc dinaintea spiritului Tău?” – Psalmi 139:7

Iehova are în El un rezervor inepuizabil de energie creatoare și putere de îndeplinire a orice își propune. Puterii Sale nu i se poate împotrivi nimeni și, atunci când este exercitată sau folosită, aduce întotdeauna la îndeplinire scopul Celui Atotputernic. Această putere este invizibilă dar poate fi folosită pentru a crea lucruri care sunt vizibile omului. De asemenea, efectele folosirii acestei puteri de către Dumnezeu pot fi discernute și studiate de către om. Marea Sursă a puterii este sfântă, adică pură, curată, dreaptă, neschimbătoare și incapabilă de a face altceva decât binele. Potrivit Scripturilor Grecești din Biblie, *sfânt* înseamnă *care nu este de pe pământ;* iar Iehova Dumnezeu nu are nimic de-a face cu organizațiile pământești corupte ale omenirii și nici cu faptele rele și degradante făcute de către personajele religioase ale acestei organizații lumești vizibile. Puterea lui Iehova este folosită pentru cauze sfinte, fără excepție, și lucrează pentru dreptate. Ea este o forță activă sfântă și nimic altceva. *W 6/15*

7 Iunie

”Spiritul Domnului este peste mine, căci El m-a uns ca să predic vestea bună.” – Luca 4:18

Datorită faptului că Isus a fost născut și uns ca Fiu spiritual al lui Dumnezeu, El putea să le citeze conaționalilor săi Isaia 61:1,2, ca și în cazul de mai sus, în sinagogile evreiești din Nazaret. În cazul lui Isus, ungerea Sa, care i-a conferit sarcina de a predica, a avut loc imediat după ce a fost născut de spirit, după ce consacrarea Lui de a face voința lui Dumnezeu a fost acceptată de Tatăl Său, consacrare pe care și-a simbolizat-o prin botezul în apă. Tatăl Său L-a botezat cu spiritul sfânt și, începând de atunci, Isus a abandonat munca de tâmplar din Nazaret pe care o făcuse până atunci și a început lucrarea veștii bune, așa cum apărea în Isaia 61:1,2. Mai avuseseră loc și alte ungeri înaintea Lui, dar a Sa a fost prima ungere cu spiritul sfânt al lui Dumnezeu. Aceasta a fost sarcina dată de la Dumnezeu de a fi un preot mai mare decât Aaron și de a fi un rege mai mare decât David sau Solomon. *W 8/1*

8 Iunie

”Spiritul sfânt s-a coborât peste toți cei care erau acolo.” – Fapte 10:44, A.S.V.

Așa cum a făcut Isus în 36 e.n. să coboare spiritul asupra neamurilor, extinzând astfel mărturia Împărăției la toate națiunile, tot așa, un lucru asemănător a avut loc în 1922. În acel an a avut loc o manifestare extraordinară de vărsare a spiritului lui Dumnezeu peste servii Săi credincioși pentru ca aceștia să depună mărturie pe tot pământul locuit, vorbindu-le tuturor națiunilor. În anii 33 și 36 e.n., prima împlinire a cuvintelor din Ioel 2:28,29 a corespuns cu venirea spiritului de mângâiere asupra adunării. Acesta este același spirit cu cel care a fost vărsat într-o împlinire mai amplă, începând din 1919, asupra rămășiței martorilor lui Iehova. Acesta a constituit o mare mângâiere, luminare și zidire pentru ei. De ce? Deoarece, deși sunt strânși laolaltă în templul spiritual alături de Isus, ei încă sunt în carne și El este invizibil pentru ochii lor. *W 8/15*

9 Iunie

”Nu înseamnă viața mai mult decât hrana și corpul mai mult decât îmbrăcămintea?” – Matei 6:25

Dacă Satan nu îi poate forța pe oamenii care au liber arbitru să lucreze la păstrarea și perpetuare lumii sale printr-o ordine strictă, el îi ispitește în serviciul lui Mamona cu salarii mari, speranțe financiare și securitate socială în organizația acestei lumi. Este timpul să se trezească la realitate; să privească situația cu atenție și apoi să dea ascultare înțelepciunii Aceluia care a vorbit ca nimeni altcineva. Nimeni, având modul de a gândi a lui Isus, nu va nega că viața (sau sufletul) și corpul sunt mai importante decât hrana, îmbrăcăminte și adăpostul care sunt folosite în folosul corpului și care se consumă atunci când sunt folosite. Și totuși, vieții și corpului li se poate garanta o existență mai lungă doar prin faptul de a pune Împărăția pe primul loc și de a-I servi cauzei Sale ca uneia de maximă importanță. Acesta este modul de a trata problema suveranității universale, care aduce cele mai binecuvântate rezultate. *W 9/15*

10 Iunie

”Așa cum un mire se bucură datorită miresei lui, tot așa Dumnezeul Tău se va bucura datorită ție.” – Isaia 62:5

Relația lui Dumnezeu cu organizația Sa este ca și cea cu o femeie, sau o soție. (Isa. 54:5) Organizația universală a lui Dumnezeu este creația Sa și este compusă din creaturile Sale sfinte și credincioase. Așa cum femeia perfectă era un ajutor pentru bărbatul perfect, tot așa și organizația lui Dumnezeu este în mod potrivit un ajutor pentru El și Îi este supusă pentru a-I îndeplini scopurile. Ca organizație a Sa, ea a fost făcută pentru El și spre gloria Sa și trebuie să lucreze cu El, neîncercând să câștige autoritate asupra Lui, ci rămânând în locul ce i se cuvine, sub conducerea Celui Suprem, Capul ei. Astfel, despre cei ce, prin îndurarea lui Dumnezeu, sunt membrii activi și credincioși ai organizației sau *femeii* sale, este scris: ”Căci noi suntem lucrători alături de Dumnezeu”. (1 Cor. 3:9) ”Noi, ca lucrători alături de El, vă implorăm și pe voi să nu primiți îndurarea lui Dumnezeu în zadar.” – 2 Cor. 6:1, *W 1/15.*

11 Iunie

”Servi pregătiți ai noului legământ; nu ai unui cod scris, ci ai spiritului.” – 2 Corinteni 3:6

Preoția și serviciul de levit din vechiul legământ au fost abolite, iar urmașii lui Cristos nu sunt servi, sau slujitori, ai acelui legământ. Ei sunt servi competenți și calificați ai noului legământ. Ei nu se ghidează după codul de legi al legământului abolit, ci sunt conduși, folosiți și îndrumați de către spiritul invincibil al lui Dumnezeu, căci ”dacă sunteți conduși de spirit atunci nu sunteți sub lege”. (Gal. 5:18) Spiritul sau forța activă a lui Dumnezeu lucrează în noi pentru a îndeplini voința și scopul Lui, dacă suntem dispuși și încrezători, acționând în conformitate cu cele consemnate în Cuvântul Său. Codul scris al legii vechiului legământ i-a condamnat la moarte pe iudeii care trăiau conduși de el și astfel ”codul scris ucide”. Energia sau spiritul lui Dumnezeu care lucrează în noi ne luminează, ne întărește și ne conduce pe calea ce duce la viață, și astfel ”spiritul dă viață” sau ”ne face vii”. – *Weym.; Diag., W 5/1*

12 Iunie

”Să știi cum să te porți în casa lui Dumnezeu”. – 2 Timotei 3:15, Diaglott.

Conducerea Teocratică din casa Lui Dumnezeu se bazează pe un corp de guvernare vizibil, supus lui Iehova și Cristosului Său. Așadar, acest corp de guvernare are datoria de a face numiri de servi speciali în adunările locale de martori credincioși ai lui Iehova. Organizarea Teocratică este condusă nu de vreuna din adunări sau de fiecare, în mod ierarhic, ca sursă de putere și autoritate, ci de Iehova, Teocratul, și apoi de Capul adunării Sale, Isus Cristos Regele. În primul secol exista un grup anume de apostoli, împreună cu un corp de bătrâni care se asociau cu ei la Ierusalim, care compuneau corpul de guvernare vizibil al organizației Teocratice a lui Iehova de pe pământ. Acest lucru este în conformitate cu ceea ce le-a spus Isus Cristos, Capul adunării, apostolilor Săi în Matei 18:18 și Ioan 20:23. *W 11/1*

13 Iunie

”Iubirea... este o legătură perfectă a unității.” – Coloseni 3:14, A.S.V.

Rămășița și clasa ”străinului” se iubesc una pe cealaltă cu căldură și sunt cât se poate de apropiate. Ele îndepărtează din mijlocul lor orice fel de certuri, rivalitate sau confruntări, servind în unitate intereselor Împărăției, Guvernul Teocratic. Ambele grupuri sunt guvernate de o singură lege Teocratică, legea lui Dumnezeu, și se respectă și se ajută una pe cealaltă, ca servi ai Conducătorului Teocratic Suprem, Iehova. Împreună, pe măsură ce rămășița ia conducerea, ele îi calcă pe urme Regelui lui Iehova, Isus Cristos, indiferent cum conduce El. Nu viețile lor sunt lucrul cel mai important. Cel mai important lucru este ascultarea plină de credință de Dumnezeu și integritatea deplină față de El, pentru a putea lua parte împreună cu Împărăția Lui la justificarea Numelui Său și la rezolvarea controversei suveranității Sale universale. Ele sunt unite în mod inseparabil de dragul Împărăției și scopurilor Sale. *W 11/15*

14 Iunie

”Te-am făcut profet pentru națiuni.” – Ieremia 1:5

Nimic nu iese în evidență mai mult decât acest lucru, și anume faptul că, indiferent de obstacolele temporare care s-ar ivi pe alocuri, vestea bună trebuie predicată oriunde se poate și oriunde o pot duce picioarele predicatorilor ei. Ca ambasadori ai Domnului, servii Săi aleși trebuie să meargă într-o lume care le este ostilă și care minte, fiind sub conducerea celui rău. Deoarece servesc drept ambasadori, predicatorii veștii bune nu au voie să trateze cu guvernele politice pentru a încheia cu ele așa-numite ”alianțe” și să aranjeze pentru crearea unor condiții favorabile în care să predice vestea bună în anumite țări. Astfel, ambasadorii Domnului nu au voie să devină prieteni cu lumea și să facă parte din ea. Cristos nu a murit pentru guvernele politice, ci pentru oameni, iar ambasadorii Săi trebuie să meargă direct la acești oameni, indiferent de naționalitatea lor. *W 12/15*

15 Iunie

”Se va mânca într-o singură casă;...și să nu-i zdrobiți niciun os.” – Exod 12:46

Deoarece sângele este cel care constituie răscumpărarea pentru păcat și face curățarea, faptul de a mânca doar carnea mielului de paște nu ar fi putut constitui o justificare pentru cei ce credeau în Cristos. Acest lucru simboliza mai degrabă părtășia pe care o are cel ce crede în sângele lui Cristos Isus la a face voința lui Dumnezeu. Înseamnă a călca pe urmele lui Isus cât timp încă mai suntem în carne pe pământ. Isus Cristos a făcut voința lui Dumnezeu, lăsându-le discipolilor Săi un exemplu pentru a-I călca pe urme. Astfel, încrezându-se în sângele de răscumpărare al ”Mielului lui Dumnezeu”,

credincioșii trebuie să i se alăture Lui în a face voința lui Dumnezeu, așa cum a făcut și Isus când era în carne. Această ascultare față de voința divină îi este plăcută lui Dumnezeu prin Isus Cristos. Aceasta este o hrană spirituală ce îi întărește pe adevărații credincioși, potrivit cu ceea ce a spus însuși Isus: ”Hrana mea este să fac voința celui care M-a trimis să Îi termin lucrarea.” – Ioan 4:34, *W 2/15*

16 Iunie

”De acum înainte nu mai cunoaștem pe nimeni potrivit cărnii.” – 2 Corinteni 5:16

Acesta este un principiu de viață la care cei ce au construit Carta Atlanticului după război și nu au inclus-o în planul lor pentru ”o lume mai bună și mai îmbelșugată”. Cei ce plănuiesc creerea unui sistem de pace internațională, susținut de o forță polițienească potrivită, depun eforturi importante pentru o colaborare internațională, însă ei nu își propun să treacă peste neînțelegerile lor naționale. Suveranitățile naționale trebuie să aibă de suferit cât mai puțin și se propune ca popoarele să fie cât mai hotărâte. Astfel, proclamatorii ”noii ordini” permit apariția unei bariere, unei forțe dezbinatoare, și din acest motiv nu va exista niciodată ”o singură lume” care să rămână unită pentru o perioadă mai lungă de timp. Este demonstrat că este imposibil pentru oameni să creeze o lume unită. Doar Dumnezeul cel Atotputernic poate și va crea o lume unită a dreptății. Dacă Îl vom aștepta pe El să facă aceste lucruri nu vom fi dezamăgiți. *W 5/15*

17 Iunie

”Vestiți Împărăția lui Dumnezeu.” – Luca 9:60, Diaglott.

Noi avem datoria de a ști că *acum* e timpul să ne folosim cu zel de un privilegiu fără egal și să fim hotărâți să nu renunțăm la el până la sfârșit. Aceasta este demult prezisa ”zi a lui Iehova al oștirilor”, căci este ziua venirii Teocrației Sale. Este ziua emoționantă a Împărăției deja venite, pentru care nu mai este nevoie să așteptăm. Atunci când încă mai erau 1800 de ani până la instituirea Sa, Isus, potrivit voinței lui Dumnezeu, a considerat-o suficient de importantă cât să predice despre ea. Cu cât mai important este să o proclamăm acum, când acel Guvern Drept este aproape! Da, dacă Pavel a putut spune atunci ”vai de mine dacă nu predic vestea bună, căci este obligația mea” (1 Cor. 9:16); atunci vai și de cei care au aceeași obligație, dacă nu predică ”această veste bună” despre faptul că Împărăția este aici iar scopurile Sale vor fi duse la îndeplinire. *W 9/1*

18 Iunie

”Vântul suflă unde vrea și îi auzi vuietul, dar nu știi de unde vine și unde se duce. Așa este oricine s-a născut din spirit.” – Ioan 3:8

Vântul este adus din cămările lui Dumnezeu și ascultă de cuvântul Său. (Ier. 51:16; Ps. 148:7,8) Și cel născut de Dumnezeu și care intră în Împărăție este asemenea vântului, deoarece Dumnezeu este sursa lui. Dar originea divină a unei asemenea persoane născute de la Dumnezeu nu poate fi discernută de om, ai cărui ochi nu pot vedea nici vântul care suflă pe acest pământ, ci originea acestuia este invizibilă pentru ochii săi. Așa cum omul aude sunetul vântului, tot așa el s-ar putea să observe și efectele vizibile ale acțiunilor spiritului lui Dumnezeu asupra celor născuți ai Lui, dar nu pot să înțeleagă cauza lor și nici nu poate discerne destinația cerească spre care se îndreaptă cei născuți de spirit. Cei care nu sunt născuți de Dumnezeu în organizația Sa spirituală, care este mai presus de oameni, nu pot să vadă Împărăția și să intre în Ea. *W 7/1*

19 Iunie

”Mulți sunt chemați dar puțini sunt aleși.” – Matei 22:14

Din acest verset avem asigurarea că au fost chemați mult mai mulți decât cei 144.000, numărul celor aflați în templu, în uniune cu Cristos, Mirele, prin înviere, datorită faptului că au fost judecați după ce și-au asigurat chemarea și alegerea. Acei membrii ai rămășiței care încă nu și-au ocupat locurile în Împărăție sunt supuși în prezent testului rezistenței . Dacă unii dintre aceștia, care așteaptă lângă odaia mirelui, ar eșua în a purta ”veșmintele de nuntă”, acest lucru ar însemna că alții, nu știm câți, vor fi aduși la Rege pentru a ocupa locurile rămase libere. La marele final, Domnul Dumnezeu îi va avea lângă El pe toți cei ”puțini”, cei 144.000 de membrii predestinați ai clasei ”miresei”, care și-au purtat veșmintele de nuntă și care au rezistat până la sfârșit pentru a-și dovedi integritatea față de Dumnezeu. *W 10/1*

20 Iunie

”Dacă voi veni, voi aminti de faptele pe care continuă să le facă... Preaiubitule, nu urma răul, ci binele!” – 3 Ioan 10,11

Ioan a scris aici despre un om care cauza tulburări, vrând să iasă în evidență și să îi conducă pe alții. Luând măsuri, Ioan a acționat ca reprezentant al Marelui Teocrat și ca una dintre cele doisprezece pietre de temelie ale bisericii construite pe Isus Cristos, Stânca. În această situație, un anumit om păcătuia împotriva fraților săi tulburând astfel pacea, unitatea și sănătatea spirituală a întregii adunări. Nu a avut loc nici o întrunire a adunării și nici nu s-a votat pentru a se decide ce se va face. Această situație gravă a fost adusă în atenția celui mai responsabil reprezentant al Domnului, la vremea aceea probabil singurul supraviețuitor dintre apostoli. El a dat îndrumări cu privire la măsurile care trebuiau luate spre binele adunării. *W 5/15*

21 Iunie

”Prezentați-vă trupurile ca pe o jertfă vie, sfântă, plăcută pentru Dumnezeu, adică serviciul vostru sfânt. Nu vă mai conformați acestei lumi.” – Romani 12:1,2

Cei consacrați au fost născuți de Dumnezeu la viață spirituală deoarece toate speranțele de viață umană pentru Lumea Nouă a dreptății au fost jertfite. Dacă își vor păstra consacrarea până la moartea lor umană, ei vor fi răsplătiți cu învierea la viață ca spirite în ceruri. Valoarea sângelui lui Cristos a fost folosită pentru ca viețile lor să poată fi considerate plăcute lui Dumnezeu și aprobate. Viețile lor sunt jertfite în felul acesta, și nu pentru a le folosi în vreun fel altor oameni. Acest lucru ar fi imposibil deoarece justificarea lor este prin credință și meritul este numai în jertfa perfectă a lui Isus, ca Mare Preot. Însă viețile lor sunt jertfite în serviciul lui Dumnezeu, fără egoism, pentru interesele Guvernului Teocratic și spre justificarea Numelui Său. Și astfel, ei primesc în schimb speranța cerească. *w 7/15*

22 Iunie

”Spiritul și mireasa continuă să zică: ’Vino!’ ” – Apocalips 22:17

Fiul lui Dumnezeu le trimite celor ce caută viața invitația de a veni la râul apelor vii ale adevărului. El este acum un Spirit puternic, ceea ce înseamnă că El este invizibil pentru oameni. Atunci, cum ajunge invitația Lui la viață veșnică la ”oamenii sinceri”? ”Mireasa” i se alătură spiritului

în răspândirea acestei invitații binevoitoare la cei însetați de adevărurile dătătoare de viață. În măsura în care doar o rămășiță a celor născuți de spirit, care sunt căsătoriți cu Spiritul Mire, rămân pe pământ în legătură directă cu omenirea din această lume muribundă, ei sunt cei care primesc mesajul de la Mire. Ei îl transmit apoi tuturor celor care au urechi și acceptă mesajul, venind la credință. Cum primește rămășița mesajul pentru a-l transmite altora? Prin spiritul sau forța activă pe care o exercită Dumnezeu prin Fiul Său, Mirele. *W 8/1*

23 Iunie

”El îl va trimite pe Isus Cristos, care v-a fost predicat, pe care cerurile trebuie să-l păstreze până la timpurile de restabilire a tuturor lucrurilor.” – Fapte 3:20,21

Importantul an 1914 e.n. a marcat timpul restabilirii Domniei Teocratice, care a fost prefigurată de domnia lui David și a lui Solomon. Odată cu nașterea Împărăției Fiului lui Dumnezeu, a venit timpul reînnoirii, chiar cea mai importantă parte a acestuia, și anume crearea cerurilor noi și a lumii noi drepte. Reînnoirea lumii nu este completă încă și nici nu va fi până când nu va fi creat pământul nou și toate creaturile care au format ”cerurile și pământul de acum” nu vor fi distruse în bătălia Armaghedonului, spre care mărșăluiesc acum orbește toate națiunile pământului. La distrugerea prezentei lumi rele și la crearea ”pământului nou” aflat sub conducerea ”cerurilor noi” restabilirea va fi completă, căci atunci va fi venit lumea nouă. *W 3/1*

24 Iunie

”Fă lucrarea unui evanghelist.” – 2 Timotei 4:5

Dumnezeu și Isus Cristos vor continua să-i sprijine pe predicatori în anii de după război în predicarea ”acestei vești bune a Împărăției” până când va veni sfârșitul organizației lumii lui Satan. Deși marea majoritate a oamenilor din națiuni cad în capcanele șirete ale Diavolului și nu își îndreaptă urechile spre a auzi adevărul, martorii lui Iehova trebuie să persevereze în predicare fără a se descuraja. Ei își vor îmbunătăți astfel ascultarea de Dumnezeu și își vor păstra integritatea față de El. Ei nu vor adopta niciodată propaganda lumii și nu îi vor predica doctrinele mincinoase. Ei nu vor căuta să îi mulțumească pe oamenii care caută să le fie satisfăcute vanitatea și sentimentul că sunt drepți. Ei și-au asumat responsabilitatea de a-L asculta pe Dumnezeu și nu pe oamenii care i se împotrivesc. Ei vor ”rămâne fermi în libertatea pentru care ne-a eliberat Cristos.” – Gal. 5:1, *Diaglott, W 10/15*

25 Iunie

”El va fi numit Sfătuitor Minunat, Dumnezeu Puternic, Tată Etern.” – Isaia 9:6

Organizația universală a lui Dumnezeu supusă Împărăției lui Dumnezeu condusă de Sămânța Lui, Isus Cristos, se mărește pentru a conține și o parte pământească, sau umană. Apoi, Isus Cristos, Sămânța lui Avraam în care vor fi binecuvântate toate națiunile, va deveni ”Tată Etern” prin faptul că le va da viață veșnică celor binecuvântați din națiunile pământului. (Gen. 22:18) Ei devin fiii și fiicele Sale și sunt luați astfel în organizația universală a lui Iehova Dumnezeu, devenind membrii ai acesteia. Astfel, *femeia* lui Dumnezeu, mama Seminței Marelui Avraam, devine într-un fel bunica acestor copii pământești ai organizației ei. ”Alte oi”, pe care Isus Cristos le aduce acum în staul lângă rămășița ”turmei mici” spirituale, sunt aduse în organizația universală a lui Dumnezeu și lucrează împreună cu ea. – Ioan 10:16, *W 2/1*

26 Iunie

”Este semănat corp fizic, este sculat din morți corp spiritual.” – 1 Corinteni 15:44

La venirea lui Cristos la templu în 1918, toți membrii corpului Său care muriseră până atunci au fost înviați împreună într-un corp. Aici pe pământ ei sunt slabi în ceea ce privește puterile politice și alte influențe din această lume, însă ei cred că îndurarea lui Dumnezeu este suficientă pentru ei. Ei sunt înviați în puterea Împărăției, având ei înșiși o putere mult mai mare decât îngerii lui Dumnezeu. Cât timp se află în carne ei sunt batjocoriți de această lume și îndură rușinea de dragul Numelui lui Cristos. Dar când vor fi treziți la viață veșnică, ei vor intra în gloria pe care le-a pregătit-o Dumnezeu celor care Îl iubesc și vor apărea alături de Fiul lui Dumnezeu în glorie. După ce își vor termina viața în carne, membrii, cărora le-a fost semănat ”un corp fizic”, sunt readuși la viață în spirit , fiind înviați cu un ”corp spiritual”. *W 4/15*

27 Iunie

”Căci Dumnezeu, care i-a poruncit luminii să strălucească în întuneric, iar El a strălucit peste inimile noastre ca să le lumineze cu glorioasa cunoștință despre Dumnezeu, reflectată pe fața lui Isus Cristos.” – 2 Corinteni 4:6

Fiind strânși la templu ca servi consacrați și aprobați ai lui Dumnezeu, membrii rămășiței privesc gloria Sa: ”în templul Său fiecare vorbește despre gloria Sa.” (Ps. 29:9) Aceștia Îl văd acolo, în gloria Tatălui Său, și pe Mesagerul legământului lui Iehova, Isus Cristos, și trebuie de asemenea să vorbească despre gloria Fiului de pe tronul Împărăției Sale. (Mal. 3:1-3; Isa. 6:1-11) Acum e timpul nu pentru mai multă religie, ci pentru lumină! Dumnezeu îi poruncește luminii să strălucească, și nu numai până la rămășița Lui unsă. Lumina trebuie să se reflecte de la membrii rămășiței și să lumineze asupra altora, oameni cu inima sinceră care sunt în întuneric și în pericol de a fi distruși. Activitatea crescândă a martorilor lui Iehova este făcută pentru a asculta de porunca divină și pentru a lăsa lumina Lui să strălucească și peste alții. *W 5/1*

28 Iunie

”Lumea prin înțelepciunea ei nu l-a cunoscut pe Dumnezeu.” – 1 Corinteni 1:21

Această lume pretinde a fi foarte înțeleaptă și că înțelepciunea ei este în continuă creștere. Potrivit înțelepciunii ei, lumea se luptă, suferă și se chinuiește pe sine însăși pentru a se conduce și guverna fără ajutorul divin și fără a fi nevoită să ia în considerare voința divină. Acesta este motivul pentru care lumea prin înțelepciunea ei nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, ci Îl exclude pe Iehova din toate planurile ei și se bazează doar pe capacitatea și pe aranjamentele ei. Astăzi, după aproape 6000 de ani de afișare a înțelepciunii acestei lumi, popoarele și națiunile se scufundă într-un haos de sânge, lacrimi, sudoare și măcel. De ce? Înțelepciunea acestei lumi spune că toate acestea sunt în interesul unei ”noi ordini”, pentru ca din acest cuptor de nenorociri să se nască o uniune a tuturor națiunilor și popoarelor, sub o guvernare globală ce îi va aduce pace veșnică, ordine și securitate întregii omeniri. Lumea încearcă să se mângâie cu gândurile sale ”înțelepte”. *W 6/1*

29 Iunie

”Îngerii... Nu sunt ei toți spirite pentru un serviciu public, trimiși să le slujească celor care vor moșteni salvarea?” – Evrei 1:13,14

Nu trebuie să credem că, dat fiind faptul că Dumnezeu l-a trimis în Numele lui Isus Cristos pe mângâietorul sau ajutorul, Spiritul Sfânt pentru a instrui, asista și îndruma adunarea, El a încetat să-și trimită îngerii, creaturi spirituale reale, pentru a transmite porunci și îndrumări adunării. Dimpotrivă, se știe că îngerii au continuat să servească odată cu mângâietorul, Spiritul. Fără îndoială că mângâietorul, Spiritul a lucrat prin astfel de îngeri în numeroase ocazii, fiind nevăzut de discipoli. Dumnezeu prin Isus Cristos l-a trimis pe îngerul Său la Ioan, pe insula Patmos, pentru a-i arăta acestuia că urmau să aibă loc evenimente simbolice, consemnate în Apocalipsa. (Apoc. 1:1,2) De aceea, nu trebuie să ne pară ciudat sau neobișnuit ca acțiunile unite a îngerilor și a spiritului lui Dumnezeu să continue în acest timp al sfârșitului. *W 8/15*

30 Iunie

”Străinii vor sta și vor păstori turmele voastre, vor fi agricultorii și viticultorii voștri.” – Isaia 61:5, Roterham.

Iehova și Cristos sunt Învățătorii organizației, și nu clasa ”străinului” (sau Ionadabii). Ionadabii transmit doar instrucțiunile de organizare la conducerea întrunirilor și în cuvântări. Consacrarea lor la Dumnezeu este la fel de sinceră și completă ca și cea a rămășiței. Și același spirit al Domnului lucrează acum în ei, ca și în rămășiță. Pe măsură ce ”străinii” cu inima sinceră învață prin intermediul organizației Teocratice, ei doar le transmit învățătura altora, ei nu sunt sursa informațiilor pe care le predau și nici nu le interpretează. În mod asemănător, profeții credincioși din vechime au scris Scripturile Ebraice care au devenit, prin spiritul lui Dumnezeu, ”hrană la timpul potrivit” pentru israeliții spirituali. ”Străinii” pot să fie și sunt servii lui Dumnezeu în prezent. Iubiți-i! *W 12/1*

1 Iulie

„Fiţi credincioşi, neclintiţi şi extrem de implicaţi în lucrarea lui Dumnezeu tot timpul.” – 1 Corinteni 15:58, Roth.

Ţinându-ne strâns de ancora speranţei date de înviere, putem sta neclintiţi, fără a îngădui ca ceva să ne ademenească sau să ne îndepărteze de Guvernul Teocratic pe care îl susţinem. În loc să încetinim ritmul în lucrarea lui Iehova temându-ne de ceea ce ar putea face duşmanul, care ne ameninţă cu moartea dacă nu ne oprim, noi suntem foarte decişi să „ne preocupăm de lucrarea lui Dumnezeu”. Aici, „a se preocupa” are sensul de a lucra intens, căci noi nu ne mulţumim cu ceea ce am realizat în trecut, ci vrem să ne autodepăşim. Exact asta vom şi face, căci puterea invincibilă a lui Dumnezeu ne garantează victoria deplină chiar şi asupra celui mai rău lucru pe care toţi duşmanii l-ar putea face împotriva credincioşilor Săi care-şi vor păstra integritatea necurmată şi zelul susţinut. W 4/15

2 Iulie

„În Egipt era jale mare.” – Exodul 12:30

Pedeapsa cu moartea ce a căzut asupra întâilor născuţi ai celor trei elemente conducătoare ale acestei lumi a fost aplicată atunci când, în 1928, Dumnezeu le-a dezvăluit martorilor Săi de pe pământ că „Stăpânirile Înalte” nu sunt reprezentate de către conducătorii politici şi ecleziastici ai acestei lumi,

ci sunt Iehova Dumnezeu şi Isus Cristos. (Romani 13:1) Tot în acelaşi an, Iehova a mai dezvăluit un lucru: creştinismul nu e o religie, ci reprezintă adevărul. Aceste dezvăluiri, publicate mult mai intens începând cu anul 1929, au creat o controversă uriaşă. Un ţipăt mare s-a auzit mai ales în cadrul „creştinătăţii". Întâii săi născuţi au fost loviţi de moarte în relaţia lor de închinare de către martorii lui Iehova , ai Dumnezeului Cel Prea Înalt. Moartea spirituală a întâilor născuţi poate fi observată mai ales atunci când martorii lui Iehova afirmă cu îndrăzneală în faţa curţilor de judecată şi ale autorităţilor lumeşti: „Trebuie să ne supunem lui Dumnezeu şi nu oamenilor." Prin urmare, închinarea în faţa lui Iehova e neîntreruptă! W 2/15

3 Iulie

„Nu mai degrabă ne-am supune Tatălui spiritelor pentru a trăi?" – Evrei 12:9

Iehova este „Dumnezeul spiritelor tuturor trupurilor". Aceasta înseamnă că El e sursa forţei dătătoare de viaţă de care se bucură toţi muritorii în timpul existenţei lor conştiente. (Numeri 16:21, 22; 27:15, 16) Viaţa tuturor oamenilor depinde de Iehova, căci El îi poate şterge de pe faţa pământului dacă nu sunt supuşi. (Faptele 17:25, 28) Când moare un serv, Dumnezeu poate ridica un alt serv viu care să slujească în cadrul organizaţiei Sale. Expresia „Tatăl spiritelor" se poate referi la Iehova aşa cum Moise s-a referit la El ca fiind „Dumnezeul spiritelor tuturor muritorilor." Totuşi, „Tatăl spiritelor" poate face referire la Dumnezeu ca fiind Tată spiritual al creştinilor spre deosebire de taţii trupeşti pe care i-au avut aceştia. Ar mai putea însemna şi faptul că Iehova Dumnezeu este Tatăl creaturilor spirituale, căci şi creştinii sunt spirituali şi cred că spiritele lor vor trăi în cer alături de alte creaturi spirituale. W 6/15

4 Iulie

„Acum însă, Cristos a fost înviat, fiind primul rod al celor adormiţi." – 1 Corinteni 15:20, Diag.

Aşadar, cei adormiţi în Cristos nu au pierit, ci, atunci când Isus Cristos a intrat în templul spiritual al lui Dumnezeu pentru a efectua judecata, adică în 1918, s-a împlinit vremea în care a avut loc trezirea lor pentru a fi alături de El. Faptul că, în prezent, naţiunile sunt furioase fiindcă nu sunt de acord ca Împăratul lui Dumnezeu să conducă, nu contestă această înviere, ci e tocmai opusul: „Îţi aducem mulţumiri, Dumnezeule Atotputernice, Cel care eşti, care ai fost şi care vei fi, căci Tu Ţi-ai luat în stăpânire măreaţa putere pentru a împărăţi. Când s-au mâniat naţiunile, s-a abătut asupra lor furia Ta şi a venit vremea ca cei morţi să fie judecaţi." (Apocalips 11:17, 18) Isus Cristos a fost mort odată. El reprezentând primul rod, cei adormiţi în El trebuie să fie următoarele roade ale „primei învieri" şi trebuie să devină roade vii în Dumnezeu după ce vor fi treziţi din somnul morţii. W 4/1

5 Iulie

„În Tine mă încred: arată-mi calea pe care să merg, căci spre Tine îmi înalţ sufletul. Doamne, scapă-mă de duşmanii mei: alerg spre Tine ca să mă ascunzi." – Psalmi 143:8, 9

David, cel care se roagă astfel, era nerăbdător să facă o mişcare pentru a ieşi din peştera în care era prins. Dar ce cale trebuia să urmeze? Să se retragă, sau să înainteze curajos în spaţiul deschis şi să pornească într-o bătălie, drept strategie de mişcare? Chiar dacă ar fi răspuns atacului sfidător al duşmanilor, fără a se teme de ce i-ar fi putut face aceştia, Dumnezeul Cel Atotputernic tot l-ar fi scăpat. (1 Samuel 23:25-28) Servii lui Iehova nu trebuie să se retragă într-o peşteră şi să se ascundă pentru a fi în siguranţă, ci trebuie să alerge la Iehova pentru a găsi o ascunzătoare. Chiar şi atunci când servul e

activ pe terenul deschis şi e înconjurat de duşmani vigilenţi, Dumnezeu îl poate ascunde în umbra mâinii Sale pentru a-l păzi. W 1/1

6 Iulie

„Să nu primeşti nici o acuzaţie împotriva unui bătrân decât în faţa a doi sau trei martori. Pe cei ce păcătuiesc mustră-i de faţă cu toată lumea.” – 1 Timotei 5:19, 20

Pavel îi scria unui serv delegat anume pentru fraţi, care să le urmărească interesele, şi anume, lui Timotei. Acest tânăr şi relaţia pe care o avea el cu apostolii înfăţişează actuala organizaţie vizibilă, societatea „creştină” pe care o foloseşte Dumnezeu, societate aflată într-o relaţie cu Isus Cristos, „Apostolul şi Marele Preot al credinţei noastre.” (Evrei 3:1) Pavel l-a instruit pe cel ce supraveghea adunările să asculte acuzaţiile ce le erau aduse servilor bătrâni, dar numai în faţa unui număr potrivit de martori. De asemenea, el trebuia să-i mustre în public pe păcătoşi pentru efectul moral pe care l-ar fi avut asupra altor membrii ai adunării. Această autoritate nu i-a fost delegată adunării. În fiecare caz în parte, Pavel a recunoscut conducerea Teocratică din organizaţia lui Dumnezeu şi a dat instrucţiuni conforme cu aceasta. W 5/15

7 Iulie

„Ei au încercat să intre în Bitinia, dar Spiritul nu i-a lăsat. Noaptea, Pavel a avut o vedenie.” – Fapte 16:7, 9

Acest eveniment la care a participat Pavel ar trebui să fie o mângâiere pentru poporul lui Dumnezeu în prezent. Calea către o anumită zonă sau spre un anumit teritoriu pare a fi blocată în ciuda celor mai mari şi mai sincere eforturi ale acestora de a duce acolo mesajul, ascultând astfel de însărcinarea pe care au primit-o, aceea de a predica în întreaga lume. Atunci îşi vor da seama că şi în prezent calea pe care o urmează Evanghelia este direcţionată de Dumnezeu, iar El nu va înceta să-i îndrume pe câmpul de serviciu la timpul Său şi având scopul Său în minte. Cu toate acestea, servul Evangheliei ar trebui să-şi stabilească itinerariul sau cursul de acţiune în cadrul lucrării. După ce a făcut acest lucru, ar trebui să caute îndrumare la Dumnezeu şi să urmeze instrucţiunile Sale atunci când calea aleasă de către serv pare a fi blocată sau când planurile sale par a fi încurcate. Dumnezeu ştie unde sunt terenuri propice pentru răspândirea mesajului. W 12/15

8 Iulie

„Cel uns al lui Dumnezeu a fost prins în gropile lor.” – Plângerile lui Ieremia 4:20

Dacă cineva care a fost botezat cu Spiritul Sfânt îi devine necredincios lui Dumnezeu prin neîmplinirea responsabilităţilor pe care le-a primit, devine necredincios şi faţă de ungerea sa şi atunci trebuie alungat din „Trupul lui Cristos”. Această persoană pierde Spiritul lui Dumnezeu, odată cu puterea Sa edificatoare şi motrice şi îşi pierde drepturile de a sluji în cadrul „Trupului”. Cu toate acestea, până în ziua morţii sale, el va fi tras la răspundere pentru a fi eşuat să-şi împlinească obligaţiile în calitate de uns. Acesta a fost şi cazul regelui Saul. Pentru că au încălcat legământul şi merită să moară, cei unşi care au devenit necredincioşi vor fi nimiciţi. Aceasta deoarece, fiindcă odată au fost „luminaţi, fiindcă au gustat din darul divin, primind astfel o parte din Spiritul Sfânt, şi fiindcă au gustat şi din Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu ca şi din puterile veacului ce va să vină”, ei s-au îndepărtat mai apoi, refuzând să-şi ţină jurămintele de consacrare sau să facă ceea ce ar trebui ca urmare a faptului că au fost unşi. – Evrei 6:4-6, *Diaglott*. W 8/1

9 Iulie

„Dumnezeu urăşte... martorii mincinoşi ce spun lucruri neadevărate.” – Proverbe 6:19, 16

Dacă un frate e judecat, iar cineva apare pentru a depune mărturii mincinoase pentru a-i crea necazuri acuzatului, în loc să spună adevărul despre acesta, atunci Dumnezeu îl va urî pe acel mincinos. Poate că acesta îşi închipuie că, depunând o mărturie falsă, va obţine vreo favoare de la anchetator, dar cu siguranţă că va cădea în dizgraţia lui Dumnezeu. O persoană plăcută lui Dumnezeu trebuie să depună o mărturie adevărată. Dacă fratele unei astfel de persoane este acuzat şi e nevoie de o declaraţie directă, atunci persoana respectivă trebuie să spună adevărul despre fratele său. Chiar dacă astfel şi-ar atrage o oarecare persecuţie sau mustrări din partea oamenilor lumeşti, acea persoană tot va fi cinstită şi va spune adevărul. Lui Dumnezeu nu-i place omul mincinos care şi-ar vinde mărturia falsă pentru vreun avantaj egoist sau pentru mită. W 5 / 15

10 Iulie

„După asta, aţi crezut şi aţi fost pecetluiţi cu Spiritul Sfânt ce vă fusese promis şi care este arvuna pentru moştenirea voastră până când veţi primi mântuirea.” – Efeseni 1:13, 14

Membrii Trupului lui Cristos vor fi mântuiţi sau eliberaţi după ce Iehova Dumnezeu Îşi va stabili Împărăţia şi Îşi va trimite Fiul preaiubit să judece întreaga Sa familie. Atunci, El îi va primi pe cei acceptaţi să ia loc alături de El pe tronul din cer. Cei care au fost pecetluiţi sau au garanţia din partea lui Dumnezeu că au fost făcuţi şi ei părtaşi la această moştenire din cer vor fi născuţi din Spiritul Său. Spiritul Său acţionează în favoarea lor şi astfel certifică faptul că aceştia sunt moştenitorii sprijinului divin. Acest Spirit lucrează în numele lor, pentru acest lucru existând o dovadă demnă de apreciat: e vorba de un avans, un „acont” sau de o primă plată din ceea ce li s-a pregătit pentru viitorul lor în cer. Astfel, ei ştiu că au fost chemaţi de către Dumnezeu şi continuă „să-şi ofere trupurile drept jertfe vii”. W 7715

11 Iulie

„Mulţumirile I se cuvin lui Dumnezeu care ne conduce prin intermediul lui Cristos în procesiunea Lui triumfală, arătând peste tot, prin noi, farmecul cunoaşterii Lui.” – 2 Corinteni 2:14, Weymouth

Persoanele cinstite şi binevoitoare faţă de Dumnezeu şi de Guvernul Său Teocratic simt farmecul cunoaşterii Sale atunci când aceasta le e prezentată de către martorii Săi, care merg din casă în casă pentru a răspândi materiale biblice şi îi vizitează mereu pe cei ce caută adevărul, ţinând studii biblice la domiciliu pentru aceştia fără a cere nici o plată pentru acest serviciu. Pentru aceste persoane, lucrarea întreprinsă de martori miroase a sănătate şi a viaţă, a adevăr viu şi dătător de viaţă. Ei îi mulţumesc lui Iehova Dumnezeu şi Împăratului Său, la a cărui procesiune triumfală ei se alătură cu bucurie, strigând din răsputeri: „Mântuirea [să le fie atribuită] Dumnezeului nostru care stă pe tron şi Mielului.” (Apocalips 7:9, 10) Ei respiră în atmosfera adevărului Împărăţiei, care e o mireasmă vie ce duce la viaţă. W 5/1

12 Iulie

„Trebuie să ascultăm de Dumnezeu şi nu de oameni.” – Fapte 5:29, A.S.V.

Activitatea părţii vizibile a organizaţiei Teocratice este lucrarea lui Dumnezeu, făcută în ascultare de voia şi porunca Sa. Dacă ar fi fost vorba de activitatea şi sfatul oamenilor, iar dacă

organizaţia ar fi fost înfiinţată de către oamenii religioşi, atât întreaga activitate cât şi organizaţia ar fi egale cu zero, putând fi uşor distruse de către duşmanii care luptă împotriva lor. Ca atare, organizaţia martorilor lui Iehova de pe pământ trebuie să fie Teocratică. Aceasta înseamnă că trebuie să funcţioneze conform Cuvântului lui Dumnezeu şi nu conform modelului oferit de sistemele religioase şi ecleziastice ale oamenilor. În vremea apostolilor, membrii credincioşi ai organizaţiei Teocratice au refuzat să preia conducerea de la liderii religioşi care le-au spus să nu mai lucreze după voia divină. Rămăşiţa martorilor lui Iehova care alcătuiesc organizaţia Teocratică vizibilă a Sa din prezent au aceeaşi atitudine faţă de clerul religios totalitar şi faţă de conducători. W 11/1

13 Iulie

„În acele zile va fi multă durere... Dacă Dumnezeu nu va scurta acele zile, niciun suflet nu va scăpa." – Marcu 13:19, 20

În anul 1914, Iehova Dumnezeu, care acum domneşte prin intermediul puterii organizaţiei capitale a Cristosului Său, a trimis imediat pedeapsa prin Fiul Său întronat afară din Sion şi I-a spus Împăratului să pornească împotriva organizaţiei duşmane. Astfel au început împotriva organizaţiei lui Satan zilele „marelui necaz, aşa cum nu a mai fost de la începutul lumii şi până acum". La începutul lumii, organizaţia lui Satan nu a întâmpinat provocări, nici nu a fost decăzută pe acest pământ, însă acum a suferit această experienţă extrem de umilitoare şi acest necaz. Satan, care acum e pe pământ, nu s-a confruntat imediat cu bătălia Armaghedonului şi nici nu a fost distrus. Prin urmare, în timpul Armaghedonului va începe ultima parte a „necazului" ce se va abate asupra organizaţiei lui Satan. W 9/1

14 Iulie

„Îţi voi arăta mireasa, soţia Mielului. Şi mi-a arătat acea cetate măreaţă, Ierusalimul sfânt care cobora din cer de la Dumnezeu." – Apocalips 21:9, 10

Fiind alcătuită în totalitate din copiii spirituali ai organizaţiei universale sau ai „femeii libere" a lui Dumnezeu, mireasa lui Cristos, sau Biserica Sa, este, în calitate de organizaţie, fiica „femeii" lui Dumnezeu. Aceasta este organizaţia-fiică a „Ierusalimului aflat deasupra". Organizaţia-mamă este reprezentată simbolic în Apocalips 12:1,2,17. În Cuvântul lui Dumnezeu, organizaţia-fiică şi organizaţia-mamă sunt prezentate cu acelaşi nume, cum ar fi „noul Ierusalim" sau „Ierusalimul sfânt". Fiica ia numele mamei şi e chemată astfel. La fel ca mama ei, şi ea se află deasupra, este spirituală, cerească, extinzându-şi puterea în jos, spre pământ, peste care domneşte. În mod convenabil, aşa cum capitala naţiunii israelite era Ierusalimul pământesc, la fel şi organizaţia capitală a organizaţiei universale a lui Dumnezeu poartă numele de „Ierusalim". W 2/1

15 Iulie

„Daţi daruri; faceţi-vă pungi care nu se învechesc şi care sunt o comoară nesecată în ceruri, căci de acestea nu se apropie niciun hoţ." – Luca 12:33, Diaglott.

Cei care fac daruri din proviziile lui Dumnezeu devin recipiente sau vase ce durează o viaţă întreagă şi care conţin mereu lucrurile spirituale ale lui Dumnezeu pentru a le distribui apoi oamenilor binevoitori prin intermediul Cuvântului lui Dumnezeu ce le e prezentat. Comoara din cer care acum devine zestrea bogată a celor care fac daruri nu este înlăturată din vieţile lor şi nici nu e înlocuită cu vreo comoară lumească egoistă; din contră, acea comoară din cer ocupă cel mai mare spaţiu în vieţile

lor. Aceasta nu scade niciodată, ci creşte mereu, căci Dumnezeu le oferă mereu „hrană la vremea potrivită”. După cum a spus şi Isus: „Fiecare scrib [sau oricine are de a face cu Cuvântul scris al lui Dumnezeu] care a fost făcut un ucenic al Împărăţiei cerului e precum un proprietar care scoate din comoara sa atât din lucruri vechi, cât şi din cele noi.” – Matei 13:52. A.S.V. 9/15

16 Iulie

„Cu ce ar fi în câştig un om dacă ar cuceri întreaga lume şi şi-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?” – Matei 16:26

Această întrebare e cât se poate de concretă. Dacă cineva pierde sau se dovedeşte a nu merita dreptul la viaţă în lumea nouă, la ce i-ar mai folosi toate beneficiile pe care le câştigă de la această organizaţie mondială actuală şi egoistă? Omenirea nu are nevoie numai de lucruri materiale. Mult mai importante sunt lucrurile care ţin de minte şi de inimă. Dacă omului i-ar fi fost oferite şi ar fi căutat lucrurile potrivite pentru minte şi inimă, acum nu ne-am mai afla în această îngrozitoare dezordine mondială din prezent. În plus, omul nu are nevoie numai de lucruri ce ţin de viaţa actuală din această lume. Viaţa de acum este incertă şi scurtă. Mult mai importante sunt lucrurile care ţin de lumea nouă în care viaţa va fi veşnică, plină de bucurie, îmbelşugare şi pace. W 6/1

17 Iulie

„Dacă spiritul conducătorului se ridică împotriva ta, să nu-ţi părăseşti locul, căci supunerea ajută la evitarea unor mari atacuri.” – Eclesiastul 10:4, Leeser.

În 1918, rămăşiţa nu s-a poticnit atunci când Dumnezeu a permis să aibă parte de o experienţă grea şi nici când au fost mustraţi prin Cuvântul Său. Ei nu au plecat din locul pe care îl aveau în slujirea Sa, nu au părăsit lucrarea şi organizaţia Sa, încercând să dea vina pe cineva, simţindu-se jigniţi sau dintr-un spirit de autojustificare. Ei nu şi-au dorit decât să-şi continue slujirea activă pentru El. Pentru ei, părăsirea locului pe care-l aveau şi a lucrării Sale ar fi atras nişte nenorociri mai mari. Dimpotrivă, ei s-au arătat smeriţi şi au primit supuşi mustrările exprimate prin Cuvântul Său, ştiind că „mustrările ce instruiesc reprezintă calea către viaţă.” Ei au văzut organizaţia lui Dumnezeu şi nu au vrut să o dea uitării sau să fie alungaţi din ea. Ei şi-au păstrat locul în îndurarea lui Dumnezeu fiindcă nu s-au revoltat atunci când El s-a mâniat pe ei. Ei au acceptat oferta Lui de a-L sluji. W 8/15

18 Iulie

„Noi nu ne luptăm la îndemnul firii trupeşti.” – 2 Corinteni 10:3

Cei care predică Evanghelia nu sunt trimişi în lume ca să-i înveţe pe ceilalţi folosindu-se de puterea armelor. Ei se mişcă în câmpul datoriei fără niciun fel de armă trupească. De ce? Fiindcă eforturile pe care le depun pentru ceilalţi nu trebuie să se bazeze pe constrângere, intimidare sau obligare şi misiunea lor nu trebuie să se conducă după scopuri politice. Cei care pun preţ pe înfăţişarea exterioară pot observa că predicatorii Evangheliei nu sunt înarmaţi. Şi totuşi, ei sunt înarmaţi spiritual, iar sabia cu care se apără şi cu care atacă este „sabia spiritului, care e Cuvântul lui Dumnezeu.” (Efeseni 6:11-17) Guvernele naţiunilor nu trebuie să se teamă de lucrarea evanghelică a acestor adevăraţi discipoli ai Învăţătorului. Ei sunt echipaţi cu Spiritul şi Cuvântul lui Dumnezeu. Ei sunt părtaşi ai Spiritului lui Dumnezeu prin intermediul Cuvântului Său, pe care ei Îl studiază, Îl pun în practică şi despre care predică. W 12/15

19 Iulie

„Noe, fiii săi, soţia sa şi soţiile fiilor săi au intrat cu toţii în arcă.” – Geneza 7:7

Aceste fete au trebuit să renunţe la religie şi să treacă de partea lui Noe, singurul cap de familie despre care se spunea că „merge cu Dumnezeu” şi că era „neprihănit în ochii lui Dumnezeu”. Aceasta înseamnă că aceste trei fete, alăturându-se familiei lui Noe, au devenit ţinta unor grave ridiculizări şi admonestări. De ce? Deoarece Noe predica despre neprihănire şi nimeni nu îl credea că va fi un potop, fiind astfel ridiculizat şi respins. De asemenea, el era ocărât fiindcă apăra Numele lui Iehova şi fiindcă I se închina. Fiindcă şi-au exercitat credinţa şi s-au încrezut în Dumnezeul lui Noe, Iehova le-a cruţat pe aceste soţii ale fiilor lui Noe, fiind folosite apoi pentru a împlini porunca divină de a umple pământul care fusese depopulat în urma potopului. Prin urmare, este cât se poate de clar că aceste trei femei şi soţii lor, adică fiii lui Noe, reprezentau aceeaşi clasă ca cea din prezent, la fel ca „străinul ce se află înăuntrul porţilor cetății.” W 11/15

20 Iulie

„Ridică-te şi străluceşte; căci lumina Ta s-a arătat, iar slava lui Dumnezeu [Iehova] a răsărit asupra Ta.” - Isaia 60:1

Putem vedea slava lui Dumnezeu studiind Cuvântul scris al Său, Cuvânt pe care Spiritul Său ni-l face cât mai clar şi de înţeles, descoperindu-ne astfel slava divină. Iată ce spune psalmistul cu privire la organizaţia Sa, mai ales cu privire la partea Sa vizibilă de pe pământ pe care duşmanii au distrus-o în timpul Primului Război Mondial: „Când Dumnezeu [Iehova] va construi Sionul, El se va arăta în slava Sa pentru a declara Numele lui Dumnezeu în Sion şi lauda Sa în Ierusalim.” (Psalmi 102:16, 21) Acest lucru a început să se împlinească în anul 1918. Ca atare, începând cu acest an, adică 1918, martorilor Săi, care sunt din Sion, li s-a poruncit să se ridice şi să strălucească. Isus Cristos este Conducătorul sau Cel mai mare din Sion şi El reflectă slava lui Iehova asupra urmaşilor Săi de pe pământ, cu care El încheie noul legământ. Drept urmare, ei trebuie să fie un popor pentru Numele lui Iehova. W 5/1

21 Iulie

„El a înviat a treia zi... acum este Cristos cel înviat din morţi, devenind primul rod al celor adormiţi.” – 1 Corinteni 15:4, 20

Când Isus a spus că a stat „trei zile şi trei nopţi în inima pământului”, El s-a referit la trei zile diferite din săptămână şi anume 14-16 Nisan, adică zilele a şasea, a şaptea şi cea dintâi. El nu s-a referit aici la o perioadă de 72 de ore, sau trei zile a câte 24 de ore. El a murit ca „Mielul” lui Dumnezeu, fiind îngropat în ziua de Paşte, adică 14 Nisan. În ziua de sabat, adică 15 Nisan, El a rămas în mormânt dar, în ziua a treia, adică 16 Nisan, prima zi din săptămână, a înviat din morţi şi S-a arătat viu ucenicilor Săi. Spre deosebire de alte persoane care au fost înviate temporar şi au murit iar, „Cristos, după ce a înviat, nu a mai murit, căci moartea nu a mai avut putere asupra Sa.” El este „viu pe vecie”. (Romani 6:9; Apocalips 1:18) Cu adevărat, El este primul care a înviat din morţi. Învierea Sa a dat startul „primei învieri”. W 3/15

22 Iulie

„Chiar şi moartea, cel din urmă duşman, va fi lipsită de putere.” – 1 Corinteni 15:26, Diaglott.

Toate puterile aflate sub conducerea lui Satan Diavolul au fost duşmanii oamenilor neprihăniţi. Cu toate acestea, odată cu distrugerea acestor puteri în timpul Armaghedonului, nu toţi duşmanii omenirii vor fi distruşi. Va mai rămâne un ultim duşman şi acela este moartea însăşi, moartea cu privire la care urmaşii lui Adam nu au avut ce face, căci aceasta le-a fost impusă lor în urma păcatului comis de Adam în Eden. Isus Cristos nu a fost supus niciodată unei astfel de morţi aşa cum este prin linia lui Adam. Moartea Lui a fost o auto-jertfire, potrivit voii lui Dumnezeu, căci El le-a permis duşmanilor Săi să-L omoare. Învierea Sa nu a reprezentat propriul triumf asupra morţii, ci a reprezentat triumful lui Iehova Dumnezeu, prin a cărui putere, Fiul Său a fost înviat, rupând astfel legăturile morţii, duşmanul Său. Cei pe care Isus Cristos i-a înviat atunci când se afla pe pământ nu au rămas în viaţă. Abia atunci când va domni Îşi va arăta puterea asupra morţii pentru a o nimici. W 4/1

23 Iulie

„Însuşirile Sale invizibile şi chiar şi puterea Sa eternă au putut fi observate cu claritate încă de când a făcut lumea, acestea reflectându-se în lucrurile create.” – Romani 1:20

Iehova Dumnezeu vorbeşte despre Sine ca fiind Spirit. „Dumnezeu a spus: ‘Spiritul Meu nu va lupta cu oamenii, căci aceştia sunt din carne.’” (Geneza 6:3) Prin expresia „Spiritul Meu”, Iehova a vrut să spună „Eu, Spiritul”cu toată puterea de nebiruit pe care o are Acesta, spre deosebire de omul plăpând din carne a cărui putere de viaţă se va stinge în 120 de ani. În timpul potopului universal, puterea şi prezenţa Spiritului Celui Atotputernic au putut fi văzute de către oameni pentru justificarea Numelui, Cuvântului şi supremaţiei lui Iehova. Marele Spirit nu a putut fi văzut, dar puterea distrugătoare ce a nimicit întregul pământ în faţa împotrivirii lui Satan nu putea proveni de altundeva decât de la Dumnezeul Atotputernic al neprihănirii. Astfel, El a demonstrat existenţa Spiritului Prea Înalt. W 6/15

24 Iulie

„După cum am purtat chipul părţii lumeşti, la fel vom purta şi chipul părţii cereşti.” – 1 Corinteni 15:49

În urma învierii, „Trupul lui Cristos” devine unul spiritual. Din moment ce Biserica, „Trupul Său”, e ridicată sub înfăţişarea „învierii Sale” şi din moment ce e ridicată ca „un Trup spiritual”, şi Isus a înviat ca o persoană spirituală, „în cinste”, „în slavă”, „în putere”. De aceea El s-a născut din Spiritul lui Dumnezeu şi e recunoscut drept Fiul spiritual al lui Dumnezeu după botezul Său în râul Iordan. Aşadar, Isus Cristos, „ultimul Adam”, a devenit „un spirit dătător de viaţă”. El „a fost ucis în trup, dar a înviat în spirit.” (1 Corinteni 15:45, *Diaglott;* 1 Petru 3:18) Cei care nu s-au născut niciodată din Spiritul lui Dumnezeu pentru a primi speranţa cerească a vieţii nu vor trăi niciodată o asemenea transformare în cadrul învierii. Ei vor învia sub forma umană naturală. Ei nu au trecut niciodată de la Adam la „Trupul lui Cristos”. W 4/15

25 Iulie

„Avem această încredere în Dumnezeu prin intermediul lui Cristos. Nu că noi am crede cumva că ceva ar veni de la noi, căci aptitudinile le-am primit de la Dumnezeu.” – 2 Corinteni 3:4, 5

Încrederea noastră în Iehova Dumnezeu prin intermediul lui Cristos se bazează pe faptul că lucrarea noastră a avut un efect asupra „altor oi” ale lui Dumnezeu şi că va afecta în continuare nenumărate „alte oi” ce vor urma a fi alăturate „micii turme” a lui Iehova. Noi nu ne-am autoproclamat

şi nici nu ne-am gândit noi singuri la această treabă, ci studiem Cuvântul lui Dumnezeu şi facem ce spune El prin intermediul acestuia. Noi credem că profeţiile Sale cu referire la „lucrarea Sa ciudată" şi la „alte oi ale Sale" se vor împlini în curând în totalitate. Prin urmare, încrederea noastră în aceste treburi ce ţin de slujire e de la Dumnezeu. „Înzestrarea ne-am primit-o de la Dumnezeu." (*Diaglott*) „Competenţa ne-am primit-o de la Dumnezeu." – *Weymouth*. W 5/1

26 Iulie

„Dumnezeu, care le ştie inimile, le-a fost martor, oferindu-le Spiritul [Sfânt] aşa cum a procedat şi cu noi." – Fapte 15:8

De Rusalii, revărsarea Spiritului, alături de faptele vizibile şi cele ce-au putut fi auzite au reprezentat o dovadă a faptului că drumul spre Împărăţie le-a fost deschis celor ce-L urmează pe Cristos. În urma predicii ţinute de Petru în acea zi şi datorită puterii edificatoare a Spiritului Sfânt, acei evrei care se adunaseră acolo au aflat adevărul. Prin acceptarea acestuia şi apoi prin consacrarea lor faţă de Dumnezeu prin intermediul Mântuitorului Isus Cristos, ei au ajuns să fie născuţi din Spirit în Împărăţia lui Dumnezeu. Mii de oameni au procedat aşa în acea zi, fiind astfel născuţi „din apă [adevăr] şi Spirit". Revărsarea Spiritului Sfânt din acea zi de Rusalii asupra urmaşilor consacrați ai lui Cristos a fost un semn de sus că ei au fost născuţi din nou din apă şi spirit, născuţi din Dumnezeu, urmând a fi primiţi în Împărăţie în calitate de fii ai Săi. W 7/1

27 Iulie

„Umpleţi-vă cu Spirit." – Efeseni 5:18

Cei care au fost născuţi de Dumnezeu prin intermediul Spiritului Său şi care sunt pecetluiţi drept fii ai Săi fiindcă au primit manifestările Spiritului Său trebuie să aibă grijă să rămână şi să se dezvolte în acest Spirit. Putem primi tot mai mult din Spirit sau să punem în acţiune puterea dumnezeiască pe măsură ce ne sporim cunoaşterea Cuvântului Său, străduindu-ne cu credinţă şi supunere să punem în aplicare Cuvântul în vieţile noastre în loc să imităm această lume, cu filosofiile şi modalităţile sale. Cuvântul lui Dumnezeu este „sabia spiritului" cu ajutorul căreia luptăm împotriva demonilor şi a influenţei lor asupra acestei lumi. (Efeseni 6:12, 17) Arătând care e legătura dintre Spiritul şi Cuvântul lui Dumnezeu, Isus a spus: „Cuvintele pe care vi le-am adresat reprezintă spirit şi viaţă." (Ioan 6:63, A.S.V.) Numai prin cunoaşterea Cuvântului lui Dumnezeu, adică a adevărului, şi prin aplicarea acestui adevăr în vieţile noastre vom putea fi tot mai mult umpluţi de Spiritul lui Dumnezeu. W 7/15

28 Iulie

„Când a auzit împăratul despre asta, s-a mâniat şi şi-a trimis oştirile, care i-au nimicit pe acei ucigaşi şi le-au ars cetatea." – Matei 22:7

Statul evreu, „cetatea lor", a fost distrusă. Cum a rămas cu acei evrei care au tratat cu indiferenţă invitaţia de a intra în Împărăţia lui Dumnezeu? Ei nu s-au luptat direct cu mesajul Împărăţiei şi cu purtătorii acestui mesaj. Ei nu s-au alăturat celor care au tratat cu răutate şi i-au ucis pe ambasadorii Împăratului, ci şi-au văzut de treburi, „unii de fermele lor, alţii de afacerile lor", ca nişte compatrioţi de treabă şi ascultători de legi. Au scăpat ei cu toate acestea? Nu. Au primit şi ei pedeapsa generală deoarece şi ei, asemenea prigonitorilor violenţi, au nesocotit apelul făcut de Dumnezeu, ratându-şi astfel chemarea şi neîmpinindu-şi scopul pe care îl avea Dumnezeu pentru ei, stabilit în

legământ. Ei nu L-au iubit nici pe Dumnezeu, nici împărăţia Sa, ci au iubit această lume. Acest lucru nu ţine de trecut, ci e ceva ce ne priveşte şi în prezent. W 10/1

29 Iulie

„Numiţi bătrâni în fiecare cetate." – Tit 1:5

Deoarece supraveghetorii aveau datoria de a se îngriji de bunăstarea spirituală, de rânduiala şi de activitatea turmei lui Dumnezeu, aceştia erau aleşi dintre fraţii mai în vârstă. Ei erau bătrâni, dar nu aleşi în urma unui vot democrat sau a vreunui sistem elector de numire. În cadrul Bisericii lui Dumnezeu, termenul „bătrân" nu reprezintă o funcţie. Prin urmare, nu există niciun „bătrân votat". Într-o adunare, nimeni nu ajunge să fie bătrân fiindcă a fost ales sau votat. Acesta devine bătrân după ce creşte ca şi creştin, adică spiritual. Această creştere spirituală nu presupune neapărat ca cineva să crească fizic, adică în ani, ci trebuie să studiezi cu conştiinciozitate Cuvântul lui Dumnezeu, care este ghidul spiritual. Apoi, trebuie să cunoşti şi să înţelegi cât mai mult din acesta, după care trebuie să-l aplici în viaţa ta şi în acţiunile pe care le întreprinzi, trebuind, de asemenea, să predici şi să transmiţi mai departe învăţăturile din Cuvântul lui Dumnezeu. W 10/15

30 Iulie

„De dragul Sionului nu voi tăcea şi de dragul Ierusalimului nu mă voi linişti până ce neprihănirea sa nu va străluci şi nu îşi va primi mântuirea." – Isaia 62:1, A.S.V.

Rămăşiţa membrilor din Trupul lui Cristos fac parte din organizaţia universală a lui Iehova, adică Sionul sau Ierusalimul. Astfel, pentru că nu va tăcea şi nu se va linişti de dragul *femeii* Sale, Iehova nu va tăcea şi nu se va linişti până ce nu va aduce rămăşiţa aflată sub conducerea lui Isus Cristos în faţă pentru ca toate naţiunile pământului, cu tot cu împăraţii şi conducătorii lor, să o vadă. Aceştia vor vedea rămăşiţa îmbrăcată „în hainele mântuirii" şi va fi acoperită cu „roba neprihănirii". (61:10) Aceştia reprezintă poporul mântuit al lui Iehova Dumnezeu, fiind singurul neprihănit şi acceptat de către El, aflându-se oficial în slujba Sa căci fac parte din organizaţia Lui. „Noul nume ce va fi rostit de către gura lui Dumnezeu" face referire la această rămăşiţă care face parte din Sion, organizaţia Sa. W 2/1

31 Iulie

„Vă pregătesc o Împărăţie... Ca să puteţi mânca şi bea la masa Mea, în Împărăţia Mea, şi să staţi pe tronuri pentru a judeca cele douăsprezece seminţii ale Israelului." - Luca 22:29, 30

Pe cine reprezintă cele „douăsprezece seminţii ale Israelului" ce vor fi judecate de cei care stau pe tronuri alături de Cristos? Aceştia sunt cei credincioşi care acceptă preoţia şi Împărăţia lui Isus Cristos. Aceştia au fost prefiguraţi de către străvechea naţiune israelită din vremea când se făceau jertfele de ispăşire pentru păcatele întregului popor pentru ca oamenii să se poată bucura de relaţia pe care o aveau cu Dumnezeu în calitate de popor ales al Său. Împăraţii credincioşi ai Israelului au împlinit şi serviciul de judecători. A judeca înseamnă a pune în aplicare dreptatea, a scăpa de păcate şi de opresiuni, ca şi de cei care asupresc. Astfel, în timp ce s-au bucurat de pace, bunăstare şi siguranţă în timpul domniei înţeleptului rege Solomon, seminţiile Israelului îi reprezentau pe cei supuşi care se adună în Numele lui Dumnezeu, care e mai măreţ decât Solomon, şi care vor scăpa de toţi asupritorii în timpul bătăliei Armaghedonului. W 3/1

1 August

„Mă voi grăbi să mărturisesc împotriva... acelora... care încalcă drepturile străinilor şi care nu se tem de Mine, spune Dumnezeul oştirilor.” – Maleahi 3:5

Esenţa legii lui Iehova a rămas aceeaşi pentru israeliţii spirituali. Rămăşiţa acestora îi poate spune acum lui Iehova Dumnezeu: „Tu mi-ai apărat dreptul şi mi-ai susţinut cauza; Tu stai pe tron şi judeci drept.” (Psalmi 9:4) În afară de asta, Iehova e hotărât să apere drepturile străinilor, acum că Împărăţia Sa a fost stabilită prin Cristos în anul 1914. Această categorie de oameni trebuie ajutată să trăiască în pace şi în bunăstare spirituală alături de rămăşiţa „Israelului lui Dumnezeu”. Ei nu trebuie să îi asuprească pe aceşti oameni, ci trebuie să-i iubească precum se iubesc pe ei înşişi. (Levitic 25:35) Ei trebuie să judece drept, respectându-i pe străini şi fără a-i judeca strâmb pe aceştia. Altfel, Iehova se va grăbi să mărturisească împotriva lor şi îi va alunga din organizaţia Sa Teocratică. – Deuteronom 1:16; 24:17 W 12/1

2 August

„Priveşte la Avraam, tatăl tău, şi la Sara, care ţi-a dat naştere: căci l-am chemat numai pe el.” – Isaia 51:2

Femeia lui Dumnezeu, a cărei sămânţă trebuie să împlinească profeţia şi să-i strivească şarpelui capul, este „femeia liberă” a Sa. Ea nu aparţine nici cărei alte organizaţii, ci e deasupra. Ea e spirituală, cerească, şi nu poate da naştere decât Sămânţei „după spirit”, adică Sămânţei cereşti. Mântuitorul promis trebuie să fie Fiul femeii libere a lui Dumnezeu. Prin urmare, numai fiul femeii libere a lui Avraam, prin soţia sa adevărată Sara, ar putea fi cu adevărat Sămânţa *femeii* lui Dumnezeu. Organizaţia Sa a rămas stearpă, fără a primi Sămânţa Promisă timp de peste 4.000 de ani după ce Dumnezeu a făcut legământul din Eden şi timp de peste 19 secole după ce a încheiat legământul cu Avraam. Partea lumească a organizaţiei Sale a dispărut atunci când Adam şi Eva s-au răzvrătit în grădina Edenului, dar acest lucru nu a împiedicat puterea Sa să trimită pe pământ un membru al organizaţiei, o Sămânţă a *femeii* Sale, pentru a binecuvânta şi a justifica Numele lui Dumnezeu şi pentru a-i scăpa pe oameni de Satan. W 1/15

3 August

„Păstrăm această comoară în vase de lut pentru ca măreţia extraordinară a puterii să fie de la Dumnezeu şi nu de la noi.” – 2 Corinteni 4:7, Rotherman

Asemenea vase de lut fragile precum noi care păstrează acest serviciu şi această însărcinare adorată nu sunt demni de ei înşişi şi niciodată nu şi-ar putea acorda cu de la sine putere o asemenea cinste. Suntem supuşi unor diferite atacuri din partea duşmanului în încercarea de a ne face să cedăm şi să ne prăbuşim, devenind astfel nepotriviţi de a împlini însărcinarea primită de la Dumnezeu. Prin urmare, puterea măreţului nostru Împuternicit trebuie să fie cea care ne ajută să suportăm maltratările venite din partea acestei lumi totalitare, să nu renunţăm la însărcinare şi să ne dovedim vrednici de a fi păstraţi în slujba Sa. Întreaga înregimentare a lumii de după război ce va dura până la Armaghedon nu va reuşi să zdrobească vasele de lut ale lui Dumnezeu şi să le fure comoara. (2 Corinteni 4:8-12) Puterea lui Iehova ce îi va ajuta să reuşească în slujirea Sa pentru a-L apăra nu îi va părăsi niciodată. W 5/1

4 August

„Distrugeţi-i pe cei ce distrug pământul.” – Apocalips 11:18

Nu va exista nicio viaţă *veşnică* în „noua ordine” postbelică, ci numai în lumea cea nouă a creaţiei lui Dumnezeu. Acum e momentul ca toţi cei care caută cu sinceritate viaţa să se alăture celor care se pregătesc să trăiască în neprihănita lume nouă. Iehova Dumnezeu nu e asociat cu actuala lume păcătoasă şi imperfectă. El şi lumea aceasta sunt în total dezacord, de aceea El o va distruge în timpul bătăliei Armaghedonului. Acesta ar trebui să fie un semnal de alarmă, chiar dacă nu înseamnă că El va distruge vreodată globul pe care trăim. Numai cei care se străduiesc acum să se dovedească demni a trăi în noua Sa lume primesc asigurări prin intermediul Cuvântului Său că vor supravieţui acelei lupte şi că vor fi primiţi în lumea cea nouă în care e o pace nesfârşită. „Pământul va dăinui mereu.” (Eclesiastul 1:4) Aşadar, în loc să distrugă această creaţie globală foarte bună, Iehova are un scop cât se poate de rezonabil, El voind să-i distrugă pe cei care distrug sau pângăresc pământul. W 5/15

5 August

„Căci Cristos m-a trimis... să vestesc Evanghelia, dar nu cu ajutorul înţelepciunii cuvintelor.”- 1 Corinteni 1:17

Când Isus Cristos l-a convertit pe Saul, făcându-l pe acesta să-L urmeze, în loc să-I fie mereu pe urme în calitate de prigonitor, i-a cerut oare Isus să se angajeze într-o activitate nebunească? Da, conform gândirii lumeşti. Saul (sau apostolul Pavel), de atunci înainte, când le vorbea prezbiterilor din Efes, le spunea că predica „în public şi din casă în casă”. (Faptele 20:20, 21) Poate că acţiunea lui Pavel ar fi părut mult mai nebunească astfel, căci el era asaltat de mulţimi, lovit cu pietre, bătut, arestat şi persecutat în orice mod pentru lucrarea sa plină de zel atunci când predica Evanghelia din casă în casă. Însă el era înţelept. El a ales această modalitate de a predica din casă în casă ce aparent era nebunească deoarece cel mai Mare Predicator al tuturor timpurilor, Isus Cristos, i-a oferit acest exemplu şi l-a instruit să procedeze astfel. W 6/1

6 August

„Îmi voi turna Spiritul asupra tuturor trupurilor.” – Ioel 2:28

În timpul Rusaliilor, urmaşii lui Isus au fost unşi atunci când s-au născut din Dumnezeu. Deşi spiritul este revărsat peste toată carnea consacrată a slujitorilor lui Dumnezeu, totuşi nu peste aceştia, ca simple creaturi umane de carne, este revărsat spiritul sau forţa activă a lui Dumnezeu, botezându-i. Mireasa lui Cristos trebuie să fie spirituală, cerească, iar Spiritul este turnat peste membrii acesteia ca fiind cei ce sunt născuţi din Dumnezeu în calitate de copii spirituali ai Săi. În mod normal, botezul cu Spiritul sau revărsarea Sa are loc atunci când aceştia au încă fire omenească, iar Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu acţionează prin intermediul trupurilor lor pământeşti. Prin urmare, ungerea cu Spiritul a trebuit să mai aştepte până ce aceia care s-au consacrat lui Dumnezeu prin Isus Cristos „s-au născut din nou” sau „s-au născut de sus”, devenind astfel copiii spirituali ai Tatălui ceresc. Abia atunci au primit ungerea cu Spiritul Sfânt, la fel ca Isus. W 8/1

7 August

„Nebunul îşi strigă toată mânia, dar înţeleptul se stăpâneşte.” – Proverbe 29:11 A.S.V.

Înţeleptul ia în considerare consecinţele şi se gândeşte la rezultate dacă şi-ar da frâu liber mâniei imediat. El se înfurie deoarece are un motiv, dar îşi dă seama că a acţiona imediat, în timp ce se află în acea stare mentală tulbure sau plină de revoltă ar produce numai rău. Astfel că îşi exercită puterea de autocontrol, cunoscând care este voia lui Dumnezeu, rezistând în faţa factorilor sau evenimentelor ce-i provoacă mânia şi rezistând tentaţiei de a exprima furia necugetată. Prin faptul că se abţine devine puternic, mai ales dacă apelează la măreţul său Ajutor, adică la Iehova Dumnezeu. Astfel, e capabil să îşi tempereze mânia, să gândească clar şi apoi să acţioneze conform voii lui Dumnezeu, în interesul tuturor celor implicaţi. El înţelege că nu e bine să fie mânios prea mult timp căci mânia l-ar putea face să acţioneze fără înţelepciune şi să comită astfel un păcat. – Efeseni 4:25-27 W 8/15

8 August

„Când va suna trâmbiţa judecăţii de apoi: atunci va suna trâmbița, iar cei morţi vor învia fără a fi putreziţi.” – 1 Corinteni 15:52

Această „trâmbiţă a judecăţii de apoi” nu se referă la o trâmbiţă literală, ci e vorba de un simbol, reprezentând o anunţare importantă ce va avea loc la sfârşitul acestei lumi. Declaraţia ce va fi făcută e aceea conform căreia puterea ce i-a fost împrumutată lui Satan, domnia sa neîntreruptă a luat sfârşit, iar Împărăţia lui Dumnezeu a fost instaurată prin intermediul lui Cristos. Acest anunţ a început să fie făcut din anul 1914 d.H. printre îngerii din cer, dar a fost vestit puternic numai după ce Satan şi demonii săi au fost înfrânţi în timpul „războiului din cer” şi au fost alungaţi pe pământ. Atunci, Domnul Isus a intrat în templu pentru a judeca în mijlocul îngerilor care sunau din trâmbițe. Începând cu sosirea Sa din anul 1918 s-a întâmplat pentru prima dată ca cei adormiţi, adică „cei morţi în Cristos”, să fie înviaţi pentru prima dată „nesupuși putrezirii”. W 4/15

9 August

„Voi aduna toate naţiunile... După care Dumnezeu va merge să se lupte cu acele naţiuni aşa cum s-a luptat în ziua bătăliei.” – Zaharia 14:2, 3

Sfârşitul Primului Război Mondial nu le-a făcut pe naţiuni să nu se mai adune în jurul rămăşiţei credincioase a lui Iehova cu ură şi împotrivire. Naţiunile lumeşti încă îi mai încercuiesc şi conspiră la scară mondială să îi atace chiar înainte de bătălia Armaghedonului pentru a-i distruge complet. O atare duşmănie şi astfel de persecuţii împotriva martorilor lui Iehova nu vor înceta în perioada postbelică. Martorii Săi vor fi izolaţi. Cu toate acestea, vedem că Iehova e pregătit să meargă şi să lupte împotriva tuturor acelor naţiuni, aşa cum a făcut în vremuri străvechi în ziua violentei lupte împotriva duşmanilor poporului Său. Noi aşteptăm ca, prin „fapta Sa nemaiauzită”, să ne aducă o eliberare glorioasă de asemenea naţiuni precum organizaţia „Balaurului” care se luptă împotriva noastră. W 9/1

10 August

„Veţi fi aduşi înaintea guvernatorilor şi împăraţilor pentru Numele Meu, ca să fiţi o mărturie împotriva lor.” – Matei 10:18

E voia lui Dumnezeu ca liderii lumii să afle de scopul lui Iehova de a instaura o guvernare. Mesajul evanghelic referitor la împărăţia Sa reprezintă o provocare pentru toate guvernele din lumea lui Satan, punându-i pe conducători la încercare. Apariţia obligatorie a martorilor lui Dumnezeu înaintea autorităţilor lumeşti le oferă acestora imensa oportunitate de a declara mesajul provocator cu mult curaj, pentru ca aceasta să fie „o mărturie împotriva lor şi a neamurilor”. Acest lucru dovedeşte că

autorităţile lumeşti nu fac parte din Împărăţia lui Dumnezeu, nu sunt reprezentanţii acesteia şi nu conduc prin drept divin. Este un privilegiu nespus să poţi mărturisi înaintea acestora şi niciun martor de-ai lui Iehova nu ar trebui să ezite sau să rateze şansa de a depune mărturie în favoarea Împărăţiei atunci când e adus în faţa autorităţilor lumeşti pentru a da socoteală de credinţa sa. W 12/15

11 August

„Fecioarele, însoţitoarele ei, cele care o urmează, vor fi aduse înaintea Ta." – Psalmi 45:14

Chiar dacă nu sunt invitate să fie miresele Mielului şi să stea alături de El pe tron, „celelalte oi" ale lui Cristos au un rol important în Împărăţie. Acestea consideră că cel mai important moment e cel al justificării Numelui lui Iehova şi se bucură că Împărăţia va realiza această justificare. De asemenea, toate binecuvântările lor în veşnicia de care speră să aibă parte pe acest pământ depind tot de Împărăţie. Împăratul acesteia a murit atât pentru ele, adică pentru „celelalte oi", cât şi pentru „mica turmă" de oi regale. Ele Îşi iubesc Mântuitorul şi Împăratul, bucurându-se de fericirea oferită de El, de care aparţine şi mireasa Sa. Lor nu le e ruşine să se alăture rămăşiţei miresei Sale de pe pământ, nici să fie văzute în compania trimişilor Mirelui împărătesc. Ele însoţesc rămăşiţa miresii cu o bucurie de nedescris. W 9/15

12 August

„I-a ucis pe toţi primii născuţi din Egipt." – Psalmi 78:51

Au existat zece plăgi, zece fiind simbolul perfecţiunii sau al desăvârşirii lucrurilor pământeşti. În Egipt, israeliţii au scăpat de ultimele şapte plăgi. În al şaptelea an de după 1922, adică în 1928, a fost lansat ultimul dintr-o serie de mesaje anuale referitoare la judecată. În acel mesaj ne e dezvăluit faptul că ultima din „cele şapte plăgi" a fost trimisă asupra Egiptului anti-tipic, adică lumii. Înseamnă cumva că a fost lansat echivalentul modern al celei de-a zecea plăgi din Egipt? Faptele arată că aşa este. Mai înseamnă cumva şi că întâii născuţi ai Egiptului spiritual, adică acolo unde a fost ucis Domnul nostru, au fost loviţi? Da, au fost loviţi de către mesajul lui Iehova referitor la judecată. Acum, întâii născuţi ai lumii din domeniile religios, politic şi comercial sunt morţi în faţa lui Dumnezeu, cât şi în ce îi priveşte pe martorii Săi şi pe însoţitorii acestora. Acestor întâi născuţi nu li se mai îngăduie să îi împiedice pe martorii lui Iehova din a-L sluji. W 2/15

13 August

„Du-ţi la capăt slujba." – 2 Timotei 4:5, Diaglott

Apostolul Pavel a vorbit despre tovarăşul său apropiat şi colegul său de slujire numindu-l „Timotei, fratele nostru şi servul [diakonos] lui Dumnezeu." (1 Tesaloniceni 3:2) Timotei era ajutorul lui Pavel. Datorită credincioşiei şi devotamentului său faţă de Iehova Dumnezeu şi faţă de Cristosul Său, Pavel a acţionat sub îndrumarea Spiritului lui Dumnezeu şi l-a numit pe Timotei să slujească deoarece făcea parte din comitetul de conducere al Bisericii creştine de atunci. Prin urmare, Pavel i-a desemnat pe el şi pe Tit să stabilească ce bătrâni să slujească în cadrul organizaţiei Teocratice. Însă, în această privinţă, Pavel l-a avertizat pe Timotei să aibă foarte mare grijă: „Să nu te grăbeşti să pui mâinile pe cineva şi nici să nu iei parte la păcatele înfăptuite de altcineva: păstrează-te pur." (1 Timotei 5:22) Dacă Timotei ar fi acordat servicii în grabă , fără a se ruga şi a se gândi la asta înainte, ar fi putut numi în servicii persoane nepotrivite. Astfel, el ar fi avut o parte din vină pentru greşelile lor şi pentru neîndeplinirea serviciilor. W 11/1

14 August

„Sfârşitul tuturor lucrurilor se apropie.” – 1 Petru 4:7

Cristos conduce în continuare printre duşmanii Săi. Armaghedonul, „bătălia acelei zile măreţe a Dumnezeului Cel Atotputernic”, devine inevitabil pentru înlăturarea adversarilor care refuză să se supună de bunăvoie. Cu o violenţă neîntrecută, în acel conflict, Iehova Dumnezeu, prin intermediul Împăratului Său, îl va distruge pe Satan cu toată conducerea sa demonică şi omenească. Atunci va începe domnia de 1.000 de ani a lui Cristos în calitate de Împărat neîntrecut. Prin stoparea lui Satan înainte de începerea domniei milenare, Cristos va doborî, va nimici sau va desfiinţa toate conducerile, autorităţile şi orice putere ce I se va opune. El le va zdrobi pe toate sub picioarele Sale. (Psalmi 110:1,2) Acest lucru marchează sfârşitul lumii sau organizaţiei lui Satan. Acel sfârşit se apropie pe măsură ce martorii lui Iehova se grăbesc să termine „de predicat Evanghelia Sa referitoare la împărăţie în întreaga lume ca să fie o mărturie pentru toate naţiunile.” – Matei 24:14 W 4/1

15 August

„O vorbă bună este ca un pom dătător de viaţă, dar vorbirea rea strică sufletul.” – Proverbe 15:4

Cei care înalţă cântece de laudă pentru Dumnezeu şi care sunt martori în favoarea Numelui Său fac ceea ce îi va ajuta să obţină viaţă veşnică de la El. Cei care îşi folosesc gurile pentru a se răzvrăti împotriva lui Dumnezeu şi a modului Său drept de a conduce pământul îşi atrag asupra lor o întrerupere a forţei dătătoare de viaţă sau a spiritului. În timpul bătăliei Armaghedonului, Iehova îi va nimici pe toţi conducătorii lumeşti ce nu vor ca Împărăţia Sa, prin Isus Cristos, să fie instaurată. „El îi va înfrânge pe prinţi şi va fi nemilos cu împăraţii ce conduc pământul.” (Psalmi 76:12) Atunci când va avea loc învierea sub conducerea lui Cristos, Dumnezeu nu Îşi va trimite Spiritul, sau forţa dătătoare de viaţă, pentru a-i învia pe cei care vor lupta cu ticăloşie împotriva Împăratului Său în timpul Armaghedonului. În acea bătălie, Dumnezeu le va cere vieţile, iar Împăratul Său războinic îi va ucide. (Eclesiastul 8:8; 12:7) Cei care luptă împotriva lui Dumnezeu nu vor ajunge în cer. W 6/15

16 August

„Când împăratul a intrat să vadă musafirii, a văzut printre aceştia un om care nu purta haine de nuntă.” – Matei 22:11

Haina de nuntă simbolizează ceea ce trebuie să se întâmple după ce o persoană devine membră a societăţii chemate şi alese de Dumnezeu, ce urmează a se căsători cu Fiul Său. Haina provine de la Împăratul Iehova şi reprezintă slujirea Împărăţiei pe pământ care e oferită gratuit. Aceasta înseamnă că El îi unge pe cei care sunt născuţi din El şi îi adoptă, făcându-i copiii Săi ce vor ajunge în familia regală din cer. Prin această ungere, El îi desemnează să fie martorii Săi care să anunţe Evanghelia Împărăţiei şi să slujească intereselor Împărăţiei printre oamenii binevoitori. Această ungere sau însărcinare şi privilegiul de a fi ambasadorii Săi sunt obişnuite printre cei care se nasc din Spiritul Său, pe care El îi alege ca să le ofere un loc în Împărăţie. Scopul acestor lucruri este ca ei să poată fi identificaţi drept poporul ce slujeşte în Numele Său şi spre slava Sa. W 10/1

17 August

„Ce om cunoaşte lucrurile lumeşti în afara spiritului omenesc ce se află în el? La fel, lucrurile lui Dumnezeu nu le cunoaşte niciun om, ci numai Spiritul Său.” – 1 Corinteni 2:11

Niciun om nu poate cunoaşte gândurile altui om, ci numai spiritul acelui om sau puterea sa de discernământ din interior şi numai omul respectiv îşi poate face cunoscute gândurile. „Noi nu am primit spiritul lumii, ci Spiritul lui Dumnezeu, ca să putem cunoaşte lucrurile ce ne sunt oferite de către Dumnezeu. Noi vorbim despre aceste lucruri, dar nu folosind cuvinte [limbajul lumesc tehnic sau filosofic] pe care le învăţăm de la înţelepciunea oamenilor, ci cuvinte învăţate de la Spiritul Sfânt, comparând lucrurile spirituale cu cele spirituale [sau exprimând lucrurile spirituale prin limbajul spiritual folosit de către Biblie, căci aceasta a fost inspirată de Spiritul lui Dumnezeu].” (12, 13) Un om al acestei lumi care are spiritul lumii şi îl susţine nu are nici o dorinţă de a cunoaşte aceste lucruri revelate de către Spiritul lui Dumnezeu şi nici nu le poate înţelege. W 7/15

18 August

„În noi lucrează moartea, iar în voi lucrează viaţa.” – 2 Corinteni 4:12

Rămăşiţa unsă are acum marea şansă de a le vorbi „celorlalte oi” ale lui Iehova despre adevărul dătător de viaţă, chiar dacă această slujire poate aduce moarte trupului. Rămăşiţa ştie că trebuie să-şi sfârşească viaţa lumească prin moarte, la fel ca Isus. Însă acum are tovarăşi alături de care să slujească şi care îi sunt de ajutor în cadrul acestei lucrări. Aceştia sunt „celelalte oi” care au fost deja aduse de către Păstorul cel bun alături de ultimii membri ai „micii turme”. La fel ca rămăşiţa, „celelalte oi” consideră că singura comoară care va supravieţui întreagă teribilei lupte a Armaghedonului pentru a rămâne în lumea nouă este „această comoară” a lucrării binecuvântate, adică a slujirii lui Iehova Dumnezeu şi a slăvitului Său Împărat Isus Cristos. Ei vor ţine bine de această comoară, „slujindu-L pe Dumnezeu zi şi noapte în templul Său.” – Apocalips 7:15 W5/1

19 August

„Cinsteşte-ţi tatăl şi mama.” – Matei 19:19

A-ţi „cinsti tatăl” înseamnă mai mult decât o simplă menţionare a Numelui lui Dumnezeu cu respect făţiş într-o adunare a poporului Său. Iată ce le-a spus El evreilor pe care i-a respins: „Acest popor se apropie de Mine cu gura şi mă cinsteşte cu buzele sale, însă şi-a îndepărtat inima de Mine.” (Isaia 29:13) „A-L cinsti” înseamnă a ne închina Lui şi a ne teme de El ca fiind Cel Suprem, singurul Dumnezeu viu şi adevărat şi Izvorul vieţii. Înseamnă să-I ascultăm poruncile cu o ascultare plină de iubire, mai ales porunca Sa de a-I fi martori. Cel care Îl cinsteşte pe Dumnezeu nu se teme să depună mărturie pentru El, căci chiar şi tăcerea ar reprezenta o eşuare în a vorbi despre El. Mai mult, „a cinsti” presupune ca fiul să-şi păstreze integritatea fiind credincios Tatălui, pentru că, astfel, Dumnezeu Tatăl să poată avea un Fiu exemplar pe care să-L poată da drept model atunci când Satan şi urmaşii săi îi aduc reproşuri lui Iehova Dumnezeu. – Proverbe 27:11; Isaia 58:13, 14 W 2/1

20 August

„Beţi toţi din el; căci acesta e sângele Meu al noului legământ care se varsă pentru mulţi.” – Matei 26:27, 28

Vinul de aducere aminte era băut ca simbol al sângelui. Prin nici o putere a vreunui raţionament biblic nu ar fi posibil că a-l bea să reprezinte cumva faptul că ucenicii au băut din sângele lui Isus care avea capacitatea de a oferi viaţă şi a anula păcatele. Referitor la modul în care e folosit acest sânge pentru ştergerea păcatelor, în Biblie nu scrie despre a bea sânge, ci iată ce scrie: „La El, care ne-a iubit şi ne-a curăţat de păcatele noastre cu propriul sânge." (Apocalips 1:5) Pentru a fi în acord cu interpretarea biblică, trebuie spus că a bea vinul de aducere aminte ca şi cum ar fi sângele Său e un simbol al faptului că cel care bea calcă pe urmele lui Isus şi participă la moartea Sa. Nu înseamnă că acesta devine o parte din răscumpărarea sau sacrificiul de ispăşire al lui Isus, ci că trece printr-o moarte a credinţei conform exemplului dat de Cristos şi alături de El. Isus a avut o moarte ruşinoasă pe lemn, unde s-a vărsat sângele Său, adică „sângele crucii Sale." W 2/15

21 August

„Voi sunteţi scrisoarea noastră – scrisă în inimile noastre, ştiută şi citită de către toţi oamenii. Voi vă dovediţi a fi o scrisoare a lui Cristos scrisă de către noi, dar nu cu cerneală, ci cu Spiritul Dumnezeului cel viu, nu pe tăblii de piatră, ci în inimi omeneşti în loc de tăblii." – 2 Corinteni 3:2, 3, Weymouth

Iehova Îşi foloseşte martorii credincioşi ca să-Şi strângă „celelalte oi" prin faptul că aceştia declară Cuvântul Său adevărat. Cei care, datorită instruirii noastre gratuite, susţin conducerea universală a lui Dumnezeu şi vestesc public Numele Său atunci când participă la slujirea Sa alături de martorii lui Iehova, aceştia sunt aceia care reprezintă o scrisoare de recomandare ce nu poate să nu fie citită şi cunoscută de către toţi oamenii. Religioniştii se supără şi devin invidioşi atunci când o citesc. Totuşi, aceste „alte oi" reprezintă scrisoarea noastră din partea lui Isus Cristos, Păstorul cel bun, care ne foloseşte în lucrarea Sa pastorală. W 5/1

22 August

„Cel care îşi urăşte fratele e un criminal şi să ştiţi că niciun criminal nu poate avea viaţă veşnică." – 1 Ioan 3:15

Crima faţă de cineva poate fi realizată şi fără a ucide fizic persoana respectivă, ci are loc şi atunci când îi aducem reproşuri şi o ponegrim, stârnind astfel ură în inimile celorlalţi faţă de acea persoană. Dumnezeu consideră că mâinile pătate cu sânge nevinovat sunt asemenea unei inimi ce creează plăsmuiri ticăloase. Aceasta se referă nu numai la a pune la cale planuri mârşave şi calomnioase împotriva altcuiva, ci şi a ne gândi la plăsmuiri împotriva acelei persoane. Aceasta nu numai că e o pierdere de timp, ci îl răneşte şi pe cel care îşi imaginează aceste lucruri. Dacă persoana aceasta nu cunoaşte toate detaliile şi dacă nu înţelege pe deplin situaţia, atunci, înainte ca el sau ceilalţi să poată înţelege, de ce să-şi închipuie lucruri rele despre fratele său? În loc să creaţi plăsmuiri ce vă dăunează, puneţi-vă să faceţi ceea ce e esenţial şi necesar şi atunci veţi fi binecuvântaţi. W 5/15

23 August

„Cel ce e născut din Dumnezeu nu păcătuieşte, ci se păzeşte, iar cel rău nu-l poate atinge." - 1 Ioan 5:18

Cei care sunt creaţi din Dumnezeu prin Spiritul Său sunt cunoscuţi ca fiind „născuţi din Dumnezeu", chiar dacă sunt încă în trupuri lumeşti şi nu au ajuns în slava cerească. De fapt, expresiile „creat din Dumnezeu" şi „născut din Dumnezeu" sunt folosite alternativ. Cele două expresii au aceeaşi

semnificaţie deoarece traduc aceleaşi cuvinte din limba greacă în textul biblic original. Aşadar, biblic, cuvântul „a naşte” nu se referă la momentul conceperii unui copil sau al unei progenituri în pântec. Prin urmare, cineva care e născut din Dumnezeu nu trebuie considerat a fi în stare de gestaţie precum un făt uman, ci e „născut din Dumnezeu”, urmând a-I da socoteală Lui pentru purtarea sa. Prin modul său de viaţă în calitate de fiu născut din Dumnezeu, trebuie să aleagă ori viaţa veşnică, ori moartea veşnică. W 7/1

24 August

„Prin cetăţi, ei le prezentau hotărârile ce trebuiau respectate, cele date de către apostolii şi prezbiteriii aflaţi în Ierusalim.” – Fapte 16:4

De mai sus reiese foarte clar că *apostolii şi prezbiterii* aflaţi în Ierusalim, care erau consultaţi şi care, sub îndrumarea Spiritului, stabileau hotărârile ce trebuiau respectate de către creştinii dintre neamuri reprezentau corpul de conducere al Bisericii sau al organizaţiei Teocratice vizibile de pe întregul pământ. Aceasta nu însemna că aceşti reprezentanţi erau infailibili, dar ei îi cereau lui Dumnezeu să îi îndrume prin intermediul Spiritului Său. În afară de apostoli, nu scrie nicăieri care erau denumirile diferitelor servicii pe care acei prezbiteri erau numiţi să le îndeplinească. Aceea a fost prima biserică sau adunare ce s-a format. Conducerea tuturor bisericilor creştine de mai târziu de pe tot pământul a fost stabilită ca având sediul la Ierusalim, atât timp cât a existat acest oraş sau cât timp apostolii au rămas acolo. W 10/15

25 August

„O mulţime amestecată de oameni a urcat alături de ei.” – Exodul 12:38

„Mulţimea” s-a alăturat rămăşiţei Israelului spiritual în slăvirea lui Dumnezeu. Unindu-se cu naţiunea Sa liberă în consacrarea faţă de El, aceşti *străini* binevoitori sunt şi ei eliberaţi de această lume simbolizată de către Egipt. Ei devin liberi datorită puterii adevărului şi fiindcă respectă directivele date de către organizaţia Teocratică liberă. Pe măsură ce naţiunea liberă a lui Dumnezeu e pe cale să iasă din Egipt, cu egiptenii asupritori pe urmele sale, rămăşiţa priveşte înainte către Marea Roşie a Armaghedonului care să îi scape pentru totdeauna de aceşti asupritori răuvoitori. Aşadar, actuala „mulţime amestecată” de străini binevoitori va mărşălui înainte cu ei şi în urma lor. Şi ei se aşteaptă să supravieţuiască Armaghedonului şi să ajungă în siguranţă de cealaltă parte, ca să cânte laude lui Iehova Eliberatorul lor în lumea cea nouă şi liberă. W 11/15

26 August

„Astfel, ei se află înaintea tronului lui Dumnezeu, slujindu-L zi şi noapte în templul Său.” – Apocalips 7:15

Din fericire, în prezent, pe pământ sunt oameni de diferite naţionalităţi care nu au aşteptat după ceea ce politicienii lumeşti au promis să instaureze în perioada postbelică, ci au început deja să trăiască împreună într-o unitate de nedesfăcut. Aceştia sunt însoţitorii rămăşiţei unse a lui Dumnezeu. Aceste persoane nu se aşteaptă să meargă în cer alături de rămăşiţă şi să se alăture Conducătorului Isus Cristos în Împărăţia lumii celei noi. Ei speră să rămână pe acest pământ pentru totdeauna şi să trăiască într-o relaţie frăţească şi de cooperare sub Împărăţia cerească. Cu multe secole în urmă, a fost revelat faptul că, în prezent, ar trebui să existe o astfel de categorie de oameni printre toate naţiunile în ciuda conflictului global. Descrierea acestora, aflată în Apocalips 7:9-16, se referă la cei menţionaţi mai sus. W 5/15

27 August

„O generaţie păcătoasă şi adulteră caută un semn, dar aceasta nu va primi niciun alt semn în afara semnului profetului Iona.” – Matei 16:4

„Cuvântul lui Dumnezeu a venit a doua oară la Iona, spunându-i: ‘Scoală-te, du-te în Ninive, cetatea cea mare, şi predică acolo cele ce ţi-am poruncit.’” (Iona 3:1, 2) Cei cunoscători de lucruri lumeşti se vor uita la cel ce predică, dar nu vor asculta ce predică acesta. Religioniştii, precum evreii care I-au cerut lui Isus un semn din cer, vor cere un semn. Aceştia vor cere un certificat, o diplomă sau un titlu precum „doctor în teologie” sau „părintele părinţilor”, vreo tunică închisă la spate sau vreo sutană dacă martorii lui Iehova trebuie să le demonstreze că sunt servi ai Evangheliei. Însă Isus a refuzat să ofere vreun semn. La fel, martorii lui Iehova nu prezintă niciun semn exterior spectaculos, ci atrag atenţia asupra însărcinării lor de a predica, după cum scrie în Biblie, la Isaia 61:1, 2; 43:10-12 W 6/1

28 August

„Aţi primit ungere de la Cel Sfânt şi ştiţi cu toţii acest lucru.” – 1 Ioan 2:20, Diaglott

Aşadar, Ioan scria unei categorii de persoane unse. Din cine era alcătuită aceasta? Oare numai din prezbiteri? Nu conform formulei de adresare folosită de apostol: „Vă scriu vouă, copiilor,... vouă, părinţilor, ... vouă, tinerilor.” (12-14) Scriindu-le la fel tuturor, „copiilor”, „părinţilor” şi „tinerilor”, despre ungerea primită de ei de la Cel Sfânt, apostolul Ioan ne arată că, atunci când e născut de către Spiritul lui Dumnezeu pentru a fi un fiu spiritual al lui Dumnezeu, servul sfinţit al lui Dumnezeu este uns cu Spiritul şi botezat în Trupul lui Cristos. Cu ajutorul Spiritului sau al forţei active a lui Dumnezeu, acesta trebuie să-şi sporească acum cunoştinţa din adevăr şi să aprecieze mai mult ungerea sa, urmând a-şi dezvolta capacitatea de a duce la împlinire sarcinile care îi sunt impuse de ungere. W 8/1

29 August

„Am luat cărticica din mâna îngerului şi am mâncat-o. În gură, am simţit-o dulce precum mierea, dar, de îndată ce am înghiţit-o, stomacul mi s-a umplut de amărăciune.” – Apocalips 10:10

Rămăşiţa martorilor lui Iehova a acceptat „cărticica” de hrană la timp. Aceasta a fost oferită de către Mesagerul Său prin intermediul organizaţiei Sale, care este „un serv credincios şi înţelept”. Hrana spirituală reprezenta descoperirea adevărului despre Împăratul lui Iehova şi Împărăţia Sa, dar şi despre justificarea Numelui Său în timpul bătăliei Armaghedonului prin mijloacele folosite de către Împărăţie. Hrana spirituală nu era ca cineva să se bucure în mod egoist, simţind gustul dulce în gură, ci trebuia răspândită în întreaga lume deoarece le aparţinea popoarelor, naţiunilor, limbilor şi împăraţilor. Aceştia trebuie înştiinţaţi înainte de judecata lui Dumnezeu. După cum a spus îngerul: „Trebuie să proorocești din nou pentru [în ce-i priveşte] multe popoare, naţiuni, limbi şi mulţi împăraţi.” – 10:11 A.S.V.; *Diaglott; Goodspeed*. W 12/15

30 August

„Veţi fugi în valea munţilor... iar Iehova, Dumnezeul meu va veni înconjurat de toţi sfinţii.” – Zaharia 14:5

Încă de la apariţia Teocraţiei din 1914 şi până la venirea Sa, când va lupta şi va distruge duşmanii în timpul Armaghedonului, este tot celebra „zi a lui Iehova”. Aceasta este ziua prielnică pentru a fugi spre adevărata apărare de execuţie din timpul Armaghedonului. Aceasta este ziua în care să predicăm Evanghelia Împărăţiei şi să ne dovedim astfel vrednici a fi mântuiţi şi să le arătăm celorlalţi care este singura cale de mântuire. Către valea Împărăţiei, flancată de către „munţii” lui Iehova, adică de Împăratul Isus şi de toţi îngerii cei sfinţi, acolo este locul unde a fugit rămăşiţa credincioasă a martorilor lui Iehova. Acolo va veni Iehova Dumnezeu, însoţit de către „toţi sfinţii” sau „cei sfinţi”, al căror conducător este Isus. W 9/1

31 August

„Ei vor fi aduşi cu multă bucurie şi vor intra în palatul Împăratului.” – Psalmi 45:15

Din moment ce Împăratul Şi-a adus rămăşiţa în templu pentru a acţiona şi a se bucura alături de El, „alte oi”, sau însoţitoarele fecioare, sunt conduse în palatul regal. Aceasta nu înseamnă că merg în cer, ci se alătură rămăşiţei în templu, urmând ca acolo să împlinească slujbele ce le sunt desemnate de către Dumnezeu. Astfel, „Îl slujesc pe Dumnezeu zi şi noapte în templul Său.” Acestea se străduiesc să-şi păstreze fecioria păstrându-şi integritatea şi rămânând „neîntinate de către lume”. Nu şi-ar putea păstra fecioria sau puritatea în această lume dacă nu ar aşeza Împărăţia sfântă a lui Dumnezeu pe primul loc în vieţile lor şi dacă nu i-ar dedica acesteia întreaga lor atenţie. Aceste însoţitoare fecioare de la palatul împăratului vor lua parte la ospăţ. Rămăşiţa va împărţi bunătăţile de la petrecere cu o dragoste frăţească cu „alte oi” ale lui Dumnezeu. W 9/15

1 Septembrie

„Cel care nu deţine nici o putere de autocontrol e precum o cetate distrusă, fără ziduri.” – Proverbe 25:28

Mai sus se face referire la cel care nu îşi poate controla starea mentală. Fiecare situaţie îi afectează starea mentală şi astfel nu poate acţiona conform regulilor stabilite de neprihănire ale Cuvântului lui Dumnezeu. Acesta cedează în faţa tentaţiilor, a presiunilor şi a stimulilor ce duc la un comportament egoist şi răuvoitor pe care le întâlneşte în diferite circumstanţe. El este sensibil şi se lasă cuprins foarte uşor de o mânie iraţională, izbucnirile manifestându-se prin limbajul său şi acţiunile sale, dar fără a avea niciun efect benefic. Astfel, este dezarmat şi lipsit de apărare împotriva atacului demonilor sau al spiritului acestei lumi, putând cădea foarte uşor pradă puterilor izvorâte din alte surse şi nu de la Dumnezeu. Aşa ajunge să părăsească foarte uşor calea neprihănirii. – Iacov 1:6, 8 W 8/15

2 Septembrie

„Trebuie să ne luptăm, dar nu cu duşmani în carne şi oase, ci cu ierarhii, autorităţi, cu spiritele conducătoare ale acestei lumi întunecate, cu puterile spirituale rele din ceruri.” – Efeseni 6:12, Goodspeed

Satan Diavolul se opune refacerii lumii neprihănite. Acesta încă nu a renunţat la a-L provoca pe Dumnezeu aşa că, având permisiunea Sa, şi-a îndreptat atenţia asupra supravieţuitorilor potopului. Fiind un dumnezeu fals, şi-a reorganizat oştirile invizibile, adică demonii, încercând să imite organizaţia lui Iehova care îl învinsese până atunci pentru ca, de acum înainte, să lupte cu forţe egale şi să creeze o şi mai mare confuzie şi decepţie în rândul oamenilor. Organizaţia sa invizibilă nu e vreo plăsmuire naivă, ci e un duşman puternic pentru întreaga evlavie şi neprihănire de pe acest pământ.

Apostolul, aflat sub inspiraţie divină, a scris cu o înţelepciune umană mai mult decât materialistă pentru a-i preveni pe toţi creştinii care este adevăratul duşman. W 3/1

3 Septembrie

„Cel care trăieşte şi crede în Mine nu va muri. Credeţi acest lucru?" – Ioan 11:26

Persoanele care sunt binevoitoare acum faţă de Dumnezeu şi faţă de Împăratul Său, consacrându-se lui Dumnezeu şi slujind drept martori pentru Împăratul Său şi pentru Împărăţia Sa sunt supuse morţii, acest lucru fiind o moştenire de la Adam. Aceste persoane îşi pot dovedi integritatea faţă de Dumnezeu în mijlocul actualei ticăloşii şi împotriviri a lumii celei vechi contra lui Iehova şi a scopului Său. Astfel, ei pot dovedi că merită să primească viaţa veşnică prin Isus Cristos. Mare parte dintre aceste persoane nu vor ajunge niciodată în mormânt, căci Dumnezeul Cel Atotputernic va proteja mare parte din această categorie atunci când lumea cea veche va fi distrusă în timpul Armaghedonului. Atunci, aceştia vor fi adoptaţi, devenind copii ai Împăratului aflat la conducere, adică ai „Tatălui veşnic" şi nu vor dispărea nicicând de pe pământ căci vor moşteni viaţa veşnică de la El fiindcă au primit dreptul la această viaţă veşnică. – Ioan 8:51 W 4/1

4 Septembrie

„Dacă ceea ce am terminat era ceva glorios, atunci ceea ce va rămâne e cu atât mai glorios. Ţinând cont atunci că avem această speranţă, vom folosi un limbaj cât mai clar." – 2 Corinteni 3:11, 12; nota marginală

Urmaşii lui Cristos, care au spiritul Învăţătorului lor, nu se tem să privească reflectarea slavei lui Dumnezeu care se oglindeşte pe chipul lui Isus Cristos, Mijlocitorul lor. De asta, ei nu sunt subjugaţi religiei şi ignoranţei, care duc la orbire. Iehova este Marele Spirit. Acolo unde se află Spiritul Său sau forţa Sa activă, există şi libertate. Spiritul Său nu depinde de religie, din contră, pune religia pe fugă. Cei care au Spiritul Său nu sunt orbiţi de religie şi nici nu sunt subjugaţi acesteia, ci sunt liberi. Această libertate se manifestă prin faptul că ei folosesc un limbaj deschis şi au îndrăzneala de a arăta care este gloria lui Dumnezeu. Din acest punct de vedere, ei nu seamănă cu Moise, care a acoperit slava revelată a lui Iehova Dumnezeu aşa cum era reflectată pe chipul său. W 5/1

5 Septembrie

„Dacă nu dă ascultare Bisericii, atunci trebuie să-l consideri un păgân." – Matei 18:17

Conform ordinii Teocratice, a prezenta o problemă Bisericii nu înseamnă a o prezenta în cadrul unei adunări, cu toată lumea de faţă, ci a o prezenta în faţa celor care se ocupă de adunare şi o reprezintă în cadrul unor servicii speciale. Ce se întâmplă cu cel care refuză să asculte îndemnurile Bisericii, oferite prin servii săi reprezentanţi? Spune Dumnezeu cumva că Biserica ar trebui să-l excomunice pe cel inculpat? Nu, ci Conducătorul Bisericii spune că cel care a suferit ofensa şi ale cărui eforturi de împăcare au eşuat, să refuze a mai avea ceva de-a face cu vinovatul până când acesta nu acceptă împăcarea. Numai atunci când sunt lezate pacea şi unitatea întregii adunări, iar activitatea sa este deranjată şi stingherită, organizaţia Teocratică trebuie să se implice şi să acţioneze în numele adunării. W 5/15

6 Septembrie

„Este voia lui Dumnezeu ca voi să vă sfinţiţi.” – 1 Tesaloniceni 4:3, Goodspeed

Începând cu 1918, şi mai ales din 1931, mii de persoane din cadrul marii turme a „celorlalte oi” s-au dedicat lui Dumnezeu printr-o consacrare deplină. Deoarece Dumnezeu e Cel care face chemarea, niciunul dintre ei nu poate crede că, fiindcă se consacră lui Dumnezeu şi îşi pecetluiesc consacrarea prin botezul cu apă, are o chemare divină. Însă, la fel şi credincioşii din vechime au primit o chemare divină. Atunci când te consacrezi lui Dumnezeu, nu Îi pui niciun fel de condiţii. Atunci când te consacrezi cu adevărat lui Dumnezeu, trebuie să spui: „Facă-se voia Ta!” Cel care se consacrează poate spera la o moştenire în cer numai dacă Dumnezeu voieşte să îi adreseze chemarea, voinţă pe care El o manifestă prin naşterea celor consacraţi. Aceasta mai înseamnă şi că acesta a devenit demn de a fi născut din nou fiind făcut neprihănit prin credinţă, în sângele lui Cristos, şi fiind apoi oferit drept jertfă de către Marele Preot. W 7/15

7 Septembrie

„Bucură-te alături de levit şi de străin pentru fiecare lucru bun pe care Dumnezeul tău vi l-a dat ţie şi casei tale.” – Deuteronomul 26:11

Iehova Dumnezeu a ştiut că israeliţii sunt pândiţi de pericolul de a dispreţui străinii şi de a nu le acorda drepturi. El ştia că dacă ei vor acţiona necinstit faţă de legea Sa privitoare la străini, asuprindu-i pe străinii aflaţi în minoritate şi i-ar fi privat de dreptul ce le fusese dat de către Dumnezeu, atunci şi alte părţi din legea Sa Teocratică ar fi fost încălcate. Ar fi fost doar o chestiune de timp până când israeliţii şi-ar fi asuprit fraţii, iar acest lucru ar fi dus la distrugerea întregii naţiuni. Neprihănirea organizaţiei Teocratice a lui Iehova trebuie să cuprindă şi tratarea corectă şi plină de iubire faţă de străini sau de vizitatori. În cadrul organizaţiei Sale Teocratice nu este acceptată asuprirea străinilor, acestora trebuind să li se acorde poziţia potrivită în legătură cu organizaţia. W 12/1

8 Septembrie

„Supraveghetorul trebuie să fie fără cusur... Nu trebuie să fie proaspăt convertit.” – 1 Timotei 3:2, 6, Diaglott

Un novice sau un proaspăt convertit nu ar fi potriviţi deoarece nu este un prezbiter şi nici cineva care s-a maturizat prin intermediul unei creşteri spirituale. A-i acorda unui proaspăt convertit un serviciu ce implică responsabilitate în cadrul organizaţiei Teocratice l-ar putea face pe acesta să se considere prea important şi să devină mândru, uitând că este un serv al lui Dumnezeu şi nu un conducător al poporului Său. Uitând acest lucru, acesta, ambiţios, ar putea căuta să obţină putere, precum Satan, împotriva legii Teocratice. Prezbiterul care are rolul de supraveghetor sau de conducător nu trebuie să fie o persoană care să aducă reproşuri nepotrivite adunării fiindcă el a avut un comportament nepotrivit în rândul lumii din afară. Numirea unei astfel de individ pentru îndeplinirea unui serviciu special în cadrul adunării l-ar putea induce în eroare, căci ar putea crede că purtarea sa necuvenită din afară nu contează. Numirea sa în serviciu nu ar ajuta la îndreptarea comportamentului său în faţa lumii. W 11/1

9 Septembrie

„Fiule, ascultă porunca tatălui tău şi nu da uitării legea mamei tale.” – Proverbe 6:20

Măreţul Solomon, fiul împărătesc al *femeii libere* a lui Dumnezeu este cel care le spune acest proverb membrilor grupului Său, care sunt fiii lui Dumnezeu prin *femeia* Sa. Acest proverb se bazează pe prima şi a cincea din cele 10 porunci. Prima poruncă spunea că lui Iehova Tatăl trebuie să I se acorde toată slava, căci El este singurul Dumnezeu viu şi adevărat. A cincea poruncă spune că slava potrivită trebuie acordată nu numai lui Dumnezeu Tatăl, ci şi *femeii* Sale, organizaţiei Sale sfinte şi universale, căci aceasta este *soţia* Sa care ajută la împlinirea scopului Său. Dumnezeu a poruncit ca toate creaturile să Îi acorde slavă mai ales conducătorului acelei organizaţii şi anume, Fiului Său preaiubit Isus Cristos. „Toţi oamenii trebuie să-L cinstească pe Fiu aşa cum Îl cinstesc şi pe Tată. Cel care nu Îl cinsteşte pe Fiu nu-L cinsteşte nici pe Tată." – Ioan 5:23 W 2/1

10 Septembrie

„Luaţi şi mâncaţi; acesta este trupul Meu." – Matei 26:26

Când a frânt pâinea şi a spus cele de mai sus, Isus a folosit pâine nedospită de la Paşte. Pâinea, precum şi mielul fript de la Paşte, a fost supusă căldurii din timpul procesului de coacere. Acest lucru sugerează faptul că membrii Trupului lui Cristos, adică ai Bisericii Sale, vor fi supuşi unor încercări şi chinuri aprinse, în timpul cărora ei nu vor comite niciun păcat faţă de Dumnezeu, ci vor deveni şi mai uniţi în calitate de membri ai unui singur Trup, sau „bucăţi de pâine". Pâinea nedospită era necesară fiindcă făcea legătura cu Paştele şi cu plecarea din Egipt. Aceasta e simbolul necazului, fiind numită „pâinea necazului" ca urmare a separării de Egipt sau de lume. (Deuteronom 16:3) Privilegiul de a fi membri ai Trupului lui Cristos le-a fost acordat ucenicilor Săi. Faptul că ei mănâncă din pâinea de aducere aminte sugerează că, în calitate de Trup unit supus Lui, Conducătorul lor, ei vor suferi necazuri alături de El şi pentru El. Ei trebuie să îndure aceste necazuri până la moarte. W 2/15

11 Septembrie

„Dacă vreunul dintre voi pare a fi înţelept în această lume, trebuie să devină nebun pentru a fi înţelept." – 1 Corinteni 3:18

Martorilor lui Iehova nu le e ruşine să predice chiar dacă lumea ar considera acest lucru o „nebunie". În loc să se conformeze lumii, ei au început să predice, devenind astfel „nebuni" pentru a fi înţelepţi. „Căci ceea ce e considerat înţelept de către această lume e considerat o nebunie de către Dumnezeu, căci scrie că El îi prinde pe cei înţelepţi cu propria lor viclenie. Din nou, Dumnezeu ştie că gândurile celor înţelepţi sunt deşarte." (1 Corinteni 3:19, 20) Predicatorii lui Iehova cunosc valoarea muncii lor. Ei vor continua să predice Evanghelia fără încetare până la sfârşitul acestei lumi când înţelepciunea sa va fi supusă bătăliei din timpul Armaghedonului. Ei se bucură căci au şansa de a predica nu numai despre „Cristos cel răstignit", aşa cum a făcut Pavel, ci despre Cristos care acum este înscăunat în calitate de Împărat al lui Iehova în lumea cea nouă. W 6/1

12 Septembrie

„Căci nici o profeţie nu a fost făcută prin voia omului; dimpotrivă, omul a vorbit inspirat de Dumnezeu şi fiind apoi îndrumat de către Spiritul Sfânt." – 2 Petru 1:21, A.S.V.

Manifestările acestui Spirit, sau ale acestei energii active invizibile a Dumnezeului Cel Atotputernic sunt multe şi variate. Biblia aminteşte multe dintre acestea. Un exemplu de inspiraţie divină a fost când Iosif a interpretat visul profetic al faraonului. De la distanţă, Dumnezeu a acţionat, cu ajutorul energiei invizibile, asupra minţii slujitorului Său pentru ca acesta să vorbească cu o înţelegere a

lucrurilor pe care Iosif nu le putea înţelege de unul singur. De oriunde ar fi locul Său înalt şi glorios, Iehova Dumnezeu Şi-a trimis Spiritul, sau energia invizibilă direct asupra credinciosului Iosif. (2 Cronici 16:9) Însă aceasta nu a fost prima dată când Spiritul lui Iehova Dumnezeu a acţionat asupra unui om. Enoh a reprezentat un caz mult mai timpuriu de inspiraţie divină. „Şi Enoh, al şaptelea după Adam, profeţea." – Iuda 14 W 6/15

13 Septembrie

„Fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină şi se jelesc din cauza tuturor necazurilor." – Ezechiel 9:4

Prin publicarea invitaţiei făcute de către Dumnezeu prin intermediul rămăşiţei Trupului lui Cristos, oamenii de bună-credinţă sunt însemnaţi în frunte, care e locul inteligenţei, cu cunoaşterea adevărului. Acest lucru îi face să se consacreze lui Dumnezeu şi să recunoască faptul că fac parte din Împărăţie. În timpul Armaghedonului, executorii lui Iehova nu îi vor ucide pe cei care sunt însemnaţi. Odată cu trecerea anilor, pe măsură ce moartea pătrunde în rândul lor, numărul membrilor rămăşiţei credincioase scade. Numărul persoanelor de bună-credinţă cu frunţi însemnate depăşeşte deja cu mult numărul membrilor rămăşiţei. Acum, ei fac mare parte din munca de teren ce constă în anunţarea Evangheliei din casă în casă şi în organizarea de studii biblice la domiciliu. Prin mila şi binecuvântarea lui Dumnezeu, munca îndeplinită continuă să sporească şi tot mai mulţi oameni aud şi ajung să bea din apa vieţii purtătoare de adevăr. – Apocalips 22:17 W 8/1

14 Septembrie

„Va fi o zi cunoscută de către Dumnezeu şi nu va fi nici zi, nici noapte; însă se va întâmpla ca, în timpul serii, să fie lumină." – Zaharia 14:7

Este o zi extraordinară. Chiar dacă poate părea parţial întunecată din cauza persecuţiilor venite din partea duşmanului, lumina clară a adevărului lui Iehova luminează, iar binecuvântarea pe care le-a dat-o poporului Său ajută ca situaţia să nu mai fie atât de groaznică şi să nu se întunece de tot. Aceasta este o zi ca atare, căci precede domnia de 1.000 de ani a Fiului Său preaiubit. Este o zi anume pe care Iehova Şi-a rezervat-o pentru a-Şi justifica Numele. Prin urmare, aceasta este cunoscută drept „ziua lui Iehova". În acea zi, El se va ridica şi va înainta prin Împăratul Său pentru a-Şi depune mărturia cu privire la supremaţia Sa şi la suveranitatea Sa universală. Atunci, ziua se va lumina. Ziua va fi luminată de către strălucirea slavei Sale după ce va fi învins în totalitate întreaga organizaţie a lui Satan. „Iar pământul va fi plin de cunoaşterea slavei lui Dumnezeu." – Habacuc 2:14 W 9/1

15 Septembrie

„Prin urmare, luaţi seama ca voi şi întreaga turmă peste care Spiritul Sfânt v-a pus supraveghetori să hrăniţi Biserica lui Dumnezeu pe care El a câştigat-o cu propriul sânge." – Fapte 20:28, Diaglott

Vorbitorul Pavel nu a recunoscut pe niciunul dintre aceşti supraveghetori drept singurul episcop de Efes şi ca fiind un singur episcop în serviciu peste Efes şi alte oraşe sau adunări ale vreunei dioceze. Dimpotrivă, Pavel i-a recunoscut drept supraveghetori (*episkopos*) ai acelei adunări pe toţi servii adunării din Efes. El a spus că aceştia ocupau acest serviciu nu în urma votului democrat al adunării, ci ca urmare a acţiunii Spiritului Sfânt al lui Dumnezeu, adică al forţei Sale active. Acest Spirit Sfânt lucrează mereu cu un caracter Teocratic căci întotdeauna împlineşte sau execută voia lui Iehova, marele

Teocrat. După cum reiese din Cuvântul lui Dumnezeu, în acele zile în care exista o bună organizare, erau mai mulţi supraveghetori în fiecare adunare. W 10/15

16 Septembrie

„Dumnezeule, ascultă-mi rugăminţile; în cinstea şi neprihănirea Ta, Te rog să-mi răspunzi şi să nu îl aduci la judecată pe servul Tău." – Psalmi 143:1, 2

În loc să îşi rupă toate legăturile şi să îşi strice seriozitatea şi integritatea faţă de Dumnezeul Său, în loc să renunţe la slujba sa din cauza suferinţelor pe care i-o provoacă aceasta, servul se agaţă mereu de Dumnezeu, cerându-I o anumită recunoaştere aducătoare de speranţă pentru a putea fi pe mai departe servul Său. Adevărata cauză ce duce la judecată este faptul dacă servul a încheiat un legământ cu Dumnezeu prin care s-a angajat să-L slujească, dar, în inima sa, neagă acel angajament şi încalcă de bunăvoie legământul sau nu reuşeşte să-l împlinească. Adevărata problemă o reprezintă păstrarea legământului, adică împlinirea promisiunii cuiva de a acţiona conform voii lui Dumnezeu şi a Învăţătorului. Numai dacă îşi împlineşte obligaţiile stipulate în legământ în calitate de serv al Său ar putea rămăşiţa să-L roage pe Dumnezeu să-i răspundă cu credincioşie şi dreptate. Dacă rămăşiţa se leapădă de Dumnezeu, şi El se va lepăda de aceasta. – 2 Timotei 2:13 W 1/1

17 Septembrie

„Într-adevăr, cele cereşti au o anumită slavă, iar cele pământeşti au o altfel de slavă." – 1 Corinteni 15:40, Diaglott

Atât timp cât membrii Corpului sunt în trup, „Corpul lui Cristos", adică Biserica, este lumesc. În ciuda acestui lucru, acesta îşi are totuşi slava sa. El nu şi-a acordat singur această slavă, ci, cât se află pe pământ, Dumnezeu îl slăveşte acordându-i onoarea de a acţiona în calitate de ambasador al Împărăţiei. Corpul sau societatea evreilor credincioşi care au trăit înaintea lui Cristos a avut parte de slava legământului pe care l-au încheiat cu Iehova, prin cunoaşterea şi respectarea legilor, promisiunilor şi a aranjamentelor Sale. În prezent, bunul Păstor Isus Cristos Îşi adună „celelalte oi" din toate naţiunile, neamurile, popoarele şi limbile. Slava acestui corp organizat de „oameni de bună-credinţă" consacraţi este perceptibilă pe măsură ce ei primesc lumina adevărului şi o lasă să strălucească peste alţii luând parte la lucrarea de mărturisire alături de membrii rămăşiţei Corpului lui Cristos. W 4/15

18 Septembrie

„Noi toţi cei care privim slava lui Dumnezeu cu feţe descoperite suntem transformaţi la fel, din slavă în slavă." – 2 Corinteni 3:18, Diaglott

Asemenea lui Moise, aflat pe vârful muntelui în prezenţa lui Dumnezeu, dar şi asemenea Măreţului Moise aflat la dreapta Tatălui Său, martorii Săi de pe pământ nu îşi ascund faţa de slava lui Dumnezeu. Ei cer să nu existe niciun ascunziş şi admiră slava reflectată pe faţa Fiului şi Împăratului lui Iehova, adică a Mijlocitorului Isus Cristos. Acest lucru aduce o schimbare în vieţile celor care privesc astfel, căci aceştia trebuie să le transmită mai departe şi altora lumina dată de slava lui Dumnezeu. Cu cât mai mult primim din slava acestei lumini, cu atât mai mult din ea trebuie să transmitem şi noi mai departe ca să fim transformaţi tot mai mult. Minţile ne sunt reînnoite sau refăcute, chiar dacă nu poate fi percepută nici o schimbare la nivelul trupului sau al feţei. Lumina mesajului plin de slavă pe care îl transmitem mai departe e cea care produce schimbarea în noi. W 5/1

19 Septembrie

„Cine se grăbeşte ajunge să păcătuiască.” – Proverbe 19:2

O persoană consacrată, de îndată ce scapă sau termină cu ceea ce consideră a fi cerinţele minime ale slujirii lui Dumnezeu, şi-ar putea dedica timpul rămas pentru a acţiona conform unor înclinaţii egoiste, care să-i aducă plăcere. *Graba* sa nu e pe placul lui Iehova Dumnezeu. E imposibil să fii pe placul organizaţiei lui Dumnezeu, să fii unit cu fraţii tăi credincioşi şi, în acelaşi timp, să te bagi în seamă cu organizaţia diavolului sau să urmezi o cale paralelă cu aceasta. Cele două lucruri nu pot fi amestecate. Dacă picioarele cuiva au tendinţa de a se grăbi într-o direcţie ce creează nebunie în lume, dacă îşi lasă picioarele să-l poarte încolo şi-ncoace fiindcă „îi place să evadeze şi să facă altceva”, băgându-se astfel în situaţii nesigure, atunci e posibil ca, uneori, să-şi dea seama că a ales o cale ce duce la pierzare. Dacă nu ţinem cont de sfatul lui Dumnezeu, ci, în schimb, imităm calea înşelătoare a acestei lumi, nu putem căuta să obţinem protecţia Sa. W 5/15

20 Septembrie

„Mândria merge înaintea distrugerii şi un spirit arogant înaintea căderii. Mai bine e să fii umil alături de cei modeşti, în loc să împarţi câştigul cu cei mândri.” – Proverbe 16:18, 19

Când va sosi sfârşitul, dictatorii totalitari sau dictatorii încrezuţi îşi vor însuşi puterea şi banii şi vor împărţi onoruri cu ceilalţi ca nişte oameni mândri. Ierarhia religioasă şi clerul caută să obţină poziţii înalte în lume. Cei înţelepţi preferă tovărăşia celor modeşti, a celor care se smeresc, căci aceştia Îi recunosc pe Iehova şi pe Cristos drept „Stăpâniri Înalte”. Numai astfel pot căpăta cei înţelepţi favoarea şi îndurarea lui Iehova Dumnezeu, căci El se împotriveşte celor mândri. În timpul bătăliei Armaghedonului, El îi va distruge pe oamenii de pe pământ care i-au persecutat martorii, în timp ce îi va ridica în picioare pe servii Săi care au fost călcaţi în picioare şi jefuiţi, urmând a-i răsplăti cu un loc binecuvântat în lumea cea nouă. W 8/15

21 Septembrie

„Aveţi grijă să nu pierdeţi lucrurile pe care le-aţi pregătit cu multă migală, ci să primiţi o răsplată deplină.” – 2 Ioan 1:8, A.S.V.

Ultimul test al integrităţii în această lume păcătoasă se apropie de punctul culminant. Oare cei care fac parte din rămăşiţă şi însoţitorii lor de bună-credinţă îşi vor pierde aprecierea? Îşi vor lăsa oare dorinţele să revină la atracţiile egoiste ale acestei lumi, renunţând astfel la actualele privilegii de a se hrăni din adevărul Teocratic şi de a-l transmite şi altora din alte părţi? Guvernul Teocratic mai are puţin până la instaurare, iar organizaţia „lumii vechi” a lui Satan se va confrunta cu o distrugere iminentă. Trebuie făcută o alegere decisivă între Guvernul veşnic ce va domina universul lui Iehova şi sfârşitul grabnic al vechii lumi. Pentru cei care Îl iubesc cu toată inima şi din tot sufletul nu poate exista decât o singură alegere, pe care au făcut-o atunci când I s-au consacrat şi anume „căutaţi mai întâi Împărăţia lui Dumnezeu”. W 9/15

22 Septembrie

„Fiţi neprihăniţi şi nevinovaţi, fiii lui Dumnezeu, fără mustrare, în mijlocul unei... naţiuni.” – Filipeni 2:15

Martorii lui Iehova pot fi nişte servi paşnici ai lui Dumnezeu şi predicatori ai Evangheliei oriunde locuiesc şi sub orice formă de guvernare. Ei nu sunt nişte conspiratori politici periculoşi şi înarmaţi, căci activitatea lor nu are niciun scop şi niciun efect politic. Conducătorii lumeşti nu trebuie să se teamă de activitatea lor desfăşurată liber. În acelaşi timp, niciunul dintre aceşti conducători nu are niciun drept să le pună piedici, căci ei se află sub o conducere şi o autoritate mai mare decât aceştia. Trimiţându-i aşa cum a fost trimis şi Isus, precum nişte oi neînarmate şi neajutorate în mijlocul lupilor, El nu a intenţionat să-i transforme într-o pradă pentru oamenii pământeşti păcătoşi, ci i-a trimis având cu ei adevărata putere şi apărare. Puterea şi apărarea aceasta se găsesc în Dumnezeu, precum şi în Spiritul şi în Cuvântul Său. Isus i-a avertizat cu privire la ceea ce vor avea de înfruntat din partea oamenilor, arătându-le astfel că trebuie să fie curajoşi şi să se încreadă în Dumnezeu. W 12/15

23 Septembrie

„V-aţi curăţat sufletele supunându-vă adevărului primit de la Spirit dintr-o iubire sinceră." – 1 Petru 1:22

Astfel, Petru spune că cei născuţi din Spirit trebuie să se supună adevărului primit de la Spirit pentru a-şi păstra vieţile pure şi pentru a avea o dragoste pură. Acest lucru se potriveşte cu faptul că, înainte ca o persoană să se nască şi să primească Spiritul lui Dumnezeu, mai întâi trebuie să asculte şi să creadă adevărul. Isus a adus adevărul şi a spus că El este Calea, Adevărul şi Viaţa. Din moment ce apa e folosită pentru a reprezenta adevărul, datorită puterii sale de curăţare, iată ce scrie (1 Ioan 5:6-8 A.S.V.): „Iată-L pe cel care a venit prin apă [adevăr] şi sânge, adică Isus Cristos; ... sunt trei care aduc mărturie: spiritul, apa şi sângele, iar cele trei elemente sunt una." Prin urmare, Spiritul, forţa activă a lui Iehova, nu e oferit fără Cuvântul plin de adevăr al lui Dumnezeu. Acţionând contrar celor spuse în Cuvânt şi adevărului, noi lucrăm împotriva spiritului adevărului şi vom fi dojeniţi pentru acest lucru. – Efeseni 4:30 W 7/15

24 Septembrie

„El a turnat mană peste ei ca să aibă ce mânca şi le-a dat hrană din cer." – Psalmi 78:24, A.S.V.

Poate că nu-i vedem mereu pe membrii organizaţiei Sale pe care Tatăl îi foloseşte ca să împartă hrana spirituală. Deseori, Dumnezeu foloseşte membrii invizibili ai organizaţiei Sale, precum serafimii, heruvimii şi îngerii aflaţi sub comanda lui Isus Cristos, pentru a ne transmite nouă informaţiile, sfaturile şi îndrumările necesare. În pustiu, israeliţii nu i-au văzut pe cei invizibili folosiţi de către Dumnezeu pentru a produce mana cu care s-au hrănit timp de 40 de ani. Însă ei ştiau că acest lucru reprezenta o împlinire a Cuvântului Său, aşa că l-au primit şi s-au hrănit cu acesta. (Exodul 16:13-35) Dacă hrana sau învăţătura spirituală e oferită prin organizaţia Sa, atunci, fie că vedem sau nu mijlocul prin care ne e oferită, noi cinstim organizaţia „mamă" acordând cea mai mare atenţie acestei hrane şi hrănindu-ne la masa *ei*. W 2/1

25 Septembrie

„Şi iată că sunt viu pentru totdeauna. Amin. Deţin cheile iadului şi ale morţii." – Apocalips 1:18

După venirea Sa la templu în anul 1918, Isus Cristos a început abolirea morţii şi a iadului, care sunt acum pe cale de dispariţie. Cum? Prin ridicarea membrilor credincioşi ai Corpului Său, care dormeau somnul de moarte până la venirea Sa la templu. Când ultimul membru al rămăşiţei credincioase îşi va fi terminat slujirea pe pământ, iar Isus Cristos îl va fi înviat instantaneu din morţi ca

să domnească alături de El, atunci moartea inamică va fi desfiinţată complet, va fi nimicită, fără putere şi distrusă în ceea ce-i priveşte pe membrii Corpului lui Cristos. (Apocalips 2:11) Acest lucru nu se va întâmpla după încheierea celor 1.000 de ani de domnie a lui Cristos, căci cei 144.000 de membri ai Corpului Său vor trăi şi vor conduce alături de El timp de 1.000 de ani, cât timp Satan va fi legat. Prin urmare, ei iau parte alături de El la prima înviere pentru a primi viaţa nemuritoare ce va înfrânge puterea celei de-a doua morţi. W 4/1

26 Septembrie

„Voi sunteţi lumina lumii... Lăsaţi-vă lumina să strălucească înaintea oamenilor." – Matei 5:14, 16

Actuala rămăşiţă credincioasă a lui Dumnezeu alcătuită din cei consacraţi şi unşi *trebuie* să fie martorii Săi, să reflecte slava Sa, aşa cum a făcut Isus Cristos pe pământ şi cum o mai face şi acum în cer. El, Mijlocitorul nostru, a îndepărtat vălul necunoaşterii, dezvăluindu-ni-L şi prezentându-ni-L pe Iehova Dumnezeu. Noi trebuie să strălucim. Slava lui Dumnezeu este dezvăluită acum prin intermediul Evangheliei referitoare la viitoarea Sa Împărăţie, care Îi va justifica Numele pentru totdeauna. Slava Sa străluceşte prin „glorioasa Evanghelie a lui Cristos, care este reflectarea lui Dumnezeu." Strălucirea sa este „lumina cunoaşterii slavei lui Dumnezeu reflectată pe chipul lui Isus Cristos.", Măreţul Moise. Noi trebuie să reflectăm această glorie reţinându-ne să rostim predici despre noi, şi să vorbim despre gloria lui Iehova şi a Împărăţiei Sale prin Fiul Său. Făcând aşa suntem martorii Săi. 2 Corinteni 4:4-6 W 5/1

27 Septembrie

„Mulţimea mixtă de oameni ce se afla printre ei a început să poftească: şi copiii Israelului s-au pus pe plâns." – Numeri 11:4

„Mulţimea" actuală e supusă aceloraşi teste de rezistenţă şi dovezi ale credinţei la fel ca cele la care a fost supusă şi rămăşiţa. Pentru ei, este dezastruos să privească înapoi la lume, adică Egiptul simbolic, şi la plăcerile oferite de aceasta la care ei au renunţat, ca apoi să cârtească din cauza faptului că drumul pe care merg acum spre lumea cea nouă este dificil. Poporul lui Iehova are dreptul să primească hrana necesară la vremea stabilită de El. Însă nu au niciun drept să se plângă şi să protesteze la adresa aprovizionării oferite de El, comparându-şi situaţia cu cea în care se află lumea şi preţuind mai mult bunurile materiale decât întreţinerea, drepturile şi libertatea spirituală de care se bucură. Gruparea de „străini" nu are niciun drept să stârnească plângeri şi nemulţumire împotriva lui Iehova şi a Măreţului Său Moise, aşa cum a făcut mulţimea mixtă în pustiu. W 11/15

28 Septembrie

„Afară sunt câini, vrăjitori, desfrânaţi, ucigaşi, idolatri şi alţii care iubesc şi făuresc minciunile." – Apocalips 22:15

În afara templului Împărăţiei nu se găseşte decât întuneric lumesc şi o soartă alături de cei care scrâşnesc din dinţi, plâng şi jelesc. Numai asta le aşteaptă pe „fecioarele" care dau uitării asocierea cu serviciul unit alături de rămăşiţa care rămâne credincioasă lui Iehova şi Cristosului Său. Fie ca pe cât de multe fecioare posibil să rămână credincioase. Deşi sunt mult mai mulţi decât cei 144.000 din clasa „miresei", totuşi după ce testul în curs al integrităţii i-a cernut chiar pe mulţi din clasa „fecioarelor", cei care vor îndura până la justificarea finală a lui Iehova de la Armaghedon vor alcătui o ‚mulţime mare pe care nici un om n-o poate număra'. Pentru credincioșia lor, aceștia își vor fi asigurat mântuirea și viaţa veşnică în Paradisul de pe pământ sub conducerea Împăratului Său. W 10/1

29 Septembrie

„Spiritul Sfânt arată prin asta că drumul spre locul sfânt nu a fost dezvăluit atât timp cât primul cort era încă în picioare." – Evrei 9:8, A.S.V.

Nimic din întreaga Scriptură nu arată că cei credincioşi din vechime peste care s-a pogorât Spiritul, atât bărbaţii cât şi femeile de până la Ioan Botezătorul, ar fi primit vreo chemare cerească după ce sfânta forţă activă a lui Dumnezeu i-a desemnat drept servii Săi. Acestora nu li s-a acordat niciun drept la o viaţă în cer. Lor nu le-a fost adusă la cunoştinţă niciun fel de nădejde de a ajunge în cer şi nici nu au fost puşi pe calea ce duce la o viaţă în cer. Cea mai bună perspectivă pe care au primit-o e aceea de a se bucura de „o mai bună înviere" la o viaţă veşnică pe un pământ îmbunătăţit sub conducerea lui Cristos. Nu e ca şi cum ei nu s-ar fi încadrat să primească toate acestea dacă li s-ar fi acordat această şansă, însă atunci nu era încă timpul stabilit de Dumnezeu ca Spiritul Său să acţioneze asupra creaturilor umane pentru o moştenire cerească. W 6/15

30 Septembrie

„După aceea, Îmi voi revărsa Spiritul peste toate făpturile." – Ioel 2:28

Împlinirea definitivă a acestui lucru nu se referă la faptul că rămăşiţa credincioasă a lui Dumnezeu, născută din Spirit, nu a fost unsă atunci când fiecare dintre membrii săi s-a născut spiritual înainte de anul 1919. Botezul cu Spiritul a avut loc de-a lungul tuturor secolelor de după Rusaliile din anul 33 d.H. pentru toţi cei care au înţeles adevărul Cuvântului Său şi care s-au consacrat pe deplin lui Dumnezeu prin Cristos, fiind astfel „născuţi din apă şi spirit". Prin urmare, evenimentul ce a avut loc în anul 1919 a însemnat faptul că Spiritul, sau forţa activă ce a trezit la viaţă, ce a oferit energie, a lui Dumnezeu a fost revărsată peste rămăşiţa unsă a Sa pentru a o aduce la viaţă din nou în slujba Sa. Această renaştere le-a reînnoit privilegiile şi responsabilităţile ungerii lor. Apoi a urmat anul 1922 ce a fost marcat de o altă mare adunare la sfârşitul verii. Atunci, Spiritul de favoare al lui Dumnezeu s-a revărsat peste poporul Său ca să-i pregătească pentru lucrarea pe teren. W 8/1

1 Octombrie

Iehova a devenit rege. – Psalmi 97:1, Psalmii Rotherham

Iehova Teocratul a început să domnească prin Christos Isus. El domneşte cu pace şi binecuvântare faţă de cei din rămăşiţa Sa binevoitoare şi supusă şi faţă de însoţitorii lor. El domneşte printre diverşii lui duşmani de pe pământ prin forţa stăpânirii Lui irezistibile. Teocraţia este aici pentru a rămâne! Doar prin ea oamenii binevoitori de pe pământ se vor putea bucura de o pace durabilă. În anii postbelici este inevitabil ca Teocraţia să fie pusă faţă în faţă cu organizaţia lumească a lui Satan Diavolul pentru colaborarea internaţională a naţiunilor. Atunci, cel mai bine este ca poporul consacrat ai lui Dumnezeu să fie acoperit cu armura teocratică şi să acţioneze în interiorul unei organizaţii şi a unui aranjament Teocratic sigur. Adepţii religiei vor lupta împotriva lor cu toţi aliaţii lor de după război, dar vor pieri. Ceea ce este Teocratic va supravieţui şi va ajunge în noua lume dreaptă. *W 11/1*

2 Octombrie

Acum ştiţi ceea ce opreşte,... doar că este unul ce opreşte acum, până când va fi înlăturat. Apoi va fi dezvăluit cel nelegiuit. – 2 Tesaloniceni 2:6-8, A.S.V.

Vărsarea spiritului sfânt din şi de după 1919 nu înseamnă că Mângâietorul, spiritul sfânt nu a fost înlăturat din cauza clasei „omului nelegiuirii”, permiţând descoperirea clasei de religioşi „fiul pierzării”. Manifestarea deplină şi completă a acelei clase sau „omul fărădelegii”, incluzând atât clericii „creştinătăţii” cât şi clasa „servului rău”, are loc în timpul sfârşitului, din 1914 încoace, când cei din clasa „servului rău” se manifestă şi se alătură celor religioşi. Dacă spiritul sfânt este îndepărtat de la ei atunci nu mai este nici o putere care să-i oprească să se arate cu îndrăzneală şi să arate spiritul Diavolului. Dar spiritul sfânt nu se depărtează de cei din rămăşiţa credincioasă. *W 8/15*

3 Octombrie

Domnul se va lupta pentru voi şi voi veţi avea pacea. ...Spuneţi-le copiilor lui Israel să meargă înainte. – Exodul 14:14, 15.

Iehova ne porunceşte deci prin Mai Marele Său Moise. Iar cei credincioşi aşa vor face. Nu avem de ce să ne temem de Marea Roşie a Armaghedonului. Martorii lui Iehova şi mulţii lor însoţitori vor trece prin acea bătălie înroşită a Armaghedonului şi vor ieşi de partea cealaltă, în Noua Lume a neprihănirii. Armatele egiptene conduse de demoni, care merg înainte în mod nesăbuit împotriva martorilor lui Iehova, vor intra în Marea Roşie a Armaghedonului, dar nu vor mai ieşi din ea în viaţă. Întreaga lume a lui Satan va fi înghiţită în distrugere. Apoi, pe malurile libertăţii Lumii Noi, tot poporul salvat al lui Iehova, sub Mai Marele Moise Isus Cristos, vor cânta laude pentru Cel care obţine victoria, „Iehova al Oştirilor, puternic în luptă.” *W 2/15*

4 Octombrie

Acum, când au văzut curajul lui Petru şi al lui Ioan şi au văzut că erau oameni neînvăţaţi şi ignoranţi [oameni needucaţi, fără vreun avantaj (Goodspeed)], s-au minunat. – Fapte 4:13.

Politicienii şi afaceriştii învăţaţi, care strigă după „mai multă religie”, se comportă ca grecii din antichitate şi „caută înţelepciune” şi educaţie superioară în lucrurile acestei lumi. Ei şi aliaţii lor, clericii, îi batjocoresc pe martorii lui Iehova pentru că aceştia nu se laudă cu înţelepciunea acestei lumi, ci sunt din clasa de creştini despre care Pavel spune că Dumnezeu a ales-o să o cheme la serviciu. Mulţi dintre martorii lui Iehova sunt ca Petru şi Ioan, care au predicat cu curaj înaintea Curţii Supreme Evreieşti. Pavel nu era un om needucat, dar a refuzat totuşi să le facă pe plac grecilor arătându-şi înţelepciunea lumească. El a vorbit şi a scris în greaca comună a oamenilor de rând, în loc să folosească greaca literară. *W 6/1*

5 Octombrie

Şi voi face duşmănie între tine şi femeie, şi între sămânţa ta şi sămânţa ei. – Geneza 3:15.

Femeia este chiar „femeia” lui Dumnezeu, sfânta Sa organizaţie universală. Acea organizaţie a rămas credincioasă lui Dumnezeu şi a ajuns deci în duşmănie cu Satan şi cu sămânţa lui organizată. Dumnezeu a prezis că unul dintre membrii din organizaţia Lui cerească va fi adus în faţă şi îl va distruge pe Satan şi organizaţia lui şi va executa astfel în totalitate duşmănia Lui faţă de astfel de opozanţi răi de-ai lui Dumnezeu. Sămânţa promisă este, înainte de toate, Cristos Isus. Adepţii lui credincioşi sunt luaţi de printre oameni şi devin membrii ai organizaţiei universale a lui Dumnezeu. „Femeia” lui Dumnezeu este deci mama unui Eliberator, Cel promis care aduce libertatea. Acest lucru arată că *femeia* lui Dumnezeu nu a cedat niciodată insistenţelor lui Satan şi nici nu a ajuns să-l

slujească. Ea este o „femeie liberă” şi eliberează copiii, care sunt folosiţi să îi elibereze pe alţii din sclavie. *W 1/15*

6 Octombrie

Pe cine a chemat a şi confirmat: iar pe cine a confirmat a şi glorificat. – Romani 8:30.

Cei din rămăşiţa aleasă, pe care Dumnezeu i-a adunat în unitatea înţelegerii şi serviciului din 1918, au fost împrăştiaţi în timpul Primului Război Mondial şi au fost aduşi într-o condiţie de frică şi lipsă de activitate. Dar acum Dumnezeu i-a confirmat în spirit prin judecata Lui favorabilă prin judecata de la templu şi i-a glorificat cu privilegiile glorioase de astăzi ale slujirii ca martori şi ambasadori pentru El. Acuzaţiile false pe care le prezintă lumea împotriva lor în tribunalele lumeşti nu contează în faţa lui Dumnezeu; pentru că El îi judecă pe cei din rămăşiţă aleasă după credinţa lor. Ei trebuie totuşi să se conformeze reprezentării Căpeteniei, alese şi credincioase, Cristos Isus, rămânând credincioşi lui Dumnezeu până la sfârşit, chiar şi de-a lungul bătăliei de la Armaghedon. Acest lucru înseamnă multă suferinţă pentru ei, dar Dumnezeu va face dreptate la Armaghedon. – Luca 18:7, 8. *W 7/15*

7 Octombrie

Şi Iehova va fi Rege peste tot pământul: în acea zi Iehova va fi unul, iar numele său va fi unul. – Zaharia 14:9, A.S.V.

Acum, în această zi, este adevărat că Iehova este „Rege peste tot pământul”, pentru că şi-a însuşit puterea care i se cuvine să domnească aici şi în tot universul. ŞI DOMNEŞTE! Pe tot pământul unde există oameni credincioşi ei mărturisesc că El domneşte prin Regele Său uns, Cristos Isus, şi îi recunosc pe Iehova Dumnezeu şi pe Regele Lui ca „Stăpâniri Înalte”. Ei se supun acestora care „deţin stăpânirea” şi se supun lor mai degrabă decât oamenilor. (Romani 13:1; Fapte 5:29) Înainte de sfârşitul zilei Armaghedonului, Satan şi toţi demonii lui vor vedea cum toţi regii lor agenţi de pe pământ vor fi distruşi de „fapta Sa nemaiauzită” a lui Iehova şi cum doar Iehova va continua să stăpânească ca „Rege peste tot pământul”. Există doar ‘un Iehova’. Doar unul poartă Numele de Iehova. *W 9/1*

8 Octombrie

Faceţi din toate naţiunile discipoli, botezându-i în Numele Tatălui. – Matei 28:19, Diaglott.

Numele Tatălui, Iehova, este pentru poziţia Lui de stăpânire universală, precum şi pentru scopul Lui pentru care stăpâneşte creaţia. Atunci, a fi botezat „în Numele Tatălui” înseamnă să fii scufundat în apă ca recunoaştere totală şi angajament faţă de faptul că Iehova este Suveranul Universal, Cel care deţine stăpânirea şi faţă de care cel botezat, din raţiune şi înţelepciune şi drept, ar trebui să fie complet supus şi ascultător. Botezul în Numele Lui înseamnă că cel care simbolizează consacrarea lui faţă de Tatăl şi-a dat cuvântul de nestrămutat să trăiască de atunci înainte pentru îndeplinirea scopului lui Iehova şi că i-a luat partea lui Iehova în legătură cu marea problemă a stăpânirii universale. *W 12/15*

9 Octombrie

Vei fi numită cu un nume nou. – Isaia 62:2.

O femeie măritată ia numele soţului ei. Iar dacă *ţara* rămăşiţei lui Dumnezeu era acum „măritată” cu Iehova Dumnezeu, ea ar trebui să poarte Numele Lui; iar dacă Lui îi plăcea de ea atunci nu divorţează de ea, iar Numele Lui era în continuare ataşat ei. Rămăşiţa credincioasă nu se poate distinge de cei religioşi doar prin numele de *creştin*, aceştia folosindu-l greşit aplicându-şi-l. În mod excepţional, gura lui Dumnezeu i-a adresat acum multă vreme aceste cuvinte rămăşiţei: „Voi sunteţi martorii Mei, spune Iehova, şi servul pe care L-am ales.” El le-a atras acum atenţia asupra acestei denumiri profetice. Astfel că respectând Isaia 62:2 rămăşiţa a recunoscut în anul 1931 numele de *martorii lui Iehova* şi a ales cu inteligenţă să fie numită cu acest nume pentru că a venit din gura lui Dumnezeu. Acest lucru a arătat că erau membri ai organizației măritate cu Iehova Dumnezeu şi că ţara lor este roditoare cu mărturia sau martorii pentru Numele şi Împărăția Lui. *W 2/1*

10 Octombrie

Noi nu vom dormi toţi, ci vom fi toţi schimbaţi într-un moment, într-o clipită. – 1 Corinteni 15:51, 52.

Este necesar ca rămăşiţa corpului lui Cristos să moară, fie din cauza violenţei lui Satan sau din cauze naturale; pentru că „ceea ce este însămânţat nu încolţeşte dacă nu moare mai întâi”. Ei trebuie să fie credincioşi chiar până la moarte. (1 Corinteni 15:36; Apocalips 2:10) Ei trebuie să fie înmormântaţi precum Cristos, îndeplinind până la capăt legământul cu Iehova Dumnezeu. Dar când mor, în timp ce „ultima trâmbiţă” răsună mesajul glorios, aceşti credincioşi care îşi încheie cursul pământesc nu dorm în morminte, aşa cum au fost obligaţi ceilalţi membrii să facă până în 1918. După ce Isus a venit la templu şi i-a judecat pe cei credincioşi până la moarte, i-a ridicat la viaţă într-un moment sau într-o clipită. Astfel că ei sunt schimbaţi instantaneu la viaţa în spirit, în neputrezire, în glorie, în putere, fără nici un moment de somn al morţii. *W 4/15*

11 Octombrie

În timp ce suntem implicaţi în acest serviciu, după ce am avut parte de îndurare, nu ne descurajăm... ci prin afirmarea clară a adevărului ne recomandăm conştiinţelor omeneşti înaintea lui Dumnezeu. – 2 Corinteni 4:1, 2, Weymouth.

Dumnezeu s-a îndurat de noi, acordându-ne această lucrare sau serviciu. Aceasta este o cauză ce ne încurajează şi ne păstrează neînfricaţi, ca să nu fim fricoşi în faţa celor care contestă însărcinarea noastră de la Dumnezeu. În mod rezonabil, dacă am fost favorizaţi prin îndurare cu ceva lumină peste Cuvântul lui Dumnezeu, suntem pe deplin obligaţii să o transmitem şi celorlalţi. Nici o autoritate umană nu are nici un drept să ne spună să acoperim lumina şi să o umbrim în faţa celorlalţi. Oamenii ascund prin înşelăciune lucrurile de care se ruşinează. Noi nu avem nici un motiv să ne ruşinăm pentru că mesajul şi lucrarea noastră sunt drepte şi adevărate. Aşa că putem să îi permitem gloriei depline a luminii să strălucească; pentru că nu este o iluzie şi nici nu este ceva ruşinos, ci este o adevărată călăuză. *W 5/1*

12 Octombrie

Binecuvântaţi fie acei servi pe care stăpânul îi găseşte supraveghind atunci când vine. – Luca 12:37.

Cei treji nu sunt cei care îl lasă pe Domnul să aştepte la uşă şi răspund cu întârziere bătăii Lui, care semnifică prezenţa Lui la templul de judecată. Ei nu îl lasă să aştepte până sunt pregătiţi, în acelaşi timp gândindu-se la alte lucruri şi alergând cu naţiunile după lucrurile pe care le caută acestea. Ei nu spun, ‘Mai este mult până la încheiere şi, potrivit înţelegerii actuale a cronologiei Bibliei, şase mii de

ani de istorie umană se vor sfârşi în anii şaptezeci, iar până atunci mai este mult timp de slujire a Domnului, în mod continuu şi deplin.' Nu; observatorii şi servii credincioşi nu îşi fac griji din cauza cronologiei, indiferent dacă este a doua sau a treia gardă a nopţii sau chiar dacă prelungirea aparentă a timpului este de încă o zi, până mâine. Ei sunt cu ochii şi inima pe Împărăţia lui Iehova şi nu pe timpul arătat de ceas. *W 9/15*

13 Octombrie

Domnul este la putere: lumea este stabilită şi nu se va clătina. – Psalmi 96:10.

Mandatul divin va fi reînnoit, şi anume să „fiţi roditori şi să umpleţi pământul şi să îl supuneţi". Mulţimea de supravieţuitori ai Armaghedonului va îndeplini acest mandat supus „noilor ceruri" de deasupra, adică a Împărăţiei. Organizaţia conducătoare vizibilă, care îl va reprezenta pe Regele ceresc, va fi formată din oamenii credincioşi din timpurile străvechi dinainte de Cristos, oameni care a crezut promisiunea lui Dumnezeu în legătură cu o lume nouă şi au aşteptat cu nerăbdare stabilirea ei. Ei s-au considerat străini şi s-au considerat din afara acestei lumi rele din prezent. Aceşti profeţi din vechime şi martori drepţi de-ai lui Iehova Dumnezeu vor constitui „noul pământ". Acest nou pământ va fi într-o unitate completă cu noile ceruri şi le va reprezenta cu credincioşie, în totalitate. Deci, va fi o Lume Nouă. *W 5/15*

14 Octombrie

Voi care m-aţi urmat, la reinviere spirituală, când Fiul omului va sta pe tronul gloriei Sale veţi sta şi voi pe doisprezece tronuri judecând cele douăsprezece seminţii ale Israelului. – Matei 19:28.

În timpul domniei lui Solomon, când era credincios şi înţelept în faţa lui Dumnezeu, pe care l-a reprezentat pe tron, nu exista frică şi insuficienţă în acea naţiune Teocratică. Era aşa în special pentru că exista atunci libertatea la închinarea faţă de Iehova Dumnezeu de către toate cele doisprezece seminţii ale Israelului. „Iuda şi Israelul erau mulţi, precum nisipul de pe malul mării, mâncând şi bând şi fiind bucuroşi. Iar Iuda şi Israelul trăiau în siguranţă." (1 Regi 4:20, 25) Întrucât Solomon a prefigurat Conducătorul promis, acea perioadă fericită a celor douăsprezece seminţii ale Israelului aflate sub conducerea Regelui Solomon au prefigurat condiţia binecuvântată a oamenilor credincioşi şi supuşi de pe pământ, aflaţi sub conducerea Regelui ceresc al lui Iehova, toate acestea ca rezultat al refacerii lumii. *W 3/1*

15 Octombrie

Dumnezeu... ne-a făcut capabili să fim servi într-un legământ nou – nu al vreunui înscris, ci al spiritului, pentru că scrisul omoară, dar spiritul dă viaţă. – 2 Corinteni 3:5, 6, Rotherham.

Spiritul lui Dumnezeu, care a venit peste adepţii lui Cristos la Rusalii, a confirmat statutul lor de la Dumnezeu. Acesta nu doar le-a permis să predice vestea bună în limbi străine, dar le-a şi deschis Scripturile şi i-a ajutat să acţioneze potrivit Cuvântului lui Dumnezeu. Legea legământului îi arătase condamnaţi la moarte, dar spiritul lui Dumnezeu care le-a fost oferit acum după noul legământ era pentru viaţă. Le-a permis să transmită vestea bună a vieţii. Noul legământ are scopul de a lua dintre naţiunile acestei lumi un „popor pentru Numele Lui". Atunci, aşa cum se cuvine, Mediatorul noului legământ a fost Martorul principal pentru Numele lui Iehova. Toţi adepţii care ajung în legământul pe care El îl mediază, trebuie să fie, de asemenea, martorii lui Iehova. *W 5/1*

16 Octombrie

Pentru că trebuie să domnească, până când îi pune pe toţi duşmanii la picioarele Sale. Ultimul duşman care va fi distrus este moartea. – 1 Corinteni 15:25, 26.

Distrugerea morţii nu va fi realizată până când toţi cei care sunt în morminte, numai din cauza greşelii lui Adam din Eden, vor fi aduşi înainte, supuşi beneficiilor sacrificiului răscumpărării lui Cristos şi susceptibili dreptăţii. Acest lucru le va deschide calea către viaţa veşnică, dacă vor să o ia pe această cale. Sub conducerea lui Cristos moartea care a venit de la Adam va fi distrusă complet. Venirea lui Cristos Isus în Împărăție, ca Cel care are dreptul să conducă, marchează începutul „prezenţei" Lui. Ca Rege şi Judecător El îşi întoarce faţa şi atenţia către acest pământ şi către stabilirea neprihănirii pe el, prin înlăturarea tuturor lucrurilor rele. Deci, devine prezent pe pământ. Prezenţa lui va continua până la distrugerea morţii. *W 4/1*

17 Octombrie

Aceste şase oraşe vor fi un refugiu atât pentru copiii lui Israel cât şi pentru străin. – Numeri 35:15.

Această asigurare a prefigurat dreptul pe care Iehova l-a hotărât ca aparţinând clasei de „străini" de astăzi. Pentru a scăpa de distrugerea de la Armaghedon, care va păta lumea de sânge, ei trebuie să renunţe la tot şi să meargă repede în organizaţia Teocratică a lui Iehova sub Cristos Marele Preot şi trebuie să rămână în ea. Ei trebuie să rămână acolo pentru totdeauna întrucât Cristos Isus este fără de moarte şi sălăşluieşte ca Mare Preot al lui Dumnezeu pentru totdeauna şi stă pe tronul Împărăției. Dispreţuirea refugiului lui Dumnezeu şi renunţarea la păstrarea poziţiei de partea organizaţiei lui Teocratice înseamnă un singur lucru: Aceşti oameni care nu sunt recunoscători devin iar vinovaţi de sângele lumii, ca rupere a legământului Său veşnic. Aşadar, în cele din urmă ei trebuie să ia parte la suferinţa lumii lui Satan prin intermediul sabiei Executorului puternic al lui Iehova, Cristos Isus, la Armaghedon. *W 12/1*

18 Octombrie

Îţi trimiţi spiritul, ele sunt create: şi înnoieşti faţa pământului. - Psalmi 104:30.

Iehova este mai departe Marele Spirit, care este „Tatăl spiritelor". El este marele Producător al mulţimii de creaturi spirituale care locuiesc pe tărâmurile cereşti nevăzute şi peste care singurul Său Fiu, Cristos Isus, este Căpetenie. Din cauză că forţa activă pe care Iehova o foloseşte pentru a-şi îndeplini voinţa perfectă este invizibilă, dar produce totuşi rezultate vizibile sau perceptibile pentru om, acea forţă activă este numită de asemenea *spirit*. Pentru că întotdeauna este folosit pentru un scop sfânt sau drept, este numit „spiritul" Său „sfânt". Acesta este un singur spirit sfânt, care este folosit de El prin tot universul, cu multe şi diferite manifestări. Acel spirit al lui Dumnezeu a fost trimis prin spaţiu să realizeze acţiunea de pregătire a acestui pământ, pe post de casă pentru om. Când a apărut omul, forţa vieţii sau spiritul care a emanat de la Iehova Dumnezeu l-a făcut pe om să trăiască, forţa vieţii fiind susţinută prin respiraţie. *W 8/1*

19 Octombrie

Există un spirit în om: iar inspiraţia de la cel Atotputernic le oferă înţelegere. – Iov 32:8.

Când tânărul Elihu a fost inspirat să îi acuze pe cei trei falşi mângâietori care au încercat să distrugă integritatea lui Iov, Elihu a rupt tăcerea cu cuvintele de mai sus. Spiritul inspiraţiei lui Iehova

era peste profeţii credincioşi din vechime, pentru a avertiza despre oamenii care încălcau legământul lui Dumnezeu. (Neemia 9:30; Zaharia 7:12) Au trecut mai bine de treizeci şi cinci de secole de atunci, dar acelaşi „Tată al spiritelor” trăieşte. El, care a putut să folosească bărbaţi şi femei acum multă vreme prin operarea spiritului Său sfânt, bărbaţi şi femei care nu aveau nici o perspectivă a vieţii în cer, ci a căror aşteptări erau ale vieţii veşnice pe pământ, în Lumea Nouă; aceeaşi mare Sursă a spiritului sfânt poate să îl folosească în legătură cu persoanele binevoitoare credincioase, care trăiesc astăzi. – Evrei 12:9. *W 6/15*

20 Octombrie

Deveniţi servi ai lui Dumnezeu. – Romani 6:22.

Organizaţia Teocratică trebuie să opereze potrivit Celui Suprem, Iehova, şi nu potrivit voinţei democratice a oamenilor. Oamenii nu sunt conducătorii supremi, iar reprezentanţii lor nu sunt nişte simpli slujitori ai oamenilor, ca să primească însărcinările lor de la astfel de oameni. În partea vizibilă a organizaţiei Teocratice de pe pământ toţi membrii ei sunt servii Celui Prea Înalt Dumnezeu, ca să Îi facă voinţa, aşa cum au promis. Oricare dintre fraţi care au însărcinări şi responsabilităţi de a realiza o lucrare specială nu sunt slujitorii oamenilor şi nu sunt supuşi ordinelor lor, ci sunt servii Domnului Dumnezeu, Teocratul. Ei sunt responsabili în faţa Lui şi fie reuşesc sau dau greş în faţa Lui. Deci, poporul Său consacrat este un mare corp de servi, implicat în slujirea lui Dumnezeu şi a lui Cristos. *W 10/15*

21 Octombrie

Arătaţi-vă cetăţeni demni de vestea bună a lui Cristos,... fiind stăruitori cu un singur spirit, un singur scop, luptând cot la cot. – Filipeni 1:27, Goodspeed.

Teocraţia tipică a fost doar peste evrei; Teocraţia adevărată va fi peste toate popoarele. Nu va da greş niciodată pentru că nu este umană, nefiind nici a oamenilor, nici realizată de ei, ci fiind cerească, perfectă, total incoruptibilă de religie sau egoism. Acţiunea de a crea discipoli din toate naţiunile are ca scop aducerea acelor persoane ale naţiunilor, care chiar devin discipoli, în armonie cu Teocraţia glorioasă a lui Iehova prin Cristos. Eforturile martorilor lui Iehova printre toate naţiunile nu au ca scop stabilirea unui om pe pământ ca autoritate spirituală principală asupra tuturor credincioşilor de pe pământ. Un astfel de conducător religios pe pământ nu poate fi şi nu este legătura strânsă a tuturor creştinilor adevăraţi. Discipolii adevăraţi îl urmează pe Cristos Isus şi, deci, El este Conducătorul şi Căpetenia lor, chiar dacă El este invizibil în ceruri. Aderarea noastră faţă de El, ca Rege uns al lui Iehova, este legătura fixă. *W 12/15*

22 Octombrie

Pentru că de fiecare dată când mâncaţi din această pâine şi beţi din acest pahar, atrageţi atenţia asupra morţii Domnului. – 1 Corinteni 11:26.

Sângele jertfei pentru păcat nu a fost băut, ci a fost stropit pe capacul ispăşirii în locul din Sfânta Sfintelor. Corpurile de carne ale jertfei pentru păcat nu au fost mâncate de preoţi sau leviţi, ci au fost duse în afara taberei şi au fost incinerate. (Evrei 13:11-13) Sângele a realizat ispăşirea, când a fost stropit pe capacul ispăşirii; puterea ispăşirii nu a stat în corpurile care au fost incinerate. Aşa că mâncarea pâinii fără sânge a comemorării nu poate reprezenta justificarea pentru păcat prin sacrificiul de ispăşire al lui Isus. Aceasta ilustrează facerea voinţei lui Dumnezeu prin Cristos, după ce membrul

trupului lui Cristos a fost îndreptăţit de păcat, prin credinţă în sângele Său, şi apoi îndură necazuri în carne pentru că face aşa. Mâncatul şi băutul de la comemorare reprezintă deci răspunderea la cerinţele pe care le-a stabilit Iehova Dumnezeu în Cristos Isus pentru obţinerea intrării în Împărăţie. *W 2/15*

23 Octombrie

Un ambasador credincios este tămăduire. – Proverbe 13:17.

O persoană căreia i-a fost dată o funcţie de serviciu în organizaţia lui Dumnezeu trebuie să continue cu ceea ce are de făcut până când Dumnezeu schimbă acest lucru. Dacă se bazează pe priceperea lui şi crede că i-ar plăcea să facă altceva ce îl atrage şi face el singur această schimbare, ar putea provoca diviziune în organizaţie pentru o vreme. O ilustrare în acest sens apare în cazul lui Ioan, al cărui prenume a fost Marcu. (Fapte 12:12, 25; 13:1-5; 15:36-41) Numai după ce Marcu s-a dovedit din nou demn, după o îndelungată demonstraţie de credinţă, astfel obţinând din nou încrederea lui Pavel. Ţinând seama de toate acestea, cel mai bun curs ar fi ca o persoană să nu rişte nimic în relaţia ei cu organizaţia lui Dumnezeu. Pentru unitate, pace şi realizarea îndatoririi de martor fără întrerupere, un serv credincios în totalitate îşi va respecta însărcinarea. *W 5/15*

24 Octombrie

Mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi. – Matei 22:14.

Ultima comunitate a societăţii bisericii nu va fi îngrămădită sau aglomerată. Mulţi s-au consacrat şi au fost creaţi din spiritul lui Dumnezeu şi au fost chemaţi către premiul ceresc dar, mai devreme sau mai târziu, un mare număr dintre ei nu a reuşit să rămână în generaţia sau organizaţia aleasă şi nu au reuşit deci să îşi asigure chemarea şi alegerea. Aşadar, doar cei *puţini* selectaţi se găsesc la final în „naţiunea sfântă” aleasă. Chemarea multora nu există din cauză că numărul stabilit dinainte de Dumnezeu este foarte mare, ci din cauză că mulţi dintre cei care au fost chemaţi nu au reuşit să îşi menţină poziţia şi, aşadar, trebuie să fie chemaţi alţii pentru a lua locurile pe care aceşti necredincioşi le-au lăsat goale. Chiar dacă foarte mulţi sunt chemaţi în timpul momentului potrivit, Iehova Dumnezeu îi va avea la sfârşit doar pe acei câţiva membri puţini şi demni pe care i-a stabilit , iar scopul Lui nu va da greş din cauza infidelităţii multora. *W 7/15*

25 Octombrie

Voi distruge înţelepciunea celor înţelepţi. – 1 Corinteni 1:19.

La bătălia de la Armaghedon, până la care nu mai este mult, Dumnezeu va distruge toată „înţelepciunea celor înţelepţi” pe care o vor fi demonstrat în „noua ordine” postbelică. Va nimici toată „înţelegerea celor precauţi” care au făcut preziceri în legătură cu ceea ce ar putea face politica, comerţul şi religia pentru a crea o lume mai bună pentru omul de rând. Astfel de lucruri înţelepte lumeşti nu îi va salva în momentul în care „bătălia acelei mari zile a Dumnezeului Cel Atotputernic” va lovi. Singurul lucru care este înfăptuit acum şi care va duce la salvare şi supravieţuire în timpul acelei bătălii şi până la viaţa în noua lume a neprihănirii este lucrul pe care această lume îl numeşte „prostia predicării”. Asta fac martorii lui Iehova pentru că ei îşi dau seama de însărcinarea de la El şi ştiu ceea ce trebuie să facă. Lor nu le este ruşine să predice din cauză că lumea numeşte acest lucru o *prostie*. *W 6/1*

26 Octombrie

Vă va da o mângâiere, care să rămână cu voi pentru totdeauna; chiar spiritul. – Ioan 14:16, 17.

După înălţare Cristos Isus nu a mai fost prezent personal ca să îi înveţe şi să le explice discipolilor adevărul. Astfel că Tatăl ceresc a trimis forţa lui activă invizibilă şi a făcut acest lucru prin Cristos Isus; iar acest spirit sau forţă îndrumată în mod divin s-a ocupat de servii Săi consacraţi de pe pământ şi a acţionat pentru ei. Iehova Dumnezeu, prin Cristos Isus, a direcţionat, a luminat şi şi-a informat biserica de pe pământ prin comandă de la distanţă, iar voinţa lui Teocratică şi scopul Său au fost îndeplinite prin El în acelaşi fel. Această forţă îndrumată şi acţionată în mod divin a fost deci un mare ajutor şi o mângâiere pentru ei şi le-a dat încredere. Le-a venit în ajutor şi i-a susţinut şi sprijinit când au avut nevoie, fiind deci un sprijin pentru ei. *W 8/15*

27 Octombrie

Lumina străluceşte pentru cei drepţi. – Psalmi 97:11.

Cu lumina în inimi, cei drepţi trebuie să o lase să strălucească şi pentru ceilalţi. Noi iubim lumina şi am venit la ea. Deci, trebuie să umblăm în lumină. Acest lucru înseamnă că trebuie să ieşim şi să nu rămânem cu timiditate în întuneric, ci să mergem înainte pe câmpul de acţiune şi să răspândim lumina către cei care bâjbâie prin întunericul gros al pământului. Noi am primit cuvântul luminii în inimi bune şi sincere şi acum trebuie să producem roade pentru ceilalţi. Mai Marele Moise a venit şi este la templul de judecată. (Deuteronomul 18:15-18; Fapte 3:20-23) El reflectă gloria lui Iehova de la Muntele Sion, aşa cum a făcut şi Moise când a coborât de la Muntele Sinai. Rămăşiţa Lui de urmaşi credincioşi captează lumina glorioasă din derularea Sfintelor Scripturi, care au fost scrise pentru zilele noastre. Cristos Isus, interpretul numit al lui Iehova, ne explică aceste lucruri. – Iov 33:23-28. *W 5/1*

28 Octombrie

Împărăţia lumii a devenit Împărăţia Dumnezeului nostru şi al lui Cristos: iar El va domni pentru totdeauna. – Apocalips 11:15, A.S.V.

În primul rând Iehova domneşte cu suveranitate universală. (Psalmi 95:3) Totuşi, din aprecierea Lui iubitoare pentru Cel care a fost dispus să se umilească sub mâna Atotputernică a lui Dumnezeu, până la moartea ruşinoasă de pe stâlpul de la Calvar, pentru justificarea Numelui lui Dumnezeu, Iehova Dumnezeu a predestinat asocierea cu El în domnia lui de astăzi a Fiului Său, Cristos Isus. Această asociere a Tatălui cu Fiul în această domnie îmbinată precedă Armaghedonul distrugerii pentru armatele lui Satan. Este precum asocierea „regilor estului”, asocierea lui Darius cu nepotul său, Cir. După ce Babilonul a fost distrus, Regele Darius medul a preluat imperiul odată dominat de Babilon. Doi ani mai târziu nepotul lui, Cir, a devenit Rege. – Daniel 6:28. *W 9/1*

29 Octombrie

Avraam... le va ordona copiilor lui şi casei lui după el, iar ei vor respecta calea Domnului, să facă dreptate şi judecată. – Geneza 18:18,19.

Chiar dacă nu din relaţia apropiată cu Avraam, cei din casă au practicat închinarea pentru Iehova cu stăpânul şi stăpâna lor. Avraam i-a învăţat toată închinarea pentru Dumnezeul cel adevărat şi

viu, Dumnezeul cel Atotputernic, al cărui Nume este Iehova. Cei din casă l-au urmat pe Avraam afară din ţara natală, rupând toate legăturile religioase. Ei au preluat incertitudinile pământului necunoscut al Canaanului cu el şi au împărtăşit cu el batjocurile ce i-au fost aduse din cauză că Îl lăuda pe Iehova. Nici unul dintre ei nu a moştenit privilegiul promisiunii avraamice. La fel şi astăzi, „străinii" nu sunt moştenitorii lui Dumnezeu, ci sunt slujitorii Lui şi sunt însoţitorii rămăşiţei co-moştenitorilor ai Împărăţiei. Ei se închină aceluiaşi Dumnezeu, împreună cu rămăşiţa. Ei învaţă de la acelaşi Învăţător, Iehova, Mai Marele Avraam, în care se vor binecuvânta toate naţiunile, datorită credinţei şi supunerii. *W 11/15*

30 Octombrie

Nici o armă care este îndreptată către tine nu va reuşi; şi fiecare vorbă ce va fi spusă împotriva ta o vei condamna la judecată. Aceasta este moştenirea servilor lui Iehova. – Isaia 54:17, A.S.V.

Acest verset îi este adresat *femeii* lui Dumnezeu, organizaţia lui universală, care a fost odată stearpă. Această promisiune i se aplică rămăşiţei „micii turme" a corpului lui Cristos, ca şi copii şi reprezentanţi lumeşti ai organizaţiei universale a lui Dumnezeu, Sion, şi organizaţiei pe care Dumnezeu a stabilit-o printre ei, pentru a le oferi posibilitatea de a-şi îndeplini lucrarea şi voinţa. Din cauză că organizaţia şi lucrările ei nu sunt ale oamenilor, ci ale lui Dumnezeu, sămânţa lui Satan dintre oameni nu o poate distruge. Luptând împotriva ei, ei luptă de fapt împotriva lui Dumnezeu. „Vor lupta împotriva ta, dar nu te vor învinge; pentru că eu sunt cu tine, spune DOMNUL." (Ieremia 1:19) Armele create împotriva ei, pentru perioada postbelică ce va urma, vor da greş cu siguranţă. *W 2/1*

31 Octombrie

Nu vă înşelaţi: „Tovărăşia rea strică bunele moravuri." Întoarceţi-vă la o gândire limpede şi încetaţi să mai păcătuiţi; pentru că unii nu ştiu deloc de Dumnezeu. – 1 Corinteni 15:33, 34, Weymouth.

Omul natural nu crede în învierea din morţi în ziua judecăţii, iar un curs al îngăduinţei în această viaţă pare să fie cel mai logic lucru pentru mintea sa naturală. Anumiţi creştini s-au prăbuşit într-o astfel de gândire naturală. Este timpul ca aceştia să se trezească, aşa cum trebuie să şi facă, sau să ajungă într-o stare de cumpătare, să privească lucrurile cu atenţie, cu logică şi cu creştinism. Este timpul să înceteze cu păcatul compromisului cu această lume şi să nu se mai însoţească cu necredincioşi şi să nu se mai conducă după cursul lor de viaţă, mâncând şi bând cu egoism, şi îngăduindu-şi tot felul de lucruri. Viaţa veşnică înseamnă cunoaşterea Dumnezeului adevărat şi a lui Cristos şi trăirea potrivit acestei cunoaşteri. (Ioan 17:3) Însoţirea cu această lume nu ajută la această cunoaştere. *W 4/15*

1 Noiembrie

Învaţă-mă să fiu pe placul Tău pentru că Tu eşti Dumnezeul Meu, spiritul Tău bun să mă îndrume către o ţară dreaptă. – Psalmi 143:10, Psalmii Rotherham.

Spiritul lui Dumnezeu, energia Lui invizibilă, care este peste poporul Lui, i-a ajutat să îi îndeplinească lucrarea până acum. Urmând conducerea Lui prin Cuvântul Lui, cei din clasa servilor au fost conduşi în „ţara dreptăţii", condiţia de a îndeplini de bună voie şi cu iubire voinţa Lui, potrivit conducerii Teocratice. Instruirea Teocratică face ca „ţara" să fie una dreaptă, unde nu trebuie să existe nici o îndoială în legătură cu ce e de făcut şi modul în care trebuie să se facă, chiar dacă se află în mijlocul duşmanilor Împărăţiei lui Dumnezeu. „Lucrarea ciudată" care precedă „fapta Sa nemaiauzită"

a lui Dumnezeu de la Armaghedon nu a fost încă realizată. Epoca postbelică vine cu eforturile ei umane şi mecanismele pentru pacea globală. Acestea testează şi ele credinţa şi rezistenţa credincioasă a poporului lui Iehova. Rugăciunea aprinsă care a răsunat în 1918, „Învaţă-mă să fac voinţa Ta”, trebuie să fie continuată de servii Lui. *W 1/1*

2 Noiembrie

Dar noi toţi,cum reflectăm gloria Domnului cu feţele neacoperite de văl, suntem asemănaţi cu El, din glorie în glorie, proveniţi din Domnul, Spiritul. – 2 Corinteni 3:18, Weymouth.

Vieţile noastre sunt transformate ca să fie ca cea a lui Cristos, în timp ce realizăm lucrarea privilegiată de răspândire a luminii lui glorioase şi celorlalţi. Această transformare este datorată spiritului sau forţei active a Dumnezeului Cel Atotputernic ce lucrează prin Cristos Isus. Gloria nu este gloria noastră şi nu este necesar ca noi să purtăm veşminte bisericeşti extraordinare din mătase, aur sau să purtăm bijuterii strălucitoare. Clericul care nu reflectă gloria lui Iehova Dumnezeu trebuie să recurgă la astfel de prezentări vulgare şi superficiale pentru a crea un spectacol. Gloria adevărată provine de la spiritul lui Dumnezeu şi constă în oferirea mărturiei glorioase cu privire la „Domnul, Spiritul”. *W 5/1*

3 Noiembrie

Iar când balaurul a văzut că a fost izgonit pe pământ, a persecutat femeia. – Apocalips 12:13.

„Balaurul” a scos pe gură împotriva „femeii” (sau organizaţiei) lui Dumnezeu „apă ca un râu, pentru a putea fi purtată departe de către curentul de apă”. (15, 16, *A.S.V.*) De la Primul Război Mondial încoace organizaţia „balaurului” satanic a eliberat pe pământ un râu puternic de elemente radicale şi revoluţionare, inclusiv Acţiunea Catolică şi aşa-numitele „fronturi creştine”, şi naziştii şi fascişti şi alţi totalitari, râu agresiv peste care este ilustrată ca stând „femeia” lui Satan, Babilonul. (17:15) Aceste elemente reacţionare, religioase şi totalitare au fost îndoctrinate, organizate şi apoi vărsate de organizaţia lui Satan, în special prin purtătorii lui de cuvânt de pe pământ, cu scopul de a îndepărta toate libertăţile umane şi toată libertatea de exprimare, libertatea presei, libertatea la educaţie şi libertatea de închinare la Iehova, ce au fost date de Dumnezeu. *W 9/1*

4 Noiembrie

Spiritul Domnului a venit peste [(margine) *l-a acoperit pe] Ghedeon, iar el a suflat din corn. – Judecători 6:34.*

La sfârşitul celor şapte ani de opresiune din partea madianiţilor necredincioşi şi a aliaţilor lor Iehova Dumnezeu a ridicat un om credincios şi devotat numit Ghedeon ca să acţioneze în calitate de judecător şi salvator al naţiunii lui, Israel. Înscrierea spune că spiritul lui Dumnezeu l-a acoperit sau l-a învăluit pentru a-l pune în mişcare împotriva duşmanului. Apoi a urmat înfrângerea groaznică a invadatorilor madianiţi. Mai târziu, Amasai a condus o ceată credincioasă la ascunzătoarea din sălbăticie a lui David. Când David a întrebat dacă au venit în mod paşnic, „atunci spiritul a venit peste [l-a acoperit pe] Amasai, care era şeful căpitanilor şi a spus, Noi suntem ai tăi David şi suntem de partea ta, tu fiu al lui Iese: pacea, pacea să fie cu tine, şi pacea să fie cu ajutoarele tale; pentru că Dumnezeu te-a ajutat.” (1 Cronici 12:18) O acoperire sau învăluire cu spiritul, asemănătoare cu cea de mai sus, este înregistrată despre preotul Zaharia în 2 Cronici 24:20. *W 6/15*

5 Noiembrie

Ceilalţi morţilor nu au înviat până când cei o mie de ani nu s-au sfârşit. – Apocalips 20:5.

Ce perspectivă glorioasă, Cristos trebuie să domnească până când pune toţi duşmanii la pământ, inclusiv moartea! În consecinţă, venirea celorlalți morţi, a celor care au „făcut rău”, spre o înviere a judecăţii, trebuie să se petreacă înainte de sfârşitul domniei lui de o mie de ani. Cei care se află deja în gheenă nu sunt printre cei care vor veni prin înviere, pentru că ei au pierit pentru totdeauna. Cei din morminte, în memoria lui Dumnezeu, acoperiţi de puterea împăciuitoare a sacrificiului lui Isus, vor veni atunci. (20:11-13) Dacă în momentul judecăţii se vor îndepărta de răul practicat înainte şi se întorc acum spre neprihănirea slujirii Regelui lui Iehova şi dacă sunt în continuare credincioşi lui Dumnezeu, chiar dacă Satan Diavolul va fi eliberat la sfârşitul celor o mie de ani pentru a le testa integritatea, atunci vor primi viaţă veşnică pe un pământ paradisiac, sub Împărăția lui Dumnezeu. *W 4/1*

6 Noiembrie

Ne-a creat din propria Lui voinţă prin Cuvântul adevărului, ca să fim primele roade ale creaturilor Lui. – Iacov 1:18.

Legătura strânsă a apei cuvântului adevărului cu crearea ne ajută să apreciem motivul pentru care, înainte de Isus, de la primul martir Abel şi până la martirul Ioan Botezătorul, nici un om nu a putut şi nu poate fi creat din spiritul lui Dumnezeu pentru Împărăția lui Dumnezeu. Motivul a fost că, Cuvântul adevărului ce explică marele mister al Împărăției şi arată privilegiul deschis de a intra în ea cu Mesia Cristosul nu fusese predicat. Dumnezeu trebuie să trimită prima dată Pionierul care să arate drumul. Cristos Isus a fost primul care a predicat acest adevăr şi i-a invitat pe oameni în Împărăție, dând astfel naştere la speranţă în inimile lor. (Evrei 2:3, 4) O persoană este creată pentru ceea ce speră. Fără să cunoască mai întâi adevărul, acest lucru nu ar fi posibil. *W 7/1*

7 Noiembrie

Vor lupta împotriva ta; dar nu te vor învinge; pentru că eu sunt cu tine, spune Domnul [Iehova], să te salvez. – Ieremia 1:19.

Opoziţia la supunerea noastră faţă de porunca divină, de a ‘merge şi de a face discipoli din toate naţiunile’ a fost puternică şi nu ne aşteptăm să devină mai slabă, în ceea ce priveşte Scriptura; din contră. Dar nu trebuie niciodată să avem ezitări. Iehova este cu noi! El atribuie astăzi poporului Lui consacrat doar datoria şi sarcina pe care pot să o îndeplinească; şi va continua să îşi încurajeze poporul să prezinte ceea ce a mai rămas din mesajul Lui. Să se lupte cu noi toată lumea postbelică în timp ce transmitem mesajul, ca supunere faţă de El; El îşi va justifica Numele prin faptul că nu le va permite să învingă împotriva mesajului Lui. El va fi alături de servii Lui curajoşi în timpul celei mai aprinse părţi ale luptei şi îi va salva de toate intenţiile rele pe care le va avea duşmanul împotriva lor. Mântuirea Lui înseamnă salvarea noastră. *W 12/15*

8 Noiembrie

Dumnezeu L-a uns pe Isus din Nazaret cu [spiritul] sfânt şi cu putere. – Fapte 10:38.

La râul Iordan, atunci când Cristos Isus a fost cufundat în apă de către Ioan Botezătorul, a existat o manifestare vizibilă a spiritului sau a forţei active a lui Dumnezeu, luminată peste El, iar

vocea lui Dumnezeu din cer a declarat clar că Isus este Fiul Lui, spunând: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, de care sunt foarte mulţumit.” (Matei 3:16, 17) Acest lucru nu a însemnat doar faptul că Isus fusese acceptat pentru sacrificiu ca „Mielul lui Dumnezeu, care înlătură păcatul lumii”; a mai însemnat şi că Dumnezeu l-a creat pe Isus din spirit şi l-a adus înainte ca un Fiu spiritual şi că l-a uns cu spiritul Lui sfânt. Prin această ungere Isus a devenit *Cristos*, cuvânt care înseamnă „Cel Uns”. Apoi, Ioan a mărturisit de asemenea că Isus este Fiul lui Dumnezeu. – Ioan 1:33, 34. *W 8/1*

9 Noiembrie

Transformaţi-vă prin înnoirea minţii voastre, ca să puteţi demonstra care este acea voinţă bună, acceptabilă şi perfectă a lui Dumnezeu. Nu fiţi leneşi la muncă; ci aprinşi în spirit;... bucurându-vă prin speranţă. – Romani 12:2, 11, 12.

Doar prin studierea şi aplicarea Cuvântului lui Dumnezeu se poate reînnoi sau împrospăta mintea consacrată şi poate fi adusă la acelaşi nivel cu noua lume a neprihănirii. Aceste lucruri schimbă pe rând dispoziţia sau starea sufletească, care nu ar trebui să fie călduţă, şovăielnică, indiferentă sau apatică, ci decisă cu entuziasm şi cu toată inima să îşi îndeplinească promisiunea faţă de Dumnezeu. Doar în acest fel poate o persoană să Îl slujească cu înflăcărare sufletească. Bucuria în speranţă ne ajută de asemenea să acordăm mai multă înclinare direcţiei minţii şi impulsurilor ei. În plus, ar trebuie să existe o tendinţă continuă spre rugăciune, pentru a fi stăruitor în rugăciune şi, de îndată ce apare o urgenţă, să se recurgă la rugăciunea către Dumnezeu. *W 8/15*

10 Noiembrie

Picioarele care fug repede înspre rău... sunt urâte de Domnul. – Proverbe 6:18, 16.

Răul din acest verset nu se referă la distracţiile nevinovate şi la glumele proaste, ci se referă la *rău, vătămare, stricăciune, rănire*, şi nu la simpla supărare şi neplăcere. O persoană consacrată lui Dumnezeu ar putea cu uşurinţă să creadă că nu fuge înspre rău luând-o pe o anumită cale, dar trebuie să analizeze bine dacă picioarele lui fug repede înspre acel sfârşit sau rezultat. După ce îşi dedică timp slujirii pe teren de dragul raportului, această persoană simte nevoia să plece şi să se distreze cu cei care nu caută viaţa în lumea nouă sau să distreze aşa cum fac aceştia. Picioarele acestui om îl duc înspre un final dăunător, chiar dacă el crede că aparent nu este un lucru rău pentru el ca şi creştin. El uită ceea ce a spus Pavel: „Îmi ţin corpul sub control şi îl supun: ca nu cumva prin vreun mod, *după ce le-am predicat altora*, să fiu eu însumi alungat.” – 1 Corinteni 9:27. *W 5/15*

11 Noiembrie

Iubirea lui Dumnezeu a fost răspândită în inimile noastre, prin acel spirit sfânt care ne-a fost dat. – Romani 5:5, Emphatic Diaglott.

Realizarea creării lor prin spiritul lui Dumnezeu şi acea instalare a spiritului sfânt al lui Dumnezeu sau a forţei active acţionând pentru spiritualitatea lor, umplu fiii cerului lui Dumnezeu cu speranţa gloriei în Cristos. Ei se bucură pe bună dreptate „în speranţa gloriei lui Dumnezeu”. Spiritul Lui sfânt nu doar le inundă inimile cu iubire pentru Iehova Dumnezeu şi pentru serviciului Lui, pe urmele Fiului Său supus, Cristos Isus, ci îi face şi să vadă speranţa care este pusă în faţa lor şi să aprecieze că este pentru ei, iar ei trebuie să meargă în aşa fel încât să fie vrednici de ea acum. Cu acest scop, acel spirit sfânt deschide Scripturile pentru înţelegere şi apreciere. Conducătorii acestei lumi nu

deţin asemenea cunoştinţe sau revelaţii ale lucrurilor din Cuvântul lui Dumnezeu. – 1 Corinteni 2:8-10. *W 7/15*

12 Noiembrie

Ridică-te, străluceşte; Sion al Celui Sfânt. – Isaia 60:1, 14.

Profeţiile adresate organizaţiei universale a lui Dumnezeu sau *femeii libere* au de asemenea o aplicabilitate directă asupra rămăşiţei corpului lui Cristos de pe pământ de astăzi. În timpul secolelor de când a fost Isus pe pământ singurii membrii de pe pământ, din organizaţia universală a lui Dumnezeu, Sion, au fost cei produşi ca şi copiii ei, şi anume membrii corpului lui Cristos, biserica. În mod necesar, profeţiile care aparţin organizaţiei universale a lui Dumnezeu, Sionul sau Ierusalimul de mai sus, au în acelaşi timp aplicabilitate pentru membrii corpului lui Cristos ca singurii ei reprezentanţi de pe pământ. Reprezentanţii ei sunt în acelaşi timp membrii organizaţiei ei fiice, fecioara căsătorită sau mireasa lui Cristos, şi sunt şi moştenitorii unui loc în organizaţia principală a lui Dumnezeu, Noul Ierusalim. Deci, profeţiile privitoare la organizaţia principală se aplică şi miresei lui Cristos, membrii bisericii Lui. *W 2/1*

13 Noiembrie

După prima şi a doua avertizare, să nu mai ai nimic de-a face cu un om care cauzează separaţii. – Tit 3:10, Weymouth.

Pavel i-a scris deci servului special, Tit. În toate cazurile vremurilor apostolice Domnul este cel care instruieşte servii sau adunările în legătură cu ce e de făcut, prin organizaţia Lui Teocratică reprezentată de servii Lui speciali. Servul ce lucrează pentru organizaţia Teocratică nu îi dă nici o îndatorire de serviciu celui care tulbură unitatea. Pavel a scris bisericii: „Dacă vreun om nu respectă cuvintele acestei epistole, să îl însemnaţi şi să nu vă însoţiţi cu el, ca să îi fie ruşine.” (2 Tesaloniceni 3:14, 15) Cel ce refuză să se supună instrucţiunilor organizaţiei nu ar trebui urmat de alţii din adunare, ci ar trebui să fie ajutat să îşi dea seama de greşeala comisă. Dacă această persoană ajunge să facă separaţii în adunare, atunci organizaţia Teocratică trebuie să intervină prin servii săi autorizaţi. *W 5/15*

14 Noiembrie

Cel care împarte să o facă cu imparţialitate; cârmuitorul să o facă cu sârguinţă. – Romani 12:8, Diaglott.

Bătrânii din adunare, care erau şi supraveghetorii ei spirituali, conduceau întâlnirile discipolilor. Orice bătrân ce servea drept conducător al unei întâlniri era preşedintele întâlnirii respective. Un alt bătrân ar putea să se ocupe de alte chestiuni ale adunării şi să fie şi preşedinte pentru acel timp limitat. Fraţii trebuie să coopereze cum se cuvine cu aceşti bătrâni care îi conduc cu credinţă în serviciul lui Dumnezeu. (1 Tesaloniceni 5:12, 13) Clericii sau preoţii care doresc să îşi exercite puterea asupra adunărilor preferă să acorde cuvântului apostolului gândul de a-i conduce pe alţii. Dar cuvântul (*proistemi*) folosit de apostol are semnificaţia de a menţine ordinea şi de a prelua conducerea serviciului lui Dumnezeu. Niciodată nu înseamnă asuprire şi superioritate faţă de fraţi. *W 11/1*

15 Noiembrie

Acest corupt trebuie adus într-o stare de lipsă de corupţie, iar acest muritor trebuie adus într-o stare de nemurire. – 1 Corinteni 15:53.

Atunci când dormeau în moarte, membrii corpului lui Cristos sigur nu erau nemuritori. Nemurirea nu este înnăscută, ci „aplicată" la înviere, şi doar membrilor glorificaţi ai corpului lui Cristos. Lipsa de coruptibilitate este însoţitorul nemuririi, aşa cum este afirmat în 2 Timotei 1:10: „Cristos Isus, care a desfiinţat moartea şi a aruncat lumină asupra vieţii şi lipsei de coruptibilitate prin intermediul mesajului bucuriei." (*Rotherham*) Prin acest miracol al puterii lui Dumnezeu membrii corpului lui Cristos devin ca El „care are doar nemurire, sălăşluind în lumina de care nu se poate apropia nici un om; pe care nici un om nu l-a văzut şi nici nu îl poate vedea." (1 Timotei 6:15, 16) Învierea membrilor corpului Său, biserica, reprezintă o victorie glorioasă în faţa porţilor îndărătnice ale iadului, de către cel care are „cheile morţii şi ale iadului". *W 4/15*

16 Noiembrie

Împărăţia cerului este ca o comoară ascunsă într-un câmp. – Matei 13:44.

Cristos Isus, primul care s-a dovedit demn de o Împărăţie şi de a deveni Regele ei, a fost Cel care a apreciat în totalitate valoarea ei şi privilegiul inestimabil. În timp ce se afla încă pe pământ El i-a dat primul loc deplin în viaţa Sa. A asemuit-o cu o „perlă extrem de valoroasă", cel mai bine şlefuită. A comparat-o cu o comoară descoperită dintr-o dată pe un câmp. Pentru a obţine acest lucru merită să vinzi cu bucurie tot ce ai pe pământ. Acest Fiu preaiubit al lui Dumnezeu era dispus să pună deoparte toată gloria Lui cerească şi apoi, pe lângă aceasta, să pună deoparte toate lucrurile materiale de pe pământ, chiar şi până la sacrificiul vieţii omeneşti, pentru a obţine aprobarea lui Dumnezeu pentru Împărăţie şi calificarea la tronul ei. Împărăţiile acestei lumi şi gloria lor artificială şi sărbătorită nu l-au fascinat sau tentat nici o clipă. – Matei 4:8-10. *W 9/15*

17 Noiembrie

Va fi o vale foarte mare; şi jumătate din munte se va muta către nord, iar jumătate către sud. Şi voi veţi fugi către valea dintre munţi. – Zaharia 14:4, 5.

Organizaţia principală a lui Iehova şi organizaţia Lui universală lucrează împreună în unitate perfectă, potrivit voinţei Lui. Ele formează împreună singurii munţi către care se poate fugi pentru a avea siguranţă deplină; iar în „valea" adăpostită şi protejată de ei se află un refugiu sigur. Împărăţia Sa prin Cristosul Lui este singura speranţă de salvare pentru cei asupriţi de Diavol şi de organizaţia lui. Este singura speranţă de salvare pentru toţi cei care caută viaţa. Prin acea Împărăţie Iehova Dumnezeu va merge înainte, împotriva naţiunilor care împresoară poporul Lui şi le va distruge pe toate la marea luptă de la Armaghedon, aşa cum a luptat pentru acelaşi Împărăţie împotriva organizaţiei demonice a lui Satan, în „războiul din cer", care a trecut. *W 9/1*

18 Noiembrie

Spiritul Meu care este peste Tine şi cuvintele Mele pe care le-am pus în gura Ta nu se vor depărta de gura Ta, şi nici de gura seminţei tale, spune Iehova, de acum şi pentru totdeauna. – Isaia 59:21, A.S.V.

Acei servi binevoitori care primesc viaţă de la Fiul lui Dumnezeu în timpul domniei lui de 1000 de ani sunt, în mod evident, cei la care se face referire prin „sămânţa seminţei tale", pentru că ei

primesc viaţă veşnică pe pământ după ce clasa Miresei primeşte viaţa veşnică prin Cristos, în cer. Aşa cum spiritul lui Dumnezeu a fost peste Beţaleel, Otniel, Ghedeon, Samson, Iefta, David, Ilie şi Elisei din vechime, fără să fie unşi de spirit pentru a face parte din corpul lui Cristos, la fel a venit acum spiritul lui Dumnezeu peste persoanele credincioase şi binevoitoare, care ascultă de comanda de a spune, „Veniţi”. Ei nu se dirijează după cursul acestei lumi, ci îl urmează pe Cristos Isus şi se păstrează fără pată în această lume. *W 8/1*

19 Noiembrie

Cât de bine şi de minunat este ca fraţii să locuiască împreună, uniţi. Ca uleiul preţios de pe cap, care coboară pe barbă; barba lui Aaron. – Psalmi 133:1, 2, Rotherham.

Fiind uns din belşug cu ulei, Aaron a emanat un miros dulce şi plăcut care era liniştitor în timp ce îşi realiza îndatoririle preoţeşti, fiind plăcut înaintea lui Dumnezeu şi acceptabil în faţa fraţilor lui. Cristos Isus, adevăratul Mare Preot, umplut de spiritul lui Dumnezeu, le-a insuflat întotdeauna fraţilor şi discipolilor o influenţă a păcii şi unităţii şi s-a rugat cu ardoare pentru atingerea şi perfecţionarea unităţii lor în El, în special la sfârşitul lumii. (Ioan 17) Precum această alifie parfumată, adică precum Cristos, aşa trebuie fraţii Lui şi însoţitorii lor să sălăşluiască în unitatea scopului, efortului şi slujirii în organizaţia Teocratică. *W 5/15*

20 Noiembrie

Dacă vestea noastră bună este într-adevăr acoperită, vălul este pe inima celor care pier, ale căror minţi necredincioase au fost orbite de dumnezeul acestei lumi pentru a opri strălucirea veştii bune a gloriei lui Cristos. – 2 Corinteni 4:3, 4, Weymouth.

În ciuda războiului, martorii lui Iehova au continuat cu însărcinarea lor pe care ştiu că o au de la Dumnezeu. Ei nu se abat de la specializarea lor de a afirma clar adevărul pentru toate naţiunile. Cu curaj ca cel al lui Cristos şi cu claritate în exprimare şi cu cea mai mare publicitate de răspândire a adevărului ei merg la fiecare casă, în fiecare oraş şi în fiecare ţară. Eforturile lor statornice vor spori interesele Împărăţiei. Datorită acestui lucru este clar că dacă vreunor persoane li se ascunde vestea bună, nu este responsabilitatea martorilor lui Iehova, ci a lor. Vestea bună nu este ascunsă faţă de „celelalte oi”, pe care Bunul Păstor al lui Iehova le caută acum şi le aduce de partea salvării. *W 5/1*

21 Noiembrie

Nu vă minunaţi de aceasta: pentru că vine ora în care toţi cei care sunt în morminte îi vor auzi vocea şi vor veni; cei care au făcut bine, la învierea la viaţă. – Ioan 5:28, 29.

Speranţa vieţii din moarte nu este doar pentru cei care sunt membri în corpul lui Cristos, în biserică. Şi alţi oameni în afară de cei din corpul lui Cristos sunt luaţi în considerare de Dumnezeu fiindcă au făcut lucruri bune în viaţă. Aceştia sunt servii Lui credincioşi aprobaţi, din vechime. Fiindcă au murit înainte să fie pornită chemarea la Împărăţia cerească pentru adepţii lui Isus, ei nu obţin prima înviere, dar li se promite o „mai bună înviere”, adică mai bună decât cea a celorlalţi oameni morţi din morminte. Ei vor avea o „înviere la viaţă”. La începutul domniei de o mie de ani a lui Cristos ei vor fi reprezentanţii Lui vizibili de pe pământ, „prinţi pe tot pământul”. Deci, nici în ceea ce îi priveşte pe ei, defiinţarea morţii nu aşteaptă încheierea domniei Lui. *W 4/1*

22 Noiembrie

Prin faptele legii nici un trup nu va fi îndreptăţit în faţa Lui. – Romani 3:20.

Aşadar, nimeni nu se poate justifica înaintea lui Dumnezeu prin aşa-zisa „formare de caracter” sau prin „moralitatea respectabilă” sau prin „lucrări caritabile” şi alte încercări de justificare personală. Justificarea trebuie să aibă loc prin credinţa în sângele lui Cristos. Justificarea ce vine prin credinţă trebuie să fie o justificare pentru trup. Fiind născut ireproşabil ca om, Cristos Isus a deţinut dreptul la viaţă veşnică pe pământ. Menţinându-şi nevinovăţia până la moarte, ca un martir în această lume păcătoasă, El şi-a menţinut acel drept. Dar a renunţat la această viaţă de bună voie, potrivit scopului lui Dumnezeu. Când Dumnezeu l-a ridicat din morţi ca spirit, Cristos Isus nu a mai avut nevoie de acel drept la viaţă omenească nemuritoare. Deci, când s-a înălţat în prezenţa lui Dumnezeu, a oferit-o pentru a fi folosită pentru cei de pe pământ care au nevoie. *W 7/15*

23 Octombrie

Şi şarpele a scos pe gură apă ca un râu, după femeie, pentru ca ea să fie dusă departe de apă. – Apocalips 12:15.

Deşi aparent vizează în mod direct guvernele liberale democratice, acest curs continuu al grupurilor naziste-fasciste de acţiune religioasă a fost împotriva lui Iehova şi împotriva Împărăţiei Sale prin Cristos Isus. Deci, a fost pus în mişcare de organizaţia demonică a lui Satan împotriva rămăşiţei „femeii” lui Dumnezeu de pe pământ, ca prin distrugerea democraţiei şi a constituţiilor liberale de pe pământ să îi înlăture de pe suprafaţa pământului şi să îi reducă la tăcere pe martorii lui Iehova şi pe colaboratorii lor binevoitori, să nu mai predice „această veste bună a Împărăţiei” pe cale orală şi scrisă. Această perspectivă a lucrurilor nu este o simplă iluzie. Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu este autoritate pentru aceasta. Iar din 1922 şi 1933 şi mai ales din 1940, faptele clare *dovedesc* acest lucru. *W 9/1*

24 Noiembrie

Pe cel care presară discordie printre fraţi... Domnul îl urăşte. – Proverbe 6:19, 16.

Presărarea discordiei este un lucru aşa de simplu, prin bârfe, prin crearea de zvonuri sau prin găsirea unor greşeli. Un om poate avea o poziţie înaltă în organizaţia lui Dumnezeu şi ar putea crede că este îndreptăţit să se folosească de serviciul lui pentru a-i face pe ceilalţi să aibă o părere bună despre el. În acelaşi timp el încearcă să îi discrediteze pe alţii sau să creeze o părere proastă despre ei urmărind anumite lucruri cărora să le găsească cusur, având scopul de a introduce discordie printre fraţi. Un exemplu foarte bun despre aceasta se găseşte în clasa „servului rău”, pe care Domnul l-a prezis că va apărea cu siguranţă la sfârşitul lumii şi care îi va lovi pe servii tovarăşi, dar va mânca şi va bea cu beţivii lumii acesteia. Trebuie să se evite şuşotirea despre ceilalţi fraţi. Dacă voi consideraţi că cineva a făcut ceva rău şi vreţi să spuneţi ceva despre acel lucru, atunci mergeţi direct la persoana respectivă. Nu începeţi să şuşotiţi pe seama omului. – Proverbe 18:8. *W 5/15*

25 Noiembrie

Nu voi vorbiţi, ci spiritul. – Matei 10:20.

Spiritul Domnului este cu siguranţă cu cei care îşi pun încrederea în El şi sunt nerăbdători să I se supună şi să Îl onoreze. Mărturia lor în faţa conducătorilor apără lucrarea predicatorilor veştii bune,

dovedind că ei sunt inofensivi şi neprimejdioşi pentru puterile mondiale şi îi educă pe oameni prin cunoştinţe despre salvarea vieţii şi sunt servii adevăraţi ai lui Dumnezeu şi ambasadorii Regelui Lui. Chiar dacă Împărăţia este în activitate din 1914 ei nu încearcă să se folosească politic de acest lucru. Ei nu se alătură nici unor mişcări revoluţionare radicale şi nu plănuiesc şi nu fac aranjamente pentru stabilirea unui guvern pământesc al lor. Ei nu recunosc aceste lucruri. Mai mult ca oricând fac tot posibilul să caute Împărăţia lui Dumnezeu şi se specializează în realizarea lucrului de interes principal, şi anume predicarea stabilirii ei. Ei nu trebuie să se depărteze față de aprobare divină și de la ascultarea faţă de poruncile Regelui care domneşte,. *W 12/15*

26 Noiembrie

Pentru că noi nu ne predicăm pe noi înşine, ci pe Cristos Isus, Domnul; şi pe noi înşine ca servii voştri. – 2 Corinteni 4:5.

Dacă servii adevăraţi ai lui Dumnezeu s-ar înfoia ca şi clericii, atunci ar exista o scuză pentru ca vestea bună a Împărăţiei instalate al lui Dumnezeu să fie ascunsă faţă de cei pierduţi. Dar martorii Lui sunt singurii care Îl predică acum pe Cristos ca Regele instalat al lui Iehova şi ca Domn şi Stăpânitor a Împărăţiei cerului şi ca şi Conducător îndreptăţit al acestui pământ. Purtând numele de *martorii lui Iehova* noi nu ne predicăm pe noi înşine, ci ne arătăm însărcinarea şi responsabilitatea faţă de Dumnezeul Cel Atotputernic şi arătăm că suntem adepţi pe calea „Martorului Credincios şi Adevărat”, Cristos Isus. Este o onoare să purtăm numele, dar numele nu ne preamăreşte înaintea oamenilor de pe pământ. Ea atrage duşmănia oamenilor orbiţi şi ne face ţinta duşmanilor lui Iehova şi ne face astfel părtinitori la batjocurile aduse Lui. *W 5/1*

27 Noiembrie

Mândria unui om îl va înjosi; dar cel care este umil va obţine onoarea. – Proverbe 29:23, A.S.V.

Cei mândri sunt nişte lucruri îngrozitoare în ochii lui Dumnezeu şi se îndreaptă cu siguranţă spre declin. Deci, clericii mândri şi încrezuţi vor fi distruşi la bătălia de la Armaghedon. Ceea ce oamenii religioşi consideră a fi onoare, pe care o primesc de la aliaţii lor politici şi comerciali şi de la turmele lor religioase, nu este onoarea adevărată pentru că nu vine de la Dumnezeu. Acest tip de onoare va cădea. Nu va reprezenta nici un fel de garanţie care să îi apere de la distrugere. Cei care primesc comoara preţioasă a slujirii de la Conducătorul Universal şi care folosesc apoi acest privilegiu pentru a-i aduce Lui laude şi pentru a face bine celorlalţi oameni, dobândesc onoarea adevărată. Aceste lucruri duc la mai multă onoare de la Dumnezeu. (1 Samuel 2:30) Dacă va continua să fie umil, cel onorat în acest fel nu va deveni nestăpânit, încrezut, îngâmfat şi nu va încerca să se ţină mai presus de alţii. *W 8/15*

28 Noiembrie

Nu sunt chemaţi mulţi puternici sau nobili: dar Dumnezeu a ales lucrurile nesăbuite ale lumii pentru a-i încurca pe cei înţelepţi. – 1 Corinteni 1:26, 27.

Cuvintele *desemnat* şi *ales* se traduc cu acelaşi cuvânt grecesc şi sunt folosite ca sinonime. Creştinii creaţi din spirit care împărtăşesc împreună cu Cristos Isus victoria de la Armaghedon nu sunt doar chemaţi, ci sunt şi desemnaţi sau aleşi. (Apocalips 17:14) Când sunt ei desemnaţi, când devin aleşi? În mod evident, atunci când sunt născuţi de Dumnezeu sau se nasc din nou şi sunt astfel chemaţi. Din cauza lipsei şi imperfecţiunii lor şi micii importanţe a cărnii lor, Cristos Isus este cel care contează

în vieţile lor şi El este cel care face asigurări şi care este o compensaţie pentru lipsurile sau deficienţele lor. (1 Corinteni 1:30) Creştinii ar trebui să ţină minte acest lucru în acţiunile lor şi în comportamentul lor faţă de ceilalţi. „Nu a *ales* Dumnezeu săracii acestei lumi, ca să-i facă bogaţi în credinţă?" – Iacov 2:5. *W 7/15*

29 Noiembrie

De aceea, când veţi vedea urâciunea pustiirii, despre care a vorbit profetul Daniel, stând în locul sfânt ... să fugiţi – Matei 24:15,16.

Avertismentul lui Isus împotriva acestei urâciuni va fi de mai mare urgenţă în perioada imediat următoare acestui război total, decât în perioada următoare primului Război Mondial. Fără îndoială, la reapariţia acestei urâciuni din „abis" (Apoc. 17:8-11) va fi foarte important ca toţi să vadă şi să înţeleagă pustiirea pe care o prevesteşte această urâciune anti-Împărăţie, pentru a fugi fără întârziere la munţii Împărăţiei lui Dumnezeu, pentru siguranţă şi ocrotire. Cum vor cunoaşte oamenii calea spre acea direcţie dacă această evanghelie despre Împărăţia întemeiată nu le este predicată? Martorii lui Iehova şi însoţitorii lor ce pun mărturie împreună cu ei au fugit deja la aceşti munţi. Cei credincioşi refuză să părăsească acest unic loc de ocrotire şi salvare, în ciuda întregii lumi. W 9/1

30 Noiembrie

În ultimele zile, spune Dumnezeu, voi vărsa din spiritul Meu peste toată carnea. – Fapte 2:17.

Vărsarea spiritului pentru ungerea şi însufleţirea poporului lui Dumnezeu, pentru luminarea lor în ceea ce priveşte adevărul nu a încetat şi nu s-a realizat în totalitate în 1922. „Mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi." Iar fiindcă unii nu au rezistat până la sfârşit şi au tot cedat, a fost nevoie ca Domnul să umple locurile goale create printre rămăşiţa loială. Aşa că au fost aduşi oameni noi, în special până în 1931, iar Iehova Dumnezeu a creat aceste persoane consacrate şi le-a uns cu spiritul care a fost vărsat. Aşadar, aceştia au devenit responsabili până la moarte să fie martorii lui Iehova Dumnezeu şi să fie cei care transmit vestea despre Împărăţia lui sub Cristos. Apartenenţa la organizaţia Miresei trebuie să se încheie şi, deci, oricând apar noi locuri goale din cauza infidelităţii, spiritul sfânt va fi vărsat peste cei aduşi să umple aceste locuri goale. *W 8/1*

1 Decembrie

Dar avem această comoară în vase de lut, pentru ca puterea desăvârşită să fie de la Dumnezeu, şi nu de la noi. – 2 Corinteni 4:7.

Ce este această comoară pe care martorii unşi ai lui Iehova o deţin în vase de lut fragile, ei înşişi fiind creaturi cu slăbiciuni, create din praful pământului? Această „comoară" nu este doar lumina care a strălucit în inimile lor. Este slujirea acelei lumini, care slujire sau serviciu trebuie realizat în corpurile lor pământeşti, potrivit însărcinării lor de la Dumnezeu. Slujirea înseamnă răspândirea luminii pe care Dumnezeu a revărsat-o peste inimile lor. Această slujire este o adevărată comoară şi are ca rezultat eliberarea înţelepciunii şi cunoştinţelor care se află în Cristos. (Matei 12:35; Coloseni 2:3) Este o comoară a slujirii care va continua în ceruri cu rămăşiţa credincioasă. *W 5/1*

2 Decembrie

Discută-ţi cauza cu aproapele tău; dar nu dezvălui nici un secret altuia. – Proverbe 25:9.

Dacă păcătosul este înţelept, el va aprecia atragerea atenţiei asupra caracterului jignitor al faptei lui, în privat, decât să se bârfească sau să se şuşotească pe seama lui, iar el va cere iertare. (Proverbe 17:10) Dacă nu răspunde acestei avertizări personale, fratele care a fost jignit poate să îi atragă atenţia din nou, cu scopul de a obţine o reconciliere dacă acest lucru este posibil, dar de această dată luând cu el doi sau trei martori, nu neapărat servi numiţi din adunare. Aceştia pot fi martori la eforturile de reconciliere a fratelui cu păcătosul şi pot să se exprime şi ei cu privire la avertizarea lui, pentru căire şi rezolvarea problemelor. „Dacă vreunul dintre voi greşeşte, iar altul îl întoarce, atunci să ştie că cel care l-a întors pe păcătos din greşeala căii lui, va salva un suflet de la moarte şi va ascunde o mulţime de păcate." – Iacov 5:19, 20. *W 5/15*

3 Decembrie

Pentru binele fraţilor şi însoţitorilor mei voi spune acum, Pacea să fie cu tine. – Psalmi 122:8.

Mulţimea în creştere a însoţitorilor binevoitori sau a „celorlalte oi" ale Domnului aude rămăşiţa unsă cântând noul cântec pe care Mielul, adică Mirele, o învaţă pe mireasa Lui. Ei ascultă cu atenţie şi se alătură rămăşiţei în armonia cântecului. Ei nu încearcă să îi ia locul rămăşiţei în corpul lui Cristos. Orice însărcinări de serviciu le sunt acordate de către Mire prin rămăşiţa miresei Lui, ei le acceptă cu drag, precum însoţitoarele fecioare ale miresei, şi le îndeplinesc cu credinţă, făcând totul pentru Domnul Dumnezeu şi nimic pentru creaturi. Prin spiritul Domnului ei se alătură rămăşiţei la ridicarea stindardului adevărului Lui împotriva religiei şi a tuturor duşmanilor care fac rău. Prin această mărturie neînfricată, susţinută cu credinţă în spiritul Domnului până la bătălia de la Armaghedon, ei îşi îndeplinesc partea lor pentru justificarea Numelui Lui. *W 8/1*

4 Decembrie

Împărăţia cerului este aproape. – Matei 10:7.

Acum, în această zi a lui Iehova, El domneşte, iar Guvernul Teocratic al lui Iehova, prin Fiul Său Isus Cristos, este *aici*. În acelaşi timp Împărăţia de 1000 de ani al lui Cristos Isus este aproape şi se apropie tot mai tare odată cu apropierea Armaghedonului! Într-adevăr *acum*, cu acest sens dublu, se poate anunţa cu bucurie de către noi care suntem uniţi: „Împărăţia lui Dumnezeu este aproape" şi „Împărăţia cerului este aproape". (Luca 21:31) Acesta este Împărăţia, vestea bună care va fi predicată pe tot pământul locuit, aşa cum a fost prezis şi poruncit, ca mărturie pentru toate naţiunile. Această predicare a veştii bune trebuie să se realizeze acum, în timpul acestei zile a lui Iehova, în acest timp al graţiei Lui dintre „războiul din cer" şi bătălia finală de la Armaghedon, întrerupere prin care Iehova a scurtat zilele marilor necazuri. El a scurtat zilele pentru binele aleşilor Lui. *W 9/1*

5 Decembrie

Fiind neliniştit, care dintre voi poate adăuga un cot la durata vieţii lui? – Matei 6:27, A.S.V..

Prezentul este timpul potrivit pentru slujirea Domnului, acum când oportunitatea ta individuală este aici! Nu poţi adăuga un cot, nici măcar un centimetru, pentru toată îngrijorarea sau planurile egoiste. Deci, profită cât mai mult de timpul tău prezent. Nu îţi încerca norocul spunând 'Potrivit cronologiei din Biblie mai este vreme, şi voi avea timp să ajung în slujba regală a lui Iehova după ce mai cresc puţin. Deci, îmi voi folosi timpul prezent să fac aceleaşi lucruri pe care le fac şi naţiunile. Dar

în viitorul îndepărtat sau în ultimul cot al duratei vieţii mele, înainte de bătălia de la Armaghedon, voi fi cu adevărat zelos şi îmi voi acorda tot timpul, toată puterea şi toate mijloacele slujirii Domnului'. Aceasta este calea zgârceniei sau a lăcomiei. În loc să Îl aştepte sau să Îl slujească pe Domnul, el Îl face pe Domnul să aştepte afară. *W 9/15*

6 Decembrie

Dumnezeu nu este creatorul tulburării, ci al păcii, precum în toate bisericile sfinţilor. Toate lucrurile să fie făcute cu decenţă şi în ordine. – 1 Corinteni 14:33, 40.

Fiecare membru din organizaţia lui Dumnezeu trebuie să îşi îndeplinească îndatorirea sau sarcina ce i-a fost încredinţată. Altfel, va avea loc o întrerupere, iar alţi membri trebuie să lucreze mai mult timp pentru a recupera timpul pierdut de membrul ce nu şi-a îndeplinit sarcina. Nici un membru nu trebuie să îl încurce pe alt membru care îşi realizează îndatorirea. Altfel, va avea loc o încâlcire sau ciocnire a operaţiunilor, care vor avea ca urmare dezordinea, până când membrul dezordonat va fi corectat sau pus la locul lui, realizându-şi munca lui specială. Deci, fiecare membru realizează sau contribuie cu slujba lui specială la organizaţie ca întreg şi face tot posibilul să îndeplinească lucrarea lui Dumnezeu, spre mulţumirea şi onoarea Lui. Este absolut necesar ca o persoană să fie fermă de partea conducerii organizaţiei şi să fie unită cu ceilalţi membri. – Coloseni 2:19. *W 1/15*

7 Decembrie

Onorează-ţi tatăl şi mama, aşa cum ţi-a poruncit Domnul Dumnezeul tău. – Deuteronomul 5:16.

'Să îţi onorezi mama' înseamnă să arăţi aprecierea sau respectul datorat *femeii* lui Dumnezeu, organizaţiei Lui, ca aceea prin care El ca Tată dă viaţă copiilor Lui, în special prin primul Lui născut din acea organizaţie, Cristos Isus. O astfel de onoare semnifică acordarea atenţiei asupra educaţiei şi instruirii venite de la Dumnezeu Marele Învăţător, prin *femeia* sau organizaţia Lui. Făcând acest lucru, îl va împiedica pe fiul care este apt să înveţe sau pe membru să se întoarcă spre alte organizaţii şi să fie îndrumat greşit de acestea înspre păcat şi moarte: „ca să te păzească de femeia rea, de vorba linguşitoare a femeii străine". (Proverbe 6:24) Acest fiu va aprecia şi va trăi conform faptului că Dumnezeu, Tatăl Său, îşi învaţă toţi copiii printr-un singur canal, *femeia* Lui. Acest lucru înseamnă că El nu foloseşte creaturi din afara organizaţiei Lui ca să comunice învăţătura adevărată şi instruirea. *W 2/1*

8 Decembrie

Şi copiii din Israel au călătorit... Şi o mulţime amestecată a mers cu ei. – Exodul 12:37, 38.

Evident că mulţimea amestecată s-a alăturat israeliţilor la sărbătoarea de paşte. Această mulţime, chiar dacă nu se afla în mod direct în legământul legii, a avut parte de efectele lui binecuvântate şi de asigurările lui înţelepte şi vindecătoare datorită faptului că s-au alăturat poporului care se află în legământ cu Dumnezeu, fiind astfel supuşi aceloraşi legi. Acest lucru ilustrează faptul că cei din clasa persoanelor binevoitoare de pe pământ de astăzi, chiar dacă nu fac parte din noul legământ şi nu iau parte la emblemele comemorative, primesc totuşi nenumărare binecuvântări datorită faptului că sunt supuşi organizaţiei Teocratice a israeliţilor spirituali ai lui Dumnezeu. Fiind asociaţi cu aceşti fii ai lui Dumnezeu creaţi din spirit, care se află în noul legământ, pe „oamenii binevoitori" nu-i ajută, dar beneficiază indirect de legământul lui Dumnezeu care le asigură îngrijiri generoase şi mari oportunităţi de slujire. *W 2/15*

9 Decembrie

Am numit o candelă pentru unsul Meu. – Psalmi 132:17.

Care a fost scopul ungerii lui Isus, când se afla încă pe pământ? Scopul a fost de a-L însărcina să fie Purtătorul de Cuvânt al lui Dumnezeu, pentru predicarea veştii bune a venirii Guvernului Drept. Profeţia lui Isaia 61:1, 2, care s-a îndeplinit atunci prima dată în El, a spus pentru El: „Spiritul Domnului Iehova este peste Mine; pentru că Iehova m-a uns să predic veştile bune celor smeriţi.” (*A.S.V.*) Scopul a fost ca Isus cel Uns să fie predicatorul veştii bune, să fie un martor credincios şi adevărat pentru Iehova Dumnezeu. Adepţii unşi ai lui Cristos Isus sunt făcuţi co-moştenitori ai gloriei Împărăției, împreună cu El. Dar, în timp ce ei sunt în carne, ungerea lor cu spiritul lui Dumnezeu îi obligă acum să fie martorii lui Iehova şi să predice şi să depună mărturie despre Guvernul Teocratic. *W 8/1*

10 Decembrie

Cât despre voi care m-aţi urmat, când Fiul omului va sta pe tronul gloriei Sale în lumea nouă, veţi sta şi voi pe doisprezece scaune şi veţi judeca cele doisprezece seminţii ale Israelului. – Matei 19:28, Murdock.

Oamenii credincioşi din vechime, de la Abel la Ioan Botezătorul, vor fi în calitate de reprezentanţi vizibili ai Împărăției lui Dumnezeu printre cele „doisprezece seminții” de după Armaghedon şi ca numiții „prinţi de pe tot pământul” ai lui Dumnezeu. Iehova Dumnezeu, prin Regele lui Cristos Isus, îi va învia din morţi pe aceşti oameni la o viaţă perfectă pe pământ, constituind organizaţia conducătoare vizibilă sau „noul pământ” simbolic sub Guvernul Teocratic al cerului. Cele „doisprezece seminții” ale omenirii răscumpărate încep cu oamenii binevoitori care îl acceptă acum pe Iehova ca Dumnezeu şi pe Cristos Isus ca Rege. Acestora le este promisă protecţia de către Stăpânirile Înalte şi vor fi purtaţi în viaţă până după bătălia de la Armaghedon înspre lumea refăcută a neprihănirii. *W 3/1*

11 Decembrie

Rugaţi-vă, ca să nu cădeţi în ispită. Spiritul este cu adevărat pregătit, dar carnea este slabă. – Marcu 14:38.

Sunt nişte vremuri de mari ispite acum. Încercarea integrităţii faţă de Dumnezeu pătrunde acum în inimile celor care vor să îi facă pe plac lui Dumnezeu. Nu ne putem baza doar pe puterea noastră omenească. S-ar putea să fim pregătiţi din punct de vedere mintal, să ne îndreptăm în direcţia bună, dând dovadă de devotament faţă de Dumnezeu, dar cel care posedă dispoziţia mintală sau spiritul este încă în carne, care este supusă slăbiciunii tuturor oamenilor şi care este expusă dorinţei de a se apăra şi de a se conserva. De asemenea, mintea servului lui Dumnezeu nu apreciază în totalitate şi în mod anticipat modalitatea atacului duşmanului sau presiunea mare a duşmanului, care va apăsa împotriva lui. Deci, este nevoie să privim înspre Dumnezeu şi să ne bazăm doar pe El, rugându-ne la El pentru puterea Lui de a rezista în faţa ispitei şi de a ne păstra fără vină în faţa Lui. *W 8/15*

12 Decembrie

Şi pământul a ajutat femeia, şi pământul şi-a deschis gura şi a înghiţit râul pe care balaurul l-a vărsat din gura lui. – Apocalips 12:16, A.S.V.

Pentru că martorii lui Iehova nu s-au supus, precum peştii morţi, aşa-ziselor „stăpâniri înalte” ca în anul 1918 dar, din cauză că s-au supus în primul rând poruncilor lui Dumnezeu şi au continuat cu o luptă fără compromisuri pentru libertatea aprobată de Dumnezeu pe front intern, deci pe „pământ”, sau partea mai stabilă şi anti-radicală a societăţii umane, au avut curajul să acţioneze. Acest „pământ” şi-a deschis gura venind cu editoriale şi declaraţii pentru libertatea de exprimare, libertatea presei şi a închinării şi pentru drepturi constituţionale. Pământul a luat decizii în favoarea acestor drepturi şi libertăţi în cele mai înalte tribunale ale naţiunilor. Pământul a întâlnit şi a absorbit astfel atacul violent şi a înghiţit potopul, ajutând astfel „femeia” în mod direct. *W 9/1*

13 Decembrie

Şi nu va mai fi moarte. – Apocalips 21:4.

Până la sfârşitul celor o mie de ani Cristos Isus va fi domnit până când va fi doborât şi distrus ultimul duşman al omului, moartea, şi însoţitorul lui apropiat, iadul sau mormântul. Distrugerea în gheenă, cu Satan şi cu toată organizaţia lui, va reprezenta destinul tuturor celor care nu vor reuşi să rămână fermi în dreptate şi nu vor reuşi să se păstreze neprihăniţi în timpul slăbirii lui scurte. Acel groaznic răzvrătit împotriva stăpânirii universale a lui Iehova a fost responsabil pentru moartea care a venit peste oameni prin Adam. (Ioan 8:44) „Şi nu va mai fi moarte” la sfârşitul celor o mie de ani pentru că toţi supravieţuitorii testului final, care se vor ridica după tot ceea ce va face Satan în timpul scurtei lui eliberări, vor fi consideraţi demni să ajungă în Noua Lume a neprihănirii, care este veşnică. Ei vor primi de la Dumnezeu, prin Regele Lui, bunătatea îndurătoare a darului binecuvântat al dreptului la viaţa veşnică. *W 4/1*

14 Decembrie

Fiţi hotărâţi, neclintiţi, plini de slujirea Domnului, întrucât ştiţi că munca voastră nu este zadarnică în Domnul. – 1 Corinteni 15:58.

Chiar dacă o persoană cu bunăvoinţă moare acum, înainte de Armaghedon, nu înseamnă că munca ei de martor pentru Iehova a fost în zadar. O ‘înviere pământească la viaţă pentru cei care au făcut bine’ este ceea ce vor primi cei credincioşi, potrivit Cuvântului lui Dumnezeu. (Ioan 5:28, 29) Speranţa învierii nu a fost dată doar ca o speranţă întâmplătoare, care să fie privită cu indiferenţă. Este o caracteristică importantă a scopului remarcabil al lui Dumnezeu. Aceasta atrage atenţia asupra unui miracol uluitor al puterii Lui extraordinare, un triumf asupra duşmanului Satan şi asupra morţii şi o justificare a Numelui sfânt al lui Dumnezeu şi a Cuvântului Său infailibil. Fiindcă înfruntăm moartea în fiecare zi pentru vestea bună ar trebui să ne ‘alinăm unii pe alţii cu aceste cuvinte’ privitoare la speranţa învierii. – 1 Tesaloniceni 4:18. *W 4/15*

15 Decembrie

Orice dar bun şi orice dar perfect este de sus şi vine în jos de la Tatăl luminilor, cu care nu este instabilitate, nici umbră care se întoarce. – Iacov 1:17.

Iehova este Sursa inepuizabilă a comorilor. El este în cele mai înalte ceruri, iar comorile care coboară de la El au o origine cerească. „O profunzime a bogăţiilor înţelepciunii şi cunoştinţelor lui Dumnezeu! cât de impenetrabile!” (Romani 11:33; Proverbe 2:4-9) Comorile de la Iehova Dumnezeu sunt trainice şi sunt mai preţioase decât toate rezervele necinstite ale bogăţiilor materiale şi ale bunurilor pe care oamenii egoişti le pot aduna pentru ei sau le pot oferi celor care îi servesc şi le îndeplinesc dorinţele. Cea mai preţioasă comoară de care se pot bucura creaturile de pe acest pământ

este să fie implicaţi în slujirea Creatorului, să aibă o însărcinare sau un ordin de la El. Nu toţi oamenii apreciază şi caută o asemenea comoară. *W 5/1*

16 Decembrie

Acum a venit... Împărăţia Dumnezeului nostru şi puterea Cristosului Lui. – Apocalips 12:10.

Ziua lui Iehova este o zi de război împotriva tuturor duşmanilor Lui din cer şi de pe pământ. Fapta de încheiere a acestei zile glorioase va fi prinderea lui Satan de către Mesagerul sau Îngerul cel mai puternic al lui Iehova, Regele Cristos Isus. Apoi va veni domnia paşnică de o mie de ani de pe pământ, condusă de „Prinţul Păcii" în numele tuturor oamenilor cu bunăvoinţă. Faptul că această zi are ca urmare domnia lui Cristos este precum domniile consecutive ale lui David şi ale fiului său, Regele Solomon. Ziua lui Iehova corespunde cu domnia furtunoasă plină de războaie a lui David, doborându-i pe toţi duşmanii teocraţiei tipice şi extinzând limitele teocraţiei la limitele numite de Iehova Dumnezeu. Ziua domniei de 1000 de ani a lui Cristos corespunde cu domnia paşnică şi prosperă a fiului lui David, Solomon, în gloria măreţiei sale şi în deplinătatea înţelepciunii lui. *W 9/1*

17 Decembrie

Nici o profeţie din scriptură nu rezultă dintr-o interpretare personală [soluţionată în mod personal (Roth.)]. – 2 Petru 1:20.

Mesajul este al lui Dumnezeu şi trebuie să fie transmis servilor Lui de pe pământ prin Fiul Său. Rămăşiţa nu are nici o putere personală de interpretare. Faptul că ei au mesajul este posibil datorită faptului că Dumnezeu face ca profeţiile să fie îndeplinite cu privire la domnia Fiului Său preaiubit şi cu privire la binecuvântările pe care această domnie le va aduce tuturor „oamenilor cu bunăvoinţă". Apoi, prin forţa Sa activă sau prin spiritul sfânt, Dumnezeu deschide înţelegerea rămăşiţei create prin spirit ca să poată discerne îndeplinirea acestor profeţii. Deci, Dumnezeu interpretează prin spiritul Lui propriul lui Cuvânt pentru servii Lui credincioşi de pe pământ. „Pentru că Dumnezeu ni le-a dezvăluit prin spiritul Lui, pentru că spiritul pătrunde totul, chiar şi profunzimile lui Dumnezeu" – 1 Corinteni 2:10, *Goodspeed; Moffatt. W 8/1*

18 Decembrie

Şi dacă el nu va vrea să îi asculte, atunci spune-i bisericii. – Matei 18:17.

Chestiunea ce trebuie îndreptată nu ar trebui declarată înaintea întregii adunări, ca să ia din timpul şi consideraţia tuturor. Ar trebui expusă discret în faţa membrilor reprezentanţi ai adunării, cei care sunt însărcinaţi cu responsabilitatea pentru binele spiritual al fraţilor şi cu îndrumarea slujirii lor pentru Domnul. Cazul înregistrat în Deuteronomul 21:18-21 ilustrează procedurile ce trebuie urmate într-un decurs ordonat, Teocratic. Potrivit acestuia, ascultarea cazului şi luarea deciziei ar trebui să fie limitate la fraţii reprezentanţi, aşa cum a fost ilustrat de bătrânii oraşului, nu bătrânii aleşi, ci bătrânii care au ajuns la acest rang datorită cunoştinţelor şi dezvoltării creştine. Decizia lor ar trebui să fie una corespunzătoare legii Teocratice. Adunarea poate să afle despre ea şi poate să se implice şi să contribuie la acţiunea ce trebuie îndeplinită. *W 5/15*

19 Decembrie

Aşadar, dacă un om este în Cristos, el este o făptură nouă: lucrurile vechi au trecut; iată, toate lucrurile au devenit noi. – 2 Corinteni 5:17.

Cel creat prin spiritul lui Dumnezeu este o făptură nouă. Dar atâta vreme cât se află pe pământ are nevoie de meritul de curăţare a sacrificiului lui Cristos pentru că el este încă în carne, fiind predispus la păcat. Chiar dacă are un drept condiţional la viaţa în cer datorită speranţelor lui permise prin scriptură el încă are corpul omenesc şi trebuie să fie credincios până la moartea acelui organism uman. Cel care rămâne un fiu spiritual până la moarte nu va comite păcatul mortal, ci moartea lui va fi spre justificarea Numelui lui Dumnezeu. Păcatele pe care le va comite trebuie să fie atribuite doar cărnii în care încă se mai află şi care este predispusă la păcat. (1 Ioan 5:16-18; Romani 7:18-25) Meritul justificat al sacrificiului lui Cristos mai are putere pentru astfel de păcate, aşa cum este scris în 1 Ioan 1:7-10; 2:1, 2. *W 7/15*

20 Decembrie

Dumnezeu a ales lucrurile nebuneşti ale lumii pentru a-i încurca pe cei înţelepţi. – 1 Corinteni 1:27.

Aceştia pe care lumea îi numeşte nebuni, slabi, neciopliţi, dispreţuiţi şi fără valoare sunt cei pe care îi cheamă Iehova să fie predicatorii Lui, pentru ca „prin nebunia predicării să îi salveze pe cei care cred”. El aranjează astfel încât nici predicatorul să nu se mândrească şi nici vreo altă creatură care aude de la el vestea bună. Nu predicatorul este cel care contează. Mesajul care i-a fost încredinţat contează, acesta fiind cel care lucrează spre salvarea oamenilor, dacă este crezut. Cei care îşi doresc înţelepciunea care vine de sus nu îl vor dispreţui pe predicator, pentru că el predică din casă în casă sau oferă literatură în mod public, pe stradă. În schimb, cei smeriţi Îl vor respecta pe Iehova, care I-a însărcinat pe aceşti predicatori şi în Numele căruia aceştia vin şi acordă importanţă mesajului. *W 6/1*

21 Decembrie

Iată, sunt cu voi întotdeauna [în toate zilele], până la sfârşitul lumii. – Matei 28:20.

Cum ar putea El să fie cu ei în tot acel timp dacă este fizic absent, aflându-se la mâna dreaptă a Tatălui Său? El va fi întotdeauna cu ei într-un sens mai larg decât acela de a fi cu ei prin simplul control sau fixare a minţii Lui. Apostolul Pavel ar putea fi cu fraţii lui îndepărtaţi prin gândurile lui îndreptate către ei şi prin rugăciunile pentru ei către Dumnezeu şi a fost deci cu ei în spirit. Isus a promis să fie cu întreaga lui biserică de-a lungul secolelor şi până la distrugerea lumii prin ceea ce El a numit „Mângâietorul”. El a identificat Mângâietorul sau mediatorul ca spiritul. El s-a referit la spirit ca fiind forţa activă a lui Dumnezeu, care este invizibilă oamenilor dar care îndeplineşte voinţa lui Dumnezeu şi se dezvăluie în manifestări vizibile în faţa ochilor servilor lui Dumnezeu. *W 8/15*

22 Decembrie

Împărăţia cerului este ca un rege, care a organizat o nuntă pentru fiul său. – Matei 22:2.

Iehova, Creatorul bărbatului şi al femeii, a creat căsătoria. El a realizat prima căsătorie de pe pământ. El este şi Cel care pregăteşte căsătoria singurului Său Fiu preaiubit cu o societate de creaturi credincioase, cele a căror iubire pentru Mire depăşeşte iubirea unei mirese de pe pământ pentru soţul ei. Fiul lui Dumnezeu a aşteptat cu nerăbdare şi bucurie această uniune cu Mireasa aleasă de Tatăl Său. El a asemuit deci Împărăţia cerului de mai sus, pentru că în rege, în Fiul Său şi în cei care participă la

petrecerea nunţii noi vedem ilustrate cele trei lucruri principale care contribuie la crearea acestei Împărăţii în cer. Isus a vorbit acolo despre propriul Său Tată ca Rege. Nu ar putea exista o Împărăţie a cerului fără El, pentru că Iehova este Cel care Îl instaurează şi este sursa autorităţii şi stăpânirii Lui. *W 10/1*

23 Decembrie

Asiguraţi-vă... o comoară în ceruri, care nu se sfârşeşte,... Pentru că acolo unde se află comoara voastră, acolo va fi şi inima voastră. – Luca 12:33, 34.

Nici o persoană nu poate ascunde multă vreme locul în care este comoara lui pentru că şi inima lui se află tot acolo. Nici o ipocrizie nu se va ascunde acolo unde se află inima lui pentru că în trecerea timpului inima acelei persoane se va expune în decursul vieţii lui. Inima va începe să îşi dezvăluie afecţiunile şi să arate unde se află mintea. Inima va face ca buzele să reacţioneze; „pentru că din bogăţia inimii vorbeşte gura. Un om bun face lucruri bune datorită bunei comori din inima sa: iar un om rău face lucruri rele din comoara sa rea.” (Matei 12:43, 35) Cel a cărui inimă îi este credincioasă Împărăţiei lui Dumnezeu va proclama cu gura şi prin orice mod de exprimare posibil adevărurile valoroase despre El şi nu va căuta bunurile acestei lumi. *W 9/15*

24 Decembrie

Când Moise a auzit acest lucru a făcut toate lucrurile pe care el [Ietro] i le-a sugerat. Şi şi-a lăsat ruda să plece. – Exodul 18:24, 27, Douay.

Iehova este mulţumit că „străinii” binevoitori de astăzi cooperează cu rămăşiţa Lui credincioasă din organizaţia Teocratică. Sugestiile lor în legătură cu detaliile de continuare cu mărturia pentru Împărăţie trebuie să fie binevenite şi luate în considerare în lumina voinţei Domnului. Dacă aceste sugestii se potrivesc cu structura Teocratică a organizaţiei vor fi adoptate. Ele ar putea fi folosite la munca de teren, în calitate de supraveghetori de teritoriu şi la ajutarea unei deplasări comode a servilor lui Iehova în timpul muncii lor. Rămăşiţa credincioasă poartă responsabilitatea de a fi buni cu aceşti însoţitori binevoitori şi de a le pune la dispoziţie o parte din bunătatea pe care Iehova o acordă poporului Său, în cursul lor spre Lumea Nouă. – Numeri 10:29-34. *W 11/15*

25 Decembrie

Tu trebuie să profeţeşti din nou peste multe popoare şi naţiuni şi limbi şi regi. – Apocalips 10:11, A.S.V.

Rămăşiţa lui Dumnezeu trebuie să profeţească astfel, nu doar pentru a se auzi vorbind, ci pentru ca cei implicaţi să poată auzi. Acest lucru înseamnă că rămăşiţa trebuie să transmită mesajul dezvăluit al Împărăţiei către multe popoare, naţiuni, limbi şi conducători, înainte de Armaghedon. Porunca lui Isus, pe care a dat-o chiar înainte să se înalţe la cer, a fost să „mergeţi şi să învăţaţi toate naţiunile”, şi aceasta trebuie să fie îndeplinită cât mai insistent şi mai repede posibil. Din 1918 Iehova şi-a dezvăluit Cuvântul Său preţios aşa cum trebuie înţeles şi a dezvăluit multe lucruri cu privire la naţiuni, popoare, conducători şi destinul lor, prin Interpretul Său de la templu, Cristos Isus. Prin cea mai mare campanie de publicitate din istoria poporului consacrat ai lui Iehova, martorii Lui au proclamat lucrurile dezvăluite ale Cuvântului Său. Ei ‘au profeţit din nou’, dar mult mai puternic decât înainte de 1918. *W 12/15*

26 Decembrie

Şi Spiritul şi mireasa spun, Veniţi. Iar cei care aud să spună, Veniţi. – Apocalips 22:17.

Cui le spun Spiritul şi mireasa „Veniţi”? „Oamenilor cu bunăvoinţă”, adică celor care aud şi care sunt însetaţi după neprihănire şi viaţă şi care vor să vină la Dumnezeu prin Cristos şi care vor să îşi potolească setea cu adevărul Său dătător de viaţă. Dar fiţi atenţi, aceştia nu sunt invitaţi doar să bea, ci le este poruncit să extindă invitaţia Spiritului şi miresei şi celorlalţi, ca să nu piară în această zi de judecată a naţiunilor. Porunca divină pentru ei este: „Cel ce aude să spună, Veniţi.” Ei nu trebuie să fie unşi pentru a primi această poruncă. Dacă aud şi beau, atunci îndemnul Spiritului li se aplică şi lor. Şi mai ales din 1931 d. Cr. aceste persoane binevoitoare care beau apa vieţii spun, „Veniţi”. *W 8/1*

27 Decembrie

Nu lăsa pe nimeni să te disprețuiască. Şi aminteşte-le să fie supuşi guvernelor şi autorităţilor, să asculte de conducători. – Tit 2:15; 3:1, Diaglott.

Conducerea bisericii de la început nu a fost formată din oameni perfecţi şi nici unul dintre ei nu era infailibil, chiar dacă au existat momente în care spiritul inspiraţiei a venit peste apostoli. Dar ei au privit înspre Dumnezeul infailibil pentru îndrumare şi au primit această îndrumare prin spiritul şi prin îngerii Lui. Deci, decretele şi instrucţiunile lor au fost date cu autoritate şi toţi creştinii ar trebui să se supună lor. Apostolul Petru le-a scris celor din organizaţia Teocratică cu privire la acest fel de conducere: „Supuneţi-vă tuturor hotărârilor [creaţiei] omului, pentru binele Domnului: fie regelui [Cristos Isus], ca cel suprem [Conducerea bisericii]; fie guvernatorilor, ca cei care sunt trimişi de El pentru pedepsirea răufăcătorilor şi pentru lauda celor ce fac lucruri bune.” – 1 Petru 2:13, 14. *W 11/1*

28 Decembrie

Cu privire la... netinimi sau la slujitorii acestei case a lui Dumnezeu, nu va fi legal să li se impună impozit, tribut sau taxă. – Ezra 7:24.

Când pustiirea de 70 de ani a Ierusalimului s-a sfârşit şi rămăşiţa israelită a venit înapoi să reconstruiască templul, 612 netinimi s-au întors cu ei. Toţi acei netinimi erau organizaţi pentru slujirea Domnului şi aveau supraveghetorii lor. Pentru că au fost anunţaţi şi recunoscuţi ca slujitori ai casei lui Dumnezeu au fost scutiţi de la plata taxelor chiar de către împăraţii păgâni care controlau rămăşiţa refăcută. Aceasta, înseamnă că trebuie să fi fost întreţinuţi din venitul templului şi din contribuţia israeliţilor, contribuţie care era oferită parţial pentru binele străinilor sau vizitatorilor. Acesta a fost dreptul acestor netinimi ca străini şi trebuie păstrat. – Deuteronomul 26:12, 13; Exodul 30:14; Neemia 10:32; 11:21. *W 12/1*

29 Decembrie

Fii credincios până la moarte şi îţi voi da o coroană a vieţii. – Apocalips 2:10.

Cel care i se consacrează lui Dumnezeu prin Cristos devine ales sau devine membru al organizației desemnate sau alese, în momentul în care acesta este creat şi chemat de Dumnezeu. Crearea în organizația aleasă a celor desemnaţi de Dumnezeu nu este sfârşitul chestiunii alegerii unei persoane. Cel consacrat trebuie să rămână în acea generaţie sau rasă aleasă continuând cu consacrarea lui faţă de Dumnezeu. Pentru a îndeplini acest lucru el trebuie să îi fie credincios lui Dumnezeu până la moartea corpului lui de carne. Apostolul Petru face să se înţeleagă nevoia de a fi credincios pentru a

păstra aprobarea lui Dumnezeu şi pentru a continua în adunarea lui chemată şi aleasă, arătând cum se poate face acest lucru şi spunând: „Din acest motiv fraţilor străduiţi-vă să vă faceţi chemarea şi alegerea sigure: pentru că dacă faceţi aceste lucruri nu veţi da greş niciodată.” – 1 Petru 2:9; 2 Petru 1:5-12. *W 7/15*

30 Decembrie

Fii un vas onorabil, sfinţit şi potrivit pentru folosinţa stăpânului. – 2 Timotei 2:21.

În nemaipomenitul lor privilegiu de slujire este de o importanţă majoră pentru purtătorii luminii să se dovedească demni de lumină păstrându-şi integritatea dezinteresată faţă de Dumnezeu. În realizarea acestui minunat privilegiu de slujire, Dumnezeu nu s-a folosit de îngerii Săi sfinţi, care „doresc să cerceteze” aceste lucruri. Pentru stabilirea controversei care vuieşte peste integritatea omului faţă de stăpânirea universală a lui Iehova, El a acordat acest serviciu binecuvântat creaturilor în carne. El a făcut acest lucru pentru a se preamări pe Sine în mijlocul slăbiciunilor omeneşti. Cât de fragile sunt vasele de lut în mâinile oamenilor demonizaţi şi distrugători! (Plângerile 4:2) În vechime vasele de lut erau folosite ca recipiente pentru lucrurile valoroase. În acelaşi fel, chiar dacă vasele sau oalele de lut sunt fragile, ele sunt folosite în templul lui Dumnezeu pentru onoarea Lui. – Ieremia 32:14. *W 5/1*

31 Decembrie

Balaurul era furios pe femeie şi s-a dus să se războiască cu rămăşiţa seminţei ei. – Apocalips 12:17.

Demonii sunt încă liberi. Fiind înfrântă în programul ei de persecuţie de elementele totalitare, organizaţia balaurului este încă furioasă pe toţi cei din „femeia” lui Dumnezeu. Duşmănia lui împotriva tuturor membrilor din organizaţia lui Dumnezeu devine tot mai aprinsă din cauza mâhnirii lui. Aşadar, sunteţi avertizaţi că el va continua să se „războiască cu rămăşiţa seminţei ei, care a respectat poruncile lui Dumnezeu şi care deţine mărturia lui Isus Cristos.” Acest lucru se aplică în mod sigur perioadei postbelice. Astfel că martorii lui Iehova şi însoţitorii lor se pot aştepta ca războiul satanic sub influenţa demonică să fie continuat în acea perioadă care mai rămâne până la sfârşitul de la Armaghedon. Vom spera noi la ajutor de pe *pământ*, în special de la formarea internaţională postbelică? Nu! Teocraţia lui Iehova să fie ajutorul nostru! *W 9/1*